

د پښتو ټولنيز-اقتصادي جوړښت

د ثور تر انقلابه،

د افغانستان د علومو اکاډمي

د پښتو خير نوښتو د ملي مرکز

کابل - ۱۳۶۲

د پښتو ټولنيز - اقتصادي جوړښت

«د ثور تر انقلابه»

د جلات خان حکمتي په اډيټ او سريره

د افغانستان د علومو اکاډمي

د پښتو څيړنو بين المللي مرکز

پرله پسی لمبر ۲۰

مہتممین : عبداللطیف طالبی او نورالحق پابند

د چاپ شمیر: ۱۵۰۰ ټوکه

د چاپ ځای : دولتی مطبعه

په دی تو که له محترم استاد پوهاند عبدالشکور رشاد
د سر محقق مرستیال محمدنعیم سالار زی او نورو ټولو
هغو محترم پوهانو اولیکوالو څخه د زړه له کو می مننه کوم
چی ددغه کتاب د ادیت په برخه کی یی له ماسره مرسته کړی
ده. (ادیتور)

د عنوانونو فهرست

منځ	سرليک
لومړی	دلوستونکو سره څو خبری
الف	سریزه
	لومړی فصل
	اقتصادي جوړښت
۲	ویش دود
۲۴	ویش
۲۷	خوله ویش
۲۷	ملاتړ ویش
	دشجری له مخی ویش
۲۸	ویش دشیگل په شینوارو کی
۳۱	دبریڅو ویش
۳۸	دوړو ماموندو ویش
۵۲	دویش دقطع کیدو یاله منځه تلو عوامل

دوهم فصل

٦٦ آسيایي ټولنې د علمي تيوري د افکارو په هنداره کې

دریم فصل

تولید او توزیع په پښتنو کې

٨٠ اول- ايکالوژی اود ځمکو نوعیت دانګام، ګریز او ښور اوک

٨٦ دهقاني مناسبات

٩٣ اوبه خور يا اوبه لګول

٩٦ میراو

٩٨ ويايي اود ويايي د جوړولو تخنيک

١٠١ تر ناو

١٠١ دبزګري سامان آلات

١٠٨ دوهم - غرونه، څړ ځايونه او مالداري

١٠٩ ناغه

١١٠ قلنګ

١١٢ مالداري

١١٥ دريم - کسب او کار

١١٦ څلورم - ملکي اوخاني

١٢٤ قبيلوي روابط

١٢٥ خصوصي ملکيت

١٢٦ ميراث

١٢٧ د پاچا بدلون

څلورم فصل

- ۱۳۰ قبيلوی اوټولنيز جوړښت
- ۱۳۱ د پښتنی قبيلوی ټولنی ټوټه ييز خصوصيات
- ۱۳۸ فرد او قبيله
- ۱۴۱ د گډه قبيلوی ملکيت پاتې شونی او د ځمکي د نه خرڅلاو دود
- ۱۴۱ الف - د گډه قبيلوی ملکيت پاتې شونی
- ۱۴۳ ب - د ځمکي د نه خرڅلاو دود
- ۱۴۹ سيال
- ۱۵۷ فزيکی قوت يا ملا تر
- ۱۶۱ بدل
- ۱۶۴ د فزيکی برلاسی (برتری) په مقابل کی انډول

پنځم فصل

- ۱۶۸ کورنی
- شپږم فصل
- پښتو نولۍ
- ۱۷۶ جرگی نرخونه او تری
- ۱۷۷ الف - دخوست د قومونو نرخونه او خلی
- ۱۸۲ خلی او نرخونه
- ۱۹۲ ب - د سالارزو، مشوانو، مامونديو او شينواریو (شیکل) تری

اووم فصل

۲۰۶	کلی اود کلیو ټولنیز جوړښت
۲۰۷	جومات او ملا
۲۰۸	لمونځ
۲۰۸	تدریس
۲۰۹	په غوږ کې آذان
۲۱۰	دم تعوین
۲۱۰	دقرآن مجید ختم
۲۱۰	نکاح
۲۱۱	دمری مراسم
۲۱۱	تنواتی
۲۱۱	جرکه
۲۱۲	چم کاوند
۲۱۲	کندي
۲۱۴	ونډ
۲۱۹	داینکام
۲۱۹	سالارزی

مخ	سیرلیک
۲۲۱	داسمار خانی
۲۲۲	دځمکی مالیه
۲۲۲	قلنگ
۲۲۳	وار
۲۲۳	گز
۲۲۳	تنبه کرب
۲۲۳	سلامی
۲۲۴	دځانی پای
۲۲۵	ماموئد
۲۲۶	مشوانی
۲۲۷	وردک
۲۲۸	سواتی
۲۲۹	کبری
۲۳۰	سای
۲۳۱	سیدان
۲۳۲	صاحبزاد کان
۲۳۲	انکیان
۲۳۲	کجر

لومړۍ ضميمه

-۲۴۵-

لانجی او کشالۍ

دوهمه ضميمه

د باجوړ د ښار رياست ادارې

او اجتماعي جوړښت

۲۸۵

اداري او ټولنيز جوړښت

۲۸۶

تحصيلدار

۲۸۶

نایب سالار

۲۸۷

دنو کړانو اوزمیندارو قشر

۲۸۸

زمیندار

۲۸۸

څیړی خواره یازیر څادری

۲۸۹

اولسی

د لوستو نكو سره خو خبرې

د پښتو خير نو بين المللی مرکز وياړی چی گرانو لوستو نكو ته دغه په زړه پوری اثر وړاندې کوی.

د انقلابي افغانستان په دموکراتيک جمهوريت کی ددغه اثر خپرول ډیر مهم دی. ځکه چی زموږ د انقلاب بهیر په ډیره چټکۍ مخ په وړاندی روان دی اودغه څه چی دلته درج ، خپاره او تپولنی ته وړاندی کوو دژو ته له سا حسی څخه په بیړه سره و تو نکی دی .

د انقلاب تېرو څته زموږ ټو لنی دخپلو بیلو بیلو سیمو د اقتصاد ی او اجتماعی شرایطو په حکم په فیو ډالی (او څه یی په ما قبل فیو ډالی) روابطو کی ژوند کاوه . د ټولنیز- اقتصاد ی فور ما سیون په بدلون سره دغه روابط په تدریج سره خپل ځای دبل فور ما سیون روابطو ته پرېږدی او ځان د تاریخ پاڼو ته سپاری . نو په دغه اساسی د تاریخ په پاڼو کی د فیو ډالی (او ما قبل فیو ډالی) فور ما سیون د روابطو خو ندی ساتل او راټلو نكو نسلو نو ته د امانت په تو گه د هغو ودرسول یو ډیر مهم او خورا ستر کار دی.

لومړۍ-

دثور انقلاب نه په وړ مخکې پښتني ټولنه کې عموماً فيودالۍ
 مناسبات درلوده په هره برخه باندې واکمن وو. دښځو تښتول او په دې
 باب نر خو نه، دزمو دغصبو لوټې، دزمکوال او مز دور کروندگر
 ترمينځه غير انساني اوظا لمانځه مناسبات اودغه شان داجتماعي
 بې عدالتيو اود استثمار په ستونزو لار نور روابط چې د پښتني فيو-
 دالي ټولنې په گوټ گوټ، قبيله قبيله او خپل خپل کې موجود وو د
 نور دملې دموکراتيک انقلاب په مخکې نور دټينگيدو ځای نه لري.

زموږ دټولنې دښځو مظلوم، محکوم او له ټولو بشري حقو قو
 څخه محروم قشر دثور دپرمين، انقلاب له برکته ديوه خپلواک، آزاد
 اودبشري حقوقو درلودونکې قشر په صفت تبارز کېږي. دې او س چې
 دزمو داصلاحتو پروسې د سترزمکوال مفهوم ختم کړی او د
 کروندگرو ترمنځه يې استثماری مناسبات او ټول پيرو نه له منځه
 وړي دي او اوس چې د هغې عادلانه ټولنې بنسټ ايښودل شوی چې
 هر ډول استثمار له منځه وړي، نو طبعاً دزمو فيو دالي مناسباتو
 او روابطو ځای نوي اقتصادي او اجتماعي مناسبات نيسي. همدا
 رنگه د انقلاب دسټرو اهدا ټول په تطبيق سره به ډير زاړه اصطلاحات
 (لکه سر بانډې، جغ، ديوي داجزا ونومونه، ماله، غاښوز، ښاخې،
 اوداسې نور، دکسبو نو دآلا تو، ددو نو داصطلاحاتو، دقبيلوي
 روابطو اصطلاحات) له منځه ولاړ شي او ځای به يې د
 تراکتور اود عصري ماشينري اصطلاحات، د عادلانه بشري
 روابطو اصطلاحات او داسې نور ونيسي. نو په دغسې انقلابي
 او بدليدونکو شرايطو کې زموږ دټولنې داتلونکو انقلابي نسلونو

ته دیوه موزیم په توگه د زړو منا سبا تو د انځور خو ندی ساتل زموږ
په نظر ډیر ارزښت لری .

ددغه ستر تاریخی اهمیت په څنگ کی چی ددغه اثر په خپرولو
کی نغښتی دی موږ اعتراف کوو چی په هغه کی څه نیمگر تیاوی هم

شته او موږ هیله لرو که دغه اثر بیا وروسته کله چا پیری او یا تری
استفاده کیری ددغو نیمگر تیاو لری کول به په نظر کی وی . که
رښتیاوو یل شي خپرو لو ته ددغه اثر په استولو کی له څه عجلې څخه
کاراخیستل شوی دی دا د پت او د لوهر یو پاڼو د سمو ن چاری یی هم په دغه
توگه پر مختللی دی. د مثال له پاره موږ څو ځایه له داسی عبارا تو
سره مخا مخ کیرو: د ښور او کسپین زیرو ته معلومه ده چی کوم
ستوری دشیپي په کوم پار کی راخیږی او په کوم پار کی لو یږی. یا
داچی د لوی اختر په میا شت کی داو بو لگول پیل کیری ...

دلته او په داسی نورو ځایونو کی اقمري میاشت د ټول عمر له پاره اعتبار نه
لری، یوازنی قمري حساب د کتاب د ترتیب په وخت ، یعنی ۱۳۵۶ ش
کال کی اعتبار در لود . دغه میتود غیر علمی دی (وگوری ۳۵ مخ ۱ و
ور پسی مخونه) . دخیږ نو میتود هم بیخي زور دی. د کتاب په اووم
مخ کی د بز گرو او کسب گرو ټیټ قشر په کاست (Caste)

تر جمه شوی، حال دا چی کاست هم د ټیټو او هم د لوړو طبقو له پا ره
استعمالیدای شی چی خا ص کلتوری روابط ، ټاکلی اجتماعي
وظایف او په داخل کی خا ص قوانین لری ، حتی په ځینو ټولنو
کی د کاست سیستم د ټولنی وگری په لوړه طبقه او ټیټه طبقه و یشی او
دهغو تر منځه څرگنده کر ښه باسی .

په دغه توگه په دی اثر کی ځینی خبری لرو چی دزیات غورغوښتو-
نکی دی. ددی ټولو سره سره ددی اثر ارز ښت خورا ډیر دی ، ځکه

هغه مناسبات چي ديوي وثيقي په توگه په دغه اثر کي خو ندي دي
هغه دعمل له ډگره ډير ژرو تونکي دي او په راتلو نکو وختو کي د
هغو خير نه او مطالعه له سختوستو نزو سره مخامخ کيږي. هيله
لرو چي ددغوستو نزو له حلولو سره به دغه اثر دپوه ښه تاريخي
سند په توگه مرسته وکړي.

په پای کي د محقق جلات خان حکمتي دهغي زيار ايستنی څخه چي ددغه
اثر د ادبيت په برخه کي اود محقق د مرستيال عبداللطيف طالبی له زيار
څخه چي ددغه کتاب په اهتمام کي يي ايستلی دی مننه کوم .

سر محقق دو ستشينواري

د پښتو خيرنو د بين المللي مرکز رئيس

- څلورم -

س-ر-ي-ز ه

دا کتاب د پښتنو ټولنيز- اقتصادي جوړښت نو مول شوی او همدغه موضوع پکې د ساحوی ریسرچ اودځینو کتا بو نو دمطالعی په اساس په پراخه او ژوره توگه تر بحث لاندی نیو له شوی ده .

ددغی پروژي دخپرنی اصلی سیمي بنسټ اړک ، د انگام اوخو ست وټاکلی شوی او ساحوی ریسرچ هلته بشپړ شو . د مواد وله راغونډو لو وروسته او همدا رنگه د کتابی ریسرچ په اساس دیوه شمیر ټو لنپوهانو او انسان پوهانو (انترا پالو جستا نو) لکه کارل مارکس ، ف انگلس ، مورگن سترن ، ماکس ویبر ، فریدریک بارت او نورو د هغو تیوریکو افکارو او لیکنو له مطالعی څخه وروسته چی د پښتنو او پښتنو ته ورته قو مونو په باب یی کړی دی د کتاب په لیکلو پیل و شو چی پخپله د کتاب په لو ستلو سره دغه موضوع بڼه پوره څرگند پزی او لوستو نکي ورباندی قضاوت کو لی شی .

له بده مرغه هر څو مړه چې د کتاب محتوا او راغونډشوی اوڅيړل شوی مو ضوعات له اهميته ډک اودزياتي علمي گټې اخيستلو وړ دي خو په هماغه اندازه د کتاب په ترتيبولو او حتی تصنيفولو کې له لازم تا مل او غور کو لو څخه کار نه واخيستل شوی او داسې معلو میده لکه د چا خبره چې څوک خورا قيمتي مرغلي په تلوار سره بې له کوم نظم او ترتيب څخه په يو او مړي تار کې ويښي. مثلاً که څه هم لوی او واړه عنوان نه ليکل شوی وو، خونه د فصلو نو يا څپر کود خرگندويش په اساس درانقل شو قو لونو ما خذته په لمن ليک کې د شماری په اساس اشاره شوی وه خو په يوشمير ځايونو کې حتی د کتاب او يا دهغه د مولف نوم هم نه وښودل شوی. پخپله په کتاب کې دننه يو زيات شمير جملو او کلمو او ځينو اصطلاحاتو د ژبي او موضوع له پلوه اصلاح کو لو او کله کله هم تر ضيحاتو ته اړ تيا لر له. لنډه دا چې لکه چې ومو ويل دغه ډيري ښکلې او قيمتي مرغلي په خورا زياته بېړه او نسبتاً بې ترتيبه توگه سره پييلې شوي وي. خو سره له دې ټولو خبرو بيا هم دغه راغو نه کړای شوي او ليکل شوي مواد د يوه کتاب په توگه په خپل ذات کې د زښت ډير اهميت درلودونکي او دزياتي گټې وړ موادو وچي يقيناً به د هر علاقه لرونکي لو ستونکي له پاره هم په زړه پوري او هم د گټې اخيستلو او معلو ماتو د زياتو لو وړ وي. نود همدې اړخ په نظر کې نيو لو سره دښتنو څيړنو د بين المللي مرکز رياست دخپلو هد فونو له مخې اوددغه کتاب د سا بقې او گټور توب په نظر کې نيو لو په اساس نو موړي کتاب ددغه رياست د علمي او مسلکي غونډې د پر يکړي په اساس ماته ذابيت له پاره را وسپارل شو. د کتاب د موادو په ترتيب کې زياتي نيمگړ تياوي وي (لکه چې دمخه يي

یادونه (شوه) . تردی چی موضوعاتری دی داو مو موادو بڼه لرله او دهغوی ترتیب کټ مټ داسی و لکه له سره دیوه کتاب تر تیبول .

بیا هم، دغه کار ته ما دایټور په صفت ملا یر ترله .

هغه کارونه چی مادا دیتور په توگه په کتاب کی سر ته رسولی دی په لنډ ډول دادی : د اصلاح وړ کلمی او جملی می له املایی پلوه ځای په ځای په متن کی اصلاح کړی دی او همدا رنگه د ځینو کلمو لنډی دری یا عربی معنا گانی می په قو سینو کی نیولی دی . هغه عبارت او مفاهیم چی لږ څه زیات تفصیل او توضیح یی غوښت هغه می په لمن لیکو نو کی لیکلی دی او اشاره می ورته کړی ده، یو شمیر فصلونه اولوی او ډاډه عنوا نونه می له سره ترتیب ، کم ، او یا می ورزیات کړل . هغه شماری چی په لمن لیک کی راغلی دی اونه د کتاب اونه یی د مولف او یا مترجم نوم و هغه می هم له متن څخه او هم له لمن لیک څخه لیری کړی، ځکه نامعلوم په نا معلوم حواله کول هیڅ گټه نلری . له نیکه مرغه دا ډول شماری هو مره نه وی چی د کتاب اهمیت راتیټ کړی . چیری چی لږ تر لږه د کتاب او یا مولف نوم هم ښودل شوی و او مخونه یی یا ضرور نه وو او یا نشوای معلومیدلای هغه می پر ځای پر یښو دل او اکتفا می پرو کړه . د کتاب په پای کی می د ماخذونو بلیو گراف فی تر هغه ځایه چی امکان یی درلود برابره او ځای په ځای کړه .

دنوی تر تیب او فهرست له مخی کتاب په اوو فصلو نو ویشل شوی په لومړی فصل کی د ټولنی اقتصادی جوړښت تر بحث لاندی نیول شوی چی ویش او دویش دود سیستم په پراخه اندازه څیړل

شوی دی . په تاریخي ، ټولنیز، اقتصادي او فر هنگي لحاظ دهغه اقسام ، درواچ لرلو ځا یونه، اودپای ته رسیدلو بیلابیل عوامل بیان شوی دی . دو هم فصل اسیایي ټولنه د علمی تیوري د افکارو په رڼا کې څیړي او دلته د آسیایي ټو لنۍ جوړښت په عمومي تو گه او په تاریخي لحاظ د ختیځ د تو لید د ډول اود استبدادي او فیو ډالي دورو په پړاوونو کې څیړل کيږي . د مارکس هغه نظریې چې د ختیځي اروپا د ټولنې او هندي ټولنې په باره کې یې څر گندی کړي دي اقتباس شوی دی او د هغو په رڼا کې د کرنې د پر اختیا، د جا گیر منح ته راتلل، او د مرکزي حکومت تقو یه کیدل بیان شوي او پښتنې ټولنه په همدې ارتباط تر بحث لاندې نیول کيږي .

په دریم فصل کې د پښتنې ټولنې د تو لید او توزیع مو ضو ع گا نی په پرا څه اندازه تر بحث لاندې نیول شوی او د هغو په ارتباط د ایکالوجي او د محکو د نوعیت له مخې د دانگام، گربزو او بنسور او ک سیمې د کرنې او اوبو لگو لو له پلوه سره مقایسه کيږي او دا خبره د یادو لو وړ ده چې په داسې حال کې چې ، په دریو واپړوسیمو کې للمې ځمکې شته خو کاریني ځمکې او د کارینو نو مو جو دیست یوازی د دانگام او د کونړ ولایت دنورو سیمو مشخصه ده . کاریني ځمکې هغه مر تبه دار ی برخې دي چې د غرونو او غو نډیو په ډېو واقع شوي او بز گران پکې کښت او کر کوي ددغو ځمکو حاصلات دابی او للمې ځمکو په پر تله لږ وي .

دهقاني مناسبات او داوبو لگولو سیستم لکه دمیر او (کښی) ټاکل، دویالو کیندل ، او په هغو کې د اولس گله کار تر بحث لاندې نیول کيږي او اهمیت یې څرگند شوی دی. د بزگری سامان آلات ، د څپر ځایو نو ټاکل. او ساتل د ما لداری لاری چاری اود کسب گر او خان تر منح اړیکې، او

د پښتني ټو لنی طبقه بندی دویني او کسب په لحاظ او په پای کی ملکي او خانې او د خان او فیوډال مقایسه شوی ده چی دا خبره جوتیږی چی خان او فیوډال د پښتني او اروپا یی ټولنو په ارتباط یو له بله توپیرلری او دغه تو پیر د قبیلوی ، اړیکو ، خصوصی ملکیت، میراث او دپا چاد بدلون په ارتباط ښه څر گندید لای شی .

په څلورم فصل کی قبیلوی او ټولنیز جوړښت تر بحث لاندې نیول شوی دی. دلته د فرد او قبیلې ترمنځ اړیکې ، د گډه قبیلوی جوړښت پاتې شو نی ، د ځمکې د نه خرڅلاو دود او گډه قبیلوی ملکیت ، سیال او فزیکي قوت او د هغه په مقابل کی انډول ساتل څیرل شوی دی. دا خبره جوته ده چی د کو چیانو ، نیم میشت او میشت و گرو ، قبیلوی ، ټو لنیز ، اقتصادی جوړښت یو له بله تو پیرلری . همدا رنگه د پښتني ټولنې ټوټه ییز خصوصیت او په ور تله ټو لنو کی د مرکزي دولت رول بیان شوی دی .

پنځم فصل د کورنۍ په باره کی دی . دلته څر گند پیږی چی په پښتنو کی اسلام د الله و گمې (په خپلو کی د واده کول) پرو سه تقویه کړی ده خودالکه د پخوانیو عربو په شان نه ده چی د تره لور به حتمی د تره دزو ی سره واده کوی ، بلکه په دوی کی دا کار د اقتصاد د ټو لید له ډول ، دویني له سو چه والی ، د سیال او تر بگنی د عنعنو سره ټینگی اړیکې لری .

په شپږم فصل کی د پښتو نو لی موضوع تر بحث لاندې نیول شوی ده او په بیلا بیلو پښتني سیمو کی لکه په خوست ، سالار زو ، مامو ندو شینوارو او نورو کی د پښتونو لی ټول اړ خونه چی په نر خو نو او

خليفو کي دراز راز قضيو په باب په تيره د مرگ او ژو بلي ناموس او
خمي دتاوانو نو په باب فيصلې ورباندې کيږي په مفصله ټوگه
بيان شوي دي.

او و م فصل کليو اله ټو لنه او د هغې ټول مظاهرو د
کليوالي ټولنې جوړښت او همدارنگه د خان او ملا رول او وظيفې ددغې
ټولنې په ارتباط تشرېح کوي .

د کتاب په پای کې دوه ضميمې خای په خای شوي دي چې لومړۍ
پي د پښتنې ټولنې ديوه شمير سيمو او قو مونو لانجې او کشالي بيا نوي
او دوهمه پي د باجوړ د ښار رياست تر عنوان لاندې د هغې ټولنې ادارې
او ټو لنيز جوړښت په طبقاتي لحاظ تر بحث لاندې نيسي. د دغو دواړو
ضميمو لو ستل چې معلومات يې په سو چه سا حوی ريسرچ بنا شوي
دلو ستو نکي له پاره له هره پلوه دگټې وړ دي .

محقق جلات خان حکمتي

۱۳۶۲ کال

لو مری فصل

اقتصادی جوړښت

ویش دود

((ټول تاریخ باید له سره مطالعه شی او د ټولنی د بیلا بیلو فورما - سیو نونو د موجودیت شرایط باید په ځانگړی توگه وڅیړل شی. پخوا له دی چی هغه سیا سی ، مدنی ، قانونی ، د بنکلا پیژندنې ، فلسفی دینی او داسی نور مفا هیم ور څخه راویستل شی چی له دغو فورما - سیو نونو سره مطابقت کوی . په دی برخه کی تر اوسه پوری ډیر لږ کار شوی دی ځکه یوازی لږ شمیر اشخا صو په جدی توگه دغس - سی . موضوع ته پام اړولی دی . « (۱)

ددی له پاره چی د پښتنو د قبیلوی ټولنی د ټولنیز - اقتصادی فورما - سیون په څرنگوالی پوه شو ، ښه به داوی چی د پښتنی ټولنی دویش سیستم د ختیځ تولیدی ډول (شرقی طرز تو لید) په رڼا کی وڅیړو . لکه څرنکه چی مارکس د بشری ټولنی د ټولنیز اقتصادی فور ماسیون (Socio Economic Formation) د تاریخی تشریح په ترڅ کی ختیځ تولیدی ډول دیو لږ ټاکلیو شرا یطو په لحاظ

(1) Marx, K. and Engels, F. F. Selected Correspondence. p. 473.

یوه ځانګړې اړیکه (پدیده) او عملیه ګڼلې ده مارکس وایی: « په عمومي توګه د ټولنې په اقتصادي فورماسیون کې آسیایي، لرغوني، فېوډالي او بورژوازي تولیدي ډول د مترقي دورو په حیث ټاکل کېدای شي. » (۱)

د مارکس ددې وینا څخه څرګنده ده چې لرغوني اقتصادي فورماسیون (نظام) د مریټوب دوره ده او آسیایي تولیدي ډول هغه ټولنیز اقتصادي فورماسیون دی چې د مریټوب نه د مخه یعنی د لومړي کمون او مریټوب تر منځ واقع دی. دا ټولنیز، اقتصادي فورماسیون د لومړي کمون خواص لري، داځکه چې دغه خواص یې د زړې ټولنې څخه د ځان سره راوړي دي او له بلې خوا د نوي ټولنې خواص هم لري چې هغه د مریټوب دوره ده. له دې کبله مارکس په بل ځای کې دغه فورماسیون ته «عمومي مریټوب» وایی. (۲)

په لویدیځه نړۍ کې په لږ توپیر سره د لومړي کمون مریټوب فېوډالي او بورژوازي ټولنیز، اقتصادي (فورماسیونونه) یو په بل پسې منځ ته راغلل او وروسته ټولنیز ځای په خپل وار سره نوو ته پرېښود. په لویدیځې نړۍ کې د لومړي کمون په دوره کې ځمکه د نفوسو په تناسب ډیره وه. د اقلیمي مساعدو شرایطو له امله ځمکه په

(1) Marx, K. and Engels, F. Selected works Vol. I.

Moscow, 1958. p. 363.

(۲) عمومي مریټوب ځکه ورته وایی چې هیڅوک حقوقي ملکیت نلري که چیرې مرکزي حکومت موجود وي نو ملکیت ټول د پاچا دی. او که مرکزي حکومت نه وي، نو په هغه وخت کې ملکیت د قوم دی. زیار-ایستونکو بزګر او یا مستقیم مؤلدد ځمکې څخه استفاده کوي، خو په دواړو حالتونو کې (په مرکزي دولتي ټولنې او قومي ټولنې) کېدای شي چې د مروجو حقوقي منځپنا (روېنا) له مخې د بزګر ځمکه ضبط او یا داچې هغه ورځنۍ وشرل شي. وګوري مارکس: د سیاسي اقتصاد د انتقاد اسیاسات.

طبيعي توګه د بادارانو په و اسطه خړو بیده. دلته د آسیایي سیمو غوندې دویالو او کانا لو نو کیندلوته اړتیا نه وه او په اړو پا کی نه یوازی ګډه کارته ضرورت نه و، بلکې یو څه اندازه ځمکه د را تلو نکی ګر له پاره شاپره هم پر ینښودل کیده او یوه اندازه ځمکه دکمون ګډه خړ- ځای و. له دی امله د ځمکی به سرشخړی او جګړی نه وی او همدغسی چی ګډه کار موجود نه و- د ټو لنیزو اواداری تشکیلا تو ضرورت هم محسوس نه و. په نتیجه کی د لومړی کمون د اوږ دی عملی په ورو ستي پړاو کی د ځمکی خصو صی ملکیت را منځ ته شو او اقتصادي سیستم طبقاتی بڼه غوره کړه او د طبقاتی سیستم دنده د دولت «ابتدایي تشکیل» سر راپورته کړ.

هغه وخت چی په ختیځ کی لومړی کمون له منځه ځی او پر ځای یی یو بل ټولنیز - اقتصادي جوړښت (فور ما سیون یا فارمسیون) رامنځ ته کیري د اړو پایي سیستم څخه یوڅه تو پیر لری چی دغه تو پیر د آسیا سر نو شت د ډیری مودی له پاره ټاکی .

مارکس نوموړی ټوپیر داسی ښیي:

(د ډیرو پخوا زمانو را هیسی په آسیا کی د حکو مت یوازی دری وزارتو نه موجود وو. د مالی وزارت یا د خپل ملت شو که (لوټول)، د جنگ وزارت یاد نورو ملتونه شو که او بالاخره د عامه خد ماتو وزارت. اقلیم او سیمه ییز شرایط په تیره بیاد صحرا ګانو هغه پرا ځی سیمی چی دلویی صحرا څخه نیولی په عربستان، پارس، هند او تاتار تیریزی او لوړو سیمو ته رسیږی دویالو او کانا لونو په واسطه خړو بیږی. مصنوعي کرنه د آسیایي کرنی اساس تشکیلو ی... داو بو سیستم او ګډه استعمال چی په لو یدیځ کی یی د مثال په تو ګه، په فنلینډ او ایټا لیا کی د خصوصي تصد یو اتحاد منځ ته را ووست، په ختیځ کی یی د کلتور د ټیټوالی او د سیمی د پر اختیاله کبله و نشو کړای چی آزادی اتحادیي جوړی کړی، له همدی کبله د مرکزي دو لست مداخلی ته اړتیا محسو سه وه. ټولو

اسيا يې حکو متو نو ته اقتصا دی وظایف ور په غاړه دی . یعنی دعامه
ښیځنو له پاره باید فعالیت وکړي. (۱)

ددغه بیان څخه څر گنده ده چی (ختیځه ټولنه) یا (آسیایي ټولنه)
د مارکس له نظره جغرافیایي مفهوم نه لری او نو موړی (فور ما سیون) په
افریقایي ورته ټولنو هم اطلاق کیږي. همدا شان ټولی آسیایي ټولنی په دی
فور ما سیون کی هم شا ملی نه دی بلکی هغه ټولنی چی هلته دزراعتی
تولید له پاره باران کفایت نه کوی. او ځمکی په مصنوعی تو گه دکانالونو
او ویالو په واسطه خړو بیږی ((د آسیایي ټولنی ډول)) په مفهوم
استعما لوی .

له بلی خوا په دی فور ما سیون کی هغه ټولنی راځی چی د تولیدی
او ټولنیزو چارو د تنظیم په هکله یو داسی حکو متی او ادراي نظام ولری
چی سیاسی شکل یی استبداد او په عمومی پر مخ تگ کی یو ډیر بطی
حرکت (ځنډن حرکت) موجود وی (۲) له دی کبله ډیری هغه ټولنی چی
په ټولنیز او اقتصادی لحاظ نوموړو ټولنو ته ور ته وی ، په دی ټولنیز،
اقتصادی جوړښت (فور ما سیون) کی شا ملی دی .

دا (Inca) سلطنت په پیرو کی، داشانتی (Ashanti) سلطنت
په لویدیځه افریقا کی او داسی نور په دی فور ما سیون کی راتلای شی. (۳)
په آسیا کی چی پراخی صحرا گانی یی لرلی او باران پکی لږ اوریده، د
تاریخ په یوه مشخصه ټاکلی دوره کی دکار وسایلو پراختیا نه وه موندلی،
نو ددی سیمی بیلا بیل گروپونه او قبیلې مجبور یوی چی د سیمی د
اقلیمی شرایطو له مخی د خپل ځان او مال د ژوندی پاتی کیدو په خاطر

(۱) وگوری کارل مارکس :

The British Rule in India Selected works. Vol. I, Moscow,
1977. p. 489.

(۲) وگوری مارکس .

مارکس وایی چی هندی کلی که په جنگونو او یا نورو مصیبتونو کی وران
شی ، بیر ته په هماغه نامه او په هماغه ډول جوړیږی او هیڅ کموالی
او زیاتوالی پکی نه راځی .

(۳) وگوری موريس گو دلیر : انټروپالو جی او اقتصاد (په آلمانی ژبه)

سيندو نو، طبيعي ډنډو اوچينو ته نژدې په شاوخوا يو کسې
واوسېږي. (۱)

د تاريخي اسنادو له مخې د آسيا په دې پراخې سيمې کې چې لږ
او رښت لري د ډيرې پخوا زما نسي را هيسي د کرني دوره پيل شوي او
د نيم کوچي، نيم ميشته د ميشته کيدو بشپړ پړاو په بيلو بيلو قبيلو
کې په بيلو بيلو وختونو کې راغلي دي. ځيني قبيلي ډيرې پخوا د کرني
دوري ته ننوتې دي، ځيني نورې بياتر اوسه هم د نيم کوچي او نيم
ميشته په حالت کې ايساري دي. (مثلاً د وروستيو دوو پړاوونو نښي
نښاني (آثار) تراوسه په ځينو پښتنو، بلوڅو، ترکو، عربو او نورو قبيلو
کې ليدلې کېږي.)

دهري قبيلې زراعتي پړاوو نودهغو د کار د وسايلو سره ارتباط
درلود. څه وخت چې به يوي قبيلې ته د کار وسايل په لاس ورغلل، هغو
ته به يې انکشاف ورکاوه. د دوي د کار د وسايلو د پرمختيا په تناسب
سره د بهاندو او بو شاوخوا، دنو وځمکو د آبادولو او دې ځمکو ته د
لښتنيو او ويا لو په واسطه دمصنوعي او بو لگو لو (اوبه خور) په خاطر
به يې په گډه کار لاس پوري کاوه. (که دبېانده او بو څنگ کې اوسې
هم کو مه ځمکه آباد پېږي، ددې ځمکې آباديدل او مصنوعي اوبه لگول
لښتني يا ويا له - د کورني د غړو يا د قبيلې د ډير غړو گډه کار ته اړه
پيدا کوي.) د قبيلې يا گروپ د غړو د گډه کار په نتيجه کې ځمکې آباديدلې
نو د دوي د گډه کار محصول ((آباد شوي ځمکه)) د دوي گډه ملکيت و او
د قبيلې ټولو غړيو ددې گډه ملکيت ساتنه په گډه سره کو له. گډه کار او

(۱) وگوري ك. ا. ويتفوگل، ختيځ استبداد، (په آلماني ژبه).

Oriental Dispotism

نوموړې آسيايي ټولنې له دې امله آبي ياد او بو ټولنې بولي، يعنې
اکثر تمدنونه په هغو ځايونو کې منځ ته راغلي چې هلته اوبه موجودې
وي.

همدغسې د نوموړي بل کتاب په

په آلماني ژبه. دې هکله د ((چين ټولنه او اقتصاد))

گډې دفاع په قبیلو کې د کار او جگړې یو ډول کلک اداري نظم او دسپلین ته اړه درلوده . څومره چې به نوی ځمکې آبادیدلې هومره ور سره د کار ویش هم (په اجتماعي او اقتصادي دواړو اړخو نو کې) وده کوله چې په نتیجه کې ختیځ ډول له گډه اقتصادي ملکیت او دوینی قبیلوي کلکي اړیکې منځ ته راغلې .

د کرنې د دورې دمنځ ته راتگ سره اوس درمو او څړځایونو پر-سیره په زراعتي ځمکو هم نښتي کیدی څرنگه چې د نورو ځمکو جوړیدل اړمصلو عی اوبه لگول د قبیلې یا گروپ دغړو ډیر گډه کار او زیار-غونښت نو قبیلې د شرایطو په لحاظ مجبوره وه چې دخپلو ځمکو دسا تلواو یا دنفو سو د زیا تیدو له امله د گاونډیو قبیلو یا قبیلې څخه دځمکو د نیو لو په خاطر په خپل قبیلوي سازمان کې د دفاع او یرغل اود جگړې د آلاتو د استعمال مهارتونه په قوي بڼه وساتي . د جگړو د تجربې له مخې هرې قبیلې ته لادمخه څرگنده وه چې دبريالي توب په نتیجه کې مادي شتمني او قبیلوي برم لاس ته راوړي او د ماتي په صورت کې خپل ټوله مادي شتمني او قبیلوي برم له لاسه ورکوي . کومې قبیلې چې به د جگړې په ډگر کې ماتي وخوړله یا به قبیلې د خپلو رمو سره بلسی سیمې ته و تښتیده اوزراعتي ځمکې او څړځایونو نه به یې بريالي قبیلې نیول و یا به ماته شوی قبیلې پخپله او درمو سره دبريالي قبیلې په لاس کښیو تله ، که به په لاس کې کښیو تله نو د ماتي شوی (مغلوبی) قبیلې غړي به مریتوب پورې ته را ښکته کیدل او خپل قبیلوي هویت به یې له لاسه ورکړ او د وخت په تیریدو به ورځنی د بزگرو یا کسبگروټیټ قشر یعنی کاست (Caste) جوړ شو . که چیرې به ماته شوی قبیلې درمو سره بلی لري یا نژدی سیمې ته و تښتیده، نو په دغه سیمه کې هم د څړځایونو یا د میشته کیدو په هڅه کې د نوو نښتو سره مخامخ کیده. (په هره سیمه کې د قبیلو د څړځایونو للمې او ابی ځمکو د گډه ملکیت حد معلوم و . که چیرې تښتیدلې قبیلې به داسې سیمې ته ولاړه چې د کومې قبیلې د څړځایونو گډه ملکیت به ور باندې تثبیت شوی نه و نو دلته به بې جگړې میشته کیدای شوه او یا به ور ته کومې

بلي قبيلې په خپل گډه ملکيت کې د څپر ځای اجازه ورکړه او يا به يې له خپلې سيمې څخه يوه برخه ورکړه او هلته به ټښتيدلې قبيله ميشته کيده). ماته شوی قبيله به تر هغوپه جگړه اخته وه چې يا به يې د بلي قبيلې څپر ځايونه او ځمکې لاندې کړي او يا به د مقابلې قبيلې تر لاس لاندې شوه. هري بريالۍ قبيلې به د ماتې شوی قبيلې ځمکې، رمې او څپر ځايونه نيول او که دماتي شوی غړی به يې ونيول د هغوی ښځې او نارينه به يې وينځي مريان شول او پخپله دوی او د دوی گډه ملکيت به د بريالۍ قبيلې گډه ملکيت وگرزید. تر څو چې د قبيلوي جگړه په دوران کې د گډه ملکيت گډه دفاع کيده. د بريالۍ قبيلې په قبيلوي چوکاټ کې اقتصادي طبقې موجودې نه وې خو په ټولنيز لحاظ د کارويش او په جگړه او سوله کې د استعدادونو د ښکاره کولو په وجه چې د قبيلې دننه او دباندې شخړې اواري کړې، د مشرانو قبيلوي سياسي هیرارشي (سلسله مراتب) موجوده وه. دامساوي اقتصادي جوړښت (فارمسيون) په وجه د هیرارشي هر څه پخپله او په خپل سر نه شو کولای بلکې دوی دخپل قبيلوي ژوند او د گاونډيو قبيلو سره د سولې، ملگرتيا، خپلوي، دښمنۍ او جگړې ټول مسايل د قبيلوي دودونو په اساس فيصله کول او پخپله مشرانو هم د قبيلوي دودونو څخه سر نه شوای غړولای په واقعيت کې هغوی په ټولنيز لحاظ برابر و سيالانو تر منځ لو مړني کسان وو. سره له دې چې دننه په قبيله کې اقتصادي طبقې نه وې خو د بريالۍ، قبيلې په ځمکو کې آزادو بڼه-گرو او مريانو کار کاوه چې پخپله د قبيلې غړو او گانډيو بڼه گرو د کرنې کسبگرو او مريانو لورې او ټيټې طبقې جوړولې. په دې پړاو کې د بريالۍ قبيلې د اتلانو ياد ټولې قبيلې د برم په باب د کيسو او شعرونو د وره پيل شوه او ورسره جوخت د گاونډي لاس لاندې او مغلو يو قبيلو سره دارتباط له امله په ټولنيز او اقتصادي لحاظ د ورته کيدلو (Assimilation) او دنورو د کلتوري شيانو تقليدو لو (Aculturation) عمليې منځ ته راغلې چې ټولو قبيلو خپل پر مخ تللی مهارتو نو، تخنيکونه او ارزښتونه يو تر بله سره تير را تير کړل.

د قبيلوي جگړه په دوران کې د مريانو او لاس لاندې قبيلو د کار په وجه تو ليدې وسايلو او د جگړې وسايلو وده وکړه. د گډې دفاع په

خاطر ځيني قبيلې د لاس لاندې قبيلوسره اويا گاونډيو قبيلو سره يوځای شوی. داداري او جگړه ييز تنظيم له امله دگډ ملکيت اقتصادي فورماسيون خپل ځای دختيځي ديکتاتوري لومړۍ پړاو ته پرېښود. سره له دې چې په اقتصادي لحاظ لوړې اوپټې طبقې منځ ته راغلي خودگډ ملکيت اقتصادي فورماسيون د لويديځي نړۍ غوندې په خصوصي ملکيت بدل نشو. (۱)

د ختيځي ديکتاتوري په لومړني پړاو کې د واکمنۍ طبقې سياسي او اقتصادي قوت د قبيلې په فزیکي قدرت پورې اړه درلوده خو هرڅومره چې د واکمنۍ طبقې د سياسي قدرت لمن پراخېده او ختيځي ديکتاتوري وده کو له په هماغه اندازه دغې طبقې په قبيلو کې د ننه اود باندې يوازي په وفا دارو ملگرو تکیه کوله چې بېخپله په قبيله کې يو ډول هيرارشي (Hirarchy) منځ ته راغله.

د ختيځي ديکتاتوري په دوره کې دمریانو، کسبگرو، مزدورانو او بزگرانو شمير ډير زيات و او د دوی دکار او زيار په برکت دکار او توليد وسايلو ښه پرمختيا وکړه. واکمنۍ طبقې داداري او امنيتي چارو په خاطر په ستراتيژيکو ځايو کې خپل هستوگنځي (او عسکري چوڼۍ جوړولې) (ددوی چاپېره خندقونه هم جوړيدل). دنفوسو دزياتيدو له امله يې هم شاري ځمکې آبادولې او هم يې د خپلې قبيلې يانو رو قبيلو ملگرو، وفادارو مشرانو، روحانيونو، ملکي او عسکري لو يانو ته دهغوی دجوړونو په بدل کې د جاگير او انعام په ډول ځمکې ورکړې. دنوو ښارونو، چوڼيو اودځمکې داوبو لگو لو له پاره اوبو ته اړتيا وه. د بهانده سيندونو، خوړونو او چينو څخه د مصنوعي اوبو لگولو (اوبه خور) څښاک او خندقونو له پاره اوبه يوازي دويالو او کانالونو په واسطه راوستل کيدای شوای. په پراخه توگه دځمکو آبادول، دويالو او کانالونو ايستل، دوړو کې ډلې يا څو تنو په جسمي کار نشو کيدای بلکې ددغو لو يو پروژو له پاره ډيرو

(۱) لکه په هندوستان کې د جاگير داري سيستم اويا په ايران کې دتيول داري سيستم او يا په چنگيزيانو کې د وينچو سيستم چې احمد شا بهي جاگير قلبه هم دوی ته ورته ده.

کاريگرو او دکار وسايلو ته اړتيا وه. دا کار يوازي مرکزي حکومت ، کلیو ، او يا قومونو کولای شو چې ډير کاريگر راټول کړي او هغوی ته دکار وسايل په لاس کې ورکړي . همدا سبب و چې په آسيايي توليدي ډول کې د مرکزي حکومت مداخله او فعاليت ډير يده چې په نتيجه کې سر بيره پر ځمکه او به هم د دولت ملکيت گڼل کيدی او د قلمرو دننه ټوله ځمکه ، غرونه ، ځنگلونه ، څپر ځايونه اوسيندونه . په همدې ټولنيزو واحد و نو پورې مربوط شول او په ختيځه ديکتاتوري کې پاچا د ((ټولواک)) حيثيت پيدا کړ .

په ختيځه ديکتاتوري کې (دلوړې طبقې د بزگرانو نه علاوه) زراعتي مستقيم مولد د خپلو توليدي وسايلو څښتن و . هغه خپل زراعتي فعاليتونه او د زراعت سره اړونده د کليوالي او کورني کسب او کار په مستقله توگه کاوه . مستقيم مولد د ځمکې د څښتن تر لاسه لاندې نه بلکې مستقيما د دولت تر لاسه لاندې و . نو دولت به په يوه وخت کې هم زراعتي مولد ، هم زميندار او هم ټولواک و . مولد يوازي دولت ته د ځمکې مالیه ورکوله . ((دولت ستر زميندار دی . دلته په ځمکه باندې (د دولت) ټولواکي ده . په ملي پيمانه ځمکې د دولت په لاس کې تمرکز پيدا کړی دی . سره له دې چې دلته په ځمکه د خصوصي او گډ ملکيت دواړه ښي شته دي خو خصوصي ملکيت په واقعي توگه نه ليدل کيږي .))^(۱)

لکه چې مخکې ورته اشاره وشوه د ختيځ دولت د منځ ته راتگ په پړاو کې قبيلوي اقتصادي جوړښت (فورماسيون) مات نشو بلکې يوازي ښي بدلې شوی . په قبيلوي اقتصادي فارمسيون کې په ځمکه ورسپارل شوی ملکيت او گډ ملکيت موجود و . ورسپارل شوی ملکيت په دې معنا چې له يوه ویش نه تر بل ویش پورې د قبيلې هر غړی ته د ځمکې برخه ورکول کيده ، تر بل ویش پورې ده ته رسيدلې ځمکه د ده ورسپارل شوی ملکيت و او کله چې به د ویش موده پای ته ورسيده بيا به ځمکه دده له لاسه وتله او د قبيلې د گډ ملکيت ښه به يې غوره کړه . همدا شان د

آسيایي تو لیدی ډول د تکامل په نتیجه کی چی ختیځه دیکتا توری منځ ته راغله په دی وخت کی قبیلوی اقتصادي فار مسیون (ورسپا رل شوی گډ ملکیت) د دولتي اقتصادي فار مسیون، (ور سپارل شوی ملکیت ددولتي ملکیت) بڼه غوره کړه. په دی دوره کی لکه د لویدیځي نړی په ځمکی، باندی خصوصي ملکیت نه و تثبیت شوی. د قلمرو ټو له ځمکه دپاچا په نوم وه او د پاچا ملکیت هم گڼل کیده او هیچا د ځمکی دخصو-صی ملکیت قانونی حق نه درلود. په واقعیت کی د قلمرو ځمکی دافرادو او قبیلو په لاس کی وی. دوی ته ځمکه یا بز گرو کر له او یا دوی پخپله او حا صل به یی هم ځا نته اخیست. هغه خلک یا قبیلې چی مستقیما د دولت د اداري سیستم لاندی ووهغوی به د خراج یا مالیې په نوم د ځمکی څخه ټاکلی اندزاه محصو لدولت ته ورکاوه خو ځینی کسان او یا یاقبیلې به د خپل خدمت په مقابل کی له خراج او دځمکی له مالیې څخه هم معاف وو. سره له دی چی ځمکه د فرد یا افرادو خصوصي ملکیت و، خو دغه خصوصي ملکیت هیڅ قانونی بڼه نه درلوده. کله چی به پاچا، یاد دولت نورومهمو غړو وغوښتل، د مولدیا مولدینو څخه به یی بی بدله ځمکه اخیستله او نورو ته به یی ورکوله.

په لږ اورښته سیمو کی ددولتونو سیاسي پولی معلومی وی خودغه پولی دنن ورځی دسیا سی پولو غوندی تثبیت نه وی، ځکه پدغو وختونو کی د دولت دسیاسي پولو څخه تیریدل راتیریدل او یاپه ډله ییزه توگه له یوه ځایه بل ځای ته تگ را تگ څه سیاسي بندیز نه درلود. د دولتونو ترمنځ د جگړو په نتیجه کی د غوسیا سی پولو هم تغییر کاوه، د هری سیاسي پولی دننه اوسیدو نکی دپاچا رعیت گڼل کیدل. په دغو وختونو کی مرکزي دولت له اقتصادي عسکری اواداري پلوه دومره منظم او قوی نه و چی د قلمرو دننه اود قلمرو په سرحداتو کی په ټولو قبیلو واقعی حکمرانی وکړی. د دولت دسیاسي پولو په ساحه کی داسی قبیلې هم وی چې دخپل فزیکي قوت یا قبیلوی ټولنیز

اقتصادی جوړښت په لحاظ به یی د دولت د عملو می قانون په ځای دخپلو قبیلوی دودونو له مخی ژوند کاوه . دوی به تر هغو د قبیلوی دودونو په اساس ژوند کاوه تر څوچی به مرکزی حکومت د اقتصادي یا سیاسي عامل په وجه دوی په زوره نه وی لاندی کړی او په زور به یی ور باندی د مرکزی حکومت اداری سیستم نه و تحمیل کړی . کله چی به ځینی قبیلای په مستقیم ډول د مرکزی دولت د اداری سیستم لاندی راغلی ، د دوی قبیلوی اقتصادي جوړښت به د ختیځ دولت د اقتصادي فارمیون بڼه غوره کړه . او په قبیلوی - اقتصادي جوړښت کی د جاگیر داری ، انعام او مالیی سیستم ځای ونیو . په دی مرحله کی به ځمکه د قبیلوی گډ ملکیت څخه وتله اود څو تنو په لاس کی به یی تمرکز مونده . د اقتصادي بدلون له امله به په قبیلوی ټولنیزو اړیکو کی هم بدلون را ته چی درخت په تیریدو سره به قبیلوی دودونو ورو ورو د مرکزی حکومت اداری سیستم ته ځای پرېښود .

د آسیا په لږ اوړ ښته سیمو کی ځینی داسی قبیلای هم پاتی شوی چی د مرکزی دولت د سیاسي تسلط او ادرای او مالیاتی سیستمونو څخه بیل د خپلو قبیلوی اقتصادي فارمیو نونو (کوچیانی - زراعتی) په اساس د قبیلوی دودونو سره سم یی خپلواکه قبیلوی حکومتونه درلودل چی سر بیره پر پښتنی قبیلو بلوڅی ، هندی ، ترکی ، مغلی او عربی کوچی او نیم کوچی نیم میشتی او میشتی قبیلای یی ښه مثال لونه دی . دلته ښایي ځینی لوستو نکي ددی پوښتنی سره مخامخ شی چی آیا د پښتنو نه علاوه په نورو قبیلو کی ((ویش دود)) و او که نه ؟ مونږ د ختیځ د تولید د ډول د علمی تحلیل له مخی ویلای شو چی په پورته یاد شوو قبیلو کی هم ((ویش دود)) و (۱) چی په دوی

(۱) په دی برخه کی دی د (Extended Family) Evalorenz دوکتوری

تسیسیز ته مرا جعه وشي هغی دکوزی پښتو نخوا د پښتنو قبیلو په ویش دود خپل تسیسیز لیکلی دی اود پښتنو د ویش سره یی دنورو نژادونو ویش دود پر تله کړی دی .

کې هم د پښتنو قبیلو په شان په مختلفو وختونو کې د مختلفو دا-
 خلې او خارجي عواملو له امله ((ویش دود)) له منځه تللی دی خو بنسټور اوک
 ته نږدې (د بېړیو سیمه) په مری بلوڅو کې اوس هم دا (ویش دود) شته «۱»
 دختیځ د تولید د ډول د تاریخي تکامل په رڼا کې مونږ اوس خپلې
 موضوع ته را گرزو اود دی تیوري په اساس غواړو چې د پښتنو دما-
 لداره کو چیتوب او میشته کیدو مرحلې وڅیړو اود مختلفو قبیلو د ویش
 دودونو د ډولونو تر منځ توپیر ونه روښانه کړو . په دی کې شک نشته
 چې پښتنو اوس د تاریخ په یوه ټاکلې پړاو کې د مالداره کوچیتو ب
 اوږده دوره تیره کړې ده . ددی او ږدی دورې په برخه کې داسې کره
 اسناد نشته چې آلیاد مالداري په دوره کې د قبیلې غړو وگړو درمو -
 گډه ملکیت درلود او که نه ؟ کله چې پښتنې قبیلې د مالداري په دوره کې
 وی په دغه دوره کې غیر پښتنو نور (ملیتونه) زراعتي دورې ته دا -
 خل شوی وو اود ځمکې قبیلوي گډه ملکیت تثبیت و . کیدای شي چې د
 نورو ملیتونو گډه قبیلوي ملکیت (خصوصي قبیلوي) د دوی د مالداري
 په گډه ملکیت تاثیر کړی وی اود دوی د مالداري په ژوند کې درمو (خصوصو-
 صي - قبیلوي) ملکیت منځ ته را غلی وی . هغه څه چې په تاریخي لحاظ
 د اسناد و له مخې معلومېږي دادی : کله چې پښتنې قبیلې د مالداري
 کوچیتوب څخه زمینداري ته راغلي د مالداري په حالت کې یې خصوصي
 ملکیت درلود ځکه چې د هر چار مه دهغو خپله وه (۲) دختیځ د تولید
 د ډول د اقتصادي جوړښت او د پښتنو د قبیلوي جوړښت څخه
 څرگند یږي چې د گډه قبیلوي ملکیت (په مالداري او زراعتي دواړو دورو
 کې) اوږدې عمليې په دوی کې د (زما) په ځای د (زمونږ) عنعنه ژوندی
 ساتلی ده . ددی عمليې اساسي علت هغه تلقین شوی عنعنه ده چې دختیځ
 د تولید ډول د قبیلوي گډه ملکیت له مخې رامنځ ته شوی ده . سره له دی
 چې په پښتنې قبیلو کې خصوصي ملکیت تثبیت دی خو د گډه ملکیت

(1) Robert N. Pher son's notes: compiled and Analyzed by Frerik Barth "The social Organization of the Marri Baiuch," New York, 1966. pp. 8.9

د پښتنو ټولنیز اقتصادي جوړښت

قبیلوي پراړسي نښي په پراخه یا تو سعوي کورني (Extended Family) کی شته .

په دی کورنیو کی نیکه ، میرمن یا میرمنی ، زامن ، پیغلی لونی نږیندی لمسیان ، یالمسی په یوه کور کی اوسیدری . په ډیرو قبیلو کی تر هغو چی پلار ژوندی وی رمه یا ځمکه یی د زامنو تر منځ د میراث په توگه نه ویشل کیږی اود پلار د میرمنی نه وروسته هم رمه او ځمکه نا - ویشلی گډ ملکیت وی چی د کورنی دننه تر ډیری مودی لمسیان هم د کورنی د گډ ملکیت تلقینات اخلی . کله چی د پلار نه پاتی گډ ملکیت د زامنو تر منځ وویشل شی ، سره له دی هم گاونډی خلک دغه ملکیت د زامنو یا لمسیانو په نوم نه یادوی بلکی د کورنی په نوم یی یادوی . همدغه شان د کورنی غړی هم پر دیوته خپل ویشل شوی ملکیت د ((زمونږ رمه یا ځمکه)) یعنی د کورنی په نوم معرفی کوی . خو کله چی د کورنی غړی وروڼه د ویش نه وروسته په خپل منځ کی په خصوصي ملکیت باندی خبری کوی د پراخی کورنی په وړوکی واحد بنسټیز ی کورنی (هستوی کورنی) کی زما ملکیت د (زمونږ ملکیت) ځای نیسی د پښتنو د قبیلوي جوړښت له څیرنو څخه څرگند یری چی ((زما)) د ملکیت موضوع په وروستنی واحد (بنسټیز کورنی) کی د وروڼو تر منځ مطرح ده اود وروڼو نه پورته د پراخی (توسعوي) کورنی د ملکیت له پاره (زمونږ) مفهوم استعما لیری چی دغه مفهوم له کورنی نه پورته تر پښی ، ټبر ، خیل او قبیلې پوری رسیږی چی د نورو میلیتونو په مقابل کی د پښتون میلیت ښه غوره کوی .

مونږ دلته د پښتون ملیت په تاریخ څه ویل نه غواړو بلکی دا موضوع تاریخ پوهانو ته پرین دوچی د دی ملیت له قبیلو څخه لومړی کومی قبیلای په کوم وخت او کوم ځای کی میشت شوی دی . شوروی افغا - نستان پوه اسلانو ف هم بی له دی چی د قبیلو او ځای نوم واخلی یوازی د پښتنو د میشت کیدو وخت نښی . دی وایی ((یوازی په یوو لسمه پیړی کی پښتنو په کلیو کی اوسید نه پیل کړه او د کورونو بدلول اود ځمکو

وېش دا هغه عادت دی چې دهما غي ۱ نټقا لې دورې دسراوديشين
توب ابتدانه را پيل شوی دی ((۱))

په يوو لسمې پېړۍ کې زراعتي دورې ته داخلیدل دا معنا لري چې
قبيلي به ژر خپل دمالدارۍ کوچيتوب پای ته رسولی وي بلکه
دنيې مالداره نیم ميشته دوره هم اوږده عملیه ده او ددی له پاره ډیر وخت په کار
دی چې د مالدارۍ ژوند پای ته ورسېږي او په بشپړه توګه دکرني
دورې ته ورننوزي . په پښتنو کې دنيې مالدارۍ او نیم ميشته عملیه
تر هغو را روانه وه چې دحاصل خیزو سیمو او سیدو نګي پښتانه دمرکزي
دولت دمستقیمی ادارې لاندې راغلل او د مالدارۍ ژوند یې په کرنیز
ژوند واوښت او دختیځي دکتاتوري په اقتصادي جوړښت کې ورګډه
شول . چې د پښتنو ځینې قبيلې دمرکزي دولت داداري لاندې راتلې .
په همدغه وخت کې ځینې پښتنې قبيلې دمرکزي حکومت له ادارې
نه خپلواکه مالدارۍ کوچيتوب او ځینو نیم مالداره - نیم ميشته
قبيلو ژوند ته دوام ورکاوه .

دټولو قبيلو په باره کې اسنادنشته چې آیا کومې قبيلې په کوم
وخت کې د کرني دورې د وېش دود سیستم پیل کړی او په کوم
وخت کې یې پای ته رسولی دی . دځینو قبيلو دميشته کیدو او دويش
دود پیل او پای په باره کې تاريخي اسناد شته او ددی قبيلو او نورو
قبيلو د اقتصادي قبيلو جوړښت او ټولنیزو اړیکو په اساس اټکل کیدای
شي چې ګوندي د پښتنو ځانګړي قبيلو د خپلو مشخصو شرایطو په
لحاظ دیوې بلې څخه په ډیر یا لږ توپیر دويش پړاو تیر کړی وي
خود هغو قبيلو په باره کې چې مونږ یې د وېش دود پیل او پای
په باره کې باوري اسناد یا مواد نه لرو یوازي د فرضیو په اساس
څه ویل نه غواړو . بلکه مونږ یوازي د هغو قبيلو دويش دود په باره
کې خبرې کول غواړو چې مونږ یې اسناد او مواد وړاندې

(۱) اسلا نوف ، م ، ګ : دروېښانيانو ملي نهضت : مترجم :
م . معتمد ، پښتو ټولنه کال ۱۵۱۳۵۳ او ۱۶ مخونه .

کوی لا شو . کله چې د پښتنو ټولنه د لومړي کمون څخه وزی او ویش پکې جاری کیږي نو پدی وخت کې دوی په ځمکه کې کار نه کوي که څه هم د دوی اقتصاد قومي او نسبي دی خو د ویش په وروستی پر او کې یعنی هغه وخت چې ویش ډیر کمز وری اوله منځه تلو نځې وی د پښتنو په ځینو قومو نو کې بر سیره پر قبیلوی او نسبي سلسله د زرا - عتی کمون خواص هم را پیدا کیږي (۱) په دی معنا چې د خپل قوم او نسب پر ځای او یا تر څنگ کندی او کلی هم اهمیت پیدا کوي . خو زموږ په عقیده په پښتنو کې تر اوسه هم قومي سلسله چې د نسب او ویني ارتباط ښیي ، ډیره ټینګه او محکمه ده . (۲)

په هر صورت په پښتنو کې په ځمکه کې کار نه ویوازی دویالو او کانالونو د پاکولو او کیندلو کار په اشرسره کیده چې دا کار نه ویوازی په پښتنو کې شته بلکې دافغانستان په نورو قومونو کې هم رواج لري .

دا ډول ګډ کارونه دریسر په عقیده مریانو او ګاونډیانو کول . مریان پخپله پښتانه نه وو . مریان او ګاونډیان د هغو هندي قومونو پاتې شوني (بقایا) وو چې پښتنو د هغوی نه ځمکې نیولې او یایی په جنګ کې نیولې وو . په ګاونډیو کې بیا کیدای شول چې پښتانه هم وای . هغه پښتانه چې د کوم جرم او یا کوم بل کیفیت له مخې دخپل قوم څخه

(۱) وګوري ریسر (۱۱۵) او ۲۵۹ مخونه : دی د ګندا پور په هکله وایی چې نوموړی قوم ځینی شریکی ځمکې په همسایه او غلامانو کرلی خو حاصل به یی بیا پخپل منځ کې سره ویشه . همدغسی دشیگل شینواری ځینی هغه شریکی ځمکې او کر نیز نه ټاپو ګان چې مشوانیو ته ورکړیدی ، حاصل یی په خپل منځ کې د خولی په اساس سره ویشی .

(۲) که دیوه ځدران نه څوک پوښتنه وکړي چې ته څوک یی نوو به وایی چې زه ځدران یم او که پوښتنه وشي چې په څه را ټو کې څوک یی نودی به دخپل خپل نوم واخلي . که په مقابل کې څوک پوښتنه وکړي چې د کوم ځای یی نودی به ووايي چې د زیړوک او یا المری یم .

تبدیلې اود دوی په منځ کې بهمیشته شوی وو ګاونډیان بلل کیدل. دوی هم ځمکه نه لرله او په پردی ځمکه به یې کار کاوه. پښتانه ګاو-نډیان اکثراً د قوم د مشرانو سره وو او د هغوی په حجرو کې به یې کار کاوه او د خانانو ځمکې به یې کرلې. د پښتنو په ټولنه کې د مریانو شمیر دومره زیات نه وو او تولیدی کار یې هم د اتن یا روم د مریتوب وخت ته ورته نه و. په پښتنو کې دا سې سرداران او خانان نه وو چې دمر-یا نو د کار په واسطه یې لوی تصدی لرلی وای، بلکې ددوی کار هم زیاتره په کورو نو او حجرو کې و. له بلې خوا مریان په زیاته اندازه د سوداګرۍ له پاره استعمالیدل. د پښتنو هغو قومونو چې د هندي اقوامو څخه لری پراته وو مریان یې یا هیش نه در لودل او یاد اچي په نشت کې حساب وو. ددی ټولنی تخنیکي اړ تیاوی د کسبګرو په واسطه رفع کیدلی. (۱)

تر هغه وخته پوری چې په پښتنو کې ویش موجود و او بیا په تیره په هغو قومونو کې چې هلته دخولۍ ویش (خولویش) و ترزیا تۍ اندازه پوری برابری موجوده وه خود نسبی ویش له مخی کیدای شول چې لږو خلکو ته زیاته ځمکه ورسیدی او په دی توګه ورو ورو اقتصادي توپیر ونه داو لس ترمنځ را پیدا شی. (۲)

ریسنر داخون درويزه په قول دراور ټی (Raverty) په حواله لیکي چې په سوات کې هم لومړنی ویشونه د «خولی ویش» په اساس شوی دی: «شیخ ملی دیوسف او مندرېد ټول قوم احصا ټیه واخیستله بنځی او نر، واپره او واپره ټول د دی مقصد له پاره چې سوات او مربوطات یې په برابر ډول دیوسفزیو ترمنځ وویشی

(۱) په دویم او دریم فصل کې به پدی هکله مفصل وژغیرو.

(۲) وروسته په مونږ پدی هکله زیاتې خبرې وکړو.

شیخ سعدی ته په خوله ویش کی د دیر شو تنو برخه ورسیدله ،* (۱) پدی حساب کی هغه کابلسی ، ننگر هاری او لغمانی وگری چی د یوسفزیو سره را غلی وو حساب نشول (۲) حال داچی محمد نعیم سالار زی د نصراله خان نصر په قول لیکي چی کابلی ، ننگر هاری او لغمانی پکی حساب شول. (۳)

پور تنی شواهد مونږ په خپل دی نظر کی تقویه کوی چی امکان لری په ټولو هغو قومونو کی چی د ویش یو ډول موجود و پخوانی (لومړنی - ادیتر) ویش یی دخولی په اساس شوی دی او وروسته له هغه نور ویشونه یاد نسب او قرابت له مخی او یاد ملاتړ په اساس رامنځ ته شویدی . یعنی د پښتنو ټولنه پدی انتقالی پړاو کی هم ورو ورو د برابری او قبیلوی گډ ملکیت څخه د نابرابری او طبقاتی ملکیت خواته تللی ده خو په هر صورت دومره پوره جوته ده چی د ساحی د پرا خوالی اود زراعت د نوعیت اود ځمکی د ډیر والی سره سم ویش هم تغیر کړی دی او هم په هغو ځایونو کی چی ځمکی آبی او حاصل خیزه او کر نه محدوده (intensive) ** او متمرکز شکل لری نودا و بود حسابی مشکلاتو

او پیچلتیا له مخی ویش ورو ورو ضعیف شوی دی . چی په پای کی په اوبو او یا په ځمکه د خصوصی ملکیت خوا ته تمایل څرگند او معلومیږی . خو بیا په هغو ځایونو کی چی ځمکی للمی او کر نه نا محدوده ده ، ویش تر ډیری مودی پوری په خپل قوت

(۱) در سرنر د کتاب ۱۱۴ مخ.

(۲) همدا ماخذ شیخ ملی او د ځمکو ویش .

(۳) وگوری عمحمد نعیم سالارزی کابل مجله کال ۱۳۵۵ گڼه ۲ ، ۶ مخ او همدغسی نصرالله خان نصر : سوات.

* اصلی متن داسی دی چی سعدی داخون درويزه نیکه ته په خوله ویش کی د هغه دزیاتو خدمتونو په بدل کی « د اخون در ویزه مخزن پښتو اکیدمی پینور یوینور - سستی دج مخ - ادیتور .

** یعنی چی به کمه ساحه کی ډیر څه کرل کیږی .

سره باقی پاتې دي (۱) تر ټولوزيات يابښت يې په ښورا وک کې وکړې چې تر اوسه هم شته . خو بيا هم ویش په ماموندو ، د شگل په شينوارو ، سالار زيو او اتما نخیلو کې تر ډیرې موډې پورې موجودو . تقریبا شل کاله پخوا په وړو ماموندو کې ویش له منځه ولاړ . که څه هم ویش په ماموندو کې د ډیرو مشکلاتو سره ملګری و ، دما موندو سالار زواو اتما نخیلو ویش یو ډول و ، خو په سالارزو او اتما نخیلو کې ویش تقریبا ۶۰ کاله مخکې له منځه تللی دی . په لویو ماموندو کې وروستی ویش تقریبا څلورینست کاله پخوا شوی دی - که څه هم دا ویش آخری اوقطعي ویش نه و ، ځکه دلویو ماموندو د دوو مهمو ملکانو (عبدالحکیم ملک او شهزاده ملک) تر منځ شخړه پیدا شوه . هر یو هغه وخت قطعي او وروستی ویش غواړي چې پخپله قوی او حریف یې کمزوری وي . خوبیا په دې وخت کې کمزوری او طرفداران یې ویش نه غواړي . نو تر اوسه پورې آخری او قطعي ویش نه دی شوی اود دې امکان زیات دی چې همدغه ویش قطعي او آخری ویش وګڼل شي . د دې له پاره چې دویش نور اړخو نه سم وڅیړلی شو لازمه ده چې د دواړو ماموندو په مثال کې دویش پروسه وښیو .

اوس مونږ دې موضوع ته راګرزو چې آیاد پښتنو ویش دود لکه څنګه چې د ځینو محققینو نظر دی د شیخ ملي ابتکار دی او که دویش دود مساله د ختیځ د تولید ډول (د شرقی تولید طرز) د عمومي عملیې یوه برخه ده .

م . س . الفنسټون لومړنی خارجي لیکوال دی چې په خپل اثر (۲) کې د پښتنې قبیلو د ژوند په ټولو اړخونو او مخصوصا د یو سفزیو د ټولنیز ژوند په ترڅ کې یې د دوی په ویش څو لیکنې کړې دي (۳) .

(۱) وګوری ریسر . ریسر نوموړې خبره د سوات او مروتو په مثال کې توضیح کوي .

(۲) د کابل سلطنت بیان (په انګریزي ژبه .)

(۳) د ۱۲ او ۳ له پاره همدغه کتاب دی وکتل شي .

دده د لیکنو څخه څرگند پری چي دده دراتگ څخه پخوا د پښور په شاوخوا سیمو کی د دولت مالیاتي سیستم وجود درلود اود دولت تر اداري سیستم لاندی د مالیاتي سیستم له امله په ځینو قبیلو کی ویش دود له منځه تللی و، په ځینو قبیلو کی د تلو په حالت کی و او یوازی د دولت د اداري سیستم د باندی په ځینو قبیلو کی یی لارواج درلود. همدا علت وچی ده د اداري سیستم د باندی د سوات دیو سفزو د نیکبۍ خپلو په ویش دود اوږد بیان کړی دی. دی د ویش دود د تفصیل په ترڅ کی د ځینو قبیلو ویش دود ته په تاریخي لحاظ اشاره کوی او په دی ضمن کی دېر یخو ویش دود هم یادوی. دی په شپاړسمه پېړی کی د پښور وادی ته د یوسفزو دراتگ تاریخ او ددوی ترمنځ د ویش دود په باره کی تفصیلات ورکوی، اما د ځمکو د ویش دود په پیل کی د شیخ ملی په باره کی څه نه وایی.

دالفنستون نه وورسته ځینی کورنی او بهرنی پوهان د یوسفزو او نورو پښتنو ویش دود ته ملتفت شول چی د دی پوهانو څخه ځینود تاریخي اسنادو په اتکا او ځینو په ساحو کی په عملی څیړنو لاس پورۍ کړی. دیو شمیر محققینو له پاره دیوسفزو د ځمکو ویش دود نمونه وگرزیده او د یوسفزو په ویش دود باندی د زیات تمرکز په لحاظ ځینی محققین دی نتیجی ته ورسیدل چی د ځمکو ویش دود د شیخ ملی ابتکار او یوازی دیو سفزو عنعنه ده. د ناروی د هیواد یو پوه فرید ریک پارت چې د سوات د یو سفزو په ساحه کی یی څیړنی کړی وای. یی چی په پنج کوره او باجوړ کی چی د سوات اقتصاد لری د ځمکو ویش وجود نه لری. (۱) همداشان ځینی لیکوالان د ځمکو ویش دود د لری پښتو نخوا په قبیلو پوری محدودوی او د دوی په نظر د بری پښتو نخوا په قبیلو کی ویش دود نشته. (۲)

(1) Barth, Fredrik, Political Leadership Among Swat Pathans: 1959, p. 68.

(۲) دغی ډلی ته د باجوړ په ماموندو، د شیکل د شینوارو اود کند هارد بنوراوک، د بریخو په ویش دود زموږ څیړنی او مواد ښه ځواب دی.

اوس دا موضوع چي په پښتنو کي ویش دود د شیخ ملی ابتکاری او که نه لنډ بحث ته اړه لري .

هغه څوک چي د پښتنو د قبیلوي جوړښت اود دودونو په باره کسي معلومات لري له دې څخه انکار نشي کولای چي پښتانه تل د مهمو مسا- یلو د حل له پاره بي طرفه رو حاني شخصیت را غواړي .

دا د دوی د قبیلوي ژوند خصوصیت دی چي همیشه د قبیلومشران د قبیلوي رقا بتونو له کبله خپله بي طرفی نشي ساتلای اود ځمکودویش اود اشان په نورو مهمو حیا تي مسایلو کي طرف واقع کيږي . په پښتنو کي چي يو روحاني شخصیت د تقوی او بي طرفی په لحاظ ځان په قبيله کي تثبيت کړي بيا د قبيلې ټول غړي دغه شان روحاني شخصیت ته د درناوي په نظر گوري او دوی تل د ځمکو دویش نه نیولی د قبیلو ترمنځ د ټولو مهمو مسالو په بر خه کي هري پریکړي ته یی غاړه ږدي .

د فریدريک بارت د وینا له مخي څه وخت چي یوسفزو خپل فتوحات بشپړ کړل برياليو یو سفزو ته د ځمکي د برابر او عادلانه ویش په باره کي ستونزي پیدا شوي او دوی د نا متورو حاني شخص شیخ ملی څخه هیله وکړه چي د دوی ترمنځ نیول شوي ځمکه وویشي . شیخ مای د ځمکي د ویش له پاره یو داسي سیستم وضع کړ چي دغه سیستم په یو وخت کي په بشپړه تو گه عادلانه او دمنلو وړو . (۱)

د فریدريک بارت او نورو محققینو د لیکونو څخه څرگند یږي چي د شیخ ملی ویش ځکه عادلانه و چي ده د یوسفزو او منډرو ترمنځ په خو له ویش وکړ او ده د نارینه ونه علاوه بنځي او ماشومان هم په ویش کي شامل کړل . (۲) شیخ ملی د ویش له پاره ځيني مقررات وټاکل او دغه مقرراتو ته دده په دفتر کي ځای ور کړل شو چي د دغه روحاني شخصیت

(۱) وگوري د فریدريک بارت د کتاب ۹- ۱۰ مخونه .

(۲) وگوري هماغه ځای .

په ویش دود کې څوک اختلاف پیدا نه کړی . (۱)
دورو ستنیو څپر نو څخه څرگندېږي چې د وخت په تیریدو سره د
شیخ ملي عادلانه (خوله ویش) په نسبي ویش بدل شو .

په شپار سمه پېړۍ کې — ترکانو هم د باجوړ شاوخوا پراخي
سیمې له گیانو څخه ونيولې . دخلکو د شفا هی روا یتو نوله مخی
ماموند بابا چې یو روحاني شخصیت و دغه سیمې یې د خپلو زامنو ترمنځ
په برابره توگه وویشلې . د مامو ند بابا د لومړني ویش نه وروسته د
ماموندو د ځمکې د بیا ویش په وخت کې به یو روحاني شخصیت راغو —
ښتل کیده او دغه ویش به د را غوښتل شوی روحاني شخصیت په
لاس کیده چې د ماموندو د هر وخت ویش هم د هغه مربوط رو حاني
شخصیت په نوم شهرت موندلی دی (۲) همدغه شان دری سوه کاله پخوا
دسره کمر شینوارو د شیخ بابا په مشرۍ د اسمار د شیکل سیمه د
کافرو څخه ونيوله او وروسته دغه ټولوسیمه پخپله شیخ بابا د شینوارو
ترمنځ دخوله ویش په اساس وویشله چې د شینوارو تر منځ لومړني
ویش د شیخ بابا په ویش مشهور دی . البته مونږ د بنوراوک د بر یخود

لومړني ویش په باره کې دا معلومات تر لاسه نه کړای شول چې د
بر یخو لومړني ویش دکوم رو حاني شخصیت له خوا شوی دی او که د
بر یخو مشرانو پخپله خپل تر منځ دغه ویش کړی دی . د مروتو د ویش
په باره کې تور برن (Thorburn) پوره معلومات وړاندې کړي دي . هغه
دمروتو د ویش په باره کې وایي : څه وخت چې تقریبا ، دری پېړۍ
پخوا مروتو (دنیا زو څخه) آوا ره ځمکه ونيوله ، دوی په دغې سیمې
خپل نوم کیښود او دی ځای ته یې د ځان سره د پلرو نو لرغوني دود
(خوله ویش) یا وخت په وخت د پچي په اساس د قبیلو تر منځ د

(۱) وگوري بارت د سوات په پښتنو کې سیاسي مشر توب (په
انگریزي ژبه) .

(۲) الفنسټون: د کابل سلطنت بیان (په انگریزي ژبه) ، ۱۸۶۰ ، ۳۲ مخ .

ځمکو ویش دود راوړ . (۱) ایوا لورنس Evalorenz دلری پښتو-
نخوا د قبیلو په ویش دود دخپلې دکتورا په تیزس (۲) کې د پښتنې
قبیلو د ویش دود د څیړنو په دوران کې د پښتنو ویش دود د نورو هندی
قبیلو د ویش دودونو سره پرتله کوي او د هغې د څیړنو څخه څرگند یې
چې په نورو هندی قبیلو کې هم مشخصو ویش دودونو وجود
درلود .

اوس د پورتنیو دلایلو له مخې آیا مونږ دا ویلای شو چې سربیره
پریو سفزو د شیخ ملی دفتر تر کانو، شینوارو، مهمندو، مروتو، وزیرو،
برېڅو، بلوڅو او هندی قبیلو ته رسیدلې او دوی ټولو د شیخ ملی د
دفتر په اساس ویش دود پیل کړی وي . په دې کې شک نشته چې د
تور برن په اصطلاح شیخ ملی لو مړنې روحاني شخصیت دی چې په
یوسفزو کې یې د پلرونو د لرغونې دود په اساس خوله ویش ته په
عادلانه توګه عملی بڼه ورکړې ده . اما شیخ ملی د ویش دود موسس
نه دی . زمونږ په نظر د ختیځ تولید د ډول د تیوري له مخې د قبیلو
ترمنځ د ځمکو ویش دود لرغونی عملیه ده او د پښتنو د ځمکو ویش
دود او د ګډ ملکیت دفاع هم د ختیځ تولید د ډول د عمومي عملی څخه
نه شي جلا کېدای .

Thorburn, S.S., Bannu or Our Afghan Frontiers; 1876, p. 125.

(۲) Evalorenz د دواکتوري تیزس ویانا

له هغو زیاتو دلیلونو او څرګندونو څخه چې محمد نعیم سالار زی
وراندي کړې دا ویلای شو چې که څه هم شیخ ملی پخپله د ویش دود
موسس نه دی خو د یوشمیر هغه اصول او دو ترمنځ ته راوړي چې د
څښې خپلو او غور یا خپلو تر منځ دمخکې په ویشلو کې یې تری کار
واخیست . وګوري محمد نعیم سالارزی ((شیخ ملی او د ځمکو ویش))
کابل مجله ۲ ګڼه ۱۳۵۵ کال ۶ مخ او د همدې مجلې ۵۰ ګڼه ۱۳۵۵ کال
۸۰-۱۲ مخونه ادیتور .

۱- ویش :

په پښتنو کې د ویش کلمه ډیرې معنا گانې لري لکه سر شمیر نه ، برخه ، کالیم (ولور) ، میراث او یادولجی ویش. موږ دلته دوو ویش اصطلاح د پښتنو دځمکې د ویش دودپه معنا استعمالوو. پخواله دی چې د ویش اصلي بحث ته داخل شو غواړو چې دغه سیستم په لنډ ډول سره ولوستو نکو ته معرفي کړو :

د پښتنو ټولنه وروسته له دې چې د لومړنۍ اشتراکي دورې څخه وزی یو تیریدو نکي (انتقالی) پړاو تیروی . په دې پړاو کې چې مارکس هغه ته (عمومي مرییتوب) (۱) وایي د پښتنو په ځینو قو - مونو کې د ویش سیستم منځ ته راځي . په دې پړاو کې د تولید عمده وسیله ځمکه ده . په ځمکه باندې د خصوصي مالکیت درلودل هم په همدې پړاو کې رامنځ ته کیږي خوبیا هم د ویش په سیستم کې د ځمکې مالکیت یوه منځنۍ بڼه غوره کوي . ځکه له یوې خوا د پخواني ټولنې نښې نښانې په کې شته چې هغه یی د اشتراکیت و خواته (په ځمکه باندې د ټول تېر مالکیت) بیایي او له بلې خوا د نوي ټولنې عناصر په کې وده کوي چې د هغو هڅه بیا د ځمکې د خصوصي مالکیت خوا ته وي . نو

۱- کارل مارکس :

Gundrisse del Kritik der Politischen Okonomie

ځکه د ویش په سیستم کې هم ځمکه د قوم په لاس کې ده او هم دبزرگر په لاس کې (۱).

نو مونږ نه شو کولای چې وو ایوچي دلته یعنی د ویش په سیستم کې ځمکه دبزرگر یا دمستقیم مو له ملکیت دی. مار کس هغه وخت چې دپا نگوالي څخه په مخکې جوړښتونو باندې غږیزې دوه ډوله ما - لکیت سره جلا کوي. یوه ته یې مالکیت وایي چې په حقوقی لحاظ خصوصي مالکیت دی خو بل ډول ته یې استفاده او یا « په لاس کې لرل » ویلای شو چې په دی حالت کې بزگر یا مستقیم مولد ځمکې څخه استفاده کوي او پخپله دده خصوصي ملکیت نه دی. (۲)

د ویش په سیستم کې هم دواړه ډوله شته. یعنی په اصل کې ځمکه دبزرگر ملکیت دی ځکه چې ټول عمریې په لاس کې ده او استفاده تری کولای شي. خو په ځینو ټاپونو لکه په مروتو کې بیا بزگر

۱- دخارجي پوهانو څخه یوازی د شوروی څو تنو پوهانو د افغانستان اجتماعي تاریخ څیړلی دی. د دوی څیړنې د افغانی تاریخ لیکنې له پاره ډیری ارزښتناکې دي. د لویدیځې نړۍ پوهانو یایې ماجرا جویی کو له چې ددوی افسانې زموږ له پاره نه پکاریزې او یایې افغانستان ته هغه وخت توجه کړیده کله به چې داستعمار ضرورت پیدا شو. دا ځلي پوهانو بیا د مدرنو علومو سره دومره آشنایی نه درلوده نو تاریخ لیکنه په زیاته اندازه تشریحي پاتې شوی ده. یوازی د باچا هانو په تخت کیناستل او کوزیدل د دوی له پاره اهمیت درلود چې هغه یې په زیات او یا کم تفصیل سره درج کړي دي. البته ځینې نوی تاریخ پوهان ددی امر څخه مستثنی دي. له دی کبله مونږ په پوره ډاډ سره د پخوانیو دورو احوال مستند نشو راوړلای.

(۲) وگوري مارکس پورتنی ماخذ

يعني مالک نشوای کولای چي ځمکه خرڅه اویایی گروکړی همد غسی په نورو پښتنو کی د ځمکی خصوصادویش په قبیلو کی د ځمکی خر - خلاو ډیر کم لیدل کیږی او په تیره دویش په وخت کی ښایی بیخی نه و، دا حقیقت مونږ په خپل دی نظر کی تقویه کوی چي ښایی دویش په اولو وختو کی د ځمکی د خرڅلاو او گروی موضوعات هیڅ موجود نه وو. له بلی خوا په هغو وختونو کی د پیسو رواج هم په کلیو کی زیات نه و چي انگلس یی د کاپیتا لیزم او پولی اقتصاد له پاره ډیر موثر بولی. (۱) همد غسی ډیر پښتانه قومونه دلویو تجارتی لارو څخه لری پراڼه وو او له بلی خوا د قومی سر حد او توڅه تیریدل په سختی سره ترسره کیدل چي په نتیجه کی ډیر قومونه د بهرنیو تاثیراتو په مقابل کی ښه پاتی شول، نو د ویش په تکاملی دوره کی هم ډیر کم بدلو - نونه راغلی دی. دانگریزا ن - واستعمار په ځینو ځایونو کی په مستقیم ډول او په ځینو قومونو کی دورو ورو تاثیر له امله د ملکیت مساله راپورته کړه. په نتیجه کی ویلای شو چي ځمکه دویش د تکا - ملی دوران په سر کی د قوم ملکیت دی او په آخر کی یعنی هغه وخت چي ویش قطع کیږی او یا قطع کیدو ته نږدی شی، د بزگر یا مستقیم مو له ملکیت یی گڼلی شو.

دویش په سیستم کی ټوله او لسی ځمکه ورو سته له یوی ټاکلی مودی څخه دبیا ویش له پاره د قوم په لاس کی را ټولیزی. دویش نیمه د عنعنې له مخې په مختلفو قومونو کی یو له بله سره توپیر کوی. په ځینو قومونو کی یو کال، په ځینو نورو کی څلور یا شپږ او یا شل کاله دی. دا څلور، شپږ او یا شل کاله یوه ټوټه ځمکه دیوه سړی په

(۱) وگوری (Thorburn) : بنوزمون افغانی سر حد (په انگریزی)

همد غسی ریسر : د فیودا لیزم انکشاف په افغانانو کی دده له مخی

لاس کی وی او خوری یی وروسته ده دغی مودی ځمکه بیاد قوم په لاس کی راټولیزې او له سره ویشل کیږی چی نوموړی سړی په عادی حالت کی دهماغو مړه ځمکی څښتن کیږی .

په پښتنو کی دویش سیستم په بیلا بیلو قبیلو کی ځا - نگرې ښی لری چی مونږ دلته په کم تفصیل سره دویش هر ډول معرفي کوو:

۱-خوله ویش :

دا هغه ډول ویش دی چی اساس یی خوله تشکیلوی . په دی معنا چی په دغه ویش کی هغه چاته ځمکه ورکوله کیږی چی خوراک کوی . د ویش دنیته څخه پخوا د هر کندی، کلی او قبیلې نر ، ښځی واپره او زاړه شمیرل کیږی او هماغو مړه ځمکه هر اقتصادی ټولنیز واحد ته ورکوله کیږی . یعنی که یو کور لس غړی ولری نود لسو کسو برخه ورکوله کیږی او که پنځه ولری نود پنځو تنو برخه به وړی .

۲- ملاتړ ویش :

په دی ډول ویش کی هغه چاته ځمکه ورکوله کیږی چی هغه ملا - ټپی یعنی توره اخلی اود خپلې ځمکې څخه دفاع کولای شی . ټول دقبیلې هغه غړی چی ځوانان دی او ټو پک اخلی په ځمکه کی برخه لری .

دویش څخه پخوا دوولس کلنۍ او یا تر دی ښایی چی عمر یی زیات وی شمیرل کیږی او په ځمکه کی برخه ورکوله کیږی .

۳- دشجری له مخی ویش :

په دی ډول ویش کی اول ځمکه دقبیلې د خیلونو ترمنځ ویشله کیږی یعنی خیلونه په خپل منځ کی سره پچه اچوی . وروسته له هغه یی هر خیل د خپلو پښو (lineages) ترمنځ ویشی ترڅو چی هری کورنی کهول او یا شخص ته خپله ټا کل شوی برخه ورسپیږی . برخی لاد منځه دشجری له مخی معلوم دی دلته دویش اساس ور ور دی .

وېش د شېگل په شينووارو کې:

د شېگل په شينووارو کې دخولي وېش رواج درلود . د دې له پاره چې د خولي وېش پروسه او د هغه توپير دنسبي او ياملا تېرو وېش سره پوره څرگند شي غواړو چې د شينووارو خوله وېش ته يو لنډ نظر واچوو: د شېگل شينواري تقريبا درې سـوـه کاله پخوا د کو مو عواملو له کبله د سره کمرڅخه وخوځيدل او د شېگل ځمکه يې دکفارو * څخه نيولې ده. د شينووارو راتگ او د شېگل نيول د شيخ بابا په مشري چې اصلي نوم يې ذکر يادي ترسره شو . د دوی سره د شېگل په نيولو کې ماموند و هم ملگرتيا و کړه . شينواري دکفارو د سخت مقاومت سره مخامخ شول . په تيره بيا هغه وخت چې د کنډ رو کلام محاصره شوه نوشيخ بابا امر وکړ چې ټول شينواري دې دکلا د سوزلو له پاره يوه يوه بروتی يوه گيډی لرگی او يا بوتي را وړي کلا وسوزو له شوه او شينواري بريالي شول وروسته له دې شيخ بابا د شينواريو ترمنځ د شېگل په وېش پيل وکړ . په وېش کې هغه چاته برخه ورکړه شوه چې بروتی يې راوړی و خو هغو خلکو ته چې بروتی يې نه و دراک وړی ور نکړه شوه .

شينواري څلور غټ خيلو نه دي . (شجره وگوري) . تر ټولو لومړی شيخ بابا د شېگل ځمکه په دې څلورو خيلونو وو يشله چې هر خيل ته تپه (۱) وايي بيا هري تپي په خپل منځ کې په ((خو له وېش)) وکړ . په دې ډول وېش کې د يوه کور ټول فراو بنځی واره او زاره شميرل

* د پوهاند عبدالشکور رشاد په قول دلته له کافرو څخه مقصدهغه خلک دي چې د شينواريو تر را تگ دمخه په شېگل کې اوسيدل او تر دې وخته يې لا اسلام نه ومنلی . احتمالا دغه خلک به گوجر او ساوی وي . اډيټور .

(۱) مروت او گندا پوريان هم تقريبا همدغه د شينواريو اصطلاحات لري . وگوري ، ريسنر ، همدغسې ايفا لورينس ، په آلماني ژبه .

کیزی او په ځمکه کې برخه اخلي. پروني پيدا شوی ماشوم ته که انجلی وی او که هلك برخه ورکوله کیزی، همدغسی که څوک یوه ورځ وروسته دویش څخه مړشی نو ورکړه شوی برخه بیرته اولس ته نه مسترد کیزی.

د څلورو تپو ترمنځ ویش داسی و شو چی ادرم خیلو (عبدا لر حیم خیلو) ته په لومړی ویش کی کته سیر، امان کوټ، کربوړی، کنډرو زبربت ډاگ، ملاعلم کلی، سپینکې، غز تنگی او شنګر شا ورسیدل. شبل خیلو ته مونی، شینکوړک، لاسین، ټالونه، قویی تالاو، ډاگی سیراود ځاگی ډاگ ورسیدل. سلیمان خیلو ته بیا داتو کلی، چا- کوړی، شینګر گل، نیم لاچی، سمه لام، برناریت، سورمل، بر گله یی او ماتینه ورسیدل. دهلال زو برخه هلال زو کلی، نیم لاچی، لرناریت، شینګش، لر گله یی، چونیس، هوار او مادیش شوه. وروسته له دی چی تپی معلومی شوی نو بیا ځمکه دکلیو تر منځ وویشله شوه. په کلیو کی بیا ویش په کندي او ټل سره کیزی. یو کندي څلویښت کسه دی او یو ټل لس کسه کیزی چی په دی حساب یو کندي څلور ټله دی. د یوه کندي ځمکی ته (ونده) وایی. د مثال په توګه: دامان کوټ په کلی کی پایی خیل او خزر خیل اوسیزی چی دوه کندي پایی خیل تشکیلوی او دوه کندي هم خزر خیل نو ټو له ځمکه یی څلور ونډه ده.

تقریبا څلویښت کاله پخوا په شیگل کی ویش پای ته رسیدلی دی. دویش په وخت کی ځمکه خرڅیدلای نه شوه، یوازی گرو کیدلای شوه خو هغه هم د ډیرو مشکلاتو سره ځکه، که د چا ځمکه به گرووه او په بل ویش کی به نوموړی سړی ته د خولی ویش په اساسی سره ډرو - مبنی ویش په تناسب کمه ځمکه ورسیده نو ډیر وخت داسی پینس شویدی چی پیسو اخیستو نکی به پیسی بیرته نشوای ور کولای او مجبور وو چی وتښتی.

د تښتی په حالت کی به د ده برخه ځمکه اولسی شوه او د گروی داربه پیسی ورکی شوی. له دی کبله گروی هم ډو مړه زیا ته نه وه.

دښتنو ټولنيز اقتصادي جوړښت

که څه هم خلويښت کاله پخوا په شینگل کې ویش قطع شوی دی خو ټالونه، مست ناو او قویی تا لاود شینکوړک او مونې سره شریک دی او تراوسه نه دی ویشل شوی. داځمکه بې ځمکې شینواری او مشوانې په نیمایي کړی. نیمایي حاصل چي د بزگرانو نه راوړل شي په هماغه پخواني ((خوله ویش)) یې سره ویشي همدا ډول د غره لڼي ځمکې چي په لسم ور کړي شوی دی تراوسه شریکي او حاصل یې په خوله سره ویشل کیږي. د ځاګي ډاګ هم شریک و او په ۱۳۵۶ کال کې دا حصار نامو له پاره وویشل شو. دا ویش هم په هماغه پخواني خوله ویش (هغه وخت چي د ویش د قطع کیدوله پاره وروستی خولي حساب شوی) سره و.

ځیني نوري شریکي ځمکې لکه نري بیا په کورو وویشلي شوي. که څه هم د پورو خلکو دخولي ویش غوښتنه کوله خو په پای کې دکورني دویش سره موافقه وشوه.

د شینگل د ویش ساحه محدوده او ویش د کلی د پولو څخه د باندې نه وت. له دی کبله د مامو ندو او یاسالار زو په شان دکور ونو بدلولو ته اړتیا نه وه.

د شینگل د شینوارو ویش ترزیاتي اندازی د مروتو او گندا پور ویش ته ورته دی، ځکه لکه د شینگل په شان په گندا پور او مروتو کې هم اور شو (ورشو) (۱) غرونه او رغونه په خوله ویشل شوي دي. یوازي د

(۱) ریسنر دا خبره د گندا پور په هکله کوي. دا وایي چي د گندا پور قوم اکثر مالدار او کوچیان وو او ځمکې یې نورو خلکو کرلي. حاصل یې بیا په خوله سره ویشه. پخپله د گندا پور قوم د پره کمه ځمکه کرله حاصل به یې په (۳۶۰۰۰) ډډیو (مفرد ډډي) سره ویشل: وگوري ریسنر ۱۴۷ مخ همدغسې ریسنر یادوي چي په دامان او نورو علاکو کې به پردیو ته ځنګلي او نا آباده ځمکه ور کوله کیده چي آباده به یې کړه نوبیا به یې د فصل څخه مالک قوم ته لسمه ور کوله اودوی به په خوله سره ویشله. همدغه اثر - ۱۷۱ مخ.

لوړم ي چاروت
د پښتو د ځينو مهمو قبيلو د وېش دود خرننگوالسون

قبيله	له وېش نه وړل	له وېش سره سم نه ده	په خپل کي نه نشه وېش	د خپلو نو تر منځ وېش	د کورونو او کليو پد ليدل	د وېش نه له منځه تلو وړت
بهره بښ	ملا تر وېش	يو کال - هر شپي وېش کېدو	په هر خپل کي خپل منځي (د اخلي) وېش کېدو			وېش تر لاسه هم چاري نه دي .
د شمېرکل ښودواري	خو له وېشه	پخوا غلور کاله اويا شپې تر کاله وروسته هر کال هر شپي وېش کېدو	د خپل د کور چټيو به خو تر منځ چي به پوره کلي کي اوسېدو وېش کېدو	وېش اول د خپلانو تر منځ کيږي او بيا به هر خپل کي خپل منځي (د اخلي) وېش کېدو	کو رو نه او کلي مسوړه پد ليدل	وېش تر بيا له خلوښت کا له منځه تلي شو کي نه دي (له منځه تللي نه دي)
ملا تر ښود	نښه وېش	هر شپي کاله وروسته وېش کېدو			کو رو نه او کلي مسوړه پد ليدل	وېش تر بيا له خلوښت کا له منځه تلي شو کي نه دي .
ملا لاري	نسبي وېش	عمر کل کاله وروسته وېش کېدو		اول به خپلو نو په خپل منځ کي پچه سوړه اچو له او بيا به په خپل کي سوړه وېش کېدو	کو رو نه او کلي مسوړه پد ليدل	وېش تر بيا له خلوښت کا له منځه تلي شو کي نه دي .
اتما ښخېدل	نسبي وېش ملا تر - وېش (پېر پوه)	هر شپي کاله وروسته وېش کېدو		لوړم ي د خپلو نو تر منځ پچه اچول کېدو او وروسته پد پچه خپل کي ځمکه وېش کېدو	کو رو نه او کلي مسوړه پد ليدل	وېش تر بيا له خلوښت کا له منځه تلي شو کي نه دي .
د سوات - پورسي	لوړم ي وېش نه به خو له وروستيو وېش نه به نسبي	هر لس کاله وروسته وېش کېدو	وروستي وېش نه د خپل تر منځ کېدو	لوړم ي وېش نو د خپل نه پورته پېر ي هم اجوا کولسه	په لوړم ښوونو نو کي کو رو نه او کلي مسوړه پد ليدل	وېش په ۱۸۷۲ کال کي نه منځه تللي دي .
د پښو وړت	خو له وېش	د اتو او پنځلسو کا لرونکو تر منځ وېش کېدو	وروستي وېش نه د خپل د نامه کېدل	کوړونه او کلي مسوړه ليدل	کوړونه او کلي مسوړه ليدل	وېش په ۱۸۷۶ کال کي نه منځه تللي دي .
کله ا پور	خو له وېش	د ټپو وېش د مشر يا نو جرگي پد بل وېش نه به کله	وروستي وېش نه په خپل کلي د ښه (خپل منځي) وېش	لوړم ي وېش نه د خپل نو تر منځ هم کېدل	لوړم ي وېش نو کي کوړونه او کلي مسوړه ليدل	وېش په ۱۸۷۲ کال کي نه منځه تللي دي .

ویش موده یې یوله بله توپیر لری په شینگل کی بهر شپږ کاله ورو -
سته ویش کیده . په ځینو کلیو کی بیا څلور کاله وورسته ویش کیده
دمروتو ویش به داتو او پنځلسو کالونو ترمنځ کیده. ریسنر دالفنستون
په استناد سره وایی چی د یوسفزواړ گندا پورد ویش نیټه ټاکلې نه
وه بلکه دویش په وخت کی به د قوم سپین بزیرو دبل ویش نیټه
معلو موله . (۱)

ریسنر د پښتنو ویش د جرمنیانو د ویش سره پرتله کوی او وایی چی
د جرمنیانو ویش (مارک) د کښته نه پورته راته یعنی اول به ځمکه د کلی
ترمنځ ویشله شوه او وروسته له هغه پاتی ځمکه به د (Hundertscht)
(سلو) وه. دهغه نه به چی ځمکه پاتی شوه هغه به د علاقې
وه او تردی پورته پوری ملت و . (۲) یعنی په جرمنیانو کی له کښته نه
پور ته ځمکه ویشله کیده او په پښتنو کی بیا د پورته نه کښته داکار کیده :
داسی چی لومړی به د قوم ځمکه په خیلو نویاتپو ویشله شوه او ورو-
سته له هغی به تقسیمات پښی ، کهول ، کورنی او تر شخص پوری
رسیدل . دویش په قطع کیدو کی هم همدا سلسله مراعات شوی ده .
داسی چی لومړی د قوم په پور ته پوری یعنی دخیلونو تر منځ ویش
قطع کیری او بیا د پښو تر منځ ، او تر ټولو زیات په کورنی کی دوام
کوی تر هغوچی بالکل قطع شي . (۳)

دېر یخو ویش :

بریڅ وایی چی مونږ د بنوراو ځمکه دمغلو (؟) څخه نیولی د ه او
پخوا له دی مونږ په کلا بسست (قلعه بست) کی میشته وو . ټول
بریڅ مجموعا دری وروڼه دی: مند وزی ، بدل زی او زا کوزی .

(۱) ریسنر ور شو ته عربی لفظ استعما لوی او ((شا ملیت)) یی
بولی . مونږ ته دا څرگنده نه شو ه چی آیا دادختیڅو پښتنو خپل ټکی
دی او که ریسنر ورته ایستلې دی ریسنر ۱۲۲ مخ .

(۲) ریسنر ۱۵۱ مخ.

(۳) همدا ماخذ ۱۴۹ او ۱۵۰ مخونه .

دمند وزي ځمکه د کاريـز نه دريگ تر علاقه داري يعنې د بلو شو ترسر حد پوري يوه ترانگه تثبيت شوه.

بدل زيو ته دغلدری (پښين) څخه تر بها درزيو پوري ځمکه ورسیده او زاکو زيو ته د پنج پای نه دريگ تر علاقه داري پوري ځمکه ور کړه شوه شیرانې په اصل کې د پريڅو څلورم وروړ نه دی، بلکې ددوی تره یا تر بور کيزی . خو په کوم وخت کې د شیرا نیو او پريڅو ترمنځ جگړه شوی وه چی په هغی کې د شیرا نیو او یا کسه خلک مړه شوی وو. دروغی او جوړی په فیصله کې شیرا نیو ته د مندوزیو د برخی څخه د لویديځ خوا ته یوه ټوټه ځمکه ورکړه شوه . بدل زيو او زا کوزيو په ځان منلی و ه چی خپله برخه د شیرانیو د ځمکې په بدل کی مندوزیو ته ورکړی . خو وروسته مندوزی پسی ونه گرزیدل او نورو دوو ورو نو په خپله مخه مندوزیو ته ځمکه ورنکړه . اوس شیرانی د پريڅو د څلورم ورو ر حیثیت لری .

وروسته له دی چی ځمکه د څلورو ورو نو ترمنځ وویشله شوه نو بیا هر یوه په خپل منځ کی په ((دود)) سره وویشله .

دود دا معنا لری چی هر څوک چی دوو لس کلن ځلمی وی اود ځمکې د دفاع په خاطر د ټوپک د خولی څخه دود یعنی لوگی وباسی په ځمکه کی برخه ورکوله کيزی . د ځمکې برخی ته هم په دی لحاظ ((دود)) وایی . په دی ډول هر کور چی هر څو مړه دوو لس کلن او یا تردی پورته نارینه غړی ولری په هماغه اندازه په ځمکه کی برخه اخلی .

دښوراوک ځمکې تقریبا دایوه پيړۍ کيزی چی للمی دی او یوازی داوړی فصل کرلی کيزی . په منی کی په ښوراوک کی باران کيزی او په خوړ کی او به راځی . پريڅ هم په دی وخت کی دخپلو ((دودونو)) یعنی مړو او ژونديو حساب کوی . مړه د حساب څخه ایستل کيزی او ژوندي او یا نوی پیدا شوی پکی ور گډه یزی . دی ډول ویش ته د ملاتړ ویش وایی په دی ویش کی یوازی ځلمی او نرته ځمکه ورکوله کيزی او ښځو او کو چنیانو ته د ځمکې برخه نه ورکوی.

وروسته له دی چی دودو نه معلوم شول، نود ټول خپل ځمکه در ی

برخی شی چی هری برخی ته یی فصل وایی . یوازی یوه برخه یعنی یو فصل کرل کیږی (۱) دی کرل شوی فصل ته بیا څلورم کال وارر سپړی . دیو ه ((دود)) دمعلومولو له پاره اول ټول فصل په گامونو کچ کړی . بیا هر څو مړه دو دونه چې په دی فصل کې شریک وی ، دهغو له مخی یو دود په گامونو معلوموی . په دی ډول دیوی کورنی دودونه (ځمکه) معلومه شی څوک چی حاضر وی نو پخپله یی کړی او څوک چی نه وی د هغه ځمکه کوم بل بزگر کړی .

برېڅو په پخوا وخت کی د خپلی سیمی د سرحد ونو څخه د پردیو قو- مونو په مقا بل کې دفاع کوله . د دی دفاع له پاره هر خیل پنځوس اسونه در لودل چی د ټولو برېڅو دوه سوه اسونه کیدل . هر چا به چی اسن ساته نود (اسن د دود)) په نامه به یی ځمکه ورکوله او هر چا به چی اس خرڅ کړنو داسن دود به یی هغه اخیستو نکي ته ولاړ . د دی دوه سوه سپرو څخه به پنځو سس پنځو سس سپاره هری خواته تیار وو .

دیر غل په وخت کی به دی پنځو سوس سپرو د لومړی پړاو دفاع کوله . د ضرورت په وخت کی به نور بر یڅ هم ورتلل . وروسته بیا کله چی قبیلوی جگړی کمی شوی او یا ورکی شوی نو داسن دود هم ورک شو .

که څه هم په برېڅو کی د ملاتړ ویش و خو په وروستیو وختونو کی په مندوزیو او زاکوزیو کی د حساب څخه یوه ورځ مخکی پیدا شوی هلك ته هم دود ورکوی او تر ۱۲ کلنی پوری انتظار ورته نه باسې . په بدل- زیو کی بیا هماغه پخوانی د ملاتړ ویش تر اوسه هم جاری دی .

په برېڅو کی تر اوسه پوری هر کال ویش کیږی . که څه هم په دی ویش کی د تولید د وسایلو (ځمکی) یو نسبتا مساوی تقسیم موجود دی خو بیا هم په دوی کی اقتصادی نابرابری شته . که څه هم په دی باره کی وروسته بحث کوو خو اوس دومره ویلای شو چی :

(۱) د فصل ویشنه د اورشو اوداوبو د کموالی له کبله ده .

۱- دېر يڅو ټولنه په دې وروستيو کلونو کې بهرني تماس لري (تجارت او نور .)

۲- په بريځو کې هغه خلك چې ښه ټولنيز موقف لري (د قسام مشروي) نو ياپخپله دې او يازوې او وروړوي ميراب ټاكل كيږي. ميراب په وياله کې او بهراولي او په مقابل کې زياتي او به ورکولي كيږي . دا چې په ښوراوګ کې ځمکه ډيره او او به کمې دې نو ميراب کولای شي چې (شاره) ځمکه ذقوم څخه و غواړي او په خپلو اوبو يې او به کړي. دزياتي ځمکې دکرلوله پاره بزګراستخداموي.

داچې مونږ په ميراب او اوبو باندې وغږ يدونو داوبو مساله او حساب په بريځو کې ډير په زړه پور دی او څرګند يږي چې کله ډير ابتدایي قومونه داسې لارې چارې پيژني چې د عصري تخنيک وظيفه اجرا کوي .

دټولو بريځو او به دوه ځايه ځي چې نيمايي شيرا نيو او مندوزيو ته ځي او نيمايي يې زاګو زيو او بدل زيو ته . مندوزي يې په ځانګړي وياله کې بيايي او شيرا نې هم په ځانګړي وياله کې . همدغسې زاګوزي او بدل زي يې هم سره بيلوي داچې پخوا دېر يڅو څخه په ماليه کې او ښان اخيستل کيدل نو دوی دوه ډول حساب کوي . ځمکه په (دود) سره ويشي خواو به په اوښ سره ويشي. په پخوا اوختو نوکې د ماليې (۱) (اوښ) دويشلو حساب په وياله سره ترسره شويدي چې د هغه له مخې اوس او به په اوښ سره ويشل كيږي . نو دهرچا داوبو حساب معلوم دی . د مثال په توګه : د مندوزيو شپږ ويالې دی چې هره وياله يې اته او - ښان كيږي .

(۱) بريځي وايي چې مونږ ځمکه په دود سره ويشو او غم په اوښ سره غم دوی په اصطلاح ماليې ته وايي.

البته له ماليې څخه پرته نور غمونه او تاوانونه هم شته چې دوی يا اکثر قومي خلك يې غم بولي خو ماليه ددوی له پاره لوی غم و د امير عبدا لرحمن خان په وخت کې به بريځوهر کال ۱۷۳ اوښان د ماليې په نوم حکومت ته ورکول . بيادامير امان الله خان په فرمان سره يو اوښ په ۹۳ - افغاني بيه شو چې وروسته له هغويي نغدي پيسې ورکولې .

محمد عظیم ملک پلار نور زاعلی مړ شو . محمد عظیم ملک د بر سیدین دشینگر کلی دی . دغه ویش د ډبرو پل ویش مشهور دی ځکه د سالار زو مشران د ویش له پاره ډبر نو می ځای ته سره راټول شوی وو . د نور زاعلی تر مرگ څه موده وروسته بیا د سالار زو مشران د ډبر کلی د مولوی امیرا لدین ځای ته سره را ټول شول اود مشرانو او روحانیونو د جرگې په نتیجه کی د ویش د قطعی کیدو (بس کیدو) پریکړه وشوه او هره قبيله چی چیری میشته وه هلته پاتی شوه .

ماموند بابا د خپلی لومړی بنځی څخه شپږ زامن درلودل چی د هغو ترمنځ یی ویش وکړ . د دی شپږو زامنو څخه یی ایسوزی ته جندو بل او بر اول ور کړل . سالار زی ته یی بابو قره (د باجوړ د سالار زو سیمه) سمیل زی ته میدان، پروزی ، اوریازی او کا کا زی ته یی او تلی (د ماموندو سیمه) ور کړه . وروسته له دی ویش څخه ماموند بابا بله سیمه وکړه د هغی دری زامن پیدا شول چی بدل زی ، برم کازی او خلوزی دی . د دوی څخه یی بدل زی ته د سالار زی سره ځمکه ورکړه برم کازی یی دواړه ماموند یعنی پروزی او اوریازی سره ځای کړ او خلوزی ته یی د کا کازی سره بر خه ورکړه .

دوړو ماموندو ویش هم لکه د سالار زود اتما نخیلو اولویو ماموندو په شان هر شل کاله وروسته کیده پچی د پخوانه معلومی دی . ټول ما موند لس پچی دی چی پنځه یی دوړو ماموندو او پنځه نوری یی د لویو ماموندو دی . د هری پچی غرونه ، رغونه او اور شو گانسی معلومی دی ، دوړو ماموندو د پچو تفصیل په دی ډول دی :

لومړی پچه :

د ځمکی داندازی مقیاس چو کده . چوکه داتو نه تردیار لسو لو . یشتو پوری اوږده وی . لو یشتی یا باید دی اوږ دی وی او یا متوسطی

خودلو يشتو اوچوکې اوږدو الې دچوکي د جوړولو په سر کې اهميت لري . يوه پچه څلويښت برخي ده. يوه برخه څلور پاوه ده . همدغسې يوه برخه دوي نيمکي کيزي او يايوه نيمکي دوه پاوه کيزي . يوپاو څلور ميري کيزي او يو ميري څلور پيسي کيزي چي يوه پيسه څلور کاسيري کيزي.

يوميړي دوه سوه چو کي په اوږدوالي او څلور چوکي په سور دي دچوکي د توپير له مخي ميري هم په هره سيمه کي تغيير کوي . هر چاته چي هره پچه ورسیده مجبور دي هغه ومني او خپلي پچي ته وکو چيزي . ځيني پچي وړي او ځيني غټي دي . همدغسې (لومړي دري پچي ښي او سود مني دي . وروستي دري پچي خرابي دي .) داچي ځيني پچي غټي او ځيني کوچني دي ښايي په او لويش کي يي ياد ځمکي په اندازه کولو کي غلطی کړي وي او يادا چي دقدرت او زور نه پکي کار اخيستل شوي وي .

کله به چي دويشني نيټه رانژ دي شوه نو يو روحاني پير به راوبلل شو چي اولس به يي دنبيرو څخه ډاریده او د عاته به يي ليواله وورو-حاني پير کو ښښ کوي چي د چاسره زور او ظلم ونه شي او يا د چا پچه ورکه نشي .

د دي دواړو ملکانو (لوي ملکان پچو ته نه راځي خو خپل خواهشات دوړو ملکانو په واسطه پرمخ بيايي) ميا او ملا سره په اولس کي گړزي او راگړزي . د حسابونو او قضيو څخه ځان خبروي اود ضرورت په وخت کي مداخله هم کوي . پدي وخت کي هره کورني ، کندي او کلي خپلي وړي برخي (پيسه ، کا سيره او ميري او يا هر څو مړه برخه چي د يوه کور شته اوور ته معلومه ده) سره ټولوي او شاو برځو ته يي رسوي چي شل برخي يا نيمه پچه شوه نودي ته نيم بيره وايي رو -

حانی شخصیت ، میا ملا او ملکا ن چی په اولس کی اد حسابونو څارنه کوی د میلستیا گانو غوړی ډوډی خوری . په تیره دنیم پیری په نوم ډوډی ډیره غوړه او غوښی پکی زیاتی وی . شریف (۱) چی د وړو ماموندو په وروستی ویش کی میلمه وداسی بیان کوی : ((مونږ ډوړو مامو ندو په وروستی ویش کی میلمانو وو . محمد یوسف چی د بابری ملا صاحب زوی او په گل صاحب شهرت لری د روحانی پیر په حیث راوستل شوی و .

دهری پچی مشران به په میلستیا کی حاضر وو . د ټولو شمیر به د شلو او پنځوسو تر منځ و . هر کلی ته به تللو اود برخو اوږد چوچسا - بونه به موکتل . خلکو ، کورنیو او کنډیو به ډیری ښی میلستیا وی تیا - رولی چرگان ، گدبان اوسیرلی به حالیدل . حیوانی سوچه غوړی به د ښوروا په کاسو اړول کیدل . د غمو ښایسته په تناره پخی ډوډی به په دستر خوان پرته وی شات ، مستی ، شیدی او هگی به پر یمانه وی . د گل صاحب سره د چار منگ اوسیدو نکی عبدا لر حیم نومی سړی چی خلکو به ((ادورمی)) کاوه هم راغلی و . دېر زود کیمل خیلو او بجل خیلو پچی به نسبتا ډیره مکلفه ورکو له . اد رو می په هغه وخت چی دغوړو کونډی په کاسه واړول شو بزغ کړ :

«کیمل خیله بجل خیله ختلی دی ده» یعنی ستاسو بهلو - مړی پچه و خیزی او د لومړی پچی ځمکه ښه او ډیره ده . او تصا دفا همدا سی و شول چی د کیمل خیلو او بجل خیلو لومړی پچه وختله .

تر دیرشو او څلو یښتو ور څو پوری حسابونه کیدل او په پای کی

(۱) شریف صاحب پخپله اتمان خیل او دکونړونو د ولایت د سرحداتو په آمریت کی یی کار کاوه زمونږ سره یی ډیری مرستی او مزلونه کړی دی په دی ځای کی یو وار بیا دده د مرستو او ښه احساس څخه مننه

د پچي اچولو وخت راغي . د پنځو وارو پچو په سوو نو خلك په شا -
 گونو مي ځاي كي (د عبدا لمجيد ملك كلي) راټول شول . د شاگو په
 جومات كي مونږ اود وړو ماموند و مشران كښينا ستلو ، په دي خبره
 پريکړه وشوه چي ویش قطع کوو او دغه زمونږ وروستی ویش دی .
 اوس چي هر چاته هره ځمکه ورسپیده نو هغه یی د تل له پاره شوه .
 ما پخپله ليك وکړ او د هر ی پچي حدود می وليکل . غرونه ،
 رغونه او ورشو گاني هم پکي شاملی وی .

د پچي داچولو له پاره گل صا حب د گل صاحب زوی حضرت يوسف
 (دي هغه وخت لس کلن و) اوزه دهری پچي د پنځو پنځو مشرانوسره
 د شاگو ملك کلاته ننوتلو نور خلك د باندی پاتی شول .

ماد شگي په پنځو غونډه اړيو چي هر یوی د غټي گو تي په اندازه ود
 چاقوپه څوکه دهری پچي نوم وليکي بيا پچي د گل صاحب په ځولي كي
 واچولي شوی اود ده واره زوی حضرت يوسف یوه یو هراپور ته
 کړه . دهری پچي دنماینده گانو نه یو یو تن د دیوال پر سر ناست و . د
 باندی هم دهری پچي خلك بیل بیل ناست وو . دهر چا پچه به چي وختله
 د دیوال دسر سپری به ډزی وکړي خلکو به چي ولیدل چي زمو نرسپری
 ډزی کوی نو پوه به شول چي زمونږ پچه وختله نو دوی به هم په ډزو پیل وکړ
 تر دریوو پچوپوری البته ډزی وشوی د دریو لو مړیو پچو مشران چي
 د کلادنه وود دوی خولی ، لونگی ، څپلی او واسکت د شریني په نوم
 چور شول او دوی هم بالمقابل داهرڅه په خدا او خوشحالی سره ور -
 کول . تر پچواچولو وروسته د دوو خرابو او وروستیو پچو مشران ډیر
 خړ او متأثر وو .

د پچو اچولو نه وروسته د شا گوملك (عبدا لمجيد) څه ځمکه دولس
 څخه وغوښتله . کله چي داخواهش منظور نه شونو بزغ یی کړ چي زما
 ویش قطع نه دی . خو دری کا له وروسته بیا فیصله وشوه چي ورو -
 ستی ویش صحیح او قطعی دی . په ځینو حسابونو باندی چي لاندې ده په
 هغو باندی (خسني) و شو . خسني هم یو ډول پچه اچول دی خودا ډکي

(لرگي) وی چی ځینی اوږ ده اوځینی یی لنډوی . په موټی کی داسی نیول کیری چی ښکاره سرو نه یی سره سم بر یښی د چا چی اوږده ځښی وخت نو هغه لاندېنه ځمکه دهغوی شوله . »

اوس وروسته له دی اوږ ده نقل قول څخه مونږ ته دویښس پروسه څرگنده شوه . دا چی واپه ماموندلوی قوم دی او کلی او بانډی یی یو دبل څخه په زیاته فاصله سره لیری دی نو که دچا خپله پخوانی مینه په پچه کی ونه رسیدله نو مجبور دی چی خپلی نو ی پچی ته په کله ولاړشی . له دی کبله باید دی کورو نه هم پرینښودل شی . دپخوانی دود له مخی د کورد دیوالونو د خټو پیسی نشته . یوازی په تیرونو او بشونو یعنی د کور دچت په لرگیو دوه کسه سره جوړ شی . یعنی د کور د اختلاف په وخت کی د ښو او ډیرو لرگیو بدل باید دی یا په لرگیو او یا پیسوسره مچراشی .

او که په دی هم سره جوړ نه شول نوهر سړی د کور لرگی د خپل ځان سره وړی . همدغسی دونو او باغ قیمت نشته له دی کبله ده چی دویښس په وخت کی چاښه کورو نه او یا با غونه نه جوړ ول .

که چا ځمکه خرڅه کړی وی نو هغوته بیا ځمکه نه ورکوله کیری خو دځمکی خرڅلاو دویښس په وخت کی ډیر کم او داسی خلک چی ځمکه ونه لری ډیر کم او په نشت حساب دی . (۱)

په ویش کی د ځینو خلکو پچه ورکیری . خود هغ و خلکو پچه ور - کیری چی د شلو برخو (نیم بیړی) جوړولو په وخت کی یی څوک دځانه سره ونه نیسی . که چیری دا سی وشول نو کولای شی چی د کوم قدرت خاوند ته ورشی او ملاتړ یی وغواړی رشوت هم ورکړ شوی دی . همدغسی روحانی پیر کولای شی چی مداخله وکړی . خو که د پچو اچولو تروخته پوری کوم اقدام و نشو نو د دی سړی پچه ورکه شوه او تربله ویشه

(۱) شریف او قاضی گل (معلومات ور کوونکی) .

پوری به در په در گزی . په بل ویش کی که ملاتړ ورسره وشي نو دپیدا کیدو امکان یی زیات دی . دځمکی ورکیدل ډیر کم دی او د ډیر کمزوری سړی ځمکه ورکیزی .

دویش ځمکه بدلید ای او را بدلیدای شي . یعنی داسی چی فر-ضادیوه سړی ځمکه په مروره کی ورسیدله خو غواړی دبا جوړ په کومه سیمه کی و او سیزی . نودی کولای شي چی خپله ځمکه د هغه چاسره بدله کړی چی غواړی په مروره کی و او سیزی .

ریسنر ه م یادوی چی په ویش کی کور ونه او کلی سره بدلیدل دی د راور تی له مخی نقل قول کوی ((۶۰ یا ۷۰ کاله مخکی په سوات کی داسی عات و (یعنی دنو نسیمی پیری د پیل نه مخکی) چی ځمکه د مختلفو تپو ترمنځ وپشله کیده یعنی پچه اچول کیده . اوس د تپو تر منځ پچه اچوله کیزی .

او یوازی هره تپه ویش کوی هغه داسی دی : یو کلی دبل کلی سره په کلی او ځمکه پچی اچوی . وروسته بیا کندی د کندی سره پچه اچوی او کور دکور سره . که کورونه سره برابر وی خو څه سختی نه لری او که نه نوباید دی چی یوڅه پیسی دهغه بڼه کور څښتن ته ور کړی او که په دی هم سره جوړ نه شول نو د کور د بام لرگی او وایښه ځنی وړی او تش تور دیوالو نه پاتی کیزی . (۱)

له دی څخه معلومیزی چی په سوات کی هم په ویش کی کورونه او کلی سره بدل شوی دی . خو پخپله راورتی دا خون درويزه په قول لیکي چی په سوات کی پخوانی ویش دخولی ویش و چی شیخ گدای د اخون درويزه پلار ته په کی د دیر شو تنو برخه ورسیدله ددغسی نقل قول څخه داسی معلومیزی چی د سوات وروستی ویشو نه په نسبی سلسله

و واو دماموندو او سالار زو د ویش سره هېڅ توپیر نه لری . نو دازموږ د پخوانی ادعا له پاره چی د ټولو قومونو ویش په اول کی دخولی په اساس شوی وی یو پوخ دلیل دی .

دلته د دی امکان زیات دی چی په هغو قومونو کی چی نسبی ویش لری په کوم وخت کی یی د خولی وروستی ویش معیار نیولی وی او وروسته له هغی یی نسبی ویش ته اقدام کړی وی . یعنی دخولی په وروستی ویش چی معیار گڼل شوی هر څو مړه ځمکه چی یوه خیل ته رسیدلی ده هغه د دوی برخه شو او بیانو د دوی خوښه ده چی وروسته په خوله ویش کوی او که په نسب . خو د دی حقیقت له مخی چی په نسبی ویش کی دخولی د ویش په نسبت د سر شمیر نی پرو سه کمیزی ، نو بنا یی په ډیر وقیلو کی نسبی ویش خوښ شوی وی او د سر شمیر نی د مشکلا تو څخه یی ځان خلاص کړی وی . په هر صو رت موږ ته پخپله ویش زیات اهمیت لری او د نسبی او خولی ویش ترمنځ دو مړه توپیر هم نشته . ریسنر د دواړو ترمنځ دغه تو پیر کوی : (۱) ((ویش (نسبی ویش) متناوب دی (۲) په ویش کی نه یوازی ځمکه سره بدلیری بلکه کورونه ، باغونه او پالیزونه هم سره بدلیری . (۳) وروستی ویشو نه همیشه په ټیټه سویه سره کیدل ، پورتنی پوری به ورو په ورو د ویش څخه وتله او په پای کی به دکلی په سویه سره ویش کیده)) (۴) مونږ لکه څنگه چی مخکی مو وویل په پریڅو کی د ویش بر سیره اقتضا دی نابرابری (طبقات) موجود دی . همدا ډول په مروتو ، د دامان په اوسیدو نکو یو سفزو او دبا جوړ په سالار زو ، اتما نخیل او مومندو کی د ویش په وروستیو پړاوونو کی اقتضا دی نا برابری موجودی وی . د بنوراوک مثال مونږ لږ څه څرگند کړ .

(۱) ریسنر ۱۵۰ مخ . د شیکل د شینوارو ویش هم یوازی په کلی کی و . وگوری . د فیکل د شینوارو ویش .

دښتنو ټولنيز اقتصادي جوړښت

خوپه عمومي توگه ويلای شو چې د ویش په سیمو کې رو بنایي او فزیکي قدرت ورو ورو د اقتصادي قدرت سبب هم شوی دی. ددی له پاره چې نوموړی مساله پوره څر گنده شو، واپرو چې د ختیځي پښتنو د ویش وروستیو وختونو ته یولور نظر واچوو.

په ختیځو پښتنو کې بر سیره پراولسي ځمکه چې ویشله کیده د انعام او څیری (څری) په نومو نو د خانانو، ملکا نو او رو حا نیونو ځمکې هم موجود ی وی چې دغه ډول ځمکې نه ویشلې کیدی. دوخت په تیریدو دا ډول ځمکې ورو ورو ډیر بدلې او همدا شان د جوما تونو، مدرسو او محلي او قافو ځمکې دولسي ځمکوپه قیمت سره ډیری شوی. انعام د خانانو او ملکانو د ځمکو لویې ټوټې تشکیلوی چې زیاتره یې بنی او آبی ځمکې دی. همدغسې څیری هم له یوی خوانسې ځمکې دی او له بلی خوا ډیری دی.

د مثال په توگه د لویو مامون د وڅیری په لاندې ډول دی:

دزگی سیری:

دزگی بابا (سیری) ملا خوجل بابا ته چې ملاخیل دی ورکړه شوی ده.

تقریبا څلو ینست تر پند څوس خبرواره د (دې*) (۱) په حساب تخم بهوی دا ځمکه للمی ده او شاو خوايي او لسی ځمکې پر تی دی. لکه دنورو سیریو په شان دا سیری هم د دریو و پچو ترمنځ واقع ده. (۲)

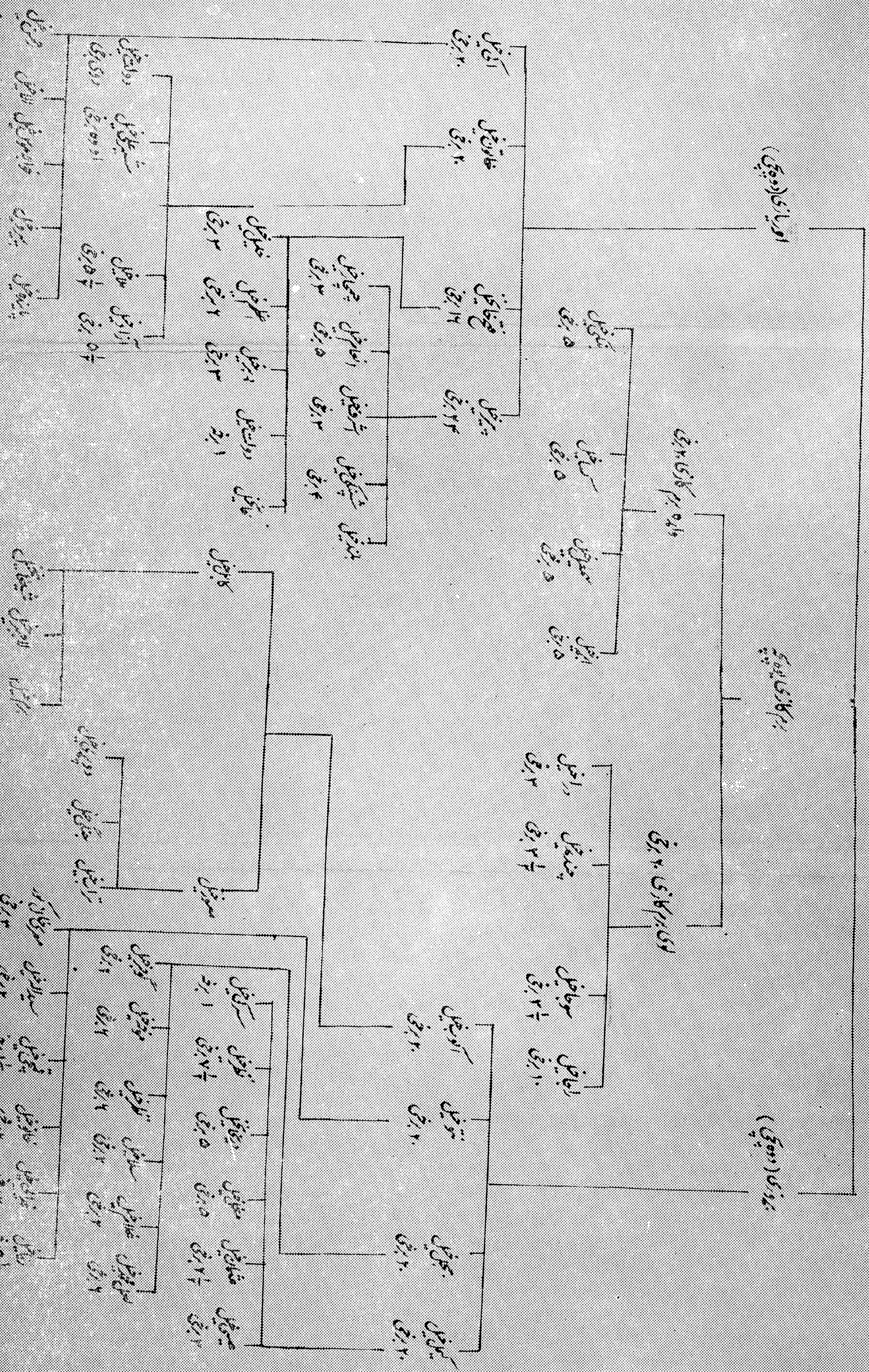
(۱) دې دکابل د سیر لس پاوه کیږی. وروسته له دی زمونږ د (من) مقصد همیشه دې ده.

(۲) اکثرا سیری د دوویا ډیرو و پچو ترمنځ واقع وی. دا کار د پخوا نه د دی له پاره شویدی چې دا ولس ترمنځ په بریدونو او سر حداتو باندې جگړو او لانجو مخه ونیول شي.

اوریا کی (دینی)

برہم کا دی (دینی)

برہم کی (دینی)

دگټ پاچایانو (سیدانو سیری): دگټ پاچایان د پیر بابا داو لادی څخه دی. د پرو زو نیکه بابرخان داسیری تقریبا دوه سوه کاله پخوا ملا مومن ته ورکړه. دا ځمکه دیوسف خیلو په منځ کی پرته ده. تقریبا پنځه یا شپږ قلبی ځمکه ده چی یوه قلبه دري خرواره تخم کیږي او للمی ده

دگبری پاچایانو سیری :

نو موړی سیری د گبری په نوی کلی کی ده ، د دوی نیکه ته اولس ور کړیده او څلور خرواره تخم اخلی . ټوله آبی ده .

د ملا کلی سیری :

دا سیری د ملا عبدالله بابا داو لادی ده . او دا سیری سالم دین خیلو ور کړیده دیرش خرواره تخم به وی. ډیره دمسود خیلو په منځ کی پرته ده او د سلیمان خیلو، بادین خیلو او څلو-زو تر منځ پرته ده .

د کیتکوټ دصا جزاده گانو سیری: دمسود خیلو په منځ کی پرته ده او دوه خرواره تخم به وی ځمکه یی آبی ده .

د گواتی ملایانو سیری : د گواتی ملایانو ته ورکړه شویده اود بادین خیلو او سلیمان خیلو ترمنځ پر ته ده . څلور ترپنځه خرواره تخم به وی تقریبا دریمه برخه یی داو بو لاندی ده او نوره للمی ده .

د ټوڼډی پاچایانو سیری :

دښار دریاست برم کازو ، اوریاز و اوسام دین خیلو ترمنځ پرته ده . تقریبا پنځلس خرواره تخم کیږي . زیا ته یی للمی او کمه یی آبی ده .

د زوړ تڼی میاگانو سیری :

دوی دنور زاد دوا ڼی اولاده ده ځمکه برم خیلو ورکړی ده او څه نوره اولس ورکړی ده ، ټوله به د څلوینځو خرواره تخم سره برابره وی . ډیر ښه غر او ورشو لری .

د اپوړی سیری :

دوی داوړی میازا من دی ، ځمکه اولس ورکړی ده . لس خرواره تخم به وی ټوله یی للمی ده .

برسيره پردی ، کسبگر و اوملايانو ته يی دسره ځمکي ور کړي دي چي هغه هم نه ویشلي کيږي. نو په دی ډول ډیره ځمکه داوولسي ځمکي څخه دباندی پاتی کيږي چي په حقوقي لحاظ د خانانو ملکانونو روحا- نیونو او کسبگرو خصوصي ملکیت دی (سرسی خوارو) کولای شول چي خپلي ځمکي خرڅي کړي او یایی گرو کړي . له دی کبله خانانو ، ملکانونو او روحانیونو خپله غیر منقول شتمنی په منقول له شتمنی سره بدلو- لای شوه .

همدغسې خانانو او روحانیونو د حجرو او کورونو د جوړولو له پاره د ورشو او شریکو ځمکو څخه استفاده کړي ده په دی ډول یی د ورشو زیاته برخه د خپل ځان ملکیت گرزولی دی . د پیسو او اوسودا گری روا جیدل په کلیو کی په پای کی د ځمکو خرڅلاو او گرو مسایل رامنځ ته کړي دي چي په دی توگه ډیرو خلکو خپلي ځمکي په یو اوبل ډول له لاسه ورکړي دي . له بلي خوا لکه په دامان او یا د شینگل په شینوا ور کی او همدغسې په بډیڅو کی (میراب چي د قوم ځمکه وکړي نو قوم ته یی لیکه یعنی پنځمه ورکوي) شریکی ځمکي غیر قومي خلک او غیري قوم همسایه کړي چي له دی خلکو نه د حاصل لسمه برخه د قلنگ (۱) په نوم اخلي چي پدی ترتیب د ځمکي ربح دویش په ځمکه باندی رواج مومي .

دویش د قطع کیدو یاله منځه تلو عوامل

دوخت په تیریدو سره د ځمکي دویش زوړ سیستم دنوی ټولنیز - اقتصادي جوړښت اونوو تولیدي وسایلو ډیر مختگ په لیار کی خنډ کیده . دویش په وروستنی موده کی په ویش دود کی

(۱) Akbar S. Ahmad د ځمکي ربح ته قلنگ وایی . وروسته له دی

مونږ هم نوموړی اصطلاح د ځمکي د ربح له پاره استعمالوو خو که په بل ډول نه وی تشریح شوی . وگوري

Akbar. S. Ahmad: Millinium and Charisma Among Pathans, Roustlege and Kegan pul. London, 1976.

دختیځ ټیپ قبیلوی فیوډا لیزم (خانخانی) مناسبات راپیدا شوی وو او نور نو زړو منا سباتو د نوو سباتو په مقابل کی دمقاومت توان نه درلود نو له دی کبله ورو ورو هغه وخت را ورسید چی زوړ ویش دود ا وزاړه تولیدی مناسبات ماتین ی، ویش له منځه یی او خپل ځای په تاریخی لحاظ پر مختللی ټو لنیزاقتصادی جوړښت ته پرېږ دی .

دویش دله منځه تنو دعواملو په برخه کی مختلفی نظر یی وړاند ی شوی دی چی له هغو څخه ځینې مهمی یی دادی :

- ۱- د پښتنو سیمو ته د مرکزی حکومتونو داداری سیستم را تګ او په ځمکه باندی مالیة ترل .
- ۲- دکورونو او کلیو بدلیدل .
- ۳- د ځمکی نه خرڅلاو او یا گرو کول .
- ۴- په ځمکه جدی کار نه کول.
- ۵- په نیول شوو ځمکو د گډ قبیلوی ملکیت تثبیتیدل .
- ۶- دویش په دوران کی په ځمکه شخړی لانجی .
- ۷- د خپلوانو هدیره پرېښودل .

۱- کله چی په (۱۸۷۶) کال کی تور بورن دانګلیسی دولت له خوا د مروتو سیمې ته راغی نووی لیدل چی د مروتو په ځینو خیلو نو کی ویش دود له منځه تللی و . دی پخپله هم د مروتو سیمې ته د دی له پاره را- غلی و چی په دوی باندی ما لیه وتری او ځمکی یی کاد ستر ته شا ملی کړی . دی وایی :

((کله چی مروت دری پیری پخوانی سیمې ته را غل او هغی ته یی دخپل قوم (مروت) نوم ورکړ، نوخپل پخوانی عادت د (خوله ویش) یعنی د ځمکی دورانی ویش چی د هر خیل دخولو یعنی نفو سو په اساس ویشل کیدلی هم د ځانه سره راوړ . خود هند دمغلی حکومت درانیو

بار کزيو او سيکانو په وختونو کې د قوم د ډيرو خيلونو ترمنځ د ځمکې دورانې ویش له منځه تللی دی . (۱)

په پښتنو باندې مرکزي حکومتونو دوه ډوله تاثيرات لرل . له يوې خوا يې د پښتنو بې تماسه ټولنه دخپل ځانگړي ډينا ميزم څخه را وايستله چې د کار په ویش دود باندې هم بې تاثيره نه وو او له بلې خوا يې هغه هغه طبقاتي نطفې (زړې) چې د ویش دود په سيستم کې را پيدا شوي وو، هغې خوا ته تقويه کړل چې د جاگير داري د سيستم په خوا يې زور اچاوه . د مثال په توگه : اسلانو ف (۲) هم دې ته اشاره کوي چې د پير روښان نهضت اصلا يو بزرگري نهضت و او علت يې دابښي چې د يوسفزو ، بنگڼو اږيدو او نورو په اوارو سيمو ميشت پښتنو کې د مغلي دربار (اکبر) له خوا د جاگير داري سيستم رامنځ ته شو . د دربار د وفا دارو ملکي لويو مامورينو عسکري منصبدا رانو او محلي متنفذينو ته د دولت له خوا په اجاره ور کول کيدلی . ځمکې په حقيقت کې د هغو خلکو او يا قومونو وي چې د مرکزي دولت په ضد به راپور ته شوي وو . او يا د اچي د قومونو او يا د قومونو د مشرانو د خپل منځني تضاد ونو څخه (په دا خون در ويزه په قول ليکي مشري او خاني باندې) په استفادې سره د يوه خپل او يا قوم ځمکې کومې بلې قبيلې او يا خپل ته ورکړای شوي . مونږ په لومړي فصل کې ياده کړه چې په ختيځ دولتونو کې د ټولنې د غړو حقوق سم نه وو تثبيت شوي پاچا چې ټول حقوق يوازي دده په شخص باندې را څرخيدل ، کولای يې شول چې د يوه فرد ، قوم او يا او لس ځمکه ضبط کړي او کوم بل فرد قوم او يا او لس ته يې ورکړي . په دې ډول هر څو مړه چې د جاگير

1- Thorbuan Bannu or Our Afghan Frontier. London: Trabner and Co. 1876. p. 125.

(۲) اسلانو ف : دروښا نيا نوملي نهضت ، د محمد اکبر معتمد ژباړه .

داری دسیستم په واسطه ځمکې د دولت او یاد افرادو په لاس کی تمرکز موندنه په هماغه اندازی سره اصلی مولدین (بزرگران) بی ځمکې کیدل . پیر روښان غوښتل چی د خپل نهضت ترشا پښتانه ودروی او خوار یکښو بزرگو ته ځمکه ور پلاس کړی . که څه هم مونږ دروښانیانود نهضت په هکله ځکه نه غږیږو چی زمونږ موضوع نه ده ، خو دومره به بیځایه نه وي چی ووايو پر دی هکله درې نظریې موجودی دی . لومړی نظر وایی : چی درو ښا نیانو نهضت (بزرگری) دی . یعنی روښا نیانو په ځمکه باندی بزرگری ملکیت (خصوصی ملکیت) غوښت . اسلا نوف او ریسر په دی نظر دی . دویم ریسر یوبل نظر هم دامکان څخه لری نه گڼی دی وایی چی رو ښا نیان او دهند مغلی حکومت یو دبل سره معاصر دی . په دی وخت کی دپښتنوسیمو ته د جا گیر داری سیستم رانقل کیږی . کله چی بزرگران په زیاته پیمانه سره ځمکه پایلی ، نود دوی مبارزه دوی شس دود دبیا را منځ ته کولو او په هغو ځایونو کی چی ویشی ضعیف شوی او یا تحریف شوی ود بیا قوت موندلوله پاره روانه ده . نو له دی کبله دروښا نیان — نهضت نا ټیو ټیو یستی * (ناټیویزم) محل داوسیدو نکوسره مرسته کول) بولی . دریم نظر دادی چی د روښانیانو نهضت یوازی دینی او اخلاقی جنبی لری او له دی کبله ددی وخت دنورو حرکتونو په شان یوازی یوصو فیا نه نهضت یی بللی شو . په دی هکله زمونږ معلومات دو مره زیات نه دی خود انگلس څخه په استناد سره دومره ویلای شو چی هر دینی نهضت هم خپل ترشا طبقاتی گټی په نظر کی لری (۱) .

* . دناټیویزم Nativism معنا داده : دنظری افکار و اصول د یوی سیمې له اصلی اوسیدو نکوسره مرسته کول ستر انگلیسی — فارسی قاموس — برو خیم تهران ۲۵۱ مخ اصلا نا ټیو یزم هغه ټولنیز نهضت دی چی یوشمیر ټولنی یی دخپلو محلی او قبیلوی کلتورو نو په تائید د پردی کلتور مننی دفشار په مقابل کی دعکس العمل په توگه رامنځ ته کوی (داجتماعی علو مود کشینری ۱۹۶۴ ، ۶۵۸ مخ — دادیتور ترجمه) .

(۱) انگلس : ف دهقانی جنگ په جرمنی کی .

په هر صورت دهند د مغلي حکو متد مرکزی اداري سره د جاگیر - داري سیستم ختیځي پښتو نخوا ته راځي چي د هغی په اساس کله مالیه هم په جاگیر کی ور کول کیږي چي په دواړو حالتونو کی ویش دود د زوال سره مخامخ کیږي .

له بلي خوا په قبیلوي سیستم کی که ویش مو جود و او که نه، خومالیه نه وه هغه وخت چي مرکزی حکومتونه راځي (که استعماري وی او که ملي) ورسره مالیه ترل کیږي . د ویش په قبیلو کی د مالیه ترل سخت کار و . ځکه د مالیه موظفین به تل ددی خنډ سره مخامخ کیدل چي مالیه دچا په نوم وتری . که مالیه د قوم دمشر په نوم وتریله شوه نو ځمکه هم وروسته د هغه شوه او که د ټول قوم په نوم مالیه ترل کیدله بیا هم عملی نه وه . په ډیرو ځایونو کی داسي و شول چي د مالیه څخه ډیرو خلکو تیښته وکړه او ځمکه یی پر یښودله . زیاتره د خانانو په نوم مالیه وتریله شوه او مالیه ته پښتانه غم او یا تاوان وایی له دی کبله یی تاوان او غم ته مخه نه لیدله اود ځمکي څخه یی لاس واخیست . نو دلته هم د ویش دود اود مرکزی دولت د مالیه ترمنځ تضاد موجود و . نوموړی تضاد د مرکزی فیو دالی سیستم په گټه حل شو اود ویش دود د زاپه مناسبات یی پرنگ او یاست کړل . همدا علت وچي کله چي په ۱۸۰۸ کال کی الفښتون پیښور ته را غی په دغه وخت کی په منډرو اود اوارو سیمي په نورو اوسیدو نکو قبایلو کی چي د مرکزی حکومت د اداري لاندی یی مالیاتي سیستم خپل کړی وو ویش دود له منځه تللی و . له دی کبله دی د سوات دیو سفزو د هغوسیمو یادونه کوی چي د مرکزی حکومت د لاندی نه دی راغلی (۱)

همدا شان بارت (۲) وایی چي هغه وخت چي په ۱۹۲۶ کال کی په سوات

(۱) الفښتون : د کابل سلطنت په انگریزي ژبه .

(۲) بارت : د سوات په پښتو کی سیاسي زعامت (په انگریزي ژبه)

کي یو ډول مرکزي حکومت منځ ته راغی. * نو دسوات د پاچا په حکم په ۱۹۲۹ کال کې د لته ویش له منځه ولاړ. همدا سې کله چې تور بورن مروتو ته راغی او په هغوی باندې یې مالیه وټرله، ویش دود قطع شو.

دلته ښایي دا سوال پیدا شي چې ولې په بېړیو کې بر سیره پرمر- کزي حکومت او یا مالیه تر لوبیا هم ویش دود دوام وکړ؟ دافغا- نستان مرکزي حکومت د مالیه (مساله یا موضوع) ډیره سرسری حل کړه. په تیره بیا د ښور او ک د بېړیو سره داسې فیصله و شوه چې دوی به په کال کې یو سلو درې او یا او ښان حکومت او یا مربوطو ټاټو ته ورکوي چې هغه به بېړیو په گټه سره تهیه کول. خوانگریزانو او یادسوات مرکزي حکومت د موضوع فردی او حقوقي حل ته تر جیح ورکړه چې لدې کبله د ویش زېري مو سسې و نه کړای شول چې بر سیره پردې هم خپلې پښې ټینګې کړای شي.

دا چې په هغو ټاټو نو کې چې هلته مرکزي حکومتو نه موجود نه وو لکه باجوړ، ولې ویش سقوط وکړ، د ویش دمو سسې په خپل منځي اوځانګړو فکتورونو پورې اړه لري. د ویش مو سسه ډیره زړه شوی او په منځ کې یې داسې عناصر راپیداشوی وو چې دیو بل نوی او مترقي ټاټو زېري او نطفې وې. دغو عناصرو د نوی ټولنې په ګټه وده کوله، یعنی ویش دود د تولید د مناسباتو او تولیدي قواوو ډېر مختیا په مخکې خنډ کیده. لدې کبله باید دې چې پټګ شوی او

* دغه ډول دولت د همدې منبع په اساس په کال ۱۹۲۶ کې نه بلکې د کال ۱۹۱۷ څخه تر ۱۹۲۶ کال پورې موده کې منځ ته راغی او په ۱۹۲۶ کال کې هغه د هند د برتانوي حکومت له خوا په رسمیت وپیژندل شو او پاچا ته یې د والی لقب ورکړ او کالني معاش یې هم ورته مقرر کړ. (۱۲۷-۲۸ مخونه - ادیتور).

خپل ځای يې يوې نوې ټولنې ته پرېښی وای * هغه فکتورونه یـا عوامل چې دود په داخلي جوړښت کې دود له منځه تلوسبب شول په لاندې ډول يې ښودلای شو .

۲ - دکورونو او کلیو بدليدل :

په ماموندو ، سالارزو ، او یوسفزو کې به دودونه وروسته کورونه او کلی هم سره بدليدل . دا ځکه چې دودونه ساحه به لویه وه اونوی ځمکې پالنه به د پخواني کورڅخه نه شوه کیدای . یوازې په هغه وخت کې به کورونه نه بدليدل چې کوم خپل ته به خپله پخواني ځمکه بیا په پچه کې ور ورسیدله . دکورونو او کلیو دبدليدو له پاره یوه آسانتیا موجوده وه او هغه دا چې ددیوالونو دڅټو پیسې نه وې . یوازې د لرگو محاسبه به کیدله . که چیرې د دوو کورونو لرگي به تصادفي مساوي وختل نو کورونه به سره بدل شول او که دیوه لوري لرگي به ډیر او یا ښه وو نو باید و چې ډیر والی او ښه والی سر باری يې څښتن ته ورکړي شوی وای . او که په سرباری به هم سره جوړ نه شول ، نو هر څوک مجبور و چې خپل لرگي د ځانه سره نوی مینې ته یوسي . دا کار د دوو ستونزو نه خالي نه ولومړی دا چې دڅټو پیسې نه وې یعنې یوه او پنځه کوټي دمثال په توګه سره یو شی وې ، نو هیچا ښه کورونه نه جوړول . یوازې د گوزاری کور به جوړیده چې تربله ویشه پورې مو قتي پکښې واو سیري . په دی هر څوک پوهیږي چې دا کار د خلکو د ښکلا او هنري استعداد سره مخالف و . له بلي خوا په صحې او روا نې لحاظ هم دمنلو وړ نه و . دوهم دکوردلرګیو وړل په زیاته فاصله سره ورو ورو یو ډیر څو رو نکي کار گرځیده . په دی ډول به دودونه په دوران کې د کار ډیر وړ ځي بی مو جبه ضایع

* دغه فکتور یعنې دمر کزې حکو متونو د اداري سیستم را تګ او په ځمکه باندې مالیه تړل دود له منځه تلو یو خارجي فکتور یا عامل بلل کیږي اودانور یـی داخلي فکتورونه دي چې وروسته یې بیان راځي . ادیتور .

کیدلی . البته دځمکې بدلولو امکان و د مثال په توګه: که دیوه سړی برخه بهروره کی ور سیده اود د ښمنی له کبله یی غوښتل چی په باجوړ کی واو سپړی نو کولای یی شول چی خپله برخه ځمکه د هغه چا سره بدله کړی چی غوښتل یی په مروره کی واو سپړی.

۳- په ځمکه کارنه کول :

له یوه ویش څخه تر بل ویش پور ی به دهری بر خی خلکو خپله ځمکه موقتی ګڼله . دزیات باران له امله به ځینې ځمکې خوړو او سیلابو نووړلی . که دچا ځمکه به پداسی وخت کی سیلاب یو وړه چی دویش نیټه به رانیژ دی وه او که یادویش نیټه به لری هم وه خو برخه وال به پرته له دی او بووړی ځمکې نوره ځمکه دکر نی له پاره لرله . نو دایي ښه ګڼله چی ویجاړه ځمکه بیرته آباده نه کړی . ځکه ډیرامکان یی ددی و چی په بل ویش کی دا ځمکه بل چاته ورسپړی او یاداچی هیچا ته ورنه کړه شی . نو په ویش کی ډیری آبادی ځمکې شاړی کیدلی او ځمکه په عموم ی لحاظ کمیدله . دا ځمکې د ګډ ملکیت له کبله هیچا په ځا نګړی ډول دشاړ و او یادو یجاړو ځمکو دآبادو لو سره علاقه نه در لوده .

له بلی خوا دونو اوباغ پیسی به نه ور کول کید لی . له دی امله هیچا هڅه نه کو له چی میوه لرو نکي ونی کښینوی او یانښکلی با غچی جوړی کړی . او هغه وخت چی ویش به رانژ دی کیده نو ځمکې ته به یی زیاته سره نه ور کوله . په نتیجه کی په ځمکه باندی کارنه کیده . دا ټول ددی سبب شول چی د تولید په عمومی سطحه کی ټیټوالی راشی .

۴- دځمکې نه خرڅول او یا نه ګروکول:

لکه چی موږ پخوا هم وو یل چی دویش په صورت کی په ځمکه باندی دوه ډوله ملکیت موجود و . له یوی خوا په بز ګر (قبیلی غړی) د ځمکې څخه استفا ده کوله اودده په لاس کی به وه خو له بلی خوا په حقوقي لحاظ سره ځمکه د بز ګر ملکیت نه و . په ډیرو قبیلو کی به

ځمکه نه شوه خرڅیدلای او په ځینو قبیلو کې حتی گرو کیدای هم نه شوه (۱) که څه هم د کرني په دوره کې ځمکه د تولید یوازینی وسیله ده اود ځمکې څښتن به د ځینو اړتیاوو له کبله مجبوریده چی خپله برخه ځمکه خرڅه کړی خوددی کارواک به ورسره نه و. د ځمکې دنه خرڅلاو دستو نز وڅخه د قبیلې ځینې غړي تنگ شوی وو اود ځمکې د قطعي ویش غوښتنه یې کوله چی د خصوصي ملکیت په صورت کې که یو شخص و غواړي چی خپله برخه خرڅه کړي، نو د خرڅولو واک یې خپل وي.

خو له بلي خوا په پښتنو کې د فرد درناوی او وقار (پرستیژ) د ځمکې په درلودلو کې دی. همداسې که دیوی قبیلې او یا خیل غړي وغواړي چی خپله ځمکه خرڅه کړي نو نه شي کولای چی دخپل او یا قبیلې څخه د باندې یې ورکړي. همداسې قبيله او خیل فکر کوي چی د ځمکې په خرڅولو کې کمزوری ده. ځکه هغه څوک چی ځمکه نه لري هغه مجبور دی چی د پښتنو نوالی د ځینې کورونو له (اصولو) له امله د بل چا همسایه او بزگر شي. دلته له یوې خوا د قبیلې د متو زور (فزیکي قدرت) کمین یې او له بلي خوا د قبیلې د غړي مو قف راتلونکي پېښې یعنې

(۱) یوازی په مروتو کې ځمکه گرو کیدای نه شوه او که نه په مامونډو، سالارزو، دشیگل په شینوارو کې ځمکه دیوه ټا کلسی وخت له پاره د مثال په توگه د شلو کالو په موده گرو کیدای شوه. وگوري ایفالورنس، ویش. همداسې توربورن بنو او یازموږ افغانی سرحد. په انگریزي ژبه.

داسې چې همسايه وگړي اوبسې قبيلې خلك نه سي كولا ي چې په جرگه كې برخه واخلي او هر څه ورباندې تحميليږي (۱) له دې كبله ده چې پښتانه نه غواړي چې ځمكه خرڅه كړي.

دو یش په صورت کې هم له دې امله دځمکې په نه خرڅلاو ټينگار شويدي . څرنگه چې په ځمکه پورې سيالي او پرستيزهم تړلې دي . له دې كبله داسې تلفات هم كيږي چې ځمكه خرڅول بدعمل دي او څو ك چې ځمكه خرڅوي هغه بي غير ته دي . دداسې تلفاتو په وجه د باجوړ په پښتنو كې او نه يوازې په باجوړ كې بلکې په ټولو پښتنو كې دځمکې يا خاورې مفهوم (خاوره كله دوطن په مفهوم هم استعمالېږي) دنا موس سره يوشې گڼي اوله دې كبله دځمکې خرڅلاو دپلار د هېو كسې دخرڅولو سره يوشې گڼي .

لكه چې دپښتنو د مرگ او ژوبلې دوا نعاتو څخه معلومېږي تر ټولو زيات دښځو او په تيره دځمکې په لانجو او شخړو سره وژني (۲) . د باجوړ د خلكو يوه مقوله چې موزته وويله شوه داسې ده :

((كه سړي ناروغ شي ، نودمال پو ستكي ور ته اغوستل كيږي او كه ځمكه ناروغه شي نودسړي پوستكي ور ته اغوستل كيږي)).

نو كه له يوې خوا دقبيلې نادارو خلكو داړ تياوو (واده ، مړيني ، دښمنې او نور) له مخې غوښتل چې خپله ځمكه خرڅه كړي له بلې خوا دقبيلې پيسه لرو نكو خلكو چې دتجارت او ياد اضا في ارزش دځان

(۱) وگوري : بارت ف : دسوات په پښتنو كې سياسي زعامت.

۲- وگوري څلورم فصل دهمدې كتاب.

ته کولو له در که به يې پيسې لرلې غوښتل چې دغه ځمکې واخلي. دواړو خواوو دويش په زوال کې خپله گټه ليدله او له دې امله يې په قطعې وېش باندې زور اچاوه.

ه - په نيول شوو ځمکو د گډ قبيلوي ملکيت تثبيت:

لکه چې مخکې ورته اشاره شوېده ترکانو د گيگيانو څخه پراخه سيمه په زور و نيوله او تر ډيرې مودې پورې گيگيانو دا هڅه کوله چې خپله ځمکه له ترکانو څخه بيرته په زور و نيسي. داد ترکانو دود دی، کله چې هغوی دنورو قبيلو څخه په زور ځمکه نيولې ده اومقا بل لوري به يې قوي و، ددی له پاره چې دنيول شوی ځمکې دفاع ته له قبيله په گټه وکړي، دوی دغه ځمکه د ټولو خيلونو تر منځ وخت په وخت ويشلې ده (۱) ترکانې پوهيدل چې که چيرې په لوېديځو وختونو کې دوی دنيول شوی ځمکې وېش قطع کړي واي نو بيا به هر خيل د ټولې نيول شوی ځمکې په ځای يوازي دخيل خيل د ځمکې دفاع کولای او پدې صورت کې شړل شوو گيگيانو ته آسانه وه چې دټولې قبيلې په ځای په يو يو خيل يرغل وکړي او نيول شوی ځمکه په زور بيرته ور څخه و نيسي.

دوخت په تيريدو په نيول شوو ځمکو د ترکانو د گډ ملکيت حقوق تثبيت شول. ځکه چې شړل شوو قبيلو دخپلو ځمکو دبیرته نيو لو له هڅو څخه لاس واخيست. دشلمې پيرې په نيمايي کې په ترکانو کې د

(۱) داتمانخيلو اودنبارخان ترمنځ دسکندرو ځمکه يې ښه مثال

شاو خوا قبیلو تر منځ دخصو صی ملکیت اودسیاسی اغیزو په و جه
دخصو صی ملکیت رو حیه پیاو پی شوو چی په نتیجه کی ځینو خیلونو
اوځینو کسانو دځمکی دقطعی (نهایی) ویش غوښتنه پیل کړه (۱)

۶- دو یش په دوران کی په ځمکه شخړی:

لکه چی مخکی ور ته اشاره وشوه په ما موندو کی یوازی ولسی ځمکه
دخیلونو تر منځ ویشله کیده ، خودانعام او سیری په نو مو نو د،
ملکانو او روحا نیو نو ځمکی نه ویشلی کیدی اودما مو ندو دزاړه
دود له مخی به دهر ویش په وخت کی ملکانو او روحانیونو نوری ځمکی
هم دو یش شخړه غوښتلی چی ددی دود له مخی دو لس ځمکه لږ یدله او
بر عکس دملکانو او روحا نیو نو ځمکه ډیر یدله . که دو یش په وخت
کی به ولس د ملکانو او روحانیو نو غوښتنو ته مثبت ځواب ورنه کړ،
نودو یش په دوران کی به دملکا نو، روحانیونو او ولس تر منځ شخړی
منځته راتللی . همدا شان که چیری به په ویش کی یو خیل ته خرابه
ځمکه په پچه ور سیدله نو ددغه خیل مشرانو به په آسانه ویش ته
غاړه نه ایښودله . له بلی خوا په ویش کی دیوی کورنی دپچی ورکیدل
همد خیلونو او کور نیو تر منځ شخړی پیدا کولی (۲):

۱- دقاضی گل او شریف په حواله.

۲- دقاضی گل او شریف په حواله.

٧- هدیره :

دښتنو ددود له معنی ددو ۍ دمرو هدیره تل ددوی دکلیو او کورونو سره نژدی وی. دوی شپه سیستم کی چی کلی به سره بدلیدل اودیو کلی او سیدو نکی به بللری گلی ته تلل ، دمرو دهدیری مسا له هم یو ډول ستونزه وهڅکه چی پښتانه په اخترو نو او نورو ورڅو کی دخپلو پلرو نوهدیری تهڅنی او له بلی خواغواپی چی خپل مری یو دبل تر څنگ ښخ کړی. داهم یو له هغو فکتورو نو څخه دی چی دوی شپه په قطع کیدو کی څه ناڅه برخه لری (١).

دوهم فصل

اسیایی ټولنې د علمي تیوري

د افکارو په هنداره کې

په مخکې فصل کې موکو ښښ وکړ چې دختیځ دټو لید دټول په رڼا کې دښتنو ټو لڼه وڅیر واو وگو رو چې دویښ مو سسه ددی تولید دټول سره څه اړیکې لری . څه چې موږ دلته زیاتول غواړودادی چې: دقبیلوی او یاد مرکزی قدرت دکار ساز مان په ختیځ کې څه ټول او څرنګه تنظیم شویدی .

مارکس هغه وخت چې د هندوستان په ټولنه باندې غږیږی وایی: ((یو کلی په جغرافیایي لحاظ سره په نظر کې نیسو چې سل یا زر ایکړه آباءه یا شاهه ځمکه یی ساحه تشکیلوی. دغه کلی یوه ښاری کور-پو راسیون (اتحادی) ته ورته دی چې اداری پر سونل یی څو تنه تشکیلوی. Potial (پیتل) اویا اصلی او سیدو نکي چې دکلی سر پرستی کوی اود کلی دخلکو تر منځ لاندی حل کوی ، مالیه ټولوی اود پولیسو وظیفه اجرا کوی . بل Kurnum کورنم دی چې دزراعتی محاسبی او زراعتی کارونو سره سر و کار لری بیانوورپی Totie او Tollier

راځي دلومړي کار که دادی چې د جرایمو مخه و نیسي او مسا فر له یوه کلي څخه بل کلي ته بدر که کوی، نوددو هم کار دادی چې د فصل محافظت وکړي او سمسره محاسبه یې جوته کړي . یو بل تن دکلي سرحدات ساتي او په دعوا کی شاهدی ور کوی. بل هم میراب دی چې: داو بو دوش او ویا لوسر پرستی کوی . پر همن ددین او مقد ساتو و وظیفه په غاړه لري دکلي معلم دکلي ماشوما نو ته په شکوکی لیکل او لوستل ورزده کوی. له دغو پور تنیو اداره چیا نو څخه چې په ځینو ځایو نو کی بنایي زیات خو بیا په ځینو نورو کی یوازی یو تن وی . (ځمکه دتو لو و ظا یف دده په وجود کی راټول شوی وی) دکلي اداره جوړ یز ی ... که کلي پنگیز ی او که آبادیز ی خواقصا د یې تغییر نه کوی (١)....

مارکس دلته په دی اوږده اقتباس کی چې دبر تانیی دشورا دراپور څخه یې کوی یوه ډیره مهمه خبره کوی. دی وایی چې که هر څه کیږي یعنی دیوه حاکم پرځای بل راځي او یا کلي دکوم مصیبت له امله وران شي خو اقتصاد یې تغییر نه کوی . په بل ځای کی مارکس هغه وخت چې *Prakapitalistisch* (دکاپیتا لیزم نه مخکی فور ما سیو نو نو) د

تحلیل کوی دآسیا په باب دا سی وایی:

دخلکوگه (اشترا کی) یاقبیلوی ژو ند ... ددوی دگهی ژ بسی، عاداتو او دو دو نو له کبله دی ... ځمکه ددوی لوی لابرا توار دی چې هم دکار و سایل، داو سیدو ځای اود کار افزار ټول ور پکی دی اوددی گډه (مشترک) ژو ند له پاره شرط دی. دغه مشترک ژو ند په ژو ندي کارکی تولید او بیاتولیدیز ی . هر یوځای ددی گډه ژو ند غړی

بو لی یعنی مالک او یاڅښتن په حقیقت کی ملکیت او څښتن والی دکار په واسطه ددغو شرا یطولاندي صورت نیسي چې طبیعي او

(1) K. Marx Die Britische Herrschaft in Indien London 1953-9 M Marx.Engels Auswahlke were in 6Bd. S.440 verlag Marxist siche Blatter, Frank Furt/n.

يا ازلي برينښي . دغه شكل (فورم) چي دهمد غو مناسباً ټو لاندې وي كيداي شي په مختلفو ډولو نوسره عملي شي . دمثال په توگه په ډيرو ختيځو آسيايي فورمو نو كي يو مركزي واحد مو جوړوي چي دټولو گډو كوچنيو واحدو نو دپاسه واقع شوي چي په حقيقت كي د ټولو مالك برينښي اولاندني واحدونه يوازې دځمكي څخه استفا ده كوي . كوچني واحدونه نه دي پاسني اتحاد (مستبد) كي خپل ځان بيرته موندلي شي ... نو اضافي توليد **Surplus Product** چي د كار په واسطه توليد شوي وي ، له دي امله د مستبد دي . په آسيايي استبداد او بي ملكيتي كي چي په حقوقي لحاظ موجوده ده په حقيقت كي د قبيلوي ملكيت اساس دي چي د مانو فكتور (صنعت)* او زراعت د يوځاي والي څخه په كلي توگه منځته كيږي او **Self-Sustaining** (ايله ځان ساتنه) اود اضافي توليد ټول شرايط په ځان كي راغونډوي (١).

دماركس دغه اوږد اقتباس يوازي ددي ارتباط له پاره وچي ((په آسيا كي استبداد او بي ملكيتي چي په حقوقي لحاظ موجوده ده په حقيقت كي د قبيلوي ملكيت اساس دي چي د صنعت (مانو فكتور) او زراعت د يوځاي والي څخه په كلي كي را منځته كيږي ، اود اضافي او مجدد توليد ټول شرايط په ځان كي راغونډوي)) . دماركس مقصد دادي چي په آسيا كي مجدد توليد كه څه هم اضافي توليد (دمستبد كنډول ته لويږي) پكي شامل دي . خو دصنعت او زراعت د يوځاي والي له كبله په هماغه پخواني شكل او صورت سره بيرته توليديږي : له دي كبله دي څو كرښي وروسته وايي چي :

١ - ك. ماركس دسيايي اقتصاد د انتقاد اساسات دايترزو - پرلاگ ، برلين ٣٧٥ مخ .

*دلته منظور لاسي صنعت دپه ماشيني څكه په دي پر او كي لا دماشيني صنعت او توليد خبري وجود نه لري . اوما نو فكتور هماغه د انگرېزي **Manu-facture** دي چي معنایي جوړول جعل كول توليدول دي چي ترټولو مناسبه يي همده دصنعت كلمه برينښي . اديتور

((آسیایی فورم ترټولو زیات ټینګ دی «(۱) او هغه شرایط په ځان کې نه لری چی لکه دروم او یو نا ن په شان خپل قبیلوی فورم ږ نګ اود مرییتو ب او یافیو ډالیزم و خواته انکشاف وکړی . ددی معنا داده چی په ختیز کی هغه عوا مل چی و بل فورم ته ددی اساسی فورم دترقی سبب کیږی یا کم دی او یاداچی حرکت یی ډیر ځنډن دی ، داځنډ ن حرکت ټول له دی کبله دی چی زراعت او صنعت دیوبل سره تړلی دی .

نو موږی اشترا کی وا حدو نه یو ډبل تر څنګ په هماغه پخوا نی ډول سره ژو ند کوی . او هرڅوک دخپلی کورنی سره ځا نته کار کوی چی ددی څخه دا اشترا کی وا حد او جګړی او نورو مشترکو کارو نوله پاره هم نه تیریز ی . او یا کیدای شی چی مشترک وا حد په مشترک کار کی دیوه سیستم په ډول ځان جوت کړی لکه په مکسیکو او پیرو کلتو او ځینو هندي قومو نو کی . له بلی خوا کیدای شی چی اشترا کیت یی دمشری په کور کی او یاد کورنیو دمشرانو دارتباط په واسطه څرګند شی . چی ددی اختلاف له مخی یا استبداد ی او یادمو کرا تیک فورم اشترا کی واحد را منځته کوی . دا اشترا کیت شرایط کار په واسطه لکه داوبو ، دکانا لو نو (د آسیایی ملکونو له پاره ډیر داهمیت وړدی) او مواصلا تی وسایل دیاسنی واحدو وظیفه ده چی د کوچنیو واحدونو دپاسه استبداد ی حکومت تشکیلوی (۲).

مارکس پدی ارتباط کی دا هم څرګندوی چی په سلاوی (ختیځه اروپا) کی دغه اساسی فورم داسی تنظیم لری چی بیګاری حاکمیت یعنی فیو ډالیزم ته انکشاف کوی خود آسیا په باب وایی چی نوموړی فورم ډیر ټینګ دی ا وانتقالی او تیریدو نکی (گذری) دوره یی ډیره اوږده ده . زمو ږد مقصد له پاره دلته همدا کفایت کوی

۱ - همدا ماخذ ۳۸۶ مخ .

۲ - همدا ماخذ ۳۷۷ مخ .

و گوری مارکس : دانگریزا نو حاکمیت په هندوستان کی : هماغه ځای .

چې صنعت او زراعت يودبل سره تړلي دي او د مجدد توليد

Reproduction

په هماغه پخواني صورت سره او اضافي توليد Surplus Product

دمشترکو کارونو دپاي او يادپاسني واحد (مستبد) له پاره صورت نيسي چې هغه يې البته يا دگډو (مشترکو) کارونو له پاره او ياد خپل برم ، عظمت او جنگ له پاره استعمالوي . دکار دا ډول اجتماعي سازمان په تيره دکرني کارونه (دويالو او کانالونو کيندل په زياته فاصله سره) چې دپاسني واحد کار دي پيره بيروکراسي او تنظيم غواړي. مارکس د هندوستان په باره کې همدغو ته اشاره کوي او وايي چې انگریزانو په هندوستان کې دکرني کارونو ته پام و نه کړ او ځکه يې و نه شول کولای چې هندوستان موږ کړي او له همدې کبله ده چې هلته دلوږي زيات مصيبتونه ددوي دحاکميت سره راپيدا شول (۱)

دښتنو ټولنه دې اساسي فورم ته هم په قبيلوي او هم په مرکزي جوړښت کې پېڅې وړته ده. ځکه له يوې خوا که مرکزيت راغلي دي نو دبلې خوا دې مرکزيت په پښتنو باندې د وروړي اغيزې ندي اچولې چې د قبيلوي جوړښت اساسي ستنې يې نړولي وي. د عربو نه نيولې تر احمدشاه پوري ټولو حکومتونو د پښتنو قبایلو سره دا چلند درلود چې ورسره دملکو نو (هندوستان) په فتح کولو کې برخه واخلي او څه ناڅه و لږې دوي ته هم ورکړي خو د قبایلو ددخلي جوړښت سره په دې حکومتونو غرض نه کاوه. ځکه نو ريسنر هم دې خبرې ته اشاره کوي او وايي چې ((احمد شاه د پښتنو قبایلو د مشرانو په څنگ کې د *primu inter Peares* (لومړی د برابر و تر منځ) * مو قف در لود (۲).

۱- وگوري مارکس: د انگریزانو حاکميت په هندوستان کې. هماغه ځای.

۲- مير غلام محمد غبار: افغانستان در مسير تاريخ، کابل ۱۳۴۶ (۱۹۶۷) ۳۵۴ مخ.

همد غسی تر احمد شاه د مخه میرویس خان چی حتی بیخی یی
خان پاچا هم ندی نو مو لی دپښتنو دملی مشر په نوم راوړ شویدی.

هغه وخت چی احمد شاه دنا در افشار دمر گډ څخه ورو سته
سلطنت ته رسیدی نو دی دپښتنو نورو افغانی قبایلو دخانانولهخوا
انتخابیږی (۱) لښکری په زیاته انداز سره دقومی جاگیر داری
نو کرانو څخه د(ایلجاری) غیرمنظمو ټولنو په څیر جوړ شویدی.
منظم عسکر یوازې شپاړس زره تنه دی. ورو ورو احمدشاه هڅه کوی
چی دغیر منظمو عسکرو یا ایلجاری پرځای چی دپښتنو قبایلو څخه
راځی منظم عسکر زیات او پدی ډول دی وکړای شی چی مرکزی حکومت
ته یو مستقل او منظم پوځ برا برکړی چی دضرورت په وخت (هغه
وخت چی کومه قبیله او یادقبیلې کوم مشر بغاوت کوی) نوددی منظم
پوځ په واسطه یی مخنیوی وکړی. احمدشاه او هغه پاچا هان چی ترده
وروسته راځی دټولو زیاته توجه وښکته او غنیمت ته ده. که څه هم په
کرانه کی تر احمدشاه د مخه دجاگیر قلبه سیستم را منځته
شوی و خو دتولید اود کار په سازمان کی داسی څرگند تغییر نه و
راغلی. دجاگیر دقلبی سیستم داحمدشاه په وخت کی زیات پر-
مختگ وکړ او په تیره ابدایا نوته ت جاگیرو نه ورکړل شول.

* منظور دادی چی گواکی احمد شاه دنورو پښتنو مشرانو سره،
مساوی او برابر مو قف در لوداونور کوم توپیر او امتیاز لکه دهغوی
تر منځ چی نه و، ده هم نه درلود، یوازې دو مړه لوپی ده ته حاصله
وه چی دی ددغو مساوی او برابر و مشرانو لو مړی درجه مشر با له
کیده. ادیتور.

۱ - وگوری ریسر په افغانستان کی دفیو ډالیزم راوړیدل
مسکو ۱۳۵۴ مخ.

جاگیر قلبه دو مړه زیا ته ځمکه نه وه بلکې یوازې دیوی قلبی غوایانو په واسطه کرل کیدای شوه چسپي نو کر (۱) اود هقانانو به کر له. خو له بلی خوا هغه ځمکې چې د قبیلې او قوم مشرانو ته ور کول کیدلې (۲) زیا تی اود اجاری او بیگار په شکل کرل کیدلې. په ځینو وختونو کې مالیه هم په جاگیر کې ور کول کیدله. همدغسې د قومو نو دارستو کراسی څخه به مالیه نه اخیستل کیدله او یادا چې ډیره کمه به وه (کیدای شې چې دا هم یو علت وي چې د خانانو له خوا پنځه ویشته کلا - احمدشاه په پاچاهي و منل شو).

دنو کر او جاگیر قلبه موسسات زموږ د انظر تقو په کوی چې دواړو دملا تر دویش څخه پراختیا موندلې ده ځکه په ویش کې به ځینو همسایه خیلونو او یا افرادو ته دملا تر دځمکې (د دفاع او نیولو په خاطر) ځمکې ور کول کیدلې چې هغه به دویش څخه وتلی وي. جان زیر کیار هم په خپلو څیرنو کې په دی مفکوره دی چې دهند د مغلو او صفویانو د فیوډالی محیط په څنګ کې په پای کې د پښتنو په ټولنه کې ورو ورو خوار او غریب، بادار اونا دار راپیدا شول دوی دواړه د احمدشاه د دولت شوکي (لوټولو) کرکترو دی ته هسوبوی چې د پښتنو د ټولنی داخلي مبارزه یی ددی نو ی پر مختیاسره حتمی او ضروری ملګری وه دباندې (هندوستان) وخوا ته په و لجو راټولولو ته ورمتوجه کېږي. د پښتنو ټولنه چې دویش په مو سسه کې په برابرې باندې ولاړه وه په زیاتو قبیلو کې یی دخانی او نوکری (د جاگیر داری له امله چې دباندنی نفوذ یا Diffusion) په نتیجه کې را منځته شوی و) موسسات راپیدا شول. اوزراعتی

- ۱ - د احمدشاه بابا غیر منظمو عسکرو ته به یی نوکرویل.
- ۲ - وگوري: جان زیر کیار رحمت ربي: (قبیلوی ټولنه ملی دولت او اريد نتيسم دپښتو نستان دسالی په مثال کې دپاکتري تيزس په آلمانی ژبه ۱۹۷۸ ډبر لين پوهنتون.

اضافي تولید چي دوش په حالت کي به دگړو کارونو (ويالي کيند ل جنگ او نورو له پاره استعمالیده خصوصي شکل وموند. خود مار کس دويناسره سم هره نوي ټولنه دزړي ټولنې عادات، رسوم او عنعنات د خپل ځان سره وړي، پښتني زړي ټولنې ډيراشتراکي موسسات دتوليد په دي نوي ډول کي وساتل چي له دي کبله دپښتنو په زياتو قبيلو کي چي په ځينو کي يي حتی ویش هم نه و زراعت او صنعت (کسب) يودبل سره تړلي پاتي شول. له دي امله موږ دمارکس هغه وينا بيرته په ياد راوړو چي د هندوستان دکليو اداره يي بولي او په مدرنه انټروپالوجي کي ورته دجسماني سيستم نوم ايښودل شوی دی.

دجسماني سيستم هماغه د هندوستان دکلي اداره ده چي هر څوک يو کار کوي او ټول دځمکو دحاصلاتو څخه ځوانو نه ساتي. (خپل ژوند تا مينوي) يعنی داسي چي پښ، يوم، سپاره او جغ (يوغ) جوړوي او ترکان يي د لرگي کارکوي او کيدای شي چي دواړه کسبونه په يوه شخص کي سره راټول شوي وي (۱) دم دخلکو سرو نه او ډيري خريبي، جالوان خلک په اوښو پوري باسي. ملا دلمانځه اما مت کوي اودکلي کوچنيانو ته قرآن وايي او بزگرځمکه کري. دا چي دتوليد مهمه وسيله ځمکه ده، نو ټول کسبگر د فصل په وخت کي د حاصل خپله ټاکلي برخه اخلي. يعنی هرڅوک دکرني دتوليد او له پاره کار کوي او هريوه خپله برخه دکرني دمحصولا توڅخه اخلي چي د پښتنو په مختلفو قبيلو کي ځانگړي نومونه لري. په ځينو کي دغسي برخي ته اړه (کڼر) په ځينو نورو کي ورته خپل مسلکي نومونه اخلي لکه ډمگري، پښگري او نور. دوش په تصور او تکامل کي ليدل کيږي چي ورو ورو دپښتنو ټولنه دبرابريو څخه وطبقاتي ټولنې ته اوږي. که دوش نه پخوا به دتوليد محصول دقبيلي دغړو ترمنځ ويشل کيده نو په ویش کي کاراوځمکه داو لس غړو ترمنځ ویشل

۱ - لکه په پکتيا کي چي دم د ډولو هلو او نايي توب دواړه وظيفي اجراکوي. دغه شان په کونړ کي هم دروزگري او پښ دواړه په يوه شخص کي تيرکړ موندلي شي.

کیري (۱) د پښتنو ټولنې د غه لري دویښ په سیستم کې پوره جوته ده. داسې چې زموږ په نظر لومړی خو له ویش او وروسته ملاتړ او نسبي ویش دویښس تکاملي پړاو نه وی چې دپښتنو ټولنه برابریو څخه د نسبي نابرابریو (فیو ډالیزم) (۲) و خواته بیایي. البته دلته یوه داسې ټولنه د فیو ډالیزم تکامل و خواته درو می چې مرکزي قدرت یا هیڅ نه لري او یایی تاثیر دې چې د فرا نسوي ټولنپوه دور کېا یم له نظره ورته ټوټه ییزه ټولنه Segmentry Society (۳) ویلای شو.

د کریستیان زیگریستا له مخې د ډول ټولنې بی سره Acephalues * چې د مرکزي دولت ټولنې دی. مقصد دا چې مرکزي قدرت (پولیس قضا او نور) نشته او یادا چې په نوم شته خو قبيله د مرکزي حقو او قوا نینو څخه کار نه اخلي بلکې پرځای یې د خپلو ابتدایي حقوقو عاداتو او دودونو څخه استفا ده کوی لا کن دا ډول ټولنې کیدای شي پر برابریو (مساواتو) ولاړې نه وي. خو تجربه داسې ده چې نو موږی ټولنې په زیاته اندازه د برابریو سیستمو نه تشکیلوی. برابری دلته د قبیلې د غړو تر منځ چې یو کولکتیو تشکیلوی موجود دی. مساوات په یو شانوالی کې دی. له دې کبله مساوی موقف د قبیلې په دننه کې د مشر توب د موقف سره ضدیت نه پیدا کوی. دیوه خپل مشر فردی حاکمیت نه چلوی بلکې په عمومي صورت د خپل په نوم عمل کوی. دا ارتباط ځکه مهم دی چې که څه هم د مشر توب کرکتر انتقالي دی خو له بلې خوا کولای شو

۱- وگوري رحمت ربي، جانزیر کيار، هماغه ماخذ، ۶۱۱ مخ.

۲- د فیو ډالیزم د منځته راتګ او تثبیت له پاره ځینې نور عوام چې خار چې کرکتر لري هم د اهمیت وړدی موږ دلته یوازی جاگیر او نعام ته اشاره کوو.

۳- وگوري ۷ :

Christian Sigrist: Regnierte Anarchie

په پخوانیو فصلونو کې زموږ تیسز دغه وو.

* هغه ټولنې چې د مرکزي دولت زعامت نه لري، ادیتور.

چې لدې امله د حاکمیت مفهوم په طبقاتي لحاظ سره وکړو (۱).

ددې ډول ټولنو تحلیل په وروستیو وختونو کې د استعمار او غیر ملي استعمار لاندې وی، زیات اهمیت پیدا کړیدی. په تیره بیا په گینې بیساو کې هلته چې انقلابي روښانفکرانو وکړای شول چې د پر تګال د استعمار نه ځان خلاص کړي او ټول ملت چې د تولیدی منا- سباتو په یوه ټیټه سطحه کې یی ژوند کاوه، د استعماري دښمن پر ضد په وسله سمبال کړي او دخپل ضد استعماري نهضت سره انقلابي مترقي اهداف وټپي دنورو ملکونو د اجتماعي تحلیل له پاره د زیات اهمیت وړ دی. په گینې بیساو کې دوه ډوله ټولنیز جوړښتونه موجودو یو یی د فول (full) ټولنه وه چې نوموړی قوم د اسلام د دین پیروان او خپل قومي مشران درلودل. بیاد دې په خلاف د بالنتی (Balante) قوم اینمیست * Animist

او هېڅ ډول مشران یی نه درلودل او یادا چې که د جرگې سیستم هم موجودو خو رول یی غوڅ نه بریښیده. ځمکه د قوم ترمنځ شریکه وه. د فول د ټولنې او یانو روڼوونو په نسبت چې مشران یی درلودل او حاکمیت یی قبول کړی و د بالنتی قوم بیا ډیر ژر د پردې حاکمیت په مقابل کې ملاوټر له، حال دا چې د فول د مشرانو له یوې خوا د استعمار چیانو سره راشه درشه وه او له بلې خوا چې خپل حاکمیت یی پیاوړه نه نو د پردې حاکمیت په مقابل کې هم دوه مره حساس نه وو ترڅو ورو،

(1) Christian sigrist: gcsell schaften obne staat und die E mtdeck um gen der social in fritz kramer und christian sigrist led.) Anthropology. gesellsch aften obne steat syndikate 1978, Fron kfurt m.p, 43,44,

* Animism انیمیزم یوه داسې عقیده ده چې د هغې په اساس د طبیعت ټول شیان روح لرونکي دي او روح په مجرد او جلا ډول وجود نه لري. دوهم - د هرو په اروا حونو عقیده لرل (فرهنگ بزرگ انګلیسي به فارسي ۱-۲۴۳ م) چې دلته نوموړی قوم د همدې ډول عقیدې درلودو - نکی قوم دی. ادیتور

ورو دملی آزادی دلرلو په خو ند پوه شول اودپرديو په مقابل کی راپاڅیدل .

دساده او ابتدایي ټولنو د بسی توپیره او یوڅه پاتکیزه جوړښتونو سره دو گرو دمو کرا تیکه روحیه اود برابری غوښتنی (مساوات - طلبی) نه د ک ذهنیت تقابل کو ی. زموږ مقصد دادی چی دیر ی ابتدایي ټولنی چی دتولیدی قواوو ، او تولیدی مناسباً تو په یوه ټیټه سطح کی ژ و ندکوی اودبرا بری تجرب به لری، دیر ژر کیدای شی چی دمترقی تیوری له پاره دیو یسمی رهبری لاندی و گڼل شی.

په وروستیوو ختو نوکی اوپه زیاته اندازه هم ددی له پاره چی په مترقی تیوری کی یوه وا حده لاره وښودل شی ، دانظر تقویه شویو چی مارکس او انگلس دآسیادتولیددډول څخه په او لوو ختو نو کی یادو نه هم ځای په ځای را غلی ده اودوی له بلی خوا دآسیا په باب په هغه وخت کی دو مره معلوما ت نه درلودل نو په آسیاکی هم فیو دالیز م دی. موږ به دلته دمار کس دلیک څخه چی په ۱۸۸۳ کال کی (۱) یی vera zasulic

(۲) ته لیږلی دی هم څه نه وایو، ځکه چی هلته دروسیی څخه خبری کوی. خو موږ پوره خبر یو چی دمار کس او انگلس تر منځ دکارو یش موجود و. په تیره بیا هغه وخت چی مارکس دکاپیټال په لیکلو بوخت شو ، نو فلسفه او بشر شناسی او ځای په ځای نور کارونه یی انگلس ته پرېښودل. په انگلس باندی لکه چی دی په خپله لیکي (۳) په ۱۸۷۷ کال کی دآلمان دسو سیال دموکرات له خوا فشار راوړل شو چی د Duhring دتیوری په مقابل کی چی ((سیاست او قدرت زیربنایی حیثیت لری او اقتصاد یی مناسبات دسیاسی مناسباتو ، به

(1) brief an vera zasulic MEW, Bd 38, S. Diete

۲- په ۱۸۸۳ کال مارکس مړ شوی دی.

۳- وگوری مقدمه

Drietz verlag berlin anti duhring MEW, bd. 20, p.6.

او بنسټون کې تغییر کوي)) څه ولیکي انگلس ددی تیور ی په مقابل کې د
آلمان د سوسیال دموکرات گوند د "Vorwärts" اخبار ته د

تر عنوان لاندې مقالې و لیکلې چې په ۱۸۷۸- Anti Duhring

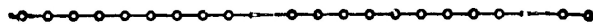
کال کې د کتاب په شکل راووت . نوموړې کتاب د انگلس د مرگ نه
دوه کاله مخکې بیا په ۱۸۹۴ کې د دریم ځل له پاره د چاپ څخه راووت
پدې وار انگلس اصلاحتات هم پکې راوستي وو او ځینی ځایو نه یې ور
زیات کړي وو . انگلس دلته هم ویلي دي چې : ((دا پیر آسان کار
دی چې د غلامۍ (مړیې توب) په هکله په عمومياتو کې ورسپړو او هغه د
یوې لویې شرمنډګۍ په څیر وغندو . خو څه به وکړو بې له دې
چې ووايو چې دلرغونې نړۍ موسسات زموږ د ننني عصر د احساساتو او
ارزښتونو سره برابر نه دي . خو سره ددې بیا هم مونږ نه پوهیږو و
چې نو موږې موسسات څنګه منځته راغلل ... او په تاریخ کې یې
څه رول لوبولی دی . او که چیرې وغواړو چې دغه ځانته معلوم کړو و
که څه هم پیر متضاد او د شیطاني نه ډک بریښي ، مجبور یو ووايو چې
مړیې توب په هغو شرایطو کې یو ستر پرمختګ و . نن ورځ دایووا قعیت
دی چې انسان د حیوانیت نه پیل کړی او بربري حتی حیواني و سایلو ته
ته یې ضرورت پیدا شویدی څو ځان د بربریت څخه راوباسي .

په هغو ځایونو کې په کومو کې چې لرغونې اشتراکي فورمو نه
پاتې شول ، د زرګونو کالونو راهیسې خوا د ختیځ استبداد د
(orientalische despotismus) اساسي . تشکیلوی او د هندوستان نه تر

روسیې پورې ملکونه یې نیولي دي . خو بیا هلته چې منحل شول
(لرغونې اشتراکي فورمو نه) ، ملتونو وکړای شول چې په خپل
زور سره پرمخ ولاړ شي او دوی پر مختګ اود تولیدزیا تووالی د

مريانو د کار په واسطه تر سره شو (۱) ،

انگلس په همدې ليکنه کې په څو څو وارې په همدې مفهوم سره د آسيایي ټولنو څخه يا دونه کوي. همدغسې مارکس د سياسي اقتصاد د انتقاد په اساساتو کې يو فصل په هغو جوړښتونو، فورما سيونو باندې ليکي چې د کاپيټاليزم څخه مخکې دي. نودغه مفهوم يوازې د څو بې ار تبا ټول لیکو نه سره تړلي ندي اود تاريخي شواهدو څخه او س مون ته معلومه شوه چې د علمي نړۍ ليد مو سسینو د آسيایي بې ځانگړي فکر درلود. خو ددې ټولو نه زموږ مقصد يوازې دا شې دي چې له يوې خوا هره ټولنه په عمومي او کلي ډول سره تحليل کيدای شي. خو ددې نه مهمه داده چې په مشخص ډول سره تحليل شي چې د علمي مشخص تحليل په نتيجه کې، د طبقاتو دريځ اود هرې طبقې انقلابي او غير انقلابي رسالت پوره څرگند شي اود زياتو اشتباهاتو څخه ځان وژغورو.

(1) F. Engels, Anti-Duhrin in MEW, Bd. 20, p. 168 dietz verlag Berlin. 1971.

دریم فصل

تولید او توزیع په پښتنو کی

اول - ایکالوژي اود ځمکو نو عیت.

دانگام ، گربز او ښو را وک :

دکونړ ولایت شمال ته د اسمار ولسوالی ختیځ ته په تنگه دره کی د دانگام په نوم علاقه دار ی د دانگا م په کلی کی پرته ده اود علاقدار ی ا و اسمار تر منځ فاصله پنځلس کیلومتره ده. دلویديځ(اسمار) له خوا دختیځ په لور دره په ما یله تو گه پورته کیږ ی چی په ټو له دره کی د دانگام د کلی شاو خوا بر خه دتوری دری په تناسب د ځمکی پرا ختیځا ډیره لری. دلویديځ نه پر ته د دری له دریو خواوو څخه غرو نه راتا و شویدی . شمال ته یی هسک غرونه ختیځ او جنوب ختیځ ته جندو ل، جنوب او جنوب ختیځ ته باجوړ او لویديځ ته یی اسمار پروت دی .د غرو نو په سرو نو دنښترو (ارچه) او په لمنوکی یی دخیړ یو(بلوط) ځنگلونه دی.

د دانگام د کلی جنوب بی لور ته د گوریگا دره ده .ددی دری په وروستنی برخه کی دلوی گوریگا کلی دی اوله دی ځای څخه لویديځی خوا ته دباجوړ ما موندو برامد ک او جنوب ته د سالار زو بر سډین ته غرنی لیاری تللی دی. د دانگام د کلی څخه دختیځ په لور پنځه کیلومتری کی لو په دره د(خارا) او (قاسم) په نو مو نوجنوب ختیځ او شمال ختیځ ته په دوو تنگو درو و یشل کیږ ی .د خارا دری په پای کی د جنوب خواته د(لیټی) کنډو دی اوددی کنډو له لاری د خارا او سیدو فکی برسډین

او باجوړ ته تګ راتګ کوی . د قاسم درې په وروستی بر خه کې د قاسم کلي پروت دی اوددی کلي ختیځ ته د (نبشی) کنډو دی اوددی کنډوله لاری د دانګام خلک د چندول برول کلي ته چې دمشوانو ټاټو بی دی ښکته کیږی. دشمال په خوا کنډوو نه اود تګ راتګ لپاری نشته. ددی برخی غرونه جګ دی او یوازی شپانه د خپلور موسره د غرو نو په څوکو تیرین ی راتیریز ی.

دخارا او قاسم له درو څخه د لویديځ په لور خوړو نه راځی او د دانګام د ختیځ په پنځه کیلومتري کې سره یوځای کیږی اود لویديځ په لور بهین ی. د دانګام څخه دوه کیلو متره په لویديځه برخه کې ورسره د گوریګا خوړ یوځای کیږی او اسمار ته راځی اود اسمار د ولسوالۍ په لویديزه برخه کې د کونړ لوی سین ته ور ګډیږی . د دانګام په خوړ کې د پسر لی اود برسات د بارانونو په مو سمو نو کې او به ډیری وی او تر اسمار پورې بهین ی . په اوږی او منی کې بارانونه یالږ وی او یاته کیږی او پدی فصلونو کې او به لږی وی او بز گر خپلی ځمکې دخوړو نو د زیم او چینو په او بو خوړوبوی. کوم کال چې په غرو نو پوره واوره ، واوریز ددری چینی بهانده وی او کوم کال چې په غرو نو واوره لږ پریوزی او یاونه شی دخوړ د چینو اوبه یالږ وی او یاچینی وچي وی.

د دانګام دخوړونو شاوخوا ، د خلکو کورونه ، کلي اودکر ځمکې پر تی دی چې دایکالوژ ی له مخی د نفو سو په تناسب ددی ځای ځمکه ډیره کمه ده اود ټولو وګړو د خوراک له پاره بسیانه کوی (۱) همدا علت

۱- موږ زیار و ایست چی د اسمار د مالی د ما موریت ، او احصایی د ما موریت څخه د ځمکو او نفو سو احصایی لاس ته راوړو چې دسپری په سر څو مړه ځمکه رسیږی . څرګنده شوه چې د مالی او احصایی معلومات کره نه و ځکه چې دلته اکثره ځمکې په عرفی قبالیو یا په شفا هی تو ګه خرڅیږی او ډیری ځمکې مالی نه لری. له بلی خوا په کومو ځمکو چې مالی تړل شو یده اصلی ځمکه او مالی هم فرق کوی . په قبالة کې دلزی مالی ور کولو په خاطر د ځمکې اصلی اندازه لږه ښودل شویده .

دی چی د دری داو سیدو نکو څخه برخه دکار له پاره دافغانستان
ښارونوتهځی. په دره کی آبی، للمی او کارینی ځمکی وجود لری.
ښور او ک دایکالوژی په لحاظ یو څه شگلنه (ریگزاره) سیمه ده چی شمال
ته یی اخکزی، سپین بولدک او بلوڅ، لویديځ ته دریگ علاقه
داری (بلوڅ)، ختیځ او جنوب ته یی دبلوچستان سرحدی سیمه
دی. دسپین بولدک څخه په شگلنه سیمه کی چی په للمی ډول کرلی
کیر یی، دریگ په غونډه یو اوتیتو غرو نو باندی دښور او ک په لور
سړک تللی دی (۱).

دښور او ک ترمنځ یو خوړچی دوی یی لوړه بولی تیریز یی. لکه
چی مخکی مو هم څرگنده کړیده تقریباً شپيته کاله پخوانیو راو ک
آبی ځمکه وه او که یو من تخم به وکرل شو شل منه حاصل به یی
اورکاوه. خو وروسته کله چی دسرحد ته په پښین کی دخو شدل خان بند
وتړل شو نو بیانبیو راو ک ته یوازی سیلابی او به راځی او ځمکی یی
یو فصله شوی. ددی سیلابی او بولدک په پاره کله چی دافغانستان
دسرحد څخه وزی په نیشکی کی یو بل بند وتړل شو. په ۱۳۵۴ کال
کی دښو راو ک دځمکو دخړوبو لویاره د پنځه شپيته ژوړو څاگانو
دکیندلو سرشته و نیول شوه. کله چی انجنیرانو د تمدن نه په یوه
لیری ځای کی او په مشکلاتو سره دوه څاهان و ایستل نود هغوسرونه
یی پټ کړل او ویی ویل چی یو کامیاب او بل یی ناکام دی.
کامیاب ته به موږ واټر پمپ راوړو. وروسته له هغه نه کامیاب ته واټر
پمپ راوړل شو او نه دناکام څاه پوښتنه وشوه چی په رښتیا سره
ناکام و او که یی؟

په هر صورت ښور او ک دایکا لوژی اودځمکی دنوعیت له کبله
یوه ډیره حاصلخیزه منطقه خو یی او بولدک په ټول ښو راو ک کی حتی

۱ - مواصلا تی ارتباط دښور او ک په لاره دو مړه سست دی چی
څوارلسمه او کله هم ډیر شمه ورځ کوم موټر دپوستی دموټر په نوم
ښو راو ک ته درو می. له دی کبله دښو راو ک اکثر ارتباط له کویتی
(کوټی) سره دی.

لس و نی نشته. زما په عقیده سره د تبخیر اندازه په کال کې ډیر ه زیاته ده او لدی کبله خلکو د خښاک داو بو له پاره لوی ډنډو نه (ناور) جوړ کړیدی.

دښور او ک خلک وروسته له دې چې ځمکې یې للمی شوې، په زیاته اندازه کویتې (کوټې) ته ولاړل او هلته په کار اوسوداگری بوخت دی. اوس دښور او ک په سیمه کې د پخوا په پرتله ډیر کم بریځی اوسین ی. د گربزو سیمه دخو ست جنوب ته دخو ست دشمل دغاړی نه پیل اود وزیرستان تر سرحد پورې پرته ده. دشمل دغاړی گربز په آبی ځمکه پراته اود دشمل دخوړ او یا د کاریزو نو او به یې په خپلو ځمکو برابری کړی دی. دشمل دغاړی وروسته د جنوب او جنوب ختیځ لور ته د گربزو و صحرا پیل کېږي چې بیا د ختیځ و خواته د تودی چینی دره اوږده تللی او په سرکې یې د تودی چینی گلی دی. د تودی چینی په څنگ د لویدیځ لور ته د بارې په امتداد تر مښی کلی پورې وړی او لوی غونډی پرته دی چې کوچنی خوړو نه یې د لویدیځ خوا ته بهولی دی. د بارې په برخه څنگ کې دانځر کی دره د گربزو د صحرا په لور را پری شوی ده. دانځر کی درې بری خواته د لیری دره ده چې د مغلکی تر سرحد پورې امتداد لري.

هغه گربز چې په صحرا کې او سین ی ځمکې یې نسبتا زیاتې او للمی دی. دوی خپلې ځمکې د سیلاب داو بو په واسطه خړوبوی چې دخوړو نه یې بندو نه او ویا لی ورته خیرولی دی.

د غرونو اوسیدو نکی لږ ځمکې لري او ځمکې یې دخوړو نه په بهانده او بو او یا د جوړ (ډنډ) په واسطه چې گربز یې خپلر بولی اوبه کوی.

د ایکالوژی په لحاظ د دانگام، او گربزو د غرنیو سیمو د ځمکونو عیت یوشان دی. د گربزو ځینې ځمکې دخو ست جنوبی لور ته په اواره پرتې دی چې دغه شان په اواره پرتې ځمکې د دانگام په غرنیو برخو کې نه لیدلی کیږي. د دانگام او ښو راو ک ځمکې هم یو تربله د جوړښت او ایکالوژی له پلوه، مشابهت نه لري بلکې دښور او ک

د ځمکو وړ ته والي دگر بزو داوارو ځمکو سره ليدل کيږي . د دري واړو سيمو ځمکي موږ په آبي اوللمې ځمکو و یشلای شو .

۱- آبي ځمکي :

آبي ځمکي په مصنوعي توگه د ويا لو او لښتنيو په واسطه خړوبیږي دابي ځمکو او به بهاندی وی چی د بارانونو او سیلاو نو په وختونو کی بی واره وی او په نو روو وختونو کی په وار ځمکه خړوبیږي . دگر بز و او دانگام ځیني ځمکي دو یالوپه ځای دډنډو نو داو بو په واسطه خړوبیږي . ټو لی آ بي ځمکي یوشان ندی . په دانگام او گر بزو کی هغه ځمکي چی خاوره یی ډیره وی او د شاو خوا غرو نو څخه ورته سیلاونه خړه راوړي دشان ځمکي آ با دی وی اود ښو ځمکو په کتگوري کی راځي .

دښوراو ك او گر بزو هغه ځمکي چی داو بو سر بندو نو ته نژ دی پرتی دی ښی ځمکي گنلې کیږي . په دانگام او گر بزو کی هغه ځمکي چی دغرو نو په لمنو کی یادخوړو نوپه غاړه پرتی دی دسیلاوو نو اوبارا- نونو په وختونو کی یی خاوره وړ له کیږي او په ځمکه دسیلاو نو له کبله شگه یا کارپریوزی چی په محلی اصطلاح داسی ځمکو ته کارپینه یا شگلنه ځمکه و یل کیږي . په ښوراو ك کی هغه ځمکي چی د سر بند څخه لیری وی او یاښوره ولری دوی وړ ته ښوره ناکه خرابه ځمکه وایی .

په عمو می توگه په دانگام ، او گر بزو کی آبي ځمکي دوه فصله دی . په ښو راو ك کی داو بو دکمښت له کبله یو فصله دی او یوازی غنم او اور بشی په کی کرل کیږي . په دوه فصله ځمکو کی په منی دغنمو ، او اور بشو کرکيږي اود ټور په میاشت کی په دری واړو سیمو کی دورځو په لږ تفاوت ریبیل کیږي . دوی دجوړا په وروستیو وړ څوکی جوار یا شو لی کری اود سنبلی په پای کی یی ریښی . په منځنی توگه ښی ځمکي په یو جریب شپيته منه غنم ، اتیا منه اور بشی ، شپيته منه جوار او شپيته منه شو لی حاصل وړ کوي . په ښو راو ك کی تراوسه ویش رواج لری . دوی ځمکه نه شی خرڅیدلای . سره له دی چی

په دانگام او گر بزو کی خصوص صی ملکیت و جود لری خو ډیر لږ خلک دځمکی خرڅلاو ته آماده کيږي . په وروستیوو ختونو کی چی ځمکی خرڅی شویدی دښی ځمکی د یو جریب منځنی بیه اویازره اودخرابی ځمکی دیو جریب بیه خلو ینست زره افغانی دی.

۲ - للمی ځمکی :

په دری واړو سیمو کی للمی ځمکی شته . للمی ځمکو اندازه په ښو راوړک کی ډیره ده اود دانگام په تناسب په گر بزو کی للمی ځمکی ډیری دی . للمی ځمکی جاری او به نه لری او په طبیعی توگه په بارانونو او به کيږي . للمی ځمکی په منی کی کر لای کيږي . اویوفصل غنم یا اور بشی حاصل کوی. په اورنده (بارانی) کال کی د ځمکو حاصل ښه وی اود للمی او آبی ځمکو حاصل تقریبا برابر وی. په وچکالی کی حاصل یا ډیر لږ وی او یافصل بیخی سوزی دا بی ځمکو غو ندی للمی ځمکی هم ښی او خرابی ځمکی لری.

۳ - کارینی ځمکی :

کارین په گر بزو او ښوراوړک کی وجود نه لری او یوازی د دانگام اود کونړ د نورو سیمو خاصه ده کارین اکثره په غرو نو کی جوړیږي . د یوه کلی خلک په گډه سره یا یوه کورنی دغره په داسی بر خو کی چی تین ی یی په خاوره بدل شوی وی ددغو بر خو ځنگلی و نی یا بوټی پری کوی او یا ور ته او راچوی او دکر نی پټی په کی جوړوی. دکارین پټی د هر غره د شرایطوله مخی په مایل ډول جوړیږي. کارین هم په دوه ډوله دی چی یو ډول یی آبی دی چی دغرونو دچینو دډنډونو په اوبو خړ و بیږي . په غرونو کی دچینو د بها نده او بو څخه ډنډو نه جوړیږي . او به ډنډ ته راروانی وی او څه وخت چی ډنډ ډک شی بیایی ځمکی ته راایله کوی. بل ډول کار ینونه للمی دی. داواری دځمکو په پرتله دکارین په پټیو کی یوی کول تکلیف غواړي . که ځمکه ما یله وی نو یوی ور باندی کیدای شی او که دښکته نه پور ته ما یله ځمکه څه ناڅه نیغه پرته وی نو پداسی کارین کی یوی نه کيږي او خلک یی په لاسی و سایلوسره یوی کوی . داواری ځمکی بر عکس

د بارانونو په وخت کې د کارين د ځمکې خاوره او بهرې اودوخت په تيريدو کار په کې زياتيزي. کارين بې خاورې کيږي او په پای کې شاړ پاتې کيږي.

د کارين حاصلات د آبي اوللمې ځمکو په پرتله لږ دي.

بزگران آبي او للمې ځمکو ته حيواني سره ورکوي او څلورکلونه، کيږي چې ځيني بزگران کيمياوي سره هم استعمالوي. د بزگرو د تجربې له مخې په کوچه ځمکه چې شو لي و کر لي شي شو لي دغه ځمکه خواروي اود راتلو نکی فصل له پاره په کې د بل فصل د قوت مواد نه پاتې کيږي. پدغه شان ځمکو شو تله يا رشکه کرل کيږي، پوره حيواني سره ورکوي او تر څلور راتلو نکو کلونو پورې دغه ځمکه بڼه فصل کوي.

داواري ځمکې پټې ديو بل څخه د پولو اود غرنیو سيمو پټې دباري (د تير و نه جوړوړوکی ديوالونه) په واسطه ديو بل څخه جلاکيږي. که دمو قعيت په لحاظ ځمکه اواره او پراخه وي په کې لوی پټې جوړيږي او دغه شان پټې ته په محلي اصطلاح (گرېز او دانگامی) ډنډه وايي.

دهقاني مناسبات :

مخکې مو يادو نه و کړه چې دويش د زوال نه وروسته ورو ورو دېښتنو په ټولنه کې خوار او غريبي ځمکو دهقانان اود ځمکو خښتنان راپيدا شول. دگه مالکيت پر ځای خصوصي مالکيت ټينگ شو. په تيره بيا په هغه ځايونو کې چې د پخوا راهيسې دخاني سيستم اويا ددولتي جاگير سيستم نه را منځ ته شوي وو د ملکيت مناسباتو يو ډول فيو ډاليزم ته لوړتيا ومونده چې دخپلوي عاطفې، فزيکي قدرت، بيگار، او استثمار څخه اوبه خوري. دا ډول فيو ډاليزم هم ټينگ دی ځکه داستثمار په مقابل کې دنمک خوري او روبنایي برابري څخه برخوردار دي.

ددې سيستم د مناسباتو په ټولنيز اړخ باندې به په خپل ځای کې وژغېږي خو اوس دلته غواړو چې اقتصادي مناسبات او تر ټولو دمخه د دهقان او د ځمکې د خښتن ترمنځ مناسباتو باندې غور وکړو.

دلته د دهقان هغه چاته ویل کیږي چې یا خپله هیڅ ځمکه و نه لري او یا دو مړه ځمکه و لري چې خپله گوزاره یی ور باندی نه کیږي اود بل چا ځمکه هم وکړی. هغه څو ک چې ځمکه دکرلو له پاره دهقان ته ورکوي دځمکي خاوندی بولو.

دهقانی مناسبات په ټول کونړکي په لږ تغیر سره په ټولو قبیلو کي سره یو شی دی. مثلاً په شو لټن کي که دهقان بنځه او قلبه ونه لري نو شپږ مه برخه اخلي. او که چیري بنځه و لري او قلبه ونه لري نو پنځمه اخلي ځمکه بنځه د میړه سره کمک کولای شی. که بیا د دهقان قلبه ولري نو په آبی کي دریمه اخلي او په للمی کي نیمه اخلي. دا چې تخم او اشر دواړه په مالک دی نو وابنه هم دتخم په حساب کي راځي اودهقان په هغو کي برخه نه اخلي.

ددانگام په متساو نیو او سالارزیو کي بیا که قلبه دځمکي دخاوند او تخم هم دځمکي دخاوندوی نود فصل څخه پنځمه دهقان اخلي او وابنه هم دځمکي خاوند اخلي. که چیري دهقان قلبه و لري نو څلور مه برخه اخلي. خو په دویم حالت کي بیا شنه ووا بنه ددهقان دقلبی له پاره دی.

په مروړه کي که دهقان قلبه ونلري یعنی قلبه دځمکي دخاوند وی نو دهقان پنځمه برخه اخلي او وابنه نه اخلي. داډول خلک چې ځمکه او قلبه و نه لري، دهقان یی بولی او برسیره پر پټي دکورکا ر هم کوي. په حجره کي خدمت کوي، لرگي، راوړي، ژرنده کوي او استازی (د احوال وړ ل راوړ ل) کوي ددهقان بنځه او ما شومان هم دځمکي خاوند سره دو بنو په راوړ لو، دجا مو په مینځلو او دبروټي (دلرگوپیتي) په راوړ لو کي مرسته کوي. په مقابل کي بیاد ځمکي دخاوند ډوډی، خوری.

که قلبه ددهقان وی نود منی دریمه اخلي او داوړی څلور مه اخلي او وابنه هم په همدی تناسب وړی. داډول دهقان ته برخه ایښ وایی او یوازی دپټي کار کوي اود ځمکي دخاوند کور، حجری، او ژرندي کارونه نه کوي.

دشيگل په شينووارو کې هغه دهقان چې قلمه و نه لري دځمکې دڅاو نډسره سم کار کوي اودخپل کاراجوره دپنځوس تراتيا پوري دېري* په فصل اخلي. لدې کبله ورته غاړه گري يعنې ملگري وايي. دلته فيو ډالي مناسباتو دځمکې دکموالي او له دې کبله چې دشيگل دشينوارو ټولنه دزياتو برابرېو څخه بر خه لري، زيات انکشاف يې نډي کړي. پدې لحاظ هغه چاته چې يو يو غو يې قلمي ته سره جوړه کوي هم غاړه گري وايي.

خو که دهقان قلمه و لري نو دريمه اخلي او تخم دپتي دڅاو نډوي او دوښو څخه هم دريمه اخلي خو اکثرا وابنه دهغه چاکين ي چې تخم يې ور کړي وي.

دهقان يوازي خانانو ته په شيگل کې لر گي، وابنه، ژرنده او يادجري خدمت کوي مگر نورو شينووا رو ته په دهقاني کې دا کارونه نه کوي.

دکنړ او پکتيا په ولايتونو کې له يوې خواځکه چې زراعتي ځمکې کمې دي او له بلې خوا د وروڼو تر منځ ویش کين ي نود هر چا په لاس کې ځمکه کمه پاتي کين ي چې له دې کبله دځمکې تمر کز او پدې ډول داقتصادي قدرت پيدا کول خوراگران تما مين ي. له بلې خوا بورژوازي مناسباتو دو مړه پر مختگ نډي کړي چې په کلتوري لحاظ د ځمکې (دپلار هډوکو) خرڅلاو ميسر کړي نو پدې ډول دځمکې تمر کز صورت ومومي. دپښتنو ددغو سيمو په خلاف بيا په کندهار کې ځمکې دپخوا راهيسې تمر کز موندلې چې له يوې خوا دنا در افشار او بياد احمدشاه له خوا ابد اليو خانانو ته جاگيرو نه ورکړي شوي وو له بلې خوا وروسته له هغې نه بيا محمد زيو خيلو سردارانو ته ځمکې او مستمري تنخواگاني ور کولې. په دې ډول دخاني موسسې له يوې خوا په زير بنيابي لحاظ مهمې وي او له بلې خوا داچي ددو لت دبوروکراسي سره يې مستقيمي اړيکي درلودې په ځمکه باندي ملکيت ورته منحصر

* دېري يو دوهمه وزن دي چې دکابل دوه نيم چارکه يالس پاوه کين ي (پښتوفا موسس لو مړي ټول ۴۸۳ مخ)

پاتی شو * دلته دد هقا ن او ما لك تر منځ ارتباط يو ډول فيو ډا لي مناسباتو ته ور ته دی چې په لا ندي ډول يی وړاندي کوو .:

۱ کښتگر :

پدی ډول فيو ډالیز م کی د تولید فکتورو نه پنځمه دی . ځمکه ، اوبه ، قلبه ، تخم او کار ځمکه او او به د د خاوند قلبه او تخم د کښت گر او کار د بز گروی . بز گر پنځمه اخلي ، وروسته له هغی یی کښتگر ، اود ځمکی خاوند د فصل پاتی بر خه سره نیمایی کوی . بز گر د عرضه او تقاضا د قانون له مخی کله شپږ مه او کله بیا څلور مه هم اخلي . بز گر د کښتگر له پاره با مو نه کاه گلوی او اوژ ر نده هم کوی . که چیر ی کښتگر بز گرو نه نیسی او په خپله ځمکه وکری نو دری برخي کښتگر اخلي او دوی برخي د ځمکی خاوند اخلي . نو کښتگر د بز گر اود ځمکی د خاوند تر منځ یو دلالی شکل دی چی قلبه او تخم لری او ځمکه نه لری .

دلویو خانانو په کورونو کی ، د بز گرانو بڼځی او ما شومان او په خپله بز گر هم کار کوی د دوی دا کار په زړو جا مو او ډوډی سره مقابله کیږی . خان یوازی د مهمانخانۍ مز دور ته تنخواه ور کوی چی د میاشتی له دری سوه افغا نیو او ډوډی او کالو څخه عبارت دی .

دښوراو ك مناسباً ك مودو یش په سیستم کی بز شا نته روښا نه كړل . د سپین بولدك ، شگۍ ، ارغستان ، معرو ف او خاكریز ، ولسوالی ، ښوراو ك ته ور ته او ځمکی یی په زیاته اندازه للمی اویا غرنی دی . ددی په مقابل کی د ډنډه ارغندا ب ، میو نده او پنجوا یی ، ولسوالی بیا په زیاته اندازه با غی زراعت لری او تولید یی هم د کار او هم د حاصل له مخی شدید Production Intensive (زیات او زورور تولید) دی . حال دا چی په للمی سیستم کی که ځمکه ډیره هم وی لاكن داو بود نشتوالی له کبله تولید یی Extensive (دلته کمزوری او لږ) دی .

نور ټول كند هار د ټولنیزو-اقتصادی مناسباتو له پاره موږ

* د زیاتو معلو ماتو له پاره وگوری عدد ۹۰ مخ لمن لیک .

يوازي دپنجوايي ولسوا لي چي په اقتصادي لحاظ تر ټولو مخکي ده د مثال په ډول نيسو . دلته په زياته اندازه ځمکه د لويو خانانو په لاس کي ده چي ځيني يي حتي اووه زره جريبه ځمکه لري . د ځمکي تمرکز ددي سبب کيږي چي په زياته ، اندازه خلک بي ځمکي وي . ددي لويو خانانو په څنگ کي يو ډول کوچني او لوي اجاره داران او همدغسي کښتگر دکلي دبورژوازي په څيرظهور کوي . دويمه کتگوري خلک (اجاره داران) دڅه نغدو پيسو او يا د تخم او قلبي په پيدا کولو سره بزگر استثماروي . خانان اوزمين داران او همدغسي اجاره داران بزگروته د(موک)* په نوم قرضه ورکوي . هغه وخت چي بزگر د زميندار څخه ووزي او غواړي د کوم بل چاسره کاروکړي نوزميندار موک غواړي . داچي بزگر په خپله پيسي نه لري نو مجبور دي چي د کوم بل زميندار نه موک واخلي . نو دلته دي مجبور دي چي ياداو ل زميندار سره پاتي شي او ياد اچي ددويم زميندار سره په هماغه شرايطو او ياهم تر هغو خرابو ، شرايطو سره بزگري وکړي . خوبزگر هيڅوخت دبزگري نه خلاصيداي نه شي . نود کندهار بزگر دسرمايه داري نړي وکارگرو ته ورته دي چي مارکس دهغوي په باب وايي ((په بورژوازي ټولنه کي کارگر دا آزادي لري چي ديوه سرمايه دار څخه ولاړ شي او دکوم بل سرمايه دار سره کاروکړي خو په عمومي صورت نه شي کولاي چي هيڅ يوه سرمايه دار سره کار ونه کړي (۱) .

لکه چي مخکي مو وويل د ميوي توليد (انگور يا انار) کار په کم وخت کي زيات کار غوښتنو نکي
Labourintensive دی .

* د ځينو پوهاو په نظر په کندهار کي په ياد شوو دورو کي د ځمکي مالکان يوازي ابداليان نه بلکه نور مالکان هم د هغوي تر څنگ موجود وو . که څه هم ، د وروستيو شمير لږ و . اديتور

موک په کندهار کي درشوت يادبي معنالي خودکړني په مناسباتو کي زياتره تشويقي پيسو ، ايندو - سمنت مني
Inducement money

معنالي چي ديو ډول قرار ددشکل يي غوره کړيدي . اديتور .

(1) Labnarbeit U. Kapital, Dietz verlag, Berlin

داچی انگور او انار داسی یو حاصل دی چی باید خرڅ شی، نو د باغوان او زمیندار دواړو مناسبات بازاری Market Relations یا په بل

عبارت کاپیتالیستی دی ځکه انار، انگور او یانوری میوی نه شی کولای چی دغلو دا نو ځای ونیسی. داچی باغوان له یوی خوا زیات مصروف او له بلی خوا پیسو ته ضرورت لری نو مجبوریری چی خپل مال ته ډیر ژر یو رانیوو نکشی هما غلته ځای په ځای پیدا کړی چی دی وکولای شی دغلو پیسو په لرلو سره خپل کورته غله او جامی را ونیسی. نو اکثر وختونه داسی کینزی چی باغوان دغه حاصل بیرته په خپل زمیندار باندی خرڅوی او یا داچی دخپل حاصل پیسی یی پخوا خوړلی وی.

« بزگر او باغوان دغلو پیسو ته زیاته اړتیا لری، ځکه باغوان خو هیڅ غله نه لری او بزگر که دڅه وخت له پاره غله هم ولری نو دکالیو چای، بوری او نوروشیانو له پاره دغلو پیسو ته ډیر اړ وی. لدی کبله حتی ځینی کوچنی آزاد بزگران دخپلو ضروریاتو درفع کولو له پاره مجبور دی چی خپل انار، انگور او یا ممیز ډیر ژر خرڅ کړی.

له بلی خوا په کندهار کی دخرڅلاو کوپرا تیفو نه نشته چی بزگران وکړای شی دکوپراتیف نه دغدی پیسی او جنس واخلي او بیاددوی مال په هغه کی مجرا شی. همدغی زمیندارانو ته دوڅکو (ممیزو) او یا انگورو قرار دادندی، معلوم چی دوی وکړای شی په ثابتو قیمتونو باندی خپله میوه خرڅه کړی او یا داچی هروخت چی میوه خرڅه هم شوه خودبزگر لوموړنی ضروریات دکوپراتیف له خوا پوره کیدای شوای. دغه مشکلات دی چی دممیزو او انگورو په سوداگری کی یوازی لوی سوداگران گټه کوی (۱)

۱- مونږ ته دیوه متوسط زمیندار له خولی وویل شول چی پخوا به وڅکی (ممیز) گمرک ته راوړل کیدل او په گمرک کی ځای ډیرو. او س هغه یوه کوچنی سرای ته راوړل کینزی چی هلته ځای کم او وڅکی خرابیری او دهقانان مجبور دی چی خپلی وڅکی ژر او په کمه بیه خرڅی کړی.

له دې کبله بزگران او باغوانان په زیاته اندازه اودوخت په تیریدو سره نوره هم په زمیندارۍ پورې، مربوط او پوروړی کیږي. دموک اندازه لاپسی زیاتېږي او بزگرهغه نه‌شي جگولای.

باغوان که‌څه هم یوازې کارکوي او کاري هم زیات دی لاکن دکار او (دتولید شدت) * Intensity له مخې باغوان شپږمه برخه اخلی (۱). دباغوان کاردادی چې او به لگوي، انگور دگرمي نه په پانوکي پټوي، بیلداری کوي، تاك بری کوي، انگورو ته دیوال جوړوي دباغ دیوال کوي، سره وړي، دبامونو کاگل، که نریدلی گمبتي او دیوالونه وي، هغه هم جوړوي. همدغسې ویالې پاکوي او ځینې نور کارونه لکه وانبه راوړل هم ددوي په لاس کیږي. که باغوان او یابزگر دویا لوجوړولو ته رانه‌شي نو مجبور دي چې ناغه ورکړي.

په خو ست کی ددهقان دکلمې پرځای (شریک) کلمه استعمالیږي. دخو ست په غرنیو سیمو کی دځمکې دلږوالی له امله شریکی وجود نه لري. یوازې په اسمعیل خیلو، مندوزیو او په زیاته اندازه په شمل او لکنو کی شریکی وجود لري.

که تخم او قلبه دشریک وي، نو د فصل نیمایي اخلی او بوس (پروړه) هم نیمایي دهغه وي. د فصل شنه وانبه دواړه وړای شي. داډول شریکی په اوږی کی ده. په منی کی بیا جوار په پاسنی ډول سره وي خو په شولو کی تخم نیمایي مالک او نیمایي شریک راوړي. او درمند سره نیموي یعنی پروړه هم نیمه دیوه او نیمه دبل کیږي.

* (شدت) له کلمې څخه مراد زیاتوالی دی چې دکم کار څخه زیات تولید ترلاسه شي او همیشه دغه کیفیت ولري یعنی په دی ډاډه وي چې په عمو می توگه همدغه اندازه تولید لاس ته راځي او کمین ی نه‌ادیتور.

۱- یو ملک مونږ ته داسې معلومات راکړل چې گواکی باغوان پنځم من اخلی. خو بیا ددوو دهقانانو له خوا دده مخالفت و شو اودامعلومه شوه چې شپږم من اخلی.

شریک دځمکې دڅاوند له پاره بې دځمکې دکارنه بل هیڅ ډول کار نه کوی . شریک که دلویو ما لکینو سره د مز دور مو قف ولری . یعنی داچی دکوم بل ځای نه را غلی و ی او خپله قلبه و نه لری نو یاپنځمه اخلی او یادا چی دمزدو ری په شان قرار داد کوی .

دی نو بیاد دځمکې د مزوری څخه پر ته نور کارونه لکه دلرگوراو ډل او یاژرنده هم کوی !

۲- اوبه خوړ یا او به لگول (آبیاری):

ددانگام ددری په ختیځو او شمال ختیځو غرو نو باندی د نورو غرو نو په پر تله دسلوا غی او کب په میاشتو کی دوری (حمل) دمیاشتی تر نیما یی پوری بنه ډیره واوره اوری . په ځینو کلو نو کی په عمومی توگه دواوری او باران اورنبت ډیر دی او په ځینو کلونو کی لږه ددری غرونه دو مره جگ نه دی چی ټول کال ور باندی واوره زیرمه (ذخیره) پاتی شی اوددی ځای دځمکو ته بی واره جاری او به ور کړی . دډیر اورنبت په کال هم دغرو نو واوره دغبر گولی تر پیل پوری دغرو نو په څو کو پاتی کین ی اود تودو ځی له امله په کراره و یلی کین ی . که په پسر لی کی بارانونه زیات شی نو واوره ژرویلی کوی چی دواوری او بارانونو اوبه په خوړو نو کی جاری روا نیوی او سر بند ته دنژ دی دځمکو بز گران یی بی واره خپلو پتو نه اړوی . که چیری په خپل وخت په غرونو لږه واوره و شی اودپسر لی په دوو لومړیو میاشتو وری او غوایی کی بارانونه لږوی نودو چکا لی یا کم اور نبت کال په اوږدو کی ددری ټول بز گر داو بو دکمبنبت سره مخا مخ کین ی چی داو بو دکمبنبت ددوی دفصلو نو سو ځیدو ته لوی خطر دی . په داسی کال کی داو بو په وار ډیری شخړی او جگړی

دپښتنو ټولنيز اقتصادي جوړښت

راپيدا کيږي (۱) له بلي خوا، د وچکالي په کال کې ددري دخوا نې انرژي ډيره برخه دېزگري يا د ورځيني مز دورې له پاره پيښور او نورو سيمو ته ځي او هلته خپله اقتصادي نيمگړتيا پوره کوي.

ددري په خوړونو او د غرو نوپه لمنو کې ځای په ځای چيني مو جودي دي چي په دره کې ټول کلي دچينو خوا ته جوړ شويدي. په طبيعي ډول داور ښت په کلونو کې داو بو څه برخه په غرو نو او خوړو نو کې جذبېږي چي دغه جذب شوي اوبه په اوږي او مني کې دچينو داو بو اندازه زياتوي. هغه چيني چي ډيري او بهاندې او به لري بزگران يي او به په مستقيمه توگه په خپل وار پتو نه بيبي او هغه چيني چي لږي او به لري د وېو دڅيړه کولو له پاره يي د محل خلکو ډنډونه جوړ کړيدي چي لږي او به ډنډ ته راتويږي او څه وخت چي ډنډ ډک شي بيبي بزگر په وار ايله کوي او خپله کرونده ور باندې خړوبوي.

دلته دخلکو په اقتصادي ژوند کې او به عمده او اساسي فکتوردي اود ځمکي سره جوخت اوبه هم په خصوصي ملکيت کې راځي. څوک چي ډيره ځمکه لري هغه په او بو کې هم ډير، برخه لري. د عمده فکتور په توگه اوبه آبي ځمکه د نلې ځمکي څخه جلا کوي چي د آبي ځمکي توليد او نرخ د نلې ځمکي په پرتله ډيروې او هغه څوک چي آبي ځمکه و لري او بل نفر په عين اندازه د نلې ځمکه و لري د آبي ځمکي څښتن د توليد په وجه د نلې ځمکي څښتن په پرتله ښه اقتصادي ژوند لري. کله چي يو نفر په بل خپله ځمکه خرڅوي د ځمکي د خرڅلاو

۱ - زموږ دپښتنو په مقابل کې اکثر ځوابونه داوو چي دو چکا لي په کال کې هر بزگر دازيار باسي چي خپله ځمکه پوره اوبه کړي. او به دو مړه ډيري ندي چي تر ټاکلي وخت پوري ټول فصـل خړوب کړي. يو بزگر تل پلمه کوي چي داو بو وار يي نه دي پوره شوي او بل بزگر اوبه خپلو پتو ته اړوي چي دغه کار د شخصي و موجب کيږي. له بلي خوا داو بو په وار کې يو بزگر د بل څخه د شپي له خوا او به په غلا خپل پتي نه اړوي.

په وخت کې پلورونکي او اخیستو نکی دواړه د او بو د ملکیت د موضوع په باب خبرې نه کوي ځکه چې د واپړه پدی پو هیږی چې د آبی ځمکې بڼه او خراب نو عیت په او بوپوری تړل شویدی اود بڼی ځمکې اساسی معیار اوبه گڼل کیږی اوداوبو په وچه دځمکې نرخ او چت ټاکل کیږی . اوڅه وخت چې ځمکه وپلورله شی ددی ځمکې پوری تړلی شوی اوبه هم داخیستو نکی په ملکیت کې راځی .

ددی ځای بز گران د(زړی اوبه) او(نوی او به) په نو مونو دو ه اصطلاحگانی استعمالوی . زړی اوبه دهغی ویا لی یالبنستی او بوته وایی چې ویاله یالبنستی یی یو یاڅو نسله پخوا جوړ شوی وی او پدی او بو کی دټو لی ځمکې داو بو وار اودوار نیټه معلومه وی . دزړو او بو ویالی ته نوی ځمکه اودویا لی څخه نوی لبنستی نه شی ایستل کیدا ی . ددی علت دادی که دزړی ویا لی د او بوڅخه نوی آبادی ځمکې ته اوبه ور کړل شی طبیعی ده چې ، پدی صورت کی دزړو او بو یوه برخه دغی نوی آبادی شوی ځمکې ته ځی اود نو رو بز گرانو دځمکو په(حقابه) کی لږوا لی را ځی . که دیوی خوانوی آبا ده ځمکه یو نفر یا کورنی ته گټه رسوی په مقابل کی نورو ځمکو ته تاوان اوږی . که چیری للمی او نوی آبادی ځمکې ته دویا لو لبنستی په واسطه د آبی کیدو امکان موجود وی ، دو یا لی یاد لبنستی دجوړیدو تر مخه یو نفر یا کورنی مجبوره ده چې دکلی یا گاونډیو بز گرانو ته دا ثابت کړی چې دځمکې آبی کیدل دهغوی په او بو بده اغیزه نه کوی . که دویالی یا لبنستی سر بند له داسی او بوڅخه پیل کیږی چې دغه او به په شگه یا په شاړه ځای کی جذب کیږی او څوک ور ځینی استفا ده نه شی کولای نودغه شان اوبو ته بند اچول او ویاله جوړول او لسی کشا له نه پیدا کوی اود غه شان ځمکې په آسانه آبی کیدای شی . اما که نوی ویاله یا لبنستی دنورو خلکو په ځمکو بده اغیزه کوی نود للمی یا نوی آبادی ځمکې د آبی کیدو په نتیجه کی کورنی او کلی او یا د یو کلی او نورو کلیو دخلکو تر منځ شخړی راپیدا کیږی چې دغه شان شخړی په مرگ ژو بله تما میږی . خلک د مرگ ژو بلی دمخنیوی له

پاره اود دښمنی او بدل داخیستوله پاره دللمی او نوو آ با دوشوو
 ځمکو آ بی کیدو ته زړه نه ښه کوی. لکه چی مخکی ور ته اشاره وشوه
 که دنوی ویالی یا لښتی جوړیدل دنورو خلکو په ځمکو بده اغیزه نه
 کوی ، پدی صورت کی دکورنی یا کلی خلك په مشترک ډول نوی
 ویالی یا لښتی جوړوی چی (نوواوبو) کی دنوی آ بی شوی ځمکی دهری
 ټوټی (قطعی) «حقابه» داو بو دواړ نیته او وخت ټاکل کیږی چی د
 اوبو دبرابر ویش کارو باردمیراواو کښیانو * په غاړه وی.

۱ - میراو :

میراودبزگرانو ترمنځ داو بو د ویش، وخت او نیتی ټاکونکی
 حاکم * ته وایی . یو یا څو کلی په گډه سره یو نفر داوړی او منی د
 فصلونو داو بولگولو له پاره دمیراو په توگه ټاکي . د میراو اجوره ټاکلی
 حدنه لری بلکی دده اجوره دده اود کلی دبزگرانو د جوړی په اساس
 ټاکل کیږی . که ځمکه ډیره وی اود ځمکی او به خور یا اوبه لگول ډیر
 وخت ډیر کار اود اوبو لگولو د کار له پاره مرستیالان غواړی میراو ته
 دده دکار په مقابل کی ډیره غله ورکول کیږی . او که ځمکه لږه وی لږ
 وخت او لږ کار اوبی مرستیالانو ټول کارونه هغه په خپله ترسره
 کولای شی نو میراو ته هم لږه اجوره ورکول کیږی . د ډیر کار په صورت
 کی میراو (د کښیانو) په نوم یو یادونه د مرستیالانو په توگه
 استخدا موی . میراو دیو امانتدار شخص په توگه خلك ټاکي اما
 کښیان یوازی دمیراو له خوا انتخابیږی میراو خلکو ته او کښیان
 میراو ته مسوولیت لری. کښیانو ته د کلی خلك اجوره نه ورکوی بلکی
 دوی ته میراو دخپلی اجوری څخه اجوره ورکوی. د کښیانو اجوره هم
 څه ټاکلی حدنه لری بلکی د کښیانو دغلی اندازه د میراو اودده یاددوی

* د میراو مرستیالان چی په خپله دهغه له خوا ټاکل کیږی او اجوره

یی هم دمیراو په غاړه وی - ادیتور.

** ددی له پاره چی له دغی کلمی (حاکم) څخه دپخوا نی حکو متی
 حاکم او اوسنی او لسوال معنا په غلطه وانه خیستله شی بهتره به وی
 چی دغه عبارت ټاکو نکي (نفر یا سپری) و لوستل شی - ادیتور.

ترمنځ د موافقې له مخې ټا کـل کيږي.
 که یو سړی د میراوی ددندې په دوران کې داوبو دویښ وخت او
 نیتې په لحاظ خلکو ته خپله اما ننت داری ثابته کړې دغه شخص دمیراو
 په حیث هر کال بیا ټاکل کيږي. که برعکس یو میراو د شخصي گټې
 خپلوی او ملگر تیا له مخې داوبو په ویش وخت او نیتې کې گډوډی
 پېښه کړې دغه شخص نه یوازې دمیراو له دندې څخه ایستل کيږي
 بلکې دنورو کلونو له پاره د بد شهرت له امله دمیراوی چانس
 هم له لاسه ورکوي. همدغه شان کښیان هم د گډوډی په صورت کې
 د میراو له خوا شړل کيږي.

میراو ته په مجموعې لحاظ د ټول کلی ځمکه او په مشخصه توگه د
 هر بزگر د ځمکې اندازه معلومه وي. دی دویالی او به په وارویشی ده.
 ته معلومه وي چې دهر بزگر ځمکه څومره ده او څو ورځې وروسته یې
 ځمکې ته داوبو وار رسېږي. میراو شپه او ورځ په پارونو ویشي د
 ماښام نه وروسته د شپې په دوران کې پارو نه دستور و دراختلو حرکت
 او پریو تلو له مخې اود ورځې له خوا د پارونو اندازه د لمر حرکت
 په اساس ټاکل کيږي (۱) میراو ته معلومه وي چې یو بزگر خپله ټاکلې
 ځمکه په څو مره وخت کې یعنی په څو پارونو کې خړوبوي. میراو هر
 بزگر ته د هغه داوبو د وار اطلاق ورکوي. میراو او کښیان شپه او
 ورځ دویالی داوبو څارنه کوي. کښیان بیلونه په لاس په ویا له گړزې
 چې دویالی څخه دلښتیو ورخو نه اوبه یونه سي او اوبه بلی خوا ته لاړې
 نه شي، او همداشان بل بزگر د دواړو په وخت کې اوبه خپل
 پټې ته په غلا وانه پوي. که چیرې دویالی څخه دلښتی وړخ او به
 یو سي کښیان وړل شوی وړخ ته خاوره او تېږې اچوي او بندوی یې.
 که د سیلابونو په وخت کې دویالی عموماً سر بند او به یو سي میراو

۱ - او س په ځینو کلیو کې میراو د ساعت له مخې داوبو وخت

ټاکي.

دېښتنو ټولنيز اقتصادي جوړښت

دکلي ټول بزگران راتولوي اوسر بند ور باندې له سره جوړوي. (۱)
که چيرې يو بزگر په غلا خپل پټي ته او به اړولي وي اوداڅا بته شي
چې دغه کار قصدا شويدي، مير او ددغه بزگر پټي ته ځي او گوري چې
دغلا او بوڅو مړه پټي خړوب کړي دي. داوبو غلا کوونکي بزگر —
مجبور دي چې دخپلو او بوبه وارکي هغه بزگر ته چې او به يې ور
ځني غلا کړي دې پدغه اندازه و به ورکړي او يا ور ته په درمندکي
غله په تاوان کې ورکړي. دتاوان دغلي اندازه دمير او له خوا ټاکل
ټاکل کېږي. که دمير او فيصله ونه منله شي داوبو په سر دبزگرانو تر
منځ شخړې راپيدا کېږي.

۲- ويالي اودويالو دجوړ و لوتخنيک:

دويالو سر بندونه دآبي ځمکو په تناسب جگ واقع دي. دسر بندونو
کاسي پراخي دي او له خوړ څخه ډيري او به دبندونو په واسطه
ويالو ته راگرزول شويدي. په ويالو کې داوبو ډپونه (ډنډونه) نه ليدل
کيږي بلکې په ټولو ويالو کې اوبه منځ په خوړ چټکي بهيږي. ويا لي
دټولي ځمکي ياد ډيري ځمکي په پورتنيو برخو کې راغلي دي او د
ويا لو اوبه دلښتو په واسطه دځمکو په مختلفو ټوټو ویشلې شوي
دي. په ځينو غرنیو سيمو کې دويالو مجرا داسي واقع شویده چې او به
دپورته نه ښکته دجوړ جوړي (آبشار) په شکل راتوييږي اودويا لو پدغسې
ځايو کې ژر ندي جوړي شويدي او او به دژرندو دناوو له لياري دو باره

۱- دلته دټولو ويالو سر بندونه کچه (خام) جوړ شويدي. پر ويا
بوټي په سر بند کې ښدي تيزي ور باندې اچوي او بيا ور باندې خاوره
اړوي اودسر بند په هغه برخه کې چې اوبه ورته راځي بوس (پرو په)
شيندي اودغه بوس دسر بند په درزونو کې ځای نيسي او او به دسر
بند څخه بلې خوا ته نه پريږدي. دسيلاو نو په وختونو کې دغه
سر بندونه وړل کېږي.

مستقيما ښکته ويالوتـــه رابهيږي (۱).

ويالي هم لويي وي او هم وړي . دويالي لويوا لي او وړوکوا لي د ځمکي په ډيروا لي اولږوالي پوري اړه لري . که چيري ديوه کلي د ځمکي سا حه پراخه وي او يا يوه وياله دڅو کليو ځمکو ته او به ور کوي پدي صورت کي ويا له ژور ه او پراخه جوړيږي . که دځمکي ساحه لږه وي نو ويا له يي هم وړوکي وي .

په دره کي ټو لي ويا لي داو لس دگه کار محصول دي (۲) دويالي لود کيندلو له پاره د محيطي او له نورو ځايو څخه دواردشوو سا ما نو نو څخه کار اخيستل شو يدي . دسپين زيرو دويناله مخي څه وخت چي سالارزي دلته راغلل په دره کي کافرو (نورستا نيو)* ځينو ځمکو ته ويالي جوړي کړي وي او ځيني ځمکي للمي وي . دسالار زو دراتگ څخه وروسته کله چي به للمي ځمکو ته داو بو لگولو و ياله جوړيد له د اسمار خان به دويالي دجوړيدو تر مخه دکلي مشران اودويالي په کار پوه بزگران سا حه ته ليزل چي دجوړيدو ځمکي تر منځ ټو له ساحه سرو ي کړي اودويالي دجوړيدو په ټو له امکاناتو غوروکړي . هغوي

۱- څوک پداسي ځاي کي دژرندي دجوړو لو حق نه لري چي دويالي لي اصلي مسير بدل کړي او او به شاپي ځمکي ته لاري شي او يابيرته خوړ ته تو يي شي .

۲- دکو نړونو په ولايت کي په کال اتلس سوه شپږ نوي کي د سپه سالار غلام حيدر خان څرخي په دوره کي يوازي يوه لو يـــه (سالاروياله) جوړه شويده . دويالي سر بند دپيچ دسيند دښکي دکلي څخه پيل کيږي او تقر يبا تر شل کيلو متره واټنه دنرنگ ترعلاقه داري پوري شپږ اوه زره جريبه ځمکي ته او بهور کوي . دويالي سربند خام دي او يوه ويا له په ځينو ځايو کي په غره کي تللي ده او پداسي ځايو کي ورته د پخو خښتو او گچ ديوالونه جوړ شوي دي .

* منظور پخوا ني نورستا نيا ندي چي هغه وخت يي لا اسلام نه و منلي - اديتور .

به خان ته خپل مشا هدا ت وړاندې كول بيا به خان د هغه كلي يا كليو او لس چي ځمكه يي آبي كيد له رابلل اوداو لسي جر كي سره به يي په يو كندې د كاريگرو شمير او د كيندلو داساسوآلا تو انداز .
مطرح كو له . د كاريگرو د شمير اوساما ن آلا تو د انداز ي دمعلو ميدو وروسته به دكار دپه لور څ ټا كل كيده.

دكار دپيل په ور څ به خان اويا دهغه په نمايندگي دده ناظر(۱)
د اولس سره يوځای د و يالي سر بند ته دتگ په وخت كي به او لسي دپا نو نغاري اوسورني و هل ، خلكو به خپل بيلونه پور ته غورځول او په اتن اود خو شحالي په ناروويو به روان و .څه وخت چي به سر بند ته ور سيدل دعا به و شوه يا به خان يابه يو روحاني شخص دخو بيلونو په و هلو دويالي افتتاح كوله چي د افتتاح وروسته به د ويا لي د كيندلو كار پيل شو . د كيندلو دپيل نه تر پايه به دكلي يا كليو خلك په وار سره كار ته تلل اود خان نو كرانو اود خان له خوا ټاكل شوو مشرانو به دكار او كار گرو مرا قبت اوڅارنه كوله چي دكارگرو دغير حاضري له كبله په پر مختگ كي ځنډه پيښ نه شي . كه چيري به د ضرورت له مخي يو كارگر كار ته نه شو راتلای دي مجبور و چي خپل كوم خپلوان يا ملگري كار ته راو ليز ي . كه يو كارگر به دخپل عوضي نه پرته له كار څخه غير حاضر شو، دخان نو كرانو به دغه غير حاضر كار گر جر يمه كاوه .څه وخت چي به دويالي د كيندلو كار پای ته ور سيد بيا به ټو لو ځمكو ته لښتي جوړ يدل . په كومه ور څ چي به په نوي وياله كي او به راپريښودل كيدي په دغه ور څ به خان مالونه حلالول او اولس ته به دخيرات ناري وركول كيده . د اسمار دځاني

۱ - ناظر دخان دځمكو سر پرست دغلي د گو دا مونو او ددرمندو نوډ ټاپي اعتمادي شخص و. ده سره به دگودام كلي وه او بز گرانو به له ده څخه تخم اخيست ، دي به دخان په ځمكو گرځيده ، ده به دخان په رقعو روحاني خلكو بيوز له بز گرانو اود قبيلو مشرانو ته دبخشش غله وركوله اود درمندو نو په وختو كي به درشي ټا په كيدو نه يواز ي دي دتلو او دخان د غلي د متصدي په حيث دبز گرانو سره رښه ويشله.

په له منځه تلوسره دخان ځمکې د کلیو په مشرانو او بزگرانو وپلورل شو ی اودغوځمکو د خصو صی ملکیت بڼه غوره کړه . له دی وروسته دنوو ویالو دجوړیدو کار کلی او او لس په گډه کاوه اود کار او کار گرو مرا قبت اوڅارنه به دکلی مشرانو کو له.

ترناو :

پداسی ځایو کی چی دوړ و کوویالو یالبنستو داو بو د مسیر په مخکی ژور ځایو نه یالوی تر نگو نه راغلی دی او بل طرف ته یی داو بو مجرا بنده کړی ده هلته دنورستا نوله پخوا نی تخنيك ، تر ناو څخه کار اخیستل شوی دی (۱). په ژورځای یاد تر نك په مخکی دتیزو مځلی یاد لرگو خادی درول شوی دی چی پدی څلو یا خادو ناوی اینسودل کیږی . دناو ی یو سردویالی یالبنستی په وروستی نقطه کی اینسودل شوی او بل سر یی بلی خوا لبنستی ، ویالی یاځمکی ته غزول شوی وی او پدی تر ناو کی له یوی خوا څخه بلی خوا ته او بـــه بهیږی.

۳- د بز گری سامان آلات :

ددانگام ، گر بز و او بنو راو ك دبز گری په سا ما نو نو کی دو مړه توپیر نشته.

۱ - قلبه :

دوو غو یو ته قلبه ویل کیږی.* دقلبی نر خ دغویو دنو عیت سره توپیر مو می . دبنی قلبی نر خ د اته زره افغانیونه تر پنځلس زره افغانیو کیږی . د مایل کارین نه علاوه ، آبی او للمی ځمکی په غویو قلبه کیږی . او پدی برسیره په غویو غوبل هم کوی . په بنو راو ك کی دغو یانونه علاوه خړه هم په غوبل تړل کیږی.

۱- محلی تر کانا ن دځای دفاصلی په تناسب د یو یاڅو د نښتر و پر- یراو او بدو لر گو یو مخ ژور توپی او ناوه تری جوړوی چی دی ناوی ته تر ناو ویل کیږی . په ټول نورستان کی داوبه خور له پاره ځای په ځای دترناو په واسطه اوبه تیری شوی دی.

* همدا رنگه قلبه په خپله یوی اودیوی کولو عملی ته هم وایي مثلاً دآریاناقبله اود مخکی قلبه یا یوی کول . ادیتور.

۲- جغ :

محلي تر کابې د لرگي څخه جوړوي . جغ د غوا يا نو په څټ ايسوول کيږي . تقریبا د دریو لويشتو په فاصله کې دهر غويي د څټ په اندازه له دواړو خواوو څخه دجغ په سوريو کې جوغونډې (د لرگي څخه جوړ وړو کې موزي) ورمندل کيږي . جوغونډې په جغ کې د ننه د غويو (غو یا نو) ورميږونه نيسي اوغو یا نو ديوې را کښلو ته چمتو کوي .

۳- سر بانډي:

سر بانډي دغويي دڅر مني څخه جوړ شوی او يوډول کلک پرې دی چې ديوې په وخت کې دغويو دمنځني برخې په جغ کې اچول کيږي او د یوې تير يکې تړل کيږي .

۴- یوې :

يوې دتير ، موټي ، کو ندي، پال او دلرگي او اوسپنو دوړ و کـــو او غټو ټوټو څخه تشکيله ده چې دلرگي برخه يې محلي تر کابې او د اوسپنې برخه يې پښ جوړوي .

الف - تيرلږ څه کوب اما او ب دلرگي دی چې دتير سر په سر بانډي کې او سر بانډي په جغ کې تړل شوی وي . دتير بل سر (لږ پرېږدي) اوسپنې برخه يې پښ جوړوي .

ب- کونده: کو نده دلرگي څخه جوړه شوی ډبله تخته ده چې دقلبي په وخت کې تخته په ځمکه پر تهوی چې ددی تختې په منځني برخه کې تير په مخکيني برخه کې يې پال او په وروستي برخه کې موټي ټکو هل شوي وي اوغو یا نو يې په ځان پسې را کاږي .

ج- موټي : موټي دکو ندي په وروستي برخه کې ټکو هل شوی لرگي دی چې بزگر يې دقلبي په وخت کې په يو لاس نيسي او په بل

لاس چو که (لبنسته) ورسره وی او غوايي (غويان) پری وهي.
د- پاله : داو سپنی څخه جوړېږي مخکنی سر یی تیره وی . تیره سړی
د کلکی او کار یی ځمکی دپری کولو له پاره جوړوی.

۵- تسکوره :

تسکوره داو سپنی څخه جوړېږي دوه ډوله تسکور ی رواج لری چی
یو ډول یی قلمی یا مخروطی اوږده او تیره خو له لری او بل ډول یی پلنه
او تیره وی . لو مړ نی ډول یی د تیږو په ایستلو او کلکی ځمکی د
کیندلو په وخت کی استعمالوی اوله دو هم ډول څخه دپستی خاوری
دکیندلو کار اخلی . په عمو مـ صور ت د تسکور ی څخه دویا لو ،
کورونو ، پتی او کارین دجوړولو دسامان په حیث کار اخیستل کیږي .
د تسکور ی په سوری کی دلرگی لاستی ټکو هی او یو نفور باندی
کار کوی .

۶ - چاری :

چاری دلرگی دیوی تختی څخه چی په خو له کی یی او سپنه وی جوړېږي
او دیونیم متر په اندازه دلرگی لاستی لری . دچاری په دواړو څنډو کی
داو سپنی کړی وی پدی کړ یو کی دپری دواړه سرو نه تړل کیږي . په
چاری دوه تنه کار کوی . یو تن د چاری لاستی او بل یی پری چی د
یوی لویشتی لرگی نه تاووی نیو لی وی . یو یی چاری په ځمکه کږه وی
اوبل یی پری راکاږي . په چاری داو بو لبنستی اودپتیو پولی جوړوی
اود ځمکی لوړ ځایو نه ور باندی اواروی .

۷ - باکاری :

دچاری غو ندی جوړ بنست لری خود چاری څخه وړوکی وی اوددوو
تنو په ځای یو تن کار په کوی .

۸ - بیل یاوم :

پلنه تخته یی داو سپنی څخه جوړوی دلرگی لاستی پکی اچول
کیږي . یو تن ور باندی کار کوی . دباکاری په پرتله د یوم په واسطه

درانده کارونه کيږي . يوم د لښتي وياړو ، پولو د ځمکي داوارو لو اود او بو د بندو نو او ور خو نو د جوړولو له پاره د بز گري اساسي سا مان دي .

۹- بيلچه :

ديوم وړو کي بڼه ده .

۱۰- ماله :

ماله دوه ډوله ده چي يوي ته ساده او بلي ته غاښوره ماله وايي . ساده ماله دلرگي د تختي څخه جوړيږي . اود غاښور ي مالي په يوه خوا د ځمکي په لور داو سپني غاښونه وي . ماله لکه د يوي غو ندي په غويو پسې تړله کيږي اود ځمکي د کرڅخه وروسته بز گر په ماله پتي اواروي . که ځمکه پسته وي په ساده مال ل اواريږي او که ځمکه کلکه يا کارينه وي په غاښوره ماله باندي لو ټي اواريږي اود مالي په واسطه د پتي په مخ پروت تخم دخاوري لا ندي کيږي .

۱۱- غاښور (راکول) :

غاښور هم دوه ډوله ده چي يوي وړو کي او بل يي لوي دي . په وړو کي غاښور باندي په او بسو کي کار کوي او په بلي باندي په وچه . غاښور دلرگي څخه جوړوي او د لرگي تخته يي په سر کي او سپنه لري او په دواړو خواوو کي يي د او سپني کړي پر تي وي . په غو کړي يو کي پري اچول کيږي اودغه پري دغويو په جنغ کي تړل کيږي او بز گر دنوي پتي ياد نا اوار پتي د سطحې د جوړو لو په وخت ديوي برخي څخه بلي برخي ته خاوره پکي وړي .

۱۲- ذنبيل :

په محل کي ترکان دلرگي څخه ذنبيل جوړوي خو پدي وختو کي د اوسپني ذنبيل هم رواج موند لي دي . داو سپني ذنبيل له ښارونو څخه اخيستل کيږي . ذنبيل په دواړو خواوو کي داو سپني کړي پر تي وي او پدي کړي يو کي دلرگي لاستي اچول کيږي . په ذنبيل دوه

تنه کار کوی. په زنبیل کی خاوره کار، شکه، تیزی او خټه وړل کیزی.

۱۳- ماتوپ یا پلک :

پلک داو سپنی څخه جوړېږي. د پلک وزن تقریباً نیم سیر وی* او اکثره د ښارونو څخه راوړل کیزی. بزگران په پلک باندې دنوی پټی د جوړولو په وخت کی وړو کی تیزی ماتوی اود ځینو ماتې شوو تیزو څخه کورونو، بانډو اوژر ندودیوالونه جوړوی. دسړکو نو په جوړولو کی هم د پلک څخه استفاده کیزی. د پلک په سوری کی دلرگی لاستی اچول کیزی. او یوتن ور باندې کار کوی. په بزگری کی د پلک کار ډیر دروند وی او پلک وهونکی ډیر ژر سترې کیزی.

۱۴- جبل :

ټول داو سپنی نه جوړوی. د جبل وزن له یو څخه تر دریو سیرو پوری وی. د جبل څخه دویا لو، نوو پټو او کورونو په جوړولو کی کار اخیستل کیزی. په جبل ————— اکثراً د پټی، وپالی اود کور جوړولو په ځایو کی دلویو تیزو د چولو له پاره سورنگ یا سوری جوړوی. دوه تنه سورنگ (په جبل سوری) و هی اودیوتا کلی حد وروسته په سورنگ کی دار و اچوی. داروته د پلټی په واسطه اور اچوی اود درو په زور تیزی چوی، همداشان د جبل په واسطه له ځمکی څخه وړی تیـــــــــــــــږی راباسی.

۱۵- لور :

لرونه دوه ډوله دی چی یوته (اره لور) او بل ته (پټه لور) وایی. اره لور لکه داری غاښو نه لری اود لور څخه اکثراً دو ښو، غنمو، اور ښو، او شولو په ریبلو کی کار اخلی. پټه لور غاښو نه لری اود

* په پښتو کی د (سیر) له پاره چی شپاړس پاوه کیزی د (من) کلمه لرو او دلته هم د لیکوا لو مراد همدغه کلمه ده - ادیتور .

چاکو غو ندي تيره وي اودجوا رود لو له پاره يې پکار وي . دواړه ډوله لرو نه محلي پښان جوړوي.

۱۶- ښا خي :

دلرگي څخه يې ترکان جوړوي. دښا خي دلرگي تخته وړو کي ده . ددي تخته ي په سر کي دلرگي دري اوږده غاښونه وي اود تخته ي په منځني برخه کي دلرگي لاستي ټکو هل شوي وي . څه وخت چي بزگر دغوبل له پاره دفصل گيډي در مند (۱) ته راوړي خوړ ځي يې دکوټي په حالت پريږدي او وروسته بيا دغه گيډي په ښا خي خپروي .

۱۷- راشپيل :

راشپيل يو مستطيل شکل لرونکي ډبره ده چي دلرگي لاستي لري . څه وخت چي په ښا خي داني او پروړه سره جلا شي بزگر ددانيو دښه پاکوالي له پاره راشپيل استعمالوي . په راشپيل در مند تر هغو بادوي چي گرد بيخي تري ولاړ شي . وروسته د در مند داني په راشپيل راټولوي او راټولو شوو دانيو ته (رشه) وايي.

۱۸- ټاپه :

محلي تر کاهان ټاپه دلرگي څخه جوړوي . ټاپه د درمندو نو له پاره ديو مخصوص مهر په شکل جوړيږي . په ټاپه کي يو ډول داسي مخصوص شکلونه او نښي کيندل کيږي چي د هغو په برخه کي بزگرانو او نورو خلکو ته معلومات نه وي.

۱- در مند په اوار او لږ څه پراخ ځاي کي جوړيږي . دغه پراخ او اوار ځاي اخير شو يدي . په منځ کي (غوبلرگي) ټکو هل شوي وي اود در مند خواو شا دغمو وړ بشو ياد شو لو گيډي دټوپ په شکل پرتي وي . دغوبل نه مخکي بزگر دټوپ گيډي په ښا خي په درمند باندې دغوبلرگي خواو شا غورزوي او چي ټولي گيډي يي خپري کړي بيبي يوه يادوه ورځي اوار پريږدي چي لمر او هوا يي نم وچ کړي .

څه وخت چي دغلي رشه جوړه شي دځمکي څښتن ياد هغه (ناظر)
(۱) مخصوصي ټا پي سره در مندو نو ته ځي اود رشي په سر
يا منځني اولاندني بر خو کي لمده خاوره اچوي او بياور باندې ټا په
لگوي . په لمده خاوره باندې دټاپي شکلونه او کرنسي څر گندي
ښکاري .

دټاپه کولو څخه وروسته ر شه بز گر ته سپار له کيږي اود غلي
دو يش له پاره وخت ټاکل کيږي . دټاپي وروسته بز گر ډير احتيا ط
کوي چي دټاپي نښي ږنگي نشي . که چير ي دټاپي نښي ږنگي شي نو
دا معنالي چي درشي دا ني غلا شويدي اودغلا مسووليت د بز گر
په غاړه لويږي . په ټاکلي وخت په خپله ټاپه گر راځي اود ټا پي دکرنسو
له ليدلو وروسته در شي غله دځمکي دڅښتن او بز گر تر منځ
ويشي (۲).

۱۹- ټوکري :

ټوکري دغنمو دو چوپنده ر و (يلالو) ياد لوخو څخه جوړيږي
ټوکري دغلي دو يش اصلي پيمانه ده . لو مړ ي د ټو کري پيمانه کيږي
اودټو کري ټاکلي اندازه غله په تله تلل کيږي چي په يوه ټو کري کي څو

۱- څوک چي ډيري ځمکي لري هغه دناظر په نوم نو کـ
ساتي او ناظر ته د ځمکي څښتن د اوږي او مني په در مندو نو کي
ټاکلي اندازه غله ورکوي . ناظر ددر مندو نو حجرې اود ځمکي د
څښتن او خلکو تر منځ دارتبا ط وظيفي په غاړه لري .

۲ - درشي داخيستلو (ددا نو ويش) په وخت کي ملا، چر يا ن،
نابي، پښ ، تواچي، ميراو او ، د شيريني په نوم ناداره خپلوان درمند
ته راځي . دځمکي څښتن او بز گر په گډه درشي څخه له سره د (برکت)
په نوم څوټوکري داني يوځاي اړوي او لدې دانو څخه راغلو خلکو ته د
خيرات، زکات او حق په نوم نو برخي ور کول کيږي . دځمکي څښتن
خپلو ناداره خپلوانو ته شير يني ور کوي او پدي وخت کي بز گر په
در مند باندې خپل سود او پـور خلاصوي او پاتي غله کورونو ته
وړل کيږي .

منه غله راځي. د ټو کري د پيما نۍ د اندازې وروسته په دغې ټو کري درشي غله د ځمکې د خښتن او بزگر تر منځ ويشل کيږي چې دويش په نتيجه کې درشي اصلي اندازه هم معلوميږي.

۲۰- چوي :

دغر نيو وړ ختوله لښتو څخه جوړيږي. بندځي په چويو کې پټو ته حيواني سره وړي او حيواناتو ته پکې د پټو نه وا ښه راوړي. برسيره پردې څه وخت چې مشوانې او گوگر له يو ځای څخه بل ځای ته ځي ددوي بندځي په چويو کې د کور سامان ږدي او په سر يې وړي.

۲۱- کجاوه :

کجاوه هم د وړ ختو څخه جوړيږي کجاوه د چاوي په تناسب لويه ده. په دې کې نارينه په شا پټو ته سره وړي اود پټو څخه پکې وا ښه راوړي. مشوانې او گوگر پکې له يو ځای څخه بل ځای ته سامان وړي.

دو هم : غرونه ، خرڅايونه او مالداري :

د کونړ ولايت ددري په دواړو خواوو جنوب ته غزیدلي غرونه لوڅ شويدي خو د جنوب لويديځ په لورد باديل، ديوگل، مزار اود لويديځ پلو ته د پيچ، د ختيځ په خواد مروړي اود شمال ختيځ لور ته د شورتن، دانگام اود شمال لويديځ خوا ته د کامدیش دري په وټو او بوټو پټي دي. په ټولو غرونو کې د مېشت قبيلو تر منځ اود هري قبيلې، د خيلونو او په خيلونو کې دښتنو تر منځ د غرونو برخې، د ځنگلونو او خرڅايو نو حدود معلوم دي چې له ټاکلي سيمې څخه ديو ځای اوسيدو نکی د بل ځای داوسيدو نکود اجازي نه پرته د ځنگل دو نو او بوټو د پري کولو اود خرڅايو نو داستعمال حق نه لري.

په دانگام کې د خلکو تر منځ د غرونو، ځنگلونو او خرڅايو نو د ویش دغه عمومي عنعنوي عمليه هم وجود لري. جنوب، جنوب ختيځ او ختيځ ته پراته غرونه د سالارزو، جنوب لويديځ غرونه د ماموندو

اود شمال لور ته غرو نه دمشوا نو دی. دلته دنورو قبیلو په تناسیب په غرو نو، ځنگلونو او څرخا یو نو کی دسالار زو برخه ډیره ده. د باجوړ دبر سدين او برا مدك د سالار زو اود دانگام دسالار زوپه غرو نو، ځنگلونو او څرخا یو کی خپل تر منځ حد معلوم کړیدی اما قطعی ویش یی نه دی کړی. په دوه کی دکڅو نو غردیوی گوریگا اود وړو کی گوریگا داوسیدو نکو د سواتا ن غردسیان داوسیدو نکو دلیتی غردیر کی داوسیدو نکو اود تری پمان غردخاوه داوسیدو نکو دی. همدا شان ما موندو او مشوا هو هم دخپلو خیلونو او پنبو تر منځ دغرو نو او ځنگلونو حد معلوم کړی دی. دهر ځای او سیدو نکي یوازی دخپلو برخو دځنگل څخه وچ لرگی راوړلای شی، په خپل حد کی دنوو کورونو دودانولو له پاره د ضرورت وړونی او بوټی و هی او په خپل غره کی رمی پیا یی (۱).

دډیرو غرو نو تیر ی په ځاو وه بدلی شوی دی اود داسی غرو نو په ډیرو ځایو کی دخاوری لویسی غونډی پر تی دی. دغرو نو په پور تنیو برخو کی دنښترو، په منځنیو برخو کی دخپو یو ځنگلونه ولاړ دی او په غرو نو کی دگورگرو ممانو، وحشی انارو او نوری و نی اود غوړ اسکو تر څی، وړختی او نور بوټی هم ډیر دی. دهر کلی اوسیدو نکي دځنگله دو نو، بوټو، او څرخا یو نو په باره کی ډیر احتیاط کوی اود خپل پخوانی دود په اساس ځنگل په دوو یادریو برخو ویشی.

ناغه :

په ځنگله کی یوه یا دوه برخي تل ناغه وی. دنا غی داینبودو په ورځ دکلی مشران راټولېږی او پدغه ورځ دځنگل یوه یا دوی برخي

۱ - در می شمیر دپنځو سو وزو او میرو نه نیولی تر دوه دری سوه و زو او میرو پوری رسپز ی په مشوا هو کی ځینی کورونه لوی رمی لری چی دخپلو ر موله پاره شپانه، نیسی ځینی کورونه یا یو کلی خپلی وزی او میز ی یو ځای کوی ر مه تری نه جوړ وی او بیایي شپون ته سپاری او ځینی خلك دخپلو و مو په خپله شپنی کوی.

شپون ته دمیاشتی دری سوه افغانی او جا می او ډوډی ورکوی.

دڅلورو يا پنځو کالو له پاره ناغه کوي. دناغي په ورځ دکلي مشران داپريکړه کوي چې دناغي په موده کې دځنگل په ناغه شوي برخه کې دکلي خلک دو چولرگو دراغونډو لو اودمالونو دڅې اجازه لري خو هيڅوک شنه و نه او شين بوټي نه شي وهلي. دناغي له ايښودو څخه څخه وروسته دکلي مشران دناغه شوي ځنگله برخه، موده اودناغي دماټولو يعنې پدغه ځای کې د شني ونې او بوټي دو هلو دجر يمسۍ اندازه ټول او لس ته ابلا غوي. دناغي په موده کې دکلي نور او ښځي دناغه شوي ځنگله څارنه اومراقبت کوي. که چيري دناغي په موده کې دکلي يو اوسيدونکی نارينه وي او که ښځه شنه ونه يا بوټي وو هي او ورباندې اثبات شي دکلي مشران دناغه ماتوو نکی څخه يو سیر لي ياپسه او دوه نيم سوه افغانۍ جریمه اخلي. څه وخت چې دناغي موده پای ته ورسېږي نو دکلي مشران راپوليزي اودناغه شوي ځنگل ناغه ماتوي اود ځنگل نوره برخه ناغه کوي چې دځنگل ناغه په دورانې شکل دوام مومي. دناغي په موده کې دناغه شوي ځنگله ونې او بوټي گور (گڼ) شوي وي. دکلي مشران شپږو او پنځو ته لار ښوونه کوي چې دشنو و نو او بوټو څانگې په احتياط پري کړي چې د ونو او بوټو نورو څا نگو او تنوته زيان و نه رسېږي.

ځنگل :

دخلکو دوينا له مخې د اسمارد څانې په دوره کې ددرې ټول غرونه دځان ملکيت وو. په لومړني وختو نو کې دسالار زو او لسي خلکو پيري رمي در لودي اودوي به دخپلي رمي ددرې په غرونو کې (پوولي) ځان دسالار زو اوماموندوسره قبيلوي ارتباطات در لود اود قبيلوي ارتباط په لحاظ يې د مشوايو او گجرو په پر تنه ددوي سره ښه سلوک کاوه. ځان دسالار زو څخه د(څړځايو نو) د اجاري

په مقابل کی سیرلی، گډی (پسونه) غوړی او وړی د قلنگ (۱) په نوم نه اخیستل خو مشوا نو او گجر و دقلنگ داجازی په مقابل کی دکال یو شمیر سیرلی، پسونه، غوړی، او وړی ور کولی. دقلنگ اندازه ثابت نه وه بلکی درمی په شمیرد (پوولو) په وخت اود څپر ځای په نوعیت پوری یی اړه در لوده او دغه اندازه به دخان اود درمی دڅښتن دموا فقی په اساس ټاکه کید له. دسالار زو اقتصاد ی عواید دکرنی او مالدارۍ له لیاری وو چی دغو گډو عوایدو دوی ته دځمکۍ داخیستلو اود محلی تجارت له پاره ښه پانگه په لاس کی ور کو له، څه وخت چی داسمار خانی له منځه ولاړه دوی دخان ځمکی په نغدو پیسو واخیستلی اود ځمکو داخیستلو څخه وروسته یی دمالدارۍ په ځای کرنی ته مخه کړه او او س دمنوانو په پرتله په دوی کی مالدارۍ مخ په لږیدر ده. دوی دوزر او میرو درمو په ځای غو، گانی، مینښی او پښتوزی وزی ساتی چی دغه مالدارۍ د مارکیټ له پاره نه ده بلکی یوازی په کورونو کی دغوړو، شیدو، مستو او نورو دکیفیت له پاره ده او لږ غوړی په محلی سو داگرو خرڅیږی. له بلی خوا په مشوا نو کی او س هم دلوی اکثریت ژوند په مالدارۍ ولاړ دی (۲) دخانی په دوره کی مشوانو ته دمالخړو نو (خړ ځایو نو) داجازی نه پرته په دره کی دمیشت کیدو، بزگری، سیری اود ځمکی داخیستو چانس

۱- پخوا دکونړ ولایت په ټولو سیمو کی قلنگ عمومیت درلود. او س په ځینو ځایو کی دقلنگ رواج له منځه تللی دی اما دپیچ په پښتنو او نورستا نو دشیگل په شینوارو اود کامدیش په نورستان کی او س هم قلنگ موجود دی. که دپښتنو یا گجرو رمی دنورستانو یاد گجرو رمی دپښتنو خړ ځایو نو ته راځی دوی د خړ ځایو داجازی په مقابل کی قلنگ ورکوی چی دقلنگ اندازه د دواړو ډلو په موافقه ټاکل کیږی. دلته دکورنی او اولس په نومو نو دو ډوله قلنگ وجود لری. که خړ ځای دکورنی وی قلنگ دکورنی مشرته ورکول کیږی او که داو لس شریک وی قلنگ او لس اخلی.

ډير لږو ، همدا علت دی چې د سالار زو او ما موندو په تناسب د مشوانو د مېشت کيدو عمليه داوړيا کلو نو څخه زياته سابقه نه لري او په کليو کې د دوی د مېشت کيدو عمليه اوس هم روانه ده.

مالداري :

دميداني سيمو دافقي Horizontal مالداري په عکس په دی غرنیو سيمو کې رمی دښکته نه پور ته او دپورته نه ښکته عمودي Vertical حرکت کوي.

۲- د مالداري عوايد په لاندی ډول دی :

ډول	نرخ په افغانیو
۱- سیرلی (پنځه کلن)	۱۵۰۰ افغانیو
۲- پرامه (یو کلن ور غومی)	۳۰۰ افغانیو
۳- وچه وزه	۷۰۰ افغانیو
۴- بلاربه اولنگه وزه	۱۰۰۰ افغانیو
۵- گډه	۱۲۰۰ افغانیو
۶- گډه وری (یو کلن وری)	۵۰۰ افغانیو
۷- وچه میزه	۷۰۰ افغانیو
۸- بلاربه اولنگه میزه	۸۵۰ افغانیو
۹- دقلبی یو غویی	پنځه زره افغانی تر اوه زره افغانی.
۱۰- خو سی	دوه زره پنځه سوه تر پنځه زره افغانی.

۱۱- وچه غوا	دری زره افغانی تر پنځه زره افغانی
۱۲- لنگه غوا	پنځه زره افغانی تر اته زره افغانی.
۱۳- لنگه مینښه	اووه زره افغانی تر دولس زره افغانی.

۱۵- غوړی یوسیر (یومن)	۸۰۰ افغانی
۱۶- وژغنی	۵۰۰ افغانی
۱۷- وړی رر رر	۵۰۰ افغانی
۱۸- دغوا پوستکی (خرمن)	دوه سوه تر پنځه سوه افغانی
۱۹- دوزی پوستکی رر رر	شل افغانی تر دوه سوه افغانی.

هر شپانه (۱) ته په ټو لو غرو نو کی دڅرخایو نو اودیوڅرخ ځای څخه تر بل پوری فاصله اودر می رسیدو موده معلومه وی. په ځینو غرو نو کی شپنو درمو دڅرخایو نو دهستوگنی له پاره باندی (۲) اود

(۱) اکثره شپانه محلی خلک دی. دسالارزو، ما موندو، مشوا، — گجرو او نورستانو شپانه یو شان لباس لری. شپون پکول په سروی، دکمیس دپاسه اودپرتوگ په ځای دوپ یو څخه جوړ شوی گنډی او گډین اغوندی. دگنډی د پاسه دپوستکی پټی دملا چاپیره تری.

گډین دپنډ یو تر بر نیو بر خورارسیږی او دپنډ یو له ښکته برخو څخه دوپ یو پیتاوی تاووی اودیووستکو پاژولی په پښو کوی. ددغه لباس داغوستلو په وجه څنگلی بو ټی اواغزی ددوی وجودته زیان نه شی رسولای. شپانه دمالونو دحلا لولو له پاره چاره، د لاس په لاس جگړی له پاره کتیره، دو نو دښاخونو دو هلو له پاره تیر، دلیوانو او پراښکونو دویشتلو اودمقابل لوری سره د لیری جگړی له پاره ټو پک دځانونو سره گرزوی. بر سیره پدغو شیانو چاکواو ډانگ هم لری.

(۲) باندېه : دری ډوله با ندې وجودلری.

اول — هغه څوک چی دکلی څخه جلا په څه فاصله لری دخپلی ځمکی خواکی کور جوړ کړی دکلی خلک دغه شان ځانگړی کور ته با ندې وایی.

دویم — ځینی خلک په اواره او په غرو نو کی ځمکی لری. دوی په غرو نو کی دخپلو ځمکو خوا ته څو کوټی جوړی کړی وی. څه وخت چی دجوزا په میاشت کی گرمی ډیره شی، دځینو کورونو ټول وگړی یا ځینی نارینه دخپلو میرمنو اوماشو ما نو سره خپلو بانډوته ځی اود جوزا نه د سنبلی تر پایه په بانډوکی اوسین. اوچی هوا سره شی بیر ته دکلیو کورونو ته راکښته کیږی.

دریم — دځینو بانډی اکثره په څرخایو نو کی جوړی شویدی. بانډه یوه یا دوه څلور کونجه کو ټی دی او څلورواړه دیوالونه یی دوه یا دوه نیم متره جگوالی لری. دیوالو نه دتیرو اوختو څخه جوړیږی او په هر نیم مترکی دنښتر اوږده لرگی په دیوالونوکی دی چی دیوالونه ټینک وساتی. دباندی دروازه یا یوه ډږه یا اړیکی دوپ ختو (غزو) دلښتو څخه**

زمی له پاره شپو لونه (۱) جوړ کړی دی. دحوت په میاشت کی رمی له کلیو څخه حرکت کوی او په غرونو کی منځ پور ته دڅړځایو نو خوا ته روانیږی که کال بارانی وی او د څړ ځایو نو وا ښه پریمانه وی ، شپانه خپلی رمی دمینی یا د هوا تر سر یدو پوری دباندو په شاو خوا څړځایونو کی پیاپی . که کال و چ وی، دباندو دڅړځایو نو وا ښه بسیا نه کوی نو مشوانی له خپلو باندو نه کوی نو مشوانی له خپلو باندو او څړځایو نو څخه تیریز ی او د مالخرو نو په لټه ځینی جندول ځینی دشینوارو شیکل او ځینی دنور ستان غرو نو ته پورته کیږی . د وچکال په دوران کی د مشوا نیو گو جرو او نورستا نیوشپنوتر منځ په مالخرو نو خپل منځی شخړی او جگړی پینښیږی . دسنبلی په میاشت کی دمشوانو رمی بیر ته د دری په لور حرکت کوی او په غرو نوباندی دسرو دپیل کیدونه مخکی دری ته رابښکته کیږی . شپا نه دعقرب ،

*اوبدلی دروازه) لری دواده لرو نکو شپنوسره دهغوی ښځی اوماشومان درمو سره یوځای باندوته ځی. پدی برخه کی دښتنواونورستانیانو دود توپیرلری . په نورستا نیا نو کسی دنارینه او ښځی تر منځ دکارو یش داسی شو یدی چی ښځه دزراعت اونارینه دمالدار ی کارکوی. دنوروستا نیانو دود له مخی ښځه بانډی تهنه شی راتلای . دوی عقیده لری چی که ښځه بانډی تهراشی د هغی راتگ دوزو، میرو اوغواوو په شیدو او کوچو ناوړه اغیزه کوی. پښتانه شپانه درمود حرکت په وخت کی دخوړو شیان، دکور ضروری سامان اونور په خروبار باندو ته وړی . بانډی ته درسیدو وروسته دکلی او بانډی ترمنځ تگ راتگ جاری وی . شپانه دباندو څخه په خرو بارغوړی ، وړی ، وژغنی ، چکه د حلال شوو مالونو غوښه او پوستکی کلی ته وړی اود کلی څخه دخپلو اړتیاوو شیان په گوډو کی بانډو ته راوړی . برسیره پردی کله دشپانه خپلوان او کله درمی څښتن هم بانډی ته ځی.

(۱) شپول: شپول دشپی له خوا درمی دپنډولو ځای ته وایی . شپانه دباندی خواته په اوار ځای کی تا دو (بنسټ) کینی. په تادو کی چاپیره د څپړیو لوی ښا خونه نیغ دروی ، دښاخونو په بیخ کی تیری ږدی اوبیا**

دپښتنو دټو لنی ټو لنیزه طبقه بندی په دوه ډول له کیدای شي چي
يو يي دويني ارتباط او بل يي طبقاتي جوړښت دي.

د لومړي ډول نه زموږ مقصد د دې چې هغه وخت چې پښتنو پر دې (غیر پښتنې) قبیلې لاندې کړې ددوی سیمې یې د قبیلوی جگړو په نتیجه کې په خپل منځ کې سره وو یشلې نو هغو غیر پښتنو عناصرو ته چې د جگړې څخه وروسته ژوندی پاتې شوی وو او بلی سیمې ته ونه شړل شول، په ځمکه کې برخه ورنه کړای شو. ۵.

کله چی له یوی خوا ځمکه د تولید مهمه و سیله ده او له بلی خوا د پښتنو ټو لڼه دو یش او قبیلوی جگړو په وخت کی د ټولنیز تحرک Social mobility څخه برخورداره نه وه، همدا ډول د پښتنو

* په تادو کی خاوره اچوی. دخیړیو بڼا خو نه دوړختو (غزو نو) په لښتو دیو بل سره کلک اوبی او دخیړیو د بڼاخونو څخه دیو ال جوړیږي. د شپول په یوه برخه کی اړیکې دی. همدغه شان دورغو مو او ورو له پاره وړو کی شپول جوړوی. شپانه په ما بڼام کی دراستنیدو وروسته رڼه شپول ته نښاسی. شپانه اوددو ی میرمنی په ما بڼام او گهیڅ کی لنگی وزی اومیرنی په شپول کی لوشی. ورغو می او وری له وړو کی شپول څخه را ایله کوی چی په لوی شپول کی شیدی وروی. د شپاله چاپیره د شپي له خوا درمی سپی پیره کوی اودورځی سپی د رمی سره ځی. د شپنو میرمنی مستی شاربی، دڅوورځو کو چو ځای وپلي کوی غوړی ټو لوی اودغه غوړی پوځای کلي ته وړل کیږی.

دخپل منځي مساوات غوښتنې له مخې ممکن نه و چې پرديو ته په ځمکه کې دینیتنو سره مساوي برخه ورکړي (۱)

برسیره پردې دینیتني ټولنې ځینې ضرورتونه موجود وو چې ددوی د مساوات غوښتنې له مخې یو پښتون نشوای کولای چې د مثال په توګه دبل پښتون زیره وڅیړي. له دې کبله پردې پاتې شوی عناصر د کسبي ضرورتونو له پاره وګمارل شول. که څه هم ځمکه لرونکي پښتانه او پردی کسبګريو دبل سره برابر نه وو خو په خپله دینیتنو په قبیلوي جوړښت کې دهریې نیولو او مریې کولو خصوصیات هم نشته. پردیو عناصرو یوازی د کسبګرو په جامو کې د کاست Caste او یا پاریا Paria حالت غوره کړی دی. که څه هم F. Barth دینیتني ټولنې کسبګرو ته کاست وایی (۲) خو زموږ کسبګر، دمو جوده واقعی کاست دټولنې مثلاً (هندوستان) سره زیات توپیر لري.

البته ځینې پښتانه هم د ځینو کسبګرو سره تر خپله و سه واده نه کوي او ددوی کسب نه غوره کوي خو بیا ډوډی ورسره خوري، په یو هڅای دلمانځه په صف کې ورسره درېزي او داسې نور.

له بلي خوا هغه کسبګر چې پښتانه یې کسب نه خوښوي د شمیر په لحاظ دوامره ډیر ندی او داسې نده لکه په هندوستان کې چې ټوله ټولنه له سر نه تر پایه پوري په کاستونو ویشل شوی وي.

۱ - وګوري ریسنر: په پښتنو کې دځیو ډالیزم دراوولا پریدو فعل، آیادا چې پښتنو دهندي قومونو څخه چې په بزګري بلدوو څخه زده کړیدي او کنه زموږ نظردادی چې حتما به یې زده کړي وي.

2: F. Barth Political leadership Among the swat pathans, P.P

دپښتنو دسیا لی شعور له مخیو پښتون دبل پښتون سره مساوی دی اود هغه سره زور هم کوی . خو دا چی دیوه کسبگر سره ځان نه مساوی کوی نو لا نجه هم ورسره نه کوی. مثلاً په قبیلوی جگړو کی په هغه چاډزی نه کوی چی و رسره مساوی نه وی لکه نایی، بندڅه، او یا ما شوم. ځکه که چیری په قومی جگړه کی له یوی خوانا یی او له بلی خوا کوم پښتون ولگین ی نودواړه سره مساوی شول، نو داچی نایی او پښتون سره مساوی نه دی باید دی چی دهغه سره دزور نه کار وانه خلی . نو هغه نامساوی حالت چی دپښتنو او کسبگرو تر منځ موجود دی بیرته دداسی Taboo په واسطه انډول کوی .*

برسیره پردی انډول کولو په زیاتو پښتنو قبیلو کی پخوا داسی رواج موجود و چی کله به چی ځنی مهم کسبگر لکه سلمانیان دخپل اقتصاد ی حالت دښه والی له امله هغه حدته ورسیدل چی دو ظیفی دنه اجرا کولو ډار به ځینی پیدا شو نو بیابه ټول کلی راپاشید ه او هغه به یی چور کړ . او سچی پښتنی قبیلی دپخوا نی تجریدی حالت څخه وتلی اود ماشین او پانی (پاکی) رواج زیات شوی دی نو د

* دا اصطلاح دهغه څه له پاره استعمالین چی په یوه ټاکلی ټولنه کی مخصوصا په اخلاقی اومذهبی لحاظ ناروا او ناجایزه بلل کیږی. دلته منظور دادی چی دپښتا نه دپاره نامناسب او ناروا کار دی چی ځان دیوه کسبگر سره په سیا لی کی واچوی . دا البته دپخوا نیوا ابتدایی دودونو له مخی ده چی دپښتنی ټولنی له او سنیو ارزښتونو سره سر نه خوری.

سلمانيانو په مقابل کې هم هغه پخوانۍ رټ سخت و ضعيت له منځه تللي دي. د پښتنې قبيلو ، تجربيدۍ حالت او دا چې ټولنيز تحرك په ډيره كمه اندازه سره موجود و نو همدا ډول د پښتنو د كسبي كړ كې له كبله د پښتنې قبيلو وروسته والي لا پسي محكم كړ. پښتنو يوازې سوداگري او بزگري كوله چې دكانداري هم دهندوانو او يا نورو پرديو اتنيكي ډلو كارو(۱).

حتي هغه وخت چې پښتنو د دراني احمدشاه په وخت كې يو مركزي دولت جوړ كړ اكثر مهم كسبونه د غير پښتنو په لاس كې وو . له دې كبله د توليدي قواوو انكشاف د يوه غير پښتون اقليت په لاس كې ورغی چې دخپل كم فزیکي قدرت له امله يې د چټك پر مختك مخه په ځان كې نه ليدله.

۱ - وگوري انگلزد Afghanistan تر عنوان لاندې مقاله MEW, 14 Bd.

Wirtschaft und SozialSystem ein Zentralasien, eine Komparative Analyse Entwicklung Strategien Munster /W. 1974

همدا ډول وگوري جانزير كيا ردېاكتري تيز س: Stammesgesellschaft af, Ibid.

د کسب نوم	د کسب تر وظیفه او کار	د کسب گر اجوره
د روزگسور	د دهقانان اسباب جوړوي	د دهقانانو په اسبابو اخلی او د لکونو په اسبابو بند کچوره اخلی
اهنگریس	تربیع سترگی لوړیم چارې پالنه او آب وړکول او تیر کول	په یو و شیانو د اخلی او پوښو - شیانو د اخلی او پوښو
زرگسور	زیرات لکه لښرو کول او نور	د زیراتو د اخلی او پوښو
بیمبار	خیلی او پښو جوړوي	د بیمبارو د اخلی او پوښو
کلال	کپوه کړي سگی کډول او نور	د کپوهانو د اخلی او پوښو
حاله وان	په حاله کی خلک له اوبو پورې جاسی	د حالو د اخلی او پوښو
جسولا	د خلکو د پوښو اوس پښه پورې	د خلکو د اخلی او پوښو
دانه س - (نداب)	مالسونه کوي او په بر ستنو پورې	د مالسونو د اخلی او پوښو
نا پښی	سرونه او پښې خړیو پښت	د پښو د اخلی او پوښو
X پښم	نغاړې سیري او د هلو پوښو په جگر وړو او د ویاړ په کډول	د پښو د اخلی او پوښو

په نننۍ انټرویا لوجی کې د کسب و د ادون جنس اجوري ته د هندوستان د کلیو د سیستم له مخې جېنې سیمې (Jajanny) وایي

X تقریباً ټول کسبگر د ویش په قوسونو کې د اړي پر مخکې پورې لري
X د پښم په نوم کسبگر په خړست او کمر کې سوه گوښه کوي، پښم په کمر کې یوازې نغاړې
وې خړیو خړست کې یوازې پښې هم خړست
(۱) وگوري: زموږ مخکې فصل (۱) اسيايي ټولنې د علمي ټیورن د افکارو په رڼا کې

څلورم - ملکي او خاني :

لکه چې مخکې ور ته اشاره شوی ده، دغه قبیلوي ملکیت په دوره کې د قبیلوي غړي ، د قبیلوي اقتصا دی ټولنیزو روابطو په لحاظ مساوی

و اوځينو غرو دنورو غروپه مقابل کې کوم داسې زبات شيان نه درلودل چې هغوی دسلطې لاندې راو لي اودوی ور باندې حکمفرمايي وکړي. بيا هم دقبيلوی ژوند د شرايطو له کبله قبيلوی ټولنې مجبوري وي چې دداخلي اوخارجي چارو له پاره داسې مشران ولري چې يو ي خوا دقبيلې دواحدونو تر منځ امنيت وساتي ،خپل منځي شخړې اوارې کړي او له بلې خوا دباندنيو قبيلو سره دسولې او جگړې په دوران کې لارښوونې وکړي . پدې دوره کې دمشري له پاره فزيکي قوت ، شخصيت ، استعداد ، پوهه او زړور تيا اساسي خصوصيات وو.

هر چاچي دغه خصوصيات درلودل هغوی د قبيلې دواحدونو مشر توب ترلاسه کاوه .دمشرانو صلاحيت او قدرت به خپل سرته وبلکې دوی Primusinter Pares (په برابرۍ کې اول) حيثيت درلود. دوی په ټولو قبيلوي چارو کې يادقبيلې دواحدونو دغړو او يا دواحدونو دمشرانو سره جرگه او مشوره کو له چې تل دمشرانو دجرگې او مشورې وروسته دټولو مسالو په باره کې پريکړې او اقدام کيده . دگډ قبيلوي ملکيت په سيستم کې دملکي او خاني موسسو ځای نه درلود او له دغه وخت را هيسې تر اوسه ددوی دټولنيز وروابطو څخه منځته راغلي .په پښتو ژبه کې دملک او خان له پاره مترادف اصطلاح و جود نه لري . دوی په پښتو ژبه کې يوازي د «مشر» اصطلاح لري چې دغه د عمر په لحاظ مشر (مشر ورور، مشر تره ،مشر دتره زوی ، دکور مشر، مشرنیکه) اودټولنيزو سياسي موقف په لحاظ مشر (دکپول مشر ، دپلر گڼي مشر، دخپل مشر، دقبيلې مشر او نورو) له پاره يوشان استعمالوي .د(ملک) اصطلاح له عربي ژبې څخه او د «خان» اصطلاح له مغلي ژبې څخه مروج شويدی . عربود «ملک» اصطلاح دپاچا يا مشر له پاره استعمالوله او په مغلي ژبه کې (خان)

د قبیلې مشر ته ویل کیده چې د چنگیز په دوره کې اوله چنگیز نه وروسته «خان» د مغلي امپراتورانو لقب و.

د پښتنو له تاریخ څخه څرگندېږي چې په دوی کې د «خان» په پر تلـه د (ملك) اصطلاح مخکې رواج موندلې دی ځکه چې د پښتنو سیمو ته له مغلو څخه عرب مخکې راغلي دي. همداسې د دوی د اقتصادي او سیاسي تګا مېل څخه څرګندېږي چې د خاني مو سسه د ملکي دموکراسۍ پرمختللي بڼه ده. داو سنیو قبیلو د ملکي او خاني دمو سسو څخه هم څرګندېږي چې ملک د خا ن په پرتله په اقتصادي، سیاسي، او ټولنیز لحاظ په دویمه درجه کې راځي او یوځان په خپله سیاسي حوزه کې څو نفره ملکان تر لاس لاندې لري.

په قبیلوي ټولنو کې د خا نې مو سسه د زمان او مکان په لحاظ توپیر کوي. د تاریخي تګا مېل له مخې په ځینو قبیلو کې خاني د مرکز د دو لت د جاگیر په واسطه او په ځینو قبیلو کې دخپل ټولنیز اقتصادي تګا مېل په اساس منځته راغلي ده. تر اوسه ځینې داسې قبیلې و جو د لري چې په هغو کې په واقعی مفهوم د خاني مو سسه وجود نه لري او تر اوسه د دوی مشران د ملکانو په نومو نو یادېږي. هغه قبیلوي ټولنې چې مخکې د مرکز د دو لت د ادارې لاندې را غلي دي او یا په سیاسي لحاظ مخکې ورسره مرکز د دو لت ارتباط پیدا کړې دي پدې ټولنو کې هم د خاني مو سسې مخکې سر را پورته کړې دي. (د پېښور خټک او د کندهار ابدالیان).

په او و لسمه پیړۍ کې د هند مغلي دولت د پېښور په وادی سیاسي سلطه ټینګول غوښتل. په دې وخت کې د خټکو د قبیلې ویش دود د زوال سره مخ شوی و او په قبیلې کې شخصي ختیځ ډول له خصوصي ملکیت انکشاف کړی و او دیو سفزو په پرتله په دوی کې زیات اقتصادي او ټولنیز توپیر ځای موندلی و. خټک په اقتصادي، او ټولنیز لحاظ بهرني نفوذ ته آماده وو. د خټکو مشر اکوړه د لویو ليارو د ساتلو د حفاظت په بدل کې د مغو لوله خوا جاگیر (۱) وما نه. د جاگیر له

کبله د قبيلې دننه د اقتصادي، اجتماعي او سياسي توپير له امله د خاني مو سسي طبقا ټي بڼه غوره کړه. د احمد شاه دراني (۱۷۴۷ - ۱۷۷۳) تر مخه د پخوا را هيسي ددهند او ايران د جاگير عنعنې د احمد شاه په هغو قبيلو کې چې د مر کزي دولت د ادارې لاندې راغلي وي او يا ادارې واحدو نو ته نژدې پرتې وي د خپلو مشخصو شرايطو لاندې رواج موندلې و. احمد شاه د جاگير عمليه پراخه کړه. ده د ابداليانو او د نو رو قبيلو مشرانو ته جاگير و نه ورکول.

پدغې پيړۍ کې چې په خټکو کې جاگير داري ځای و نيو په يوسفزو کې و يش دود په ټول قوت روان و. د يوسفزو د ټول لني د و يش دود د اقتصادي جوړښت او اجتماعي روابطو له کبله باندنې سياسي سلطې ته ځای نه شو ورکولای. همدا علت و چې دوی تل د مغلي دولت په ضد په جگړو بوخت و. د يوسفزو د خاني مو سسي ددوی د داخلي او خارجي عوا ملو له کبله وده کړې وه د و يش په دور ه کې هغو مشرانو چې تر شا يې قبيلوي فز يکي قوت (ملا تر) ولاړ و د شخصي استعداد په واسطه يې د قبيلې دوا حدو نو لار ښو و نه کوله. دوی به د مشري داضا في لگښت په خاطر دگډ ملکيت څخه څه ځمکه د «مشرانې» په نوم ور کول کيده. له يوې خوا په و لسي ځمکه کې ددوی

(۱) دلېز بارانه سيمو مر کزي دو لتونو به دشا هي کور ني غړو، لويو بيرو کرا تانو، عسکري لو ړرتبه سر دارانو او قبيلوي مشرانو ته دهغوی د خد متونو په مقا بل کې دو لتي يا دربار په ضد د باغيا نو ضبط شوي ځمکې د جاگير يا اقطاع په نوم ور کولې. جاگير دار مکلف و چې و فادار وي. د ضرورت په وخت کې يې پوځي ملاتړ وکړي. دو لتي مالیه راټو له کړي او مخصوصا قبيلوي مشر خپله قبيله، د دربار د خدمت له پاره چمتو وساتي د لويديځې نړۍ د فيو ډالۍ دورې د خصوصي ملکيت بر عکس جاگير خصوصي بڼه نه درلوده او څه وخت چې به د جاگير دار په وفاداري شک پيدا شو دهغه جاگير به نور و ټور کول کيده.

حق خو ندی و او له بلی خواد مشرانی ځمکه دو لسی و یش څخه و قله او ددوی په لاس کی یی تمر کز کاوه قبیلوی فز یکی قوت دنورو په تنه - سب تقویه شوی اقتصاد ، شهرت او په آینده کی نورو اقتصادی گټو دیو سفزو مشران دی ته هڅو ل چی په گاو نه یو پښتنو او غیر پښتنو قبیلو یرغلو نه وکړی . ددوی ځمکی و نیسی او په نوونیول شوو ځمکو کی د مشرانی په نوم نور ی ځمکی ترلاسه کړی . د یوسفزو غو ندی د باجوړ ، دیر او جندول په ترکانی (ترکلانی) قبیله کی د ملکی اود ملکی څخه دخانی موسی تکا مل کړیدی .

پېښور ته دانگریزانو د را تګ څخه وروسته د ځمکو دریفور مو نو په وجه دانگلیسانو داداری سیستم لاندی داواری سیمی دیو سفزیو او نورو قبیلو پخوا نی اقتصادی سیستم له منځه ولاړ اود هغه په ځای خصوصی ملکیت را منځته شو . همدغه شان په کال ۱۹۲۸ کی د سوات په سیمه کی و یش دود پای ته ورسید او دلته هم خصوصی ملکیت ته لاره خلاصه شوه . له دی وروسته هغو اشخاصو چی د بری ځمکی او دیر زراعتی تولید یی درلود داضا فو تولید دعوایدو په نغدو پیسو یی نور ی ځمکی هم واخیستلی چی په نتیجه کی د ځمکی د زیات تمر کز له کبله دخانی موسی قوی شوه اود خانی موسی سره جوخت د شتمنو او نیستمنو طبقو تر منځ توپیر هم زیات شو .

په افغانستان کی د پخوا راهیسی ځینی قبیلی دمر کزی دولت داداری سیستم دباندی نیم آزا ده او سیدی چی داحمدشاه نه ترامیر عبد الرحمن خان (۱۸۸۰-۱۹۰۱) پوری مرکزی دولت ددغو قبیلود عنعنوی قبیلوی جوړښت دننه مستقیمه مداخله نه کوله . مرکزی دولت ددغو قبیلو مشرانو ته جا گپرو نه او نور امتیازات ورکول چی دغه مشران ددولت او قبیلو ترمنځ ارتباطی رول ولوبوی او د هغوی په واسطه دغه نیم آزاده قبیلی مرکزی دولت ته وفاداره و ساتی اود مرکزی دولت په ضد د هغوی د بغاوتو نو مخنیوی وکړی . امیر عبد الرحمن خان ځینو نیم آزادو قبیلو ته مرکزی اداره وغزوله .

د مرکزي دو لټ داسټحکا م په پلمه د ځينو قبيلو هغه مشران چي ياد مرکزي دو لټ دپراختيا او مداخلي په ضد وو يا هغه ته وفادار نه وو يادده در قيب ملگري وو او ياپه آينده کي ددربارورځني ډارکيده ، بنديان ، فرار او مړه کړل. خو بيا هم ددي عمل په نتيجه کي کوم زيربنايي بدلون رانه غي. بلکي دا يو ډول دختيځ د دو لټ په بڼه کي د خير و بد لولو. دو لټ خپل مخا لفين لري کړل اما دهغوي ځاي يي خپلو و فادارو قبيلوي مشرانو ته ورکړ . پخوا به قبيلوي مشرانو دمرکزي دولت او قبيلي تر منځ ارتبا طي رول لوباوه . او س نوو څيرو په محل کي دمحلي بيروکراتانو او قبيلي تر منځ دامنيتي چارو دساتلو دنده په غاړه واخيستله.

دوي په امنيتي چارو کي مرسته کو له ، خپله قبيله يا دقبيلي ، واحدو نه يي دربار ته وفادار ساتل اود دربار په ضد عناصرو په ضد يي عمل کاوه چي د محلي بيروکراتانو سره مرسته په واقعيت کي ددوي له خوا دربار ته د عملي وفاداري ثابتيول.

دامير عبد الرحمن نه تراوسه په لږ تغير دمرکزي دو لټ اود قبيلوي مشرانو روابط په خپل حال پاتي دي *

دېښتنی قبيلوي ټولنی دځاني اودلویدیځ دکلاسیک فیوډالیزم د موسسو تر منځ توپیرو نه و جوړلری. دزمان او مکان اودلویدیځ اوختیز د مشخصو شرايطوله کبله توپیرو نه ډیر دی اما مونږ دلته په ډیر اختصار دځاني او فیوډالی دمو سسو تر منځ اساسی او عمده توپیرو نه په لاندی ډول وړاندی کوو:

۱ - قبيلوي روابط :

دفیوډالیزم په دوره کي قبيلوي روابط له منځه تللی وو. دځاني د موسسې یو عمده خصوصیت ، قبيلوي روابط دی. کوم خان چي

* دغه ټکی د ۱۳۵۷ کال د لومړي انقلاب څخه مخکي وختونو ته متوجه دی . او څرنگه چي دغولیکوا لوخپل ریسرچ او لیکنه په ۱۳۵۶ کال کي پای ته رسو لی وه نو ددوي دا خبره درسته ده ادیتور.

قبیلوی فز یکی ملاتړ ونه لری هغه د کورنی دسیال (تربور) یاد قبیلې د وا حدو نو او یادنو رو قبیلو ، د سیالا نو درقابت او مخالفت په مقابل کی کمزوری وی.

قبیلوی روابط او فز یکی قوت (ملاتړ) هغه دی ته مجبوروی چی د قبیلې دغړو ، دقبیلې دوا حدونو اودنورو قبیلو دمشرانو سره تر خپله و سه بڼه روابط و ساتی اودپښتو نو لی دکود په اساس قبیلوی چلند وکړی. قبیلوی غړی دآزادو ایجنټا نو (نمایندگان) حیثیت لری. په قبیلوی ټولنه کی حجره دخان داجتماعی او سیاسی موقف ، د ساتلو اساسی مرکز دی. په حجره کی د خلکو اجتماع او جرگی کیږی. خان دحجری په واسطه دقبیلې دغړو اود قبیلې دوا حدو نو اودنورو قبیلو دمشرانو سره روابط ساتی او دخپل اجتماعی او سیاسی موقف دساتلو په خاطر په حجره کی په ډوډی ور کولو او میلستیا وو خپل زراعتی اضافی تولید مصرفوی. که چیر یو خان قبیلوی روابطونه ساتی ، ډوډی او میلستیا وی ورنه کړی نود هغه دقبیلې غړی د هغه د مخالف سیال تر شادریږی. په قبیلوی ټولنه کی دفز یکی ملاتړ اړتیاوی اود قبیلې دغړو دسیال نفوذ هغه خپل سره چلند اومطلقی وا کمنی ته نه پرېږدی. همداعلت دی چی د قبیلې دعمده مسایلو دحل اساسی مرجع دخان په ځای ولسی جرگه ده.

۲- خصوصي ملکیت :

د فیو ډالیزم په دوره کی، د فیو ډال خصوصي ملکیت قانونا تثبیت و ، پاچا او دولتي ارگانونو دهغه دمصادری او ضبط اختیار نه درلود.

دخان خصوصي ملکیت دربار او دولتي اورگانونه په هروخت کی چی د هغه په وفاداری شک پیدا شی مصا دره اوضبطولای شی. د ختیځو ټولنو دتاریخی مشخصو سیاسی شرایطو له کبله خصوصي ملکیت قانونی مصوو نیت نه درلود بلکی هروخت چی دربار غو-ښتلی له یو څخه یی اخیستلی اوبل ته یی ورکړی دی.

۳ - Monogamy يا يوه ښځه کول او Polygamy ټولي گا مي يا

ډيري ښځي کول:

د عيسوي مذهب د حکم سره سم فيو ډال په يووخت کې د يوې ښځې سره نکاح کول. خان د ښځو، د خپلوي په واسطه د نورو قبيلو سره دروا بطو ټينګولو يا د ډيرو زا منو د فز يکي قوت په هيله په يووخت کې ترڅلورو ښځو د نکاح اجازه لري.*. طبيعي ده چې د يوې ښځې اولاد لږ اود ډيرو ښځو اولاد ډيروی .

۴- ميراث :

د عنعنې له مخې د فيو ډال (جاگير) دهغه دزا منوتر منځ نه ویشل کيده بلکې ټول جاگير ياد هغه مشر زوی ته او ياد هغه د وصيت په اساس يوازي يو وار ته رسيده . د فيو ډالې اساسي اقتصادي بنسټ ځمکه ، نه تجزيه کيده بلکې د پلا رڅخه زوی د زوی څخه لمسی اوداسي نورو ته سلا مته پاتې کيده او تر آخره يې په کورنۍ کې تسلسل موند. د خان خصوصي ملکيت دهغه دزا منو يا نورو وارثانو ترمنځ مساوي ویشل کېږي. د خان خصوصي ملکيت يعنې ځمکه دهغه د ډيرو ښځو د ډيرو زا منو ترمنځ وروسته د لمسو اوداسي نورو را - تلونکو نارينه اولادې تر منځ ټوټه ټوټه کيږي چې په دوه درې نسلونو کې د ځمکې ډير له پسې تجزيه يې په نتيجه کې د خان اولاده تش په نوم خانان پاتې کيږي . دوی دواړه مالک (خورده مالک) قشر ته راښکته کيږي، چې د اقتصادي بنسټ د کمزورتيا له کبله د هغوی د نيکه غوندې نوکر او بزگر نه شي ساتلای دوی مجبورين چې يا په خپله د ځمکې بزګري وکړي او يا بل کسب غوره کړي. د ځمکې تجزيه کيدنه

* د څلورو ښځو د نکاح اجازه . د اسلام د دين له مخې لري نه د يوې

دغسې هيلې له مخې - ادیتور.

اساسی عامل دی چی په قبیلوی ټولنوکی ددیرو ځمکو او بی ځمکو
په پر تله دلز ځمکو شمیر د پریزیا دی.

۵ - دپاچا بدلون :

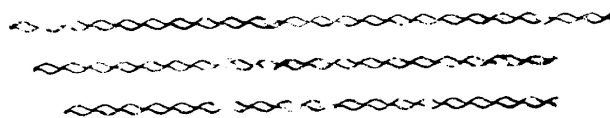
دفیو ډال په خصوصی ملکیت سیاسی او ټولنیز دریز (مو قف)
اغیزه نه کو له . هغه دخپلی حوزی دننه دسیاسی عدلی ، اداری اوقانونی
چارو مسوول و. خپل عسکرو او نو کړی لزل . دضرورت په وخت
کی هغه دپاچاعسکری ملاتړ کاوه مالیه یی ور کو له اود فیو ډالا نو دپار-
لمان دغړی په حیث دپاچا سیاسی سلا کار هم و.

دپاچا بد لون دخان په خصوصی ملکیت ، سیاسی او ټو لنیز دریخ
اغیزه کوی. هغه په خپله سیمه کی سیاسی، عدلی ، اداری او قانونی
چاری نه تر سره کوی بلکی ددی چارو دچلولو له پاره دهر کزی
دو لت ما مورین موظف دی. نوکران لری اما شخصی عسکر نه شی
ساتلای. دضرورت په وخت کی دپوځی ملاتړ له پاره هغه دقبیلوی
غړی او شخصی نو کران لین ی. په هغو قبیلو کی چی د خانی موسسی
وده نه ده کړی مشران یی د ملکانو په نوم بلل کین ی. ملکان دوه ډوله
دی:

اول - دقبیلوی یو نفر دحکومتی اورگانونو اود خلکو په خو بنه
دملك په نوم ټاکل کین ی. ملك د محلی بیرو کراسی اودو لس قومنخ
ارتباط دی . ملك په دو لتی چارو کی د محل د مختلفو شعبود ماموریتو
سره مرسته کوی. دی ډول ملکانو ته دو لس له خوا په در مندو نوکی
غله یانغده تنخواور کوله کین ی.

دو یم۔ هغه قبیلوی مشران چی په قبیلو کی دملکی حیثیت لری.

په دوی کی ځینی دا سی ملکان (لکه دما مو ندو عبد الحکیم ، او شازاده) شته چی د اقتصاد ی ، اجتماعی او سیاسی مو قف په لحاظ د پیرو خانانو څخه پورته مو قف لری. ځینی کور نی دملکانو د کورنیو په نوم شهرت لری . یوو بخت ددوی مشران لوی ملکان وو اما او س په اقتصاد ی او اجتماعی لحاظ د تیرو مشرانو مو قف نه لری . ولس ورته د کورنی په وجه ملک وایي . په ما موندو ، مشوانو گرېز و ، او بریڅو کی خانان نشته . ددوی مشران دملکانو په نو مو نو بلل کیږی.

خلورم فصل

قبیلوی او ټولنیز جوړښت

ټولی پښتنی قبیلې یو ټولټولنیز اقتصاد ی جوړښت نه لری . د کوچیانو ، نیم میشت او میشت قبیلو جوړښت او ټولنیز روا بڼه دوی د اقتصادي تولید او د مرکزي ، دولت سره د سیاسي او اداري ارتباط درلود لو او یانه درلود لو په لحاظ توپیر لری . هغه میشت پښتنی قبیلې چې د مرکزي دولت د سیاسي پولو د باندې په آزادو سیمو کی اوسین ی . په ځینو کی یی د خانی مو سسی منځته راغلی دی او خانان د مسلط سیاسي قدرت په حیث د لاس لاندې قبیلو د اقتصادي ، اجتماعي او سیاسي چارو ادار ه چلوی (۱) او ځینی د خانانو او روحانی شخصیتونو نه پرته په نسبي توګه مساویانه د قبیلوی دوو نو په اساس ولسیژ و ندکوی . (۲) ځینی قبیلې آزادو قبیلو ته څیر مه پرتی دی ، دوی د آزادو قبیلو سره د ویني ارتباط لری . په سیاسي لحاظ دوی د مرکزي دولت د اداري لاندې دی ، اما په واقعیت کی دا قبیلې ډیری چاری د مرکزي قوه نینو په ځای د قبیلوی دوو نو په اساس

(۱) لکه د باجوړ دېرم خیلو خانان ، د وزیر ستان روحانی شخصیت نیاز علی خان او نور ...

(۲) د باجوړ سالارزی ، ما موند مهمند او نور .

فیصله کوی (۱) ځینی قبیلې دمرکزی دولت داداری وا حدو نو دننه یادغو
وا حدو نو ته نژدی پر تی دی . هغوی تر او سه قبیلوی جوړښت
ساتلی دی اود مرکزی دولت قوا نین او قبیلوی دو نه دو اړه
په دوی کی چلندلری.

په ځینو قبیلو کی دښار یټوب — ب ژو ند پر مختللی دی او دښاریتوب
په وجه دمرکزی دولت قوا نینو دقبیلوی دو نو ځای نیولی
دی (۲)

۱- د پښتنی قبیلوی ټولنی ټو ټه ییز (Segmentary)
خصوصیات:

مخکی له دی چی دپښتنی قبیلوی ټولنی ما هیت او خصوصیا ټو
ته راشو ښه به داوی چی د هغو ټولن پوهاو نظریی وړاندی کړو
کو مو چی پښتنو قبیلو ته ورته په نورو قبیلو څیړنی کړی دی .
فرا نسوی ټولنپوه ورکها یم (Durkheim) دټوټه پییز و
(Segmentary) ټولنو په هکله وایی چی په دی ډول ټولنو
کی میکا نیکی ملا تر مو جودوی، دکارویش پکی لږ دی او له یونژاد
څخه متشکله دی . ددی ډول ټولنو سیاسی تما هیت دمرکزی ټو ټه
خاطر نه بلکی د (Lineage) (نسب) یا ټبر په اساس وی او د
ټولنی هر وگړی دیوه (Lineage) یا نسب غړی وی.

۱ - ددانگام سالارزی، ما موند دڅو ست گر بز او نوری . زمونږ
دڅیړنو اساسی ساحی داقبیلې تشکیلوی .

۲ - په پښتنی ټولنه کی دکند هار ښار دپښتنو دښاریتوب ښه
مثال دی. احمد شاه درا نسی (۱۷۷۳-۱۷۴۷) دکند هار او سنی
ښار دمرکزی دولت پایتخت وگرزاوه. هغه د مختلفو قبیلو یو
شمیر غړی دښار په مختلفو ناحیو کی میشت کړل . سره له دی چی
اوس هم دښار ناحیې دقبیلو په نوم یادیری اما دوی د ښاری ټوب
(Libanisation) د عملیې په وجه قبیلوی دو نه له لا سه
ورکړی دی.

دېستنوتولنيز - اقتصادي جوړښت

همدا شان انگليسي ټو لنپوه ماير فور تس (Mayer Forts) دافريقا دتالين زي (Tallensi) قبيلي دمطالعي په ترڅ کې وايي په ټوټه ييزه ټو لنه کې داسې يو شخص يا خواشخص وجود نه لري چې حکو متي يا اداري قدرت يې په لاس کې وي بلکې قدرت ددېلو (گروپونو) ترمنځ په افقي توگه په مساوي ډول ويشل شوی دی او په سياسي لحاظ د ټولنې ټول واحدو نه يو شان دی.

دټو لنې دغه گروپو نه يـاـواحدو نه دټو لي قبيلي جوړونکي برخي دي او له پورته څخه بنسټه ټول واحدو نه ديو بل سره ارتباط لري او له بنسټه څخه ورو کې واحد په پورته لوی واحد کې ننوځي... لکه دحجرو په شان داتول کو چنۍ واحدو نه دلوی واحدپه وجود کې په مساوي او مشابه ډول يوځای شوی دی . . . ايوانس پر يچا رد (Evans—Pritchard) او ماير فور تس په (افريقا يي سياسي سيستمونه) نومې کتاب کې ټوټه ييزي ټولنې (Legmentary) په لاندني توگه په دوه ډول ویشي:

اول- په داسې ټولنو کې ځينې يي مرکزي حاکميت اداره او قضا لري. په کو موټو لنو کې چې مرکزي حکو مت منځته راغلي دي په اقتصادي لحاظ دا ټولنې پرمختللي دي اود اقتصادي موقف په وجه ځينې اشخاص سياسي امتيازات او قدرت لري. دوی په دې ډله کې دافريقا زولو (Zulu) نيواتو (Nywato) بيمبا (Bemba)، کيدی (Kede) او نور شاملوي.

دويم - دوهمه ډله هغه ټولنې دي چې مرکزي قدرت (۱) مرکزي

۱ - زيگريست دانگلس اوويبر په استناد وايي چې مرکزي مقام يو (عامه) قدرت دی چې خپل، کنترول و جيبه او لزوم د هغو فزيکي مجازاتو په واسطه تحمیلولي شي کوم چې دعوا مو له خوا منل شوی وي.

حکومت یا اداره او مرکزي قضا نه لري . په دی ټولنو کی په اقتصادي لحاظ پر مختگ نه دی شوی اود ټولنو دغړو تر منځ اقتصادي او اجتماعي مو قف تقریبا یو شان دی. دافر یقنا تاینیزی او نور (Nuer) قبیلې د دی گروپ بر خي دی. هغه قبیلې چی مرکزي حکومت نه لري ایوانس پریچارد یی ، بی سره یا بی مرکز (Acephalous) قبیلې بولی (۱) د ډیرو انټروپا لو جستانو او ټولن پو ها نو دخیپر نو څخه جو ته معلو میږی چی دافریقا او آسیا یو شمیر ټولنو او سهم دمرکزي قدرت نه پر ته خپلې ټولې چاری پرمخ بیایی او په تیرو وختو کی څه وخت چی طبقات منځ ته نه وو راغلی دداسی ټولنو شمیر بیخي ډیرو .

فریدریک انگلز په د (کور نی خصوصي ملکیت اود دولت منشأ) نو می اثر کی دابتدا یی قبیلوی ټولنو دتشریح په ترڅ کی دیونان او روم ابتدا یی قبیلوی جوړ بنسټ ته داسی اشاره کوی : او په خپل ټول ما شو متوب (ابتدایی تو ب) کی ددی قبیلې جوړ بنسټ عجیبه دی. هر شی یی دسکرو، ژاندارم یا پولیسو ، بی له اشرا فو، پاچاهانو والیانو او قاضیانو بی دزندا نونو او محاکمو څخه په منظم ډول چلیږی. دقبیلې غړی یا ټو له قبیله خپل منځی شخړی او قضیې پخپله حل کوی (۲)

پښتنی قبیلوی ټولنه ټو ټه ییز (Segmentary) پلار واکه (Patriarchal) او د خپلوی (Kinship) یانسی خصوصیات لري ، هره قبیله دپورته نه بنکته دو ینی یا خپلوی دټینگ ارتباط په لحاظ په خیلونو، خیل په پښو، ټبرو نو، پښه په کهو لونو یا پلرینو او پلرینه په کورنیو ویشل شویده چی دبنکته خوانه کورنی په کهو ل یا پلرینه ، پلرینی په پښه ، پښی،

(1) Sigrist Regulierte Amarcire of cil. p. cooff,,

(2) K. Marx and F. Engles: selected works Vol, III, Mascow. 1977. P. 266

ټبرو نه خپل او خپلو ن په قبيله او قبيلې په مليت کې ننوزی (۱) هره
قبيله مشخصه سيمه ، مشخصه لهجه اود دود او دستور په لحاظ
څه ناڅه توپير لري.

دهري قبيلې دغرو شمير پوره نه دی معلوم او نه دا حصا يې ، د
معلو مو لو له پاره مرکز ي — قبيلوي ادارې وجود لري. هره قبيله
په اټکلي توگه د قبيلې نارينه غړي چې زلميا ن دی او ملا تر کولای شي

۱ — د پښتون ملت لوی اکثریت په جنوب بې ، جنوب ختيځ او جنوب
لویدیځ افغانستان کې او پاکستان ، او افغانستان ترمنځ په آزادو سيمو
کې په پښتونستان او بلوچستان کې میشت دی. په تیت او پرک توگه
د پښتنې قبيلو ځینې ولسو نه په منځني او شمالي افغانستان کې
پراته دي. پردی بر سیره د پښتنو قبيلو څخه ځینې په ختيځ ایران ،
پاکستان ، هند او نورو هیوادو نو کې وجود لري چې دوخت د تیریدو
په وجه دوی د دغو هیوادو نود نورو ولسو نو نه یوی ټولنی څخه بلی
ته د کلتور نفوذ کولو (Acculturation) د عملیې لاندې راغلی او اوس د
دغو هیوادو نو د کلتور بر څه گرزیډلی ده. د ټول پښتون ملت
واقعی احصائیة تراوسه نشته امدځینو منابعو په حواله په
افغانستان کې د دوی شمیر لس ملیو نه او په پاکستان کې اته
ملیو نه اټکل شوی دی. د پښتنو عام ولس د قام یا مليت اصطلاح
دیو ثابت مفهوم په اساس نه استعمالوی بلکې پښتانه کله د قام
اصطلاح د ټول پښتون مليت ، کله د قبیلې او کله دخپل په مفهوم
استعمالوی. ځینې تاریخپوهان لکه سید بهادر شاه ، ظفر کاکا خیل
«پښتانه د تاریخ په رڼا کې» (۱۳۶ مخ) په عنعنوی توگه پښتون نژاد د
عبدالرشید ، مشهور په قیس ، خلورو زامنو سر بن ، غر غښت ،
بیټنی او کرلانی ته منسوبوی او ددی ډلې تاریخ پوهانو په نظر
د پښتنو هره قبيله له دغو خلورو زامنو څخه دیوزوی د اولاد سره*

حسابوی او په عنعنوی تو گه ددوی په اټکلی شمیر کی بنځی، نجو نی، ماشومان او همسایه نه راځی. لکه څنگه چی دقبیلی یو غړی دخپلی زیر یډنی نیټه دلویو پینو لکه دیو پاچا دتخت دکنینا ستلو په مړینی یاد یوی مشهوری جگړی یا دوچکالی یاد آفت دکال او نوروله مخی اټکلوی، همدغه شان دقبیلو دنارینه غړو شمیر هم دجگړو په دوران کی د ملاتړ، یاد ځمکو، غړو نو، ځنگلونو او اورشودویش یا مرکز ی حکومت ته دقومی یا ملیشایی عسکرو او نورو مسایلو په وخت کی تخمینوی او ترڅو چی نوی موضوع منځته نه وی راغلی

*ارتباط لری. معاصر تاریخ پو هان دپښتنو دسا می نژاد نظر یه تردیدوی او دوی پښتا نه دآریایی قبیلو څخه گڼی د پښتنو د تاریخ په باره کی دپښتو څیر نو بین المللی مرکزینو نامتو افغانی تاریخ پوها نو ته پروژو ورکړی ده. دلته مو د تاریخی اړخ څخه صرف نظر کوو. د (ټبر) کلمه په پښتو کی په عمو می تو گه یاقبیلی او ان په ملت اطلاق ی. وگور ی پښتو قامو س لو مړی ټوک ۲۸۲ مخ. خودا چی دغولیکوا لو په دی بڼه دلته استعمال کړی ده بنا یی په هغه سیمه کی یی پښتا نه په همدی مفهوم سره استعمالوی چی ریسرچ په کی شوی دی. ا. ا. دیتور

په ځینو پښتنو سیمو کی لکه غزنی، کندهار، او نورو کی د پلرینی په ځای (پلار گنی) کلمه د دغه واحد له پاره کارول کیږی.

قبيله پخوا نې اټکلي شمير اسا س گڼې (۱) دټولو قبيلو دغړو شمير يو شان نه دی. دځينو قبيلو دغړو شمير دو مړه ډير دی چې ترملیون پورې رسېږي، او دځينو قبيلو شمير دزر گو نو څخه تجاوز نه کوي. دقبيلو دغړو شمير دقبيلې په خيلونو، پښو او کهول باندې تاثير لري. که دقبيلې دغړو دشمير اندازه ډيره وي په دې صورت کې دقبيلې دخيلونو څخه نيو لي تر کهول پورې ددوی دشمير اودغړيو تعداد ډير دی او که دقبيلې دغړيو شمير لږ وي نو خيلونو څخه تر کهول پورې ددوی دشمير اودغړيو تعداد لږ وي. په مختلفو قبيلو کې ديو کهول دنسلو نو تسلسل توپير کوي اما په عنعنوي توگه پښتانه تر اوم پښته پورې ديوې پلرینې مړه اوږو ندې نارينه او ښځې ديوه کهول غړي گڼل کېږي. دوی دويني دارتباط له مخې کهول جوړوي اوددوی په کهول کې هغه اشخاص چې ددوی سره دويني نسبې ارتباط نه لري نه راځي. په قبيلوي جوړښت کې کورنۍ وروستي کو چنی وا حد دی.

هره قبيله شفا هی يا ليکلۍ نسبونه (شجره) لري «۲» د اکثره قبيلو دشجرو په سر کې واقعې يا افسانوي «پلار» ولاړ دی. له يوه پلار

۱- دامير عبد الرحمن خان (۱۸۸۰-۱۹۰۱) په دوره کې حکومت دپکتيا ولايت دقبيلو څخه مليشا پي عسکر نيول. قبيلو دملاتړ دشمير له مخې شمير وکړ او دقبيلو دشمير له مخې پي حکومت ته مليشا ورکړه. سره له دې چې او س ددغو قبيلو دوگړو شمير زيات شوی دی اما تراوسه خلک ددغو خت شمير ته اشاره کوي. اوپه خبرو کې ځدرا ن نه زره، منگل نه زره، تنی دري زره، گربز يوزر او مندوزي زر تنه ملا تپگڼې.

۲- ځينو داخلي او خار جی پوها نو دپښتنو دتاريخ ليکلو په ترڅ کې دلويو قبيلو شجرې ليکلي دي. هر ليکوال په خپل وخت کې دځينو قبيلو شجرې ترکهول رارسولي دي. ځينې شجرې پخواني دي او په ځينو نوو شجرو کې ياد ځينو قبيلو ذکر نشته اويا دځينو قبيلو خيلونه نه دي درج شوي.

څخه ټوله قبيله سر چينه ا خلی او دقبیلې ټول غړي دوینی دارتباط په لحاظ ځانو نه دغه یوی «پلرینی» ته منسوبوی . ډیری لږی قبیلې داسی هم شته چی دپلار په ځای یی د«مور» په نوم شهرت پیدا کړی دی. لکه څنگه چی قبيله دیو پلار په نوم شهرت مومی ، خیل، پښی، کهول او کورنی هم دیو نامتو مشر په نوم شهرت پیدا کوی . خو مره چی وخت تیر یز ی هومره دقبیلې نفوس زیاتیدو وخت دتیریدو او نفوس دزیا تیدو له کبله کورنی په پلرینو* (پلرگنو) پلرینی په پښو او پښی په خیلونو بدلیدو چی داعمليه دقبیلې په چوکات کی دننه دیو رته نه کښته دقبیلې ځانگی زیاتوی . په پښتني ټولنه کی دوینی یا نسب په وجه نږدی والی اولری والی مهم افکتور گڼل کیږی . که چیری دوینی دنژدی ارتباط په وجه دوو یا دریو قبیلو دشجری له مخی دیو پلار او یوی مور څخه نشات کړی وی دغه قبیلې دهغو قبیلو په پرتله چی دیو پلار څخه وی او مور یی بيله وی ځانو نه (سکه) بولی او دمیرنی مور څخه قبیلې ناسکه، که چیری قبیلې د دوو وروڼو په نومونو بیلې شوی وی ، په دی صورت کی دمیری مور څخه ناسکه قبيله د(تره) داولادی څخه دجوړی شوی قبیلې په تناسب دوینی ارتباط په لحاظ نژدی گڼل کیږی او دلته دتره د اولادی څخه جوړه قبيله د(ناسکه) شکل غوره کوی چی په قبیلوی جوړښت کی دنژدی یالیری یادسکه او ناسکه عملیه تر کورنی پوری رارسیدو ی . دقبیلو ځینو مشرانو ته دقبیلې نه ترکورنی یا دکورنی څخه ترقبیلې دخیلونو ، پښو او کهول ترمنځ دسکه او ناسکه شجره معلومه وی. که چیری دیوی قبیلې غړی دخپلی قبیلې بل غړی ته ځان معرفي کوی دهغه تعریف دکورنی څخه پیل کیږی او که چیری دبلی قبیلې غړی ته ځان معرفي کوی نو هغه دکورنی نه ترقبیلې پوری ټول ورپیژنی . ټولی پښتني قبیلې له پخوا را هیسی په ځانگړو سیمو کی پرتی دی اودغه سیمی دقبیلې دخیلونو، پښو او کهولونو ترمنځ ویشل شوی دی اودکهول یا پښی غړی دخپلو څړځایو نو او زراعتی ځمکو شاوخوا په کلیو کی اوسیدو چی دنورو سیمو او سیدو نکی دشخصی سیمی او سیدو نکی د

* - ځینې پښتانه پلرینو پلر گنی یا پلار گنی بولی ا دیتور.

د قبيلې دنوم په ځای د سيمې په نوم اود يوې سيمې او سيدو نكې يو بل دكلى په نوم هم بو لي (۱).

دافغانستان ځينې مليتو نه لكه تاجك، هزاره او نور د پښتنو — غو ندى دوي يني په اساس ټينگ قبيلوي ارتباطات نه لري او دوي د قبيلو يا خيلو نو په ځاى د سيمو په نو مو نو شهرت لري اودنورو

سيمو او سيدو نكوته ځانو نه د سيمو په نو مو نو ورپيژني (۲) د پښتنې قبيلو دوي يني اړيك — «ارتباط» لكه د تاجك، هزاره اونورو

غو ندى په يوې شخصي سيمې او محيط پورې محدودنه دي. ددوي دويني په لحاظ قبيلوي ارتباط د سيمې او محيط نه پرته هم ساتل كېږي. كه دڅه عوامو له كبله ديو محيط څخه د قبيلې ځينې افراد يافرد بلي سيمې ته ولاړ شي او په پلارني سيمه كې د قبيلې دنورو

غړو غو ندى ځمكه و لري ددوي مهاجرت په پلارني قبيله كې ددوي وراثت په حق تاثير نه كوي او نه د قبيلې سره دوي يني ارتباط تغيير مو مي اودوي په خپله قبيله كې د ملكيت او قبيلوي امتياز حقو قهم له لاسه نه ور كوي. كه چيري د مهاجرت څخه د مخه يا وروسته ځمكه خرڅه كړي اودوي په بله سيمه كې ميشت كېږي په دې صورت كې دوي په پلارني سيمه كې د ملكيت حق له لاسه ور كوي اما ددوي دويني قبيلوي نوم او قبيلوي روابط تغيير نه كوي.

فرد او قبيله:

د پښتنې قبيلوي ټولني محققينو دوه ډول نظر يي وړاندې كړي دي. هغو څيړونكو چي دټولني دغړو په واسطه د قبيلوي دوي دوي

۱ - دكونړ او سيدو نكي د دانگام اوسيدو نكو ته دانگام، ددانگام اوسيدو نكي د مثال په توگه د ډيري دكلى او سيدو نكو سالار زو ته ډيروال وايي.

۲ - د كابل شمال ته د پروان ولايت د پنجشير په سيمه كې تاجك او سيزي دوي د پښتنو غو ندى قبيلوي روابط نه لري اودنورو سيمو خلك يي پنجشيري بولي. همدا شان د هزاره جات د سيمې هزاره په محلي نومو نو لكه ده زنگي جاغوري او نورد محل په نومو نو يادېږي.

د عملی کیدو شدت یی لیدلی دی د قبیلوی اصالت یو اړخیزه، افراطي نظریی وړکړی دی. ددوی په نظر فرد د قبیلوی دوو نو په لاس کی یو ډول میخانیکي او زار (سامان آلات) دی، فرد د قبیلوی دوو نو څخه غاړه نه شی غړولای قبیلوی دوو نه فردی نظر، فردی نوښت «ابتکار» او حتی د فرد ټول فعالیتونه د ټولنی په خدمت کی استخدا موی او په قبیلوی چوکاټ کی دننه د فردی شخصیت ځانگړی هویت او د فردی حقوقو او امتیازاتو له پاره زمینه په نشت حسابین یی. په لنډه وینا دوی فرد د قبیلوی دوو نو د اصالت د لوی ماشین یکی یوه یوه پرزه گڼی. ددوی په نظر څه وخت چی د فرد شخصي او قبیلوی د عمو می گټو تر منځ تضاد پیدا شی نو په داسی حالت کی فرد مجبور دی چی د ډله ییزو گټو په خاطر د خپلو شخصي گټو څخه تیر شی او گروپی یا ډله ییز اصالت ته غاړه کین دی. له بلی خوا هغو محققینو چی په پښتني ټولنه کی یی د فرد د انفرادی گټو له پاره فعالیت اود فردی حقوقو څخه شدید دفاع لیدلی ده دوی هم په افراطي توگه د فرد په فردیت زور اچوی. ددوی په نظر پښتون یواز ی خپلی شخصي گټی او فردی عزت په نظر کی لری او څه وخت چی د قبیلوی د ډله ییز (گروپی) او د فرد د فردی گټو تر منځ دانتخاب سوال راپیدا کین یی نو پښتون حتما دخپلو شخصي گټو او فردی عزت (Honour) تر شا درېزی.

که موږ د پښتني قبیلوی ټولنو اقتصادي تاریخ ته په شاو لاړ شو اود دوی د اقتصادي روابطو په اساس د فرد او ټولنی تر منځ اجتماعي روابط او یو ډبل حقوق او امتیاز وڅیړو نو د خپړنو په نتیجه کی بهرته دا څرگنده شی چی پورتنی دواړه نظریی د پښتني قبیلوی ټولنی د اقتصادي او اجتماعي واقعیتونو سره سمون نه خوری بلکي له دواړو نظریو یو سنتیز (Synthesis) ددوی د ژوند عکاسی کوی. د پښتني قبیلوی ټولنو اجتماعي روابط د دوی د گډه قبیلوی، خصوصی ملکیت د اړوند عملی سره ژور ارتباط لری. دوی شس سیستم په دوره کی هره قبيله په یوه ټاکلی سیمه کی میشت وه اود خپلی سیمي ټوله ځمکه د قبیلوی گډه ملکیت گڼل کیده. د قبیلوی گډه ملکیت او د گډ

ملکیت دورانی و یش دگډ قبیلوی ملکیت د دفاع د ضرورت له کبله ټینگ ساتل کیده اما په واقعیت کی د قبیلې گډ ملکیت په دورانی شکل پر له پسې دو یش په نیټه کی لومړی دخیلونو، بیاد پښو، ورپسې دکهول وروسته دکورنیو او په پای کی سپری سرو یشل کیده چی دراتلو نکي و یش تر نیټې پوری ځمکه د فرد خصوصي ملکیت و. په دی دوره کی د فردو جایب او حقوق معلوم وو. فرد مکلف و چی د قبیلې دنورو غړوسره یو ځای دگډ قبیلوی ملکیت څخه دفاع وکړی اودا حق یی نه درلود چی خپله ځمکه خرڅه یا گروکړی. ددی و جایبو سره ټولنی فرد ته دا حق ورکړی و چی تر بل و یش پوری هغه دخپلی ځمکی د تولید نه آزادانه استفاده وکړی. لکه څنگه چی فرد دکورنی کورنی دکهول، کهول، د پښې، پښه د خیل او خیل د ټولنی قبیلې د دفاع فزیکي قوت و همدغه شان له قبیلې څخه تر کورنی هیچا دا حق نه درلود چی په نور مال حالت کی هغه دخپلی ځمکی اویاد ځمکی د تولید د حق څخه په زور محروم کړی د زور د محرومیت په صورت کی د ټولنی دود دو نو هغه ته حق ورکړی و چی په انفرادی ډول یادنژدی خپلوا نو په ملاتړ د هر تیری کوونکی په مقابل کی دخپلو حقوقو څخه دفاع وکړی. په دی دوره کی دویښی قبیلوی روابط او په قبیله کی د غړی توب په وجه په گډ قبیلوی ملکیت کی حق پیدا کول دوه عمده فکتورونه وو ځکه چی د قبیلې غړی توب او په ملکیت کی مساوی حق هغه ته د قبیلې دنورو غړو غوښتی مساوی دریځ ورکړی و. هغه دویښی د اړیکو او اقتصادي مساوی دریځ په برکت د قبیلې دهر غړی (سیال) و اود مساوی دریځ له کبله هغه له کورنی څخه تر قبیلې پوری په ټولو ټولنیزو چارو کی د مساوی برخی اخیستو حق او امتیاز درلود. له بلی خوا هم دی دریځ د قبیلې په ټولو غړو کی د مات شوی (مغلوب) او لس بزگرا نو او همسایه په تناسب د برتری او قبیلوی ارستو کراسی احساس هم پیاوړی کړی و چی ددی احساس له کبله یی ځانو نه پورته او نورو ته یی په ښکته نظر کتل اود مات شوی او لس، بزگرا نو او همسایه یی خپل سیال گڼل.

دو یش په دوره کی مرکز ی مسلط قدرت و جود نه در لودخو دمر کزی مسلط قدرت نشتوا لی دا معنی نه در لوده چی گو ندی په قبيله کی خپل سری (انارشی) او یاد ځنگل قانون چلیده. بر عکس دقبیلوی ټو لنی دما دی اومعنوی ژو ندوا قعی شرایطو څخه راوتلی او منل شو ی کود (پښتو نو لی) دقبیلی اقتصاد ی او ټو لنیز ژوند ټول اړ خو نه تر تنظیم لا ندی راو ستلی وو. پښتو نو لی قبیلوی ټو لنه خپل سری (انارشی) ته نه پرېښوده اود قبیلوی جوړښت د (Regular Anarchy) ننه یی ټولو فعالیتو نو ته دمنظمی انارشی بڼه ورکړی وه او په قبيله کی یی د فرد او فرد ، دښخی او نارینه د فرد او ټو لنی، دهمسایه اودمحلی ټولنی دغړی اود یوی قبیلی او بلی قبیلی تر منځ روا بط ، حقوق، جزایی او اخلاقی مسایل، اخلاقی دو دو نه او اجتماعی او کلتوری ارزښتو نه تنظیم کړی وو . په لنډه و ینا دگه قبیلوی ملکیت په دوره کی (پښتو نو لی) دټو لنی د اقتصاد ی او ټولنیز چوکاټ د ننه د فرد او قبیلی په اړ یکو ژو ره اغیزه در لوده. دواړه مکلف وو چی دقبیلوی ژو ند د نظم دساتلو په خاطر خپل و جایب و پیژ نی ، یود بل حقوقو ته غاړه کین دی ، دقبیلی نور مو نه په عمل کی پیاده کړ ی او دقبیلی دعو می نظم له پاره د عمو می او خصوصی گټو تر منځ د شعوری در ک په رڼا کی شعوری چلند وکړی.

۲ - دگه قبیلوی ملکیت پاتی شونی اودځمکی دنه خرڅلاو دود:

الف- دگه قبیلوی ملکیت پاتی شونی:

سره له دی چی دېر یڅونه پرته او س په پښتنی قبیلوی ټو لنو کی دگه قبیلوی ملکیت و یش دودځای خصوصی ملکیت نیو لی دی خو بیا هم دو یش ددور ی دگه قبیلوی ملکیت ، دځمکی دنه خرڅلاو ، د وینی د اړ یکو په لحاظ دسیال نفوذ ، دفز یکی قوت برلا سی (بر تری) ، قبیلوی ارستو کراسی، اودپښتو نو لی ددود پاتی شو نی (بقایا) تر او سه په لږ تغیر سره په قبیلوی ټو لنو کی وجود لری. دخصوصی ملکیت دمو جود یت سره سره دقبیلی په پخوا نی

روښنایي جوړښت کی دتغیر د نه راتگ اساسی علت دادی چی دپخوا په شان هره قبیله اود قبیله سی وا حدو نه په خپله مشخصه سیمه کی پراته دی . لکه څنگه چی دقبیلو ترمنځ دځمکو ، او بو ، خرځایونو ، وړ شو ، غرو نو او ځنگلونو ټاکلی یا ناټاکلی حدود معلوم دی . همدغه شان دقبیلې په ځا نگرې سیمه کی دهر یو وا حد او په پای کی د فرد دخصو صی ملکیت انداز ه اود قبیلې په گډه ملکیت ، للمی اځمکې ، اڅر - ځایو نه ، ورشو ، غرو نه او وځنگلو نه (۱) کی یادوا حدونو او یاد فرد دخصو صی ملکیت برخه معلومه ده . دو ینی قبیلو ی ارتباط اود گډه قبیلو ی ملکیت عملیو دیو بل په تقو یه کی ژور تاثیر پری - ایښی دی ځکه چی تراو سه پوری خصو صی ملکیت قبیلو ی چو کات او گرو پی شعور نه دی مات کړی اود خصو صی ملکیت په ارتباط فردی شعور تکامل نه دی موندلی . تراو سه پوری دقبیلې هروا حد ځان دبل وا حد غړی بولی او لا تراو سه دخصو صی ملکیت په اساس دقبیلې دغړو تر منځ ویشل شوی ځمکی ته (زم و ښ) دځمکې په نوم اشاره کوی .

دمثال په تو گه څه وخت چی دقبیلې یو غړی یو باندنی شخص ته خپله ساحه اوځمکه ور بښی او مړی هغه دټولی قبیلې دسیمې حد ، بیا دوا حدو نو برید ونه (حدود) وروسته دکور نی او په پای کی خپله برخه ور بښی او «زما» اصطلاح محدوده یوازی د خپلی برخې خصو صی ملکیت له پاره په کاروی . همدا ډول که چیری دباندنیو قبیلو دیووا حد له خوا د قبیلې دیووا حد په خصو صی ملکیت یاد قبیلې په نامو سس دقبیلې دیو غړی په شخصیت (مړ زخمی یا تو هین شی) تیری و شی نود قبیلې نور وا حدو نه دخپلی قبیلې دوا حد دملاتړ له پاره را ځی اود پردیو دتیری په مقابل کی په گډه دفاع کوی .

۱ - تراو سه په سالار زو ، ما موندو ، گرېزو تنیو او نور و کی پدی شیانو گډه ملکیت و جودلری .

ب- دځمکي دنه خر څلاو دود:

لکه چې مخکې ور ته اشاره شوی ده دو یش په دوره کې د قبیلې غړي یوازی دگډ قبیلوی ملکیت د تولید څخه د استفادې حق درلود اما هغه دا حق نه درلود چې ور رسیدلی ځمکه گرو یا خر څه کړي. د خصوصي ملکیت د منځته راتګ او په خصوصي ملکیت د حق د تثبیت له کبله او س دځمکي څښتن دځمکي د خر څلاو، بڅښلو، گروولو او اجارې ور کولو پوره واک او حق لري خو په عمل کې لاتر او سه د دځمکي دنه خر څلاو پخوا نې دود په لږ تغیر په خپل ځای پاتې دی. ځکه چې تر اوسه په قبیلوي ټولنه کې دځمکي خر څلاو ته په ښه نظر نه کتل کېږي او دځمکي خر څلاو ځینې قبیلوي او ټولنیز محدود یتونه لري. نارویجی و گډ پوه فرید ریک بارت د سوات د یو سفزو د څیړنو په ترڅ کې دی مو ضوع ته داسې اشاره کوي: « په سوات کې دځمکي د خر څلاو ځینې محدود یتونه داپه خر گندو ل ښیې چې دو یش سیستم له منځه تلو سره د بیاو یش پر ته بل هیڅ شی له منځه نه دی تللی. د گروپ د وحدت مفکوره چې په ځمکوباندې د گرو پ د حقو قو سره تړلې ده په خپل ځای پاتې ده. د خر څلاو محدود یت دا معنی لري چې ... ځمکي دی باید لومړی نژ دی خپلوان، وروسته گاونډیان او که دوی یې نه شي اخیستلای نو د کلی مشران دی واخلې. که چیرې دوی دغه ځمکه وانه خلی نو بیا یې سیدان او روحانیون داخیستو حق لري. په پای کې هغوکسې نو ته چې دځمکي د پلورونکي د پښت او نسب څخه نه دی دځمکي داخیستو حق ور کول کېږي» (۱)

دځمکي دنه خر څلاو او په خر څلاو باندې محدود یت د پښتنو قبیلوي په قبیلوي او ټولنیز جوړښت کې پروت دی. تر اوسه په قبیلوي ټولنو کې ځمکه د تولید اساسي وسیله او دځمکي د ملکیت په اساس اجتماعي هیرارشي (مرتبیزه لړۍ یا سلسله مراتب) * او ټولنیز

(1) F. Barth, the system of social stratification in swat, cambridge p — 1960

* ددغې کلمې پښتو معنی (د مرتبو سلسله) ښودله شوې چې کولای شو مرتبیزه لړۍ یې هم وولو. انگریزي کلمه یسHierarchy ده. ادیتور.

روابط جوړ شوی دی او په تولیدی وسیله باندی دملکیت حق درلودل یانه در لودل په قبيله کی د فرد ټولنیز دریخ ټاکي. په زراعتی - اقتصاد کی ځمکه او دځمکی ټولید یوازینی پانگه که د ځینو لږتیاووله کبله لکه دواډه، مړینی، دښمنی او نورو لگښتونو له پاره یوڅوک یا کورنی ځمکه خرڅه کړی پدی صورت کی دی یوازی دوینی داپر یکی په لحاظ د(سیال) دریخ ساتی اما په قبيله کی د اقتصادي نابرابرۍ څخه بی برخی کيږي. په ټولنیز، مرتبه ییزه لږی کی ښکته لویږی اود ټیټ دریخ له کبله د پخوا په شان د قبیلې په ټولنیزو چارو کی برابره د رځه نه شی اخیستلای. په یو وخت کی مساوی او اوس دځمکی دنه در لودلو له کبله د غیر مساوی شخص دکورنی دسیالانو په منځ کی د بزگر، کارگر، مزدور او همسایه په څیر ددویمي درجی دریخ غوره کوی چی دغه موقع یا دریخ دهغه دسیال د ترزیق شوی روحی منافعی عمل دی او په راټلو نکی کی هغه اود هغه کورنی دروا نی ستونزو سره مخامخ کوی. دسیالانو په منځ کی دسیال د دریخ څخه رالویدل اود دویمي درجی په دریخ کی دسیال د لاس لاندی کار کول په خپله سیمه کی دکارڅخه پردی والی (بیگانگی) منځته راوړی دی.

یو پښتون دکار له پاره داسی سیمي ته ځی چی هلته دده قبیلوی سیال و جودو نه لری. دلته هغودرندو او شاقه کارونو کولو ته آماده دی خو په خپله سیمه کی دسیال د لاس لاندی کارته غاړه نه ټیږی.

په قبیلوی ټولنه کی دځمکی خرڅلاو په پلو روونکی، اخیستونکی اود قبیلې په واکمنو ناوړه اغیزه کوی. پلورونکی دخرڅلاو د عمل په نتیجه کی پلارنی سیمه پریږدی. په قبيله کی دکورنی (نوم او نښان) له لاسه ورکوی د نږدی خپلوانو د ارتباط اود پلرینی له هدیږی څخه محرومیږی چی د قبیلوی دود له مخی د اډول محرومیږی. میتونه یو پښتون ته سخت او گران تمامیږی.

سره له دی چی دپلورو نکسی ځمکه دهغه دکهو ل څخه دباندی نه‌ئې . دهغه نږ دی خپلوان ته لږ ډول کښ ی اود خپلوان په لاس دملکیت دزیات تمر کز په و جه دهغه اجتماعی دریځ لوړېږ ی خوبیا هم په قبیلوی ټو لنه کی دخصوصی ملکیت درو حیی او غوښتنی سره سم خپلوان هم دځمکی دخرڅلاو ته هڅوی چی په عمل کی دخرڅلاو عملیه ډیره ورو (بطی) ده . که دیوی خواشتمن خپلوان په دی وپوهیږی چی دځمکی داخیستو په و جه دهغه ټولنیز مو قف لوړېږ ی اود ځمکی داضا فی تولید په مقابل کی نوره ځمکه هم اخیستلای شی له بلی خوا هغه په دی هم پو هیږ ی چی په قبیلوی ټو لنه کی د فرد دمو قف په ځای دټو لی قبیلی دریځ او د خصوصی ملکیت په ځای دکهو ل فز یکی قوت او ملا تر مهم رو ل لری .

که چیری شتمن خپلوان دځمکی دخرڅلاو عملیه تشویق کړی اود ځمکی دخرڅلاو نه ورو سته دکهو ل کورنی نورو سیمو ته ولاړی شی نو ددی عملی په نتیجه کی دقبیلی ټول وا حدو نه دفز یکی قوت او ملا تر په لحاظ کمزوری کښ ی چی په پای کی دفز یکی قوت او ملا تر کمزور تیا په خپله قبيله دنو رو په مقابل کی کمزور ی کوی . همداعلت دی چی دخصوصی ملکیت دتمرکز سره سره د قبیلی ټو ل واحدو نه او قبيله دفز یکی قوت او ملا تر دساتلو او پیاوړ تیا اود قبیلوی فز یکی قوت او ملا تر دکمزور ی کیدو دمخنیو ی په خاطر دځمکی دخرڅلاو دهڅو نی په ځای دځمکی دخرڅلاو ممانعت کوی .

دځمکی دخرڅلاو د محدودیتونو په برخه کی دفر یدریک بارت دا نظر چی ځمکه لو مری نژ دی خپلوان ... او په پای کی باندي خلك اخلی دقبیلوی ټو لنی دو ینی داړ یکو اهمیت څرگندوی . په قبیلوی جوړښت کی د نژدی او لری خپلوانو اود پر دیومفکوره یا مفهوم (Concept) دپښتنو دټو لنیزو روابطو سره نه شلیدو نکي اړ یکی لری . دنژ دی، لری او پردیو مفاهیم دوینی دارتباط په لحاظ منځته را غلی دی . دامفاهیم نسبی بڼه لری او په نسبی تو گه که دیو کهو ل دننه دیوی ټا کلی کورنی غړ ی دکهو ل دنور وکورنیو

په تناسب نژدې خپلوان وي او د کهل دنورو کور نيو غړو ته لري خپلوان وايي . همدا شان ددې ټاکلي کور نې دکهل دنورو ، کور نيو غړي دپښې دنورو پلرينو په تناسب دنږ دي خپلوانو په نوم بلل کېږي . دوي دارتباط په لحاظ دنږ دي او لري خپلوانو دا نسبي عمليه دقبيلې په ټولو واحدونو کې وجود لري چې دا پروسه يوازې ديوې ټاکلي قبيلې په واحدونو پورې محدوده نه پاتې کېږي بلکې نورو قبيلو ته هم خپريږي . په عنعنوي توگه پښتانه تر اووم پښت پورې دکهل غړي دنږ دي خپلوانو په توگه مني . دپښې نورو پلرينو ته لري خپلوان او يا ور ته پردې هم وايي . پردې اصطلاح دقبيلې دننه دنورو پلرينو ، خپلوانو او هم دقبيلې دباندې دنورو قبيلو اود پښتنو نه پرته دغير پښتنو عناصرو له باره يوشان استعما لېږي . دنږ دي خپلوانو او پرديو ترمنځ دي لرغوني دود په قبيلوي اړيکو کې دقبيلو ترمنځ دسرحدونود ساتلو روحیه ټينگه ساتلې ده چې پاتې شوې يې تراوسه په اوسنيو قبيلو کې ليدل کېږي .

لکه چې مخکې ورته اشاره شوي ده دغه قبيلوي ملکيت ځمکه ، د قبيلې دښکته واحدونو ترمنځ ويشل کيده چې په پای کې دکور نيو غړو ته برخې ورکولې کيدې . دکور نيو غړو دکهل دنورو کورنيو په مقابل کې دخپلې برخې دځمکې او همداشان پورته دواحدونورو واحدونو په مقابل کې او په مجموعي لحاظ ټولې قبيلې دنورو قبيلو په مقابل کې د ملکيت له حقوقو څخه دفاع کوله . څرنگه چې ديوې کور نيو غړو دکهل دنورو کور نيو غړو ته په خپل ملکيت کې ځای نه ورکاوه همدغه شان پورته واحدونو دقبيلې نور واحدونو ته او په سر کې ټولې قبيلې په گډه ملکيت کې دنورو قبيلو درانونو تلو مخنيوی کاوه . دپخواني قبيلوي دود له مخې په اوسنيو قبيلو کې هم نژدې خپلوان نه غواړي چې لري خپلوان او پردې دځمکې داخيستو له کبله ددوي په ملکيت او خپل منځي ټولنيزو چارو کې حق پيدا کړي .

دځمکي دخرڅلاو په باره کي داسلا مي شر يعت دشفع مفهو م هم دقبيلو ي دو دو نو سره مغايرت نه لري . دشر يعت دحکم سره سم دځمکي داخيستو لو مړي حق هغه شخص لري چي دپلورو نکي سره په ملکيت کي متدا خلوي (ورور يابل نژ دي خپلوان) ، په دو يمه در جه کي هغه شخص دځمکي داخيستومسته حق دي چي دده اود پلورونکي ځمکي ديوي ويا لي څخه اوبه خوري او ياد دوا پو ځمکوته يوه لياره تللي وي او په در يمه درجه کي هغه شخص ته حق ور کول کيږي چي دده اود پلورونکي ځمکي يوبل ته نږ دي پر تي وي . دشفع داصولو سره سم په قبيلو ي ټولنو کي يوازي نژ دي خپلوان دپلريني په ملکيت کي متدا خل وي ، دنږدي خپلوانو ځمکي ديوي ويا لي څخه او به خوري ، ځمکو ته يي يوه لياره تللي وي او ځمکي يي يوبل ته نږدي پر تي وي . سره له دي چي په اکثره قبيلو کي پيري ځمکي د شر عي قبالو په ځاي په عرفي قبالو او ياپه شفا هي تو گه ، د شا هدانو په مخکي پلور لي کيږي خو بياهم دشر يعت دشفعي حکم د قبيلوي دود په ليار کي کوم مذهبي خنډ نه دي اچولي او نه په نږ دي خپلوانو د ځمکي خر څلاو له قبيلوي دود سره ټکرکوي . همدا شان مذهبي او روحاني اشخاصو ته دويش په وخت کي دسيري په نوم ځمکي ور کول کيږي چي دمنډ هبي ارتباط په وجه اوس ددوي دقبيلوي جوړ بنسټ او قبيلوي ژوند نه بيليدو نکي بر خه ده .

ددوي په نظر څوک چي دپلار ، نيکه ځمکه خرڅوي هغه يو بد - عمله او د پلار نيکه د هيو کوخرڅوو نکي شخص دي . دځمکي دنه خرڅلاو دعنعنو ي تلقين او تبليغ څخه بايد دا مطلب وانه خلو چي گوا کي دقبيلوي واحدو نو ديو بل او يا دباندنيو پرمخ دروازي تر لي دي . دقبيلي په واحدو نو کي باندني خلک چي ددوي مساوي دي يعني دښځو د خپلوي دلياري راننوتی دي يا يي دوي ته پناه راوړي ده او يا غير مساوي اشخاص لکه همسا يه او کسبگر او نور ددوي سره يوځای په کليو کي او سپږ ي . البته دغه عنا صر دو وخت په تيريدو سره دقبيلي دواحدو نو بر خه گرزيږي

ده او دوی د قبیلې په واحدو نو کی دننه ځمکې اخیستی دی اما په پرتلیزه توگه بیا هم ددغه شان د ځمکو اخیستو نکو شمیر بیخي لږ دی. د قبیلې وا حدو نه په هغو باندنیو اشخا صو یا شخصـــ ځمکه نه خرڅوی چی د هغوی را ننوتل د قبیلې دوا حدو نو تر منځ مروج مساوات او برابر تیا دگډ وډی سره مخا منځ کوی او یا په آینده کی دغه اشخا ص دلوړ تیااو برلا سی دریځ ترلا سه کوی.

ځمکه د اقتصاد ی اوټو لنیـــز دریځ بر سیره دکور نی د اقتصاد ی ستو نزو دلیری کولو له پاره، اساسی پانگه ده. که دځمکـــی دخرڅلاو د محدود یتونو له کبله دځمکې پلور ل عمو می رواج نه لری لاکن داړ تیا وو په وخت کی د ځمکې څښتن په دی امید چی په آینده کی به دگرو پور خلاص کړی خپله ځمکه د نغدو پیسو یا جنس په مقابل کی گرووی. دگر ویدوپه صورت کی دځمکې تولید په گرویدار پوری اړه مو می او کوم وخت چی گر وو نکي د خپلې ځمکې دگرو پور گرو یدار ته ورکړی ځمکه بیر ته دځمکې څښتن ته ور کول کيږی *.

* په ځینو سیمو کی مثلا د غز نی دشلگر په سیمه کی گرو ی عمو ما داسی شکل لری چی ځمکه گرویدار ته نه سپار له کيږی بلکی په خپله دځمکې دخواوند له خوا کر له کيږی اود هغی اندازی ځمکې حاصلات گرو یدار اخلی چی دگرو کولو په وخت کی ټاکله شوی وی. مثلا که چیر ی یو سپری یو چارک (د محلی ویش دود په اساس د ځمکې ډیره زیاته اندازه شواروزاو ډیروړو کی مقداریی خورد او نیم خورد بلل کيږی) ځمکه و لری نو کولای شی چی یوه برخه یی گرو ورکړی اود خپلې نور ی ځمکې سره یی په خپله وکړی او حاصل یی گرو یدار ته ورکړی. دغه دیوی برخی گروول هم دوه ډو له دی چی یوی ته یی پخه گرو ی وایی. دپخی گرو ی مثلا پو خ چارک ځمکه په صورت کی دگرو شوی برخی له حاصلو څخه دځمکې خاوند ددهقانی اجوره نه شی گرزولای او با یـــد حاصل یی پوره گرو یدار ته ور کړی. بل ډول یی خامه گرو ی ده چی په هغه صورت کی دمځکی خاوند**

همدا شان که یو شخص بلی سیمی ته ولاړ شی او یادځینو سټو نړو له کبله په خپله دځمکې سر پر سټی نه شی کولای هغه خپله ځمکه یو چا ته په اجاره ورکوی چی اجاره دار ټاکلی غله په ټاکلی وخت دځمکې څښتن ته ورکوی . دگرو ی معکوس د ځمکې څښتن هروخت چی وخواړی خپله ځمکه داجاره دار څخه په خپل تصرف کی راوړلای شی.

لکه څنگه چی دقبیلوی ټولنو دمرگ، ژو بلی دپېښو څخه څرگندېږی ډیری پېښی دځمکې په وجه رامنځته کېږی . که یو شخص یا اشخاص په زور ، جعل او ټگماری سره دنو رو ځمکه ونیسی نو د ځمکې څښتن د دانگام دخلکوددی ویناله مخی (که سړی ناروغ شی، وزه یا میزه ورته حالېږی اودهغه پو سټکی ناروغ ته اچول کېږی . که ځمکه ناروغه شی نو سړی ور باندی ځان حلالوی او خپل پو سټکی ناروغه ځمکې ته اغوندی «تر مرگه دخپلی ځمکې د ملکیت څخه دفاع کوی.

۳- سیال:

دگه قبیلوی ملکیت په دوره کی دقبیلوی غړی توب هر غړی ته په ځمکه کی برابر حق ورکاوه چی اقتصاد ی برابر تیا په خپل وار هغه ته په ټولنیزو چارو کی دنورو غړو سره یو شان دبرابر تیا (سیال) شعور ور بڅښه . په دی پر اوکی طبقا تی توپیر نه و . ټول غړی په یو شان اقتصاد ی ټولنیز و او کلتوری شرایطو کی او سیدل او اقتصاد ی او ټولنیز قدرت په نسبی تو گه دټولو غړو تر منځ مساوی

** خپله دهقانی له گرویدار څخه اخلی گرو یدار یواز ی هغه وخت دمځکی پالنه په خپله کوی چی د هغی دڅښتن څخه ټو له مځکه گروکړی . په دی توگه دځمکې خاوند ترهغه وخته له خپلی مځکی سره کار نه لری چی دگرو یدار پیسی بیر ته ورکړی دگرو ی سیستم ځینی نوری بڼی هم لری چی دلته یی له تفصیل څخه تیریږو . ادیتور

ويشل شوی و . یوه غړی دنور و په تناسب کوم داسی زیات شی نه در لود چی د هغه په واسطه نور غړی تر خپل نفوذ او سلطی لاندی راو لی او په هغوی قـــد ر ت وچلوی .

په او سنیو قبیلوی ټولنو کی دسیال او برابر تیا پخوا نی شعور په لږ توپیر سره په خپل ځای پاتی دی . په قبیلوی ټولنو کی سیال او اوس هم د برابر او رقیب په دواړو مفهو مو نو استعمالیږی . دوینی ارتباط ، ځمکه در لود ل او په اجتماعی چارو کی برابره برخه اخیستل دسیال مکمل خصوصیات دی .

که چیری دقبیلی غړی ځمکه ونه لری هغه په اقتصاد ی او اجتماعي مرتبه ییزه لړی (هیرار شی) کی رابښکته کیږی خودوینی د ارتباط په لحاظ دنورو غړو سیال دی او کسبگرو او گاونډیانو (همسایه) څخه لوړ مو قف لری . که دغه شخص دقبیلی دبل شخص دلاس لاندی ټیټ دریځ په در لود لو کار کولو ته چمتوشی لاس باندی ، شخص لاس لاندی شخص دوینی د ارتباط په لحاظ مساوی گڼی اود هغه سره داسی سلوک نه شی ، کولای چی د هغه شخصیت او عزت - النفس ته صدمه ور سوی ، ځکه چی دتیری په صورت کی هغه د سیال په حیث دتیری کوو نکي څخه د بدل داخیستو حق لری .

دوینی او ټولنیز ، اقتصاد ی ی برابر Egalitarianism

په قبیلوی ټولنه کی دسیال او برابر تیا شعور دو مړه تر زیق کړی دی چی ورور له ورور ، دتره زوی دتره له زوی ، کور نی له کور نی ، دقبیلی یو واحد له بل واحد او یوه قبيله له بلی قبیلی څخه ځان ښکته نه گڼی او نه په ښکته دریځ قانع کیږی . دغه د برابر تیا شعور په قبیلوی جوړښت کی دیووالی او بیلتون یا وحدت او مخالف یوچوال دوهارخیزوالی (Dualism) منځته راوړی دی چی دغه دوه اړخیزوالی دقبیلی دټولو واحدو نو په خپل منځی اړیکو کی د عمل او عکس العمل په بڼه لیدل کیږی . که چیری دکورنی دغړو یادنو رو ، واحدو نو تر منځ کومه داسی مادی او معنوی لاندجه چی ددوی د برابر تیا شعور ته صدمه رسوی

اوددو ی دپارونې او مخالفت موجب کېږي و جودو نه لري نوپسه
دغسې نور مال حالت کې دوا حدو نو دغړو تر منځ روا بسط
د مرستی دروحيې او گرو پي (ډله ییز) احساس له مخې پر منځ
ځي. دقبیلوی شرایطو منظمو انار شي «بی قانو نی» دقبیلې ټولو
غړوته داشعور ور کړی دی چې دکورنی غړی دکور دپرستیج
(حیثیت) دساتلو او په کور نی کې دگډوډی دمخنیو ی په خا طرخپل
منځی اړیکې ښی و ساتی او کور نی دتجربید دبدو عوا قبوڅخه
دژغور لو په هڅه کې باید چې د نورو مرسته او ملا تر جلب کړي.
دملاتر او مرستی دجلبولو له پاره هر وا حد دنورو سره دښوروابطو
دټینګولو له پاره زیار باسی. د منظمو انار شي دشعور ی درک په
رڼا کې لکه څنګه چې دیوی کورنی کشران دخپلو مشرانو درناو ی
کوی دخپلې کور نی پت او حیثیت ساتی اود خپلو گټو ساتندوی دی
همدغه شان باید دوی جدی پاملرنه وکړي چې د نورو وا حدو نو
دمشرانو شخصیت مادی گټو او معنوی حیثیت ته صد مه و نه
رسوی. لکه څنګه چې دکور نی مشران مکلف دی چې دکورنی د
کشرانو دسیالۍ او برابر تیا شعور دبی خایه تو هین دشخصیت درا
ټیټولو اود حقوقو دغصبو لویه وجه زیانمن نه کړي نو همدغه شان
توقع دنورو وا حدو نو دغړو څخه هم کېږي.

که دتره زامن (نږ دی تربرو نه) په خپل منځ کې اقتصادي ،
اجتماعي او کورنی شخړې و نه لري دوی خپل منځی اړیکې دښځو
دخپلو له لیاری لاتقو په کوی او په دی وسیله دکور نی دو حدت او
فزیکي قوت دلری تر برو نو په مقابل کې پیاوړی ساتی. په نورمال
حالت کې دکهول غړی دیو بل سره دمړینې او واده په مراسمو کې ، د
اشر په وخت کې یا په اصطلاح دغم او ښادی په ورځو کې دیو بل مالی
مرسته او فزیکي ملاتړ کوی. په ټو لنیزو چارو کې مالی مرسته او
فزیکي ملاتړ یو ډول ټولنیز پور دی. په ټو لنیزو چارو کې مادی
مرسته او فزیکي ملاتړ ددو ی دسیالۍ شعور ته کو مه صد مه نه
رسوی اونه یو دبل په مقابل کې خپل مساوی مو قف له لاسه ورکوی.

که یو یاخوتنه یا یو وا حد د یو شخص شو اشخا صو یا دیووا حد مالی مرسته او فزیکي ملا تړ کوی مقابل لوری د ټولنیز پور له کبله مکلف دی چی داړ تیاوو په وخت کی دغه پور ادا کړی. که چیری پوروړی ټولنیز پور ادا نه کړی دهغه یاد هغوی دغه اقدام د ټولنیز نور م په ضد عمل انگیرل کین ی اود غه شان اشخا ص په راتلو نکی کی دنورو له خوا د مالی مرستی او ملا تړ څخه محزو - مینزی.

د قبیلوی وا حدو نو او د قبیلو ترمنځ اکثره شخړی په ځمکه، اوبو مالدار ی، خرڅای، غلا، ځنگل، بنځه، رټلو، و هلو، سپکاوی، وژنی او نورو پېښیږی پېښی تل دهغووا حدو نو تر منځ واقع کینزی کوم چی یاگه ملکیت و لری او یا یو بل ته نږ دی پرانه وی. دهری پېښی شدت او اغیزه دیوی بلی په پرتله توپیر کوی.

که پېښه وړو کی وی اودیوی کورنی دسکه یا ناسکه (د میز ی مور زوی) دورونو تر منځ وی ددغی پېښی اغیزه په ورونو پوری محدود- دی او یوازی دورونو تر منځ خپگان پیدا کوی. که پېښه د تره دزا منو تر منځ واقع کینزی ددی اغیزه دکورنی د دوو پلر نیو، (پلر گنیو) په اولادی کینزی. دورونو په پرتله د تره دزا منو ترمنځ د شخړو او پېښو شدت دیرو ی ځکه چی د تره زامن یو د بل سیال او دکورنی د مشری له پاره پټ او ښکاره رقیبان دی. د ښځو دخپلوی سره سره د پېښو په صورت کی د سیالانو تر منځ د مرستی او ملاتړ پخوانی روحیه ډیره چټکه پسه تر بور و لی (تر بگنی) بدلینزی. د تربگنی په اساس رقابت، او مخالفت د تره دزا منو تر منځ پیل اود غه عملیه د قبیلوی د ټولو واحدو نودنه په مختلفو بڼو وجود لری.

د تربگنی نرم رقابت اود د ښمنی سخت مخالفت دمو ضوع د شدت په کموالی او زیاتوالی پوری اړه لری. دعادی مسایلو په دوران کی تربودان (تربزوغه) په ظاهری توگه دیو پل سره یو ډول ساړه روابط ساتی.

دوی دیو بل سره خبری کوی دغم او بنیادی په ورځو کی گډون کوی، خو بیا هم ددوی په روا بطو کی د خپگان نښانې مو جودې وی. دمتدا خلو اشخا صو یاوا حدو نو ترمنځ تر هغور قابت روان ویڅو چی دوی دغه عادی مسا له په خپل منځ کی او یا دباندنیو منځگړو په واسطه حل کړی. که چیرې د دوووا حدو نو تر منځ په ځمکه یا بنڅه نښته پینښه شی او پدی نښته کی له یوی خوا له دواړو خواوو څخه مرگ ژو بله کیږی نو مسا له حاده بڼه غوره کوی. چی په دی صورت کی مساله د تر بگنی در قابت څخه د دښمنی د مخالفت تر حده رسېږی. دهری سیمی ډلی غړی په اتوماتیک ډول دخپل وا حد په نوم راټو - لیرې او ټول په گډه د مقابل لوری په ضد درېږی. په داسی موا ردو کی د دواړو ډلو تر منځ روا بط شلېږی او هر ه ډ له بلی ته د مادی اوځا نی تاوان رسولو او مخصوصا زیانمن لوری د بدل داخیستلو له پاره هلې ځلې کوی. په قبیلوی ټولنه کی دښمنی اود دښمنی عوا مل پیچلی بڼه غوره کوی چی دغه شان مسایل د بدل داخیستو یاد قبیلوی دو دو نو له مخی د تاوان دور کو لو او دنورو شرایطو د پوره کولو نه پرته په آسانه حل نه مومی. د دښمنی مساله که له یوی خوا په دښمنو ډ لو مستقیم تاثیر لر ی نو له بلی خوا د قبیلې نورو حدو نه یا اشخاص هم له دښمنی څخه بی اغیزی نه شی پاتی کیدای چی دغه شان دښمنی پایه ټولو وا حدو نو یا په ځینو وا حدو نو تاثیر کوی. په ځینو نښتو کی د قبیلې ټول وا حدو نه یا دوینی دنږ دی ارتباط یاد بندو دخپلوی له کبله او یا د ټولنیز پور یعنی د پخوا نی مرستی اوملا تر په و جه په دوو برخو ویشل کیږی او هر یو دیوی ډ لی په طرفداری درېږی چی د داسی، دښمنی په دوران کی ټول واحدونه د دښمنو ډلو بڼه غوره کوی. دا ډول دښمنی تر هغو روانی ویڅو چی باندنی قبیلې مداخله و کړی او دښمنی ډلی خبرو ته چمتو کړی. په ځینو دښمنیو کی د قبیلې ځینې وا حدو نه یا اشخاص داخلین ی او ځینی نور له مداخلی پر ته خپله بی طرفی ټینګه ساتی چی دغه بی طرفه پایه خپله او یادنو ر و قبیلو د منځگړو سره یو ځای د دښمنو ډ لو تر منځ دسو لی له پاره زیار باسی.

د قبیلوی ټو لنو په ژوند کې تر بگنې او دښمنۍ دیوی بلی سره تړل شوی عملی دی. لکه چې ، مخکې ورته اشاره شویده د دوو تر برو نو د تر بگنې رقابت د ځینو پاروو نکو عوا ملوله کبله ډیر ژر په دښمنۍ بدلېږي . همدغه شان دروغی په صورت کې د دښمنو ډلو تر منځ دښمنۍ مخکې شدت له منځه ځي اما د دښمنۍ له دورې څخه د تر څو خاطر و څه ناڅه بقایا د تر بگنې د رقابت په بڼه پاتې کېږي. همدا علت دی چې د ځینو قبیلو او د ځینو قبیلو دواحدو نو تر منځ تر بگنې او دښمنۍ له پخوا راهیسې راروانی دی او له تیرو پلرو نو څخه راتلو نکو نسلو نو ته پاتې شوی دی او اوس یې یو ډول ، عنعنوی بڼه غوره کړې ده . ځینو عنعنوی تر بگنیو او دښمنیو په ځینو قبیلو کې دکورنۍ دښکته وا حد د تر برو نو څخه نیولی د قبیلې تر حده په ټولو پورته وا حدو نو کې درز اچولی او ډلی ټپلی یې را منځته کړی دی. همدا شان په ځینو سیمو کې ځینې لویې قبیلې هم دوینی دارتباط او یا نورو عوا ملو له مخې په دوو سیاسي ډلو ویشل شوی دی (۱)

د برابري او سیالۍ په شعور ولاړ ددی درز او ډلو ټپلو د والیزم (Dualism) په نتیجه کې د مشخصو سیمو قبیلوی واحدونه او قبیلې په رقابتونو او مخالفتونو اخته دي . دښتنې ټولنې په باره کې د انگلز د تحلیل چې د هغوی (ښتنو) د حکمفرمایي څخه رپت نفرت اود انفرادي آزادۍ سره مینه دهغوی یو پیاوړی ملت د جوړولو

۱ - په ډیرو سیمو کې ښتنې قبیلې په سیاسي ډلو ویشل شوی دی. د دغو ټولو له جملې څخه بڼه مثال د پکتیا دخو ست د سیمې قبیلې دي . دلته د (تور) او «سپین» کوندو نو په نو مو نو د قبیلې په لاندې ډول ویشل شوی دی:

سپین کوند : خدران ، تنی ، مندوزی ، گرېز ، سیری او شمل.

تور کوند : منگل ، اسمعیل خیل ، متون ، لکنې ، کونډې ، منګس ، لنډر سورک او تیری زی.

په ليار کې يو ازينی خنډونه دی صدق کوی (۱) همدی خنډو نو په دوی کی عمو می د سپلین او مرکز ی قدرت ته د اطاعت روحیه ضعیفه ساتلی ده او برعکس به دوی کی یی قبیلوی احساس دو مړه پیاوړی کړی دی چی د قبیلوی ټولنو اکثره غړی یاد خپلو وا حدو نو او یاد ټو لی قبیلې تر سر حده دخپلو مادی او معنوی گټو په پاره کی فکر کولای شی .

مونږ ددوی دسیا لی شعور ته د زور او قدرت په ضد شعور هم ویلای شو . که په قبیلوی ټو لنه کی یو شخص یا اشخاص دمقابل لوری زور او قدرت ته تسلیمیری او یا ور ته دخپلو مادی او معنوی حقوقو څخه تیریری په واقعیت کی دغه شان عمل دشخص یا اشخاصو دسیالی شعور ته تاوان رسوی چی په نتیجه کی ددغسی یو عمل په کولو هغه یا هغوی د قبیلوی روا بطو په مرتبه ییزه لپری کی لاندنی موقف ته راتیږی . ددی اساسی عامل له منځی دوی تل زیار باسی چی یو د بل په مقابل کی مجادله وکړی څو پدی توگه خپل منځی مساوی دریځ او انډول اعاده او خوندي وساتی . همداشان دتاریخ په اوږدو کی بانډنیو عناصرو او پردیو حکومتونو وخت په وخت ددوی د قبیلوی جوړښت دننه درقابتونو ، مخالفتونو او درز او ډلو ټپلو څخه دځانو نو په گټه پوره استفا دی کړی او کوی یی . په لنډه وینا په پښتنی ټولنه کی د زور او قدرت په مقابل کی له خپلو مادی او معنوی حقوقو څخه نه تیریدل ، د مرگ ، ژوبلی ، شرم او سپکاوی بدل نه پریښودل او د رقابتونو او دښمنیو په دورا ن کی مالی او ځانی تاوانونه تحمل کیدل ددوی د برابر تیا دشعور ، مساوی موقف او خپل منځی انډول د اعاده کولو او ساتلو سره نه جلا کیدو نکی اړیکی لری .

که له یوی خوا دسیا لی دشعور دوه گونو فکتور (Dualism) د قبیلې وا حدو نه اود مشخصو سیمو قبیلې په خپل منځی رقابت-

(1) K.M. F.E. on colonialism Moscow, 1978, P. 143

بتونو او مخالفتونو اخته کړي دي اود وا حدو نو او قبيلو اتحاد د
ضعف او کمزور تيا سره مخا مخ کوي، له بلي خوا همدې دوه -
گو نوب (Dualism) دويني دارتباط په لحاظ په نژدې
خپلوانو کې دډله ييزې مرستې او ملاتړ رو حيه هم ژوندی ساتلی
ده اوددوی اتحاد او يووالی پياوړی کړی دی. د خپل
منځي رقا بتونو او مخالفتونو سره که چيرې وروڼو ته دتره -
زامنو له خوا دماډي او يا معنوي تاوان خطر پيداشي نو وروڼه
دتره دزامنو په مقابل کې دريږي. همداشان دتره زامن دکهول دلدري
تر برو نو، کهول دبل کهول، پښه دبلي پښي، خيل دبل خيل،
ځيني قبيلې دنورو قبيلو او په يوه سيمه کې مېشت قبيلې دبانديو
په مقابل کې متحد او سره يو کيږي.

دوی ته دقبيلوي ژوند دروا بطوله مخي دنژدې خپلوانو دفز يکي
مرستې او ملاتړ مثبت ارزښت او گټه معلومې دی. دوی په دې
پوهيږي چې که چيرې دنورو په مقابل کې دنژدې خپلوانو واحدو نو
مرسته او ملاتړ ونه شي او نور (پردې) ددوی دنږدې خپلوانو د
واحدو نو قوت مات کړي نو په واقعيت کې ددوی فز يکي قوت
ماتي خوړلی ده چې په آينده کې دوی دنورو په مقابل کې قبيلوي
مساوي موقف او خپل منځي انډول نه شي ساتلای. دانډول گډوډي
ددوی دبرابر تيا شعور ته نه جبران کيدو نکی صدمه رسوي.

لکه چې مخکې ورته اشاره شوی ده سره له دې چې پښتانه يو بل
ته دمالی او ځاني تاوان بدل نه پريږدي امدابرابر تيا دشعور په
اساس دانډول دساتلو له پاره څه وخت چې دنژدې خپلوانو مخالف
واحدو نه دنورو له خوا دخطر سره مخا مخ شي دوی خپل منځي
رقا بتونه او دښمني پريږدي او دمخالف گډوډيمن په مقابل کې له
يو سنگر څخه دفاع کوي.

همدا شان دبرابر تيا شعور د فرد او قبيلې ديوا حد او بل واحد
او په اقتصادي او فز يکي لحاظ دښکته پورته طبقو او په فز يکي
لحاظ دقوي او ضعيف تر منځ دانډول (Equilibrium)

داعاده کولو او ساتلو په لار کې فعال رول لوبوی . دبرابر تيا شعور په اقتصادي او فزيکي لحاظ تر نورو لوړ او قوي فرديا واحدو نوته دا اجازه نه ورکوي چې د خپل سري قدرت او واک په لاس کې واخلي، انحصار يې کړي او په نورو يې په زور تحميل کړي ، بلکې دبرابر تيا شعور دزور او انحصار په مقابل کې داندول ساتندوی دی . دسيال دشعور له کبله د خپل منځي رقابت او مخالفت په دوران کې د قبيلوي مشر او عادي شخص دواړه مکلف دي چې دپښتو نولي دارزښتو نو او نور مو نو دما تلو څخه ډډه وکړي . که چيرې دقبيلوي مشر يا عادي شخص دقبيلوي ټولنيز ارزښتونه په نظر کې ونه نيسي ، دنورو سره ولسي روا بط ټينگ ونه ساتي او په هر کار کې اودهر چاسره په خپل سر چلند وکړي نو پدي صورت کې دغه اشخاص دقبيلوي ډلو دملا تر او مرستې څخه محروميږي چې په قبيلوي ټولنه کې دنورو له خوادمرستې او ملا تر څخه محروميت دتجربيد معنې لري او په قبيلوي روا بطو کې تجربيدو ډول اجتماعي سقوط منځ ته راوړي .

په پای کې ويلي شو چې دسيال شعور دقبيلوي ټولنو دننه دتربگني متقابل رقابت (Complementary opposition)

منځ ته راوستلې دي چې ددوي ترمنځ رقابت او مخالفت دفردي او ډله ييز قدرت دانحصار په ضد عمليه ده اودغه عمليه تل دبرابر تيا (Egalitarianism) دعا ده کولو او خوندي ساتلو له پاره عمل کوي .

ددوي په اجتماعي روا بطو کې دانحصاري قدرت او اختيار په ځای دډموکراتيک کيدنې (Democratization) پرو سوه وجود لري چې ددي پرو سي والي قعي ښکارندوي ددوي دقبيلوي جرگي سيستم يا موسسه ده .

۲ - فزيکي قوت يا ملا تر:

تربورته بې وروره مه شي او ورور ته بې زويه . (متل) .

دقبيلوي ټولنو د مصوويت او ساتنې له پاره څارندوي او نور دولتي اورگانونه وجود نه لري . دگډ قبيلوي ملکيت دگډي

دفاع له دوری را هیسی تراو سه له کور نی څخه بیا تر قبیلې پوری ټول واحدونه د خپل خصوصي ملکیت او د قبیلې له گډو سرحدونو څخه د هرواحد نارینه غړی دیو بل اود باندنیو قبیلو او نور و په مقابل کې دفاع کوی. د قبیلې وړوکی و ا حد یعنی د کور نی نارینه غړی مجبور دی چی د خپلو ځا نو نو، بنځو، ځمکو، مالداري او د کور دسا مان ساتنه په خپله و کړی اود ضرورت په وخت کې دنورو و ا حدو نو دملا تر او دفاع له پاره هم ځانو نه و ورسوی. دوی تل په خپل فزیکي قوت یا ملا تر متکی وی اود فزیکي قوت په واسطه تل خپل حقوق ترلاسه کوی اوساتنه یی کوی.

په قبیلوی ټولنو کې نارینه پلار و ا که حیثیت لری. نارینه د کور نی څخه تر قبیلې د ټولو و ا حدو نو فزیکي قوت دی او په ټولنه کې امنیت ددوی په خپل منځی حمایت او ملا تر ولاړ دی. د پخوانی عنعنې له مخی اوس هم دنارینه زلمیتوب ددوی د ملا تر له مخی ټاکل کېږی، یعنی یو هلک هغه وخت زلمی تو ب ته رسېږی چی د وسلی د چلولو وړ شی، و سل و ا خلی اود کور نی یاد قبیلې د نورو و ا حدو نو دښتنو په دوران کې و سله و ا ملا تر و کړی. د ملا تر دوخت نه تر زړښت پوری هر نارینه دخپلو وخت دوسلی د استعمال سره پوره آشنا وی او هر یو د غرونو، ناوونو او میدان د گوریلا یی چپاوو نو اود لښکرو یرغلو نو څه، بلکی د محیطی ټولو جگړو په تاکتیکی مهارتونو پوره پوه وی. که یو زلمی شپون و ی او په غرونو کې ر مه ساتی یا بزگرویی قلبه کوی یا پټی ته اوبه ورکوی یا یوازی یا په ډله دیو کلی نه بل کلی ته ځی، یا په کور کې بیده وی هغه در می تر شا و سله په اوبه د ځنگلی حیوانا تو اود غلو مقابله کوی. دیوی او اوبه خو ر (او بولگولو) په وخت کې و سله ورسره وی او د تگ راتگ په وخت کې و سله د ځان سره گرزی اود بیده کیدو په وخت کې یی و سله یاد بالښت دلا ندی او یاد کټ سر ته ولاړه وی. د ماشومتوب له دوری څخه هر زلمی د قبیلوی دو دو نو په اساس تر بیه مومی. هغه د کور نی دننه چی د قبیلوی دودو نو

دانتقال اساسی حجره ده قبیلوی اخلاقی نور مو نه ، ارز ښتو نه او عاد تو نه په ځان منی او په زلمی توب اود زلمیتوب نه وروسته هم ددغو نور مو نو او ارز ښتو نوسره سم چلند کوی.

دقبیلوی نور مو نو څخه یو اساسی نور م دمیرا نی رو حیه ده اود پښتو نو لی له مخی میرا نه ډیر پراخ تعریف لری . په عادی او غیر عادی حالا تو کی دیو شخص میرانه دستا یلو وړ صفت دی . په عادی حالا تو کی باید یو شخص میلمه دوست ، رښتینی ملگری ، په لوز ولاړ ، مودب او داخلاقۍ جر مو نو څخه پاک او په غیر عادی حالا تو کی باید له کور نی څخه تر قبیلې په ننگ ولاړ وی.

هغه باید دجگړی په ډگر کی دښمن ته شا و نه گرزوی او له خپل بدل څخه تیر نه شی . که یو شخص دمیرانی دپور تنیو اوصافو په درلودلو په قبیله کی شهرت پیدا کړی دقبیلې غړی هغه ته په درانده نظر گوری او په اجتماعی روابطو کی ښه دریځ غوره کوی . که یو شخص د میرا نی په ضد عملونو شهرت پیدا کړی هغه د خلکو په نظر کی سپک او په ټولنه کی ښه مو قف نه شی موندلای.

دمیرانی صفت ددوی (پښتنو) په جنگی روحیه کی پوره څرگند - یزی او دارو حیه ددوی د قبیلوی اړیکو څخه سرچینه اخلی . تر اوسه داسی باندنی شرایط منځ ته نه دی راغلی چی ددوی قبیلوی روابط او اجتماع ، اقتصاد ، چوکاټ ورمات کړی . دوی تر اوسه د خپلو قبیلوی شرایطو د ننه یو ډول آزادی ساتلی ده او د خپلو جنگی مهارتونو او روحی په قوت دقبیلوی آزادی حفاظت او دفاع کوی . همدا جنگی روحیه ده چی یو واحد په بل ، یوه قبیله په بله او باندنی عنا صر دسیمې په قبیلو کی په زور نفوذ او پر - مختگ نه شی کولای .

دوی تل دزور دنفوذ او تحمیل دخطری په مقابل کی سره یو کیږی اوداډول یووالی ددوی د قبیلوی چوکاټ دننه خپل منځی روابط ټینګ ساتی چی ددوی قبیلوی آزادی دجنگی روحی ، جنگی مهارتو نو اود باندنیو د خطر په مقابل کی داتحاد په بنسټ ولاړه ده.

خپل منځي اود باندنيو سره د جگړې اعلان داو لسي (قبيلوي)
جرگي (۱) له خوا کيږي .

دهري جگړې له پاره د ملا تر شمير د جگړې دنو عيت له مخي
معلوميږي . که يوه جگړه وپوکي وي نود ملاتړ شمير هم لږ وي او
که چيري جگړه لو يه وي ، نو په لويه جگړه کي د قبيلي ټول نارينه
د جگړې په لور سوق کيږي . د جگړې ډگرته د تگ نه مخکي د خپلو نو
ځايو نه معلوم وي او هر خپل خپل جنگ ځاي ، د پښو دکهولونو
او کورنيو تر منځو يشلي وي . که چيري د جگړې ډگر نږدي وي د
د هر واکمن بنځي او پيغلې دخپلو نارينهو سنگرو نو ته ډوډي ، اوبه
کار توس او نور جنگي ضروريات وروږي . د قبيلوي دو د له مخي
جگړې په دوران کي بنځه ، ماشوم او هغه سپين ټيري چي د ملا تر
نه وي نه وژل کيږي . (*) همدا شان که په يو سنگر کي ځيني
اشخاص د مقابل لور د يوشخص په ضمانت ځانو نه تسليم کړي
هغوي د مرگ ژوبلي څخه خلاص دي .

په ناڅاپي جگړو کي چي د دواړو خواوو فزيکي قوت يوشان
نه وي د بي ځايه مقاومت او ځانونوژني په ځاي تيښته ميرانه گڼل
کيږي . د مثال په توگه که د يوې ډلې شمير سل اودبلي شل وي او
سل کسيزه ډله ناڅاپه حملې وکړي او شل کسيزه ډله خپل
مرگ ژوبله اوسپکاوي احساس کړي په داسي حالا تو کي مقاومت
او ځانونه ميرانه نه ده ، بلکي حماقتور ته ويل کيږي . په داسي
مواردو کي ((دځوانانو يا خرپ دي ياتړ)) يعني تړپ و هل
او ځان خلاصول ميرانه ده .

(۱) دکو نږ په سيمه کي دغسي يوي جرگي ته و ستلي جرگه وايي .
وستل دهغه ميدان نوم دي چي دکلي يا اولس په منځ کي واقع او
خلک دغونډي کولو له پاره په کي راغونډيږي .

(*) که د جگړې په دوران کي د جنگ ډگر ته بنځي راشي او دوي
د جگړې د بندو لو غوښتنه وکړي د پښو دغوښتنې په اساس دواړه
ډلې جگړه بندوي . که يو نارينه د جگړې په دوران کي د بنځي توهين
کوي هغه د ميرانې نورم ماتوي او هغه عمل غندل کيږي .

۵ - بدل :

که یو شخص ډیر جایدا د اوډیرو لونی و لری او زوی و نه لری په قبیلوی ټولنه کی دغه شخص د فزیکي قوت په لحاظ ضعیف او په ژوند باندی میراث گنجل کیږی. سره له دی چی داسلا می شریعت په حکم دپلار په میراث کی دوو لونی دیوه زوی سره مساوی حق لری اما د قبیلوی دود له مخی لونیو ته میراث نه ورکول کیږی ، بلکی دپلار دمړینی نه وروسته د هغه جایدا د هغه زوی یا زامنو ته پاتی کیږی.

تراوسه په قبیلوی ټولنو کی دخو له ویش له دوری څخه دا عنعنه راروانه ده چی پلار لونیو ته او ورور خویندو ته په میراث کی ځمکه او نور منقولو لیا غیر منقول شیان نه ورکوی چی هغه یی دپلار یا ورور دکور څخه د میره کور ته منتقل کړی. که چیری یو شخص ډیری لونی ولری، مگر بی زوی په میراث مړشی ددی شخص دکور نی تسلسل پای ته رسیږی اودده منقول او غیر منقول جایدا، ځوانه کو نه او ناواده لونی دده نژدی وارثانو ورور یا وروڼو ته او که ورور و نه لری ورور و نه او که دا هم و نه لری دتره زامنو ته رسیږی. دمړه سړی ناواده لونی یا ورور و نه او یاد تره زامن نکاح کوی او که بل چاته یی ورکړی د هغوی دسرو لوړ میراث خواره اخلی .

پښتانه دکور نی د منځه تلو اود زوی نه پرته نورو میراثخوړو ته دبنځو ، لونیو او جایدا د پاتی کیدو څخه ډیره زیاته کړه کوی. که چیری دیو شخص زامن نه کیږی هغه د زوی د پیدا یښت په هیله بله بنځه کوی ترڅو چی یو زوی یی پیدا شی اود هغه دمړینی نه وروسته د هغه دکور نی تسلسل جایدا د او تورسری په خپل کور خو ندی پاتی شی.

زوی دکور نی د تسلسل اساسی محور، دپلار د منقول او غیر منقول جایدا وارث، اقتصادی گټندوی، دکور نی ساتندوی ، دپلار ددوستانو دوست، دپلار د دشمنانو دشمن، دکور نی دبدو بدل اخیستونکی او په ټولو قبیلوی چارو کی دکور نی نماینده وی . هغه شخص چی ډیر زامن یا وروڼه لری هغه په قبیلوی ژوند او روابطو کی د

کورنۍ په فزیکي قوت متکي وی او د فزیکي قدرت له کبله د قبیلې نور واحدو نه د هغه د سپکاوی دو هلو، وژلو او د هغه په مادي حقوقو او خصوصي ملکیت باندې د تیرۍ څخه ډډه کوي. د بدلېدو اخیستو د عنعنې له مخې تیرۍ کوونکي په دې پوهېږي چې که چیرې هغه د ملاتړ لرونکي شخص په شخصیت یا په مادي حقوقو او خصوصي او شخصي ملکیت تیرۍ وکړي هغه به کسان ته نه پاتې کېږي او په آینده کې، د متقابل عکس العمل سره مخامخ کېږي. ددې پر عکس که چیرې یو شخص ډیر جايداد او لوڼۍ ولري او هغه به یې زوی او بی وروره وي او تر شا کورنۍ فزیکي قوت او ملاتړ و نه لري دغه شخص د قبیلوي روا بطو په لحاظ ضعیف او بی ملاتړه گڼل کېږي او د دغه شان شخص سره د بدود کسان څخه ډار لږ وي. په قبیلوي ټولنو کې داسې قضیې ډیرې پېښې شوي دي چې تر ټولو بی ملاتړه میراث تر ټولو دمیراث له پاره پټ او یانېکاره وژلي دي (۱)

په قبیلوي ټولنو کې د کورنۍ د بدو بدل اخیستل په میراث پورې ارتباط پیدا کوي. دوی د دیني ارتباط په لحاظ زوی د پلار، ورور، دورور، وراره، دتره، دتره زوی، دتره دزوی، میراث خواره دي، نو که چیرې په یوه کورنۍ کې پلار د نورو له خوا توهین، یا مېشتی یا کورنۍ ته یې شرم واړوي نو په او له درجه کې د زامنو مسوولیت دی چې د پلار او د کورنۍ د شرم بدل واخلي. که زوی و نه لري دغه مسوولیت د هغه وروڼه، ورپسې د هغه ورور و نه، بیاد هغه

(۱) که د میراث له پاره قتل په پټه وي او د قبیلې نور واحدو نه ور باندې پوه نه شي نو په دې صورت کې میراث خواره (ورور یا دتره زوی) د مقتول جايداد، اوښځینه وگړي په خپل تصرف کې راوړي. که چیرې د میراث له پاره د قتل څخه نور واحدو نه خبر شي هغوی راټولېږي د قاتل په کور حمله کوي. که قاتل په لاس وړ شي هغه وژني او که قاتل تېښتېدلی وي د قبیلې غړي د قاتل او مقتول دواړو کوږونو ته اور اچوي، سامان یې تالاکوي، څاروی یې حلالوي، فصلونه او باغونه یې وهي.

دتره زا من او په پای کی د هغه نور نژدی خپلوان یی تر سره کوی. دزوی څخه نیولی تر لیری تربرونو پوری د کور نی یا کهول نارینه غړی مکلف دی چی دنورو څخه دکور نی دشرم اود کور نی دغړی دقتل بدل والی او په اصطلاح دپښتو هو ډ پوره ، او مسوو لیت تر سره کړی او په آینده کی ځانو نه دپیغور څخه خلاص کړی. که چیری دکورنی نارینه زوی او نور دکور نی دشرم او قتل بدل وانه اخلی ، سترگی ور باندی پتی کړی په واقعیت کی هغوی دپښتو نولی د دود له خوامنل شوی اصول ، یعنی بدل څخه غاړه غړوی او په قبيله کی دغه شان اشخاصو ته دبی غیر ته ، کور شرمی ، قوم شرمی ، بی پښتواو په نورو نومو نو پیغور ورکول کیزی.

بدل اخیستل دقبیلوی ټولنود منظمی انارشی تقاضا ده . دلته قانونی مصوویت او ساتنه نه لیدل کیزی . هر تیری کوونکی مخکی له دی چی عمل و کړی هغه دخپل عمل په مقابل کی د مقابل لوری په عکس العمل یا بدل پوهیزی . دبدل دناوړه عواقبو له ډاره هر څوک زیار باسی چی دخپل تیری کوونکی عمل په وجه خپل ځان او خپل اولاد د خطر ی سره مخا مخ نه کړی . بدل دیو کنترول کوونکی بندیز په توگه هر تیری کوونکی ته دهغه دعمل د ناوړه عواقبو په باره کی د عمل څخه تر مخه د فکر او غور وړ کوی چی هغه دخپل عمل په مقابل کی څرنگه دغچ یابدل سره مخا مخ کیزی . په قبیلوی ټولنو کی بدل اساسی عامل دی چی د هغه له مخی یو فرد په یو بل فرد ، یو وال حد په بل وال حد او یوه قبيله په بله قبيله بی ځایه تیری نه کوی او نه یو بل ته دسپکی او شرم داړولو جرات کوی. په واقعیت کی بدل دټولنی افراد له بی ځایه مرگ ژوبلی او په مجموعی توگه ټوله قبيله دخپل سره چلند اوگډوډی څخه ژغوری. همدا علت دی چی په قبیلوی ټولنو کی د مرگ ژوبلی ، غلا ، زنا او په ځمکو او بندڅو کشالی نسبتالزی دی .

ډير زا من دکور نی فز یکی قوت دکور نی وارثان، بدل اخیستونکی اود برابر تیا او توازن ساتندوی دی. له دی کبله څه وخت چی په کور کی زوی و زین ی دکور نی غړی دهغه په زین یدو پزی کوی، زیری ور کوی دنوم اینبو دود سرخر یلو او سنت کولو په مراسمو کی یی نژدی خپلوان هغه ته سو غاتو نه راوړی اودپلار له خوا یی هم ډوډی او تحفی ور کول کیږی اود پیدایښت نه تر واده په ټولو مراسمو کی یی خوشحالی روا نه وی.

۶ - دفز یکی برلاسی په مقابل کی انډول جوړول:

دهری قبیلوی ټولنی د غړو شمیر دملاتړ په نامه دټولنی فز یکی قوت او قدرت تشکیلوی. هغه قبیلوی چی په یوشا ن قبیلوی شرایطو کی ژوند کوی او فز یکی قوت یا ملاتړ یی مساوی وی او یا لږتویپرو لری دوی یوی بلی ته د مساوی په نظر گوری (۱) سره له دی چی دبرابر تیا اوسیا لی دشعور په وجه وړو کی قبیلوی د لویو قبیلو په مقابل کی ځانو نه ښکته نه گڼی خو دعمل په ډگر کی لوی قبیلوی د وړو کو قبیلو په مقابل کی ځانو نه ، قوی ، غاوره او برلاسی گڼی . هغه وړو گسی گرو یو نه یاوړو کی قبیلوی چی د لویو قبیلو په منځ کی او یا ترڅنگ یی پر تی دی دوی د لویو قبیلو دفز یکی برابر لاسی په مقابل کی انډول په لاندی ډول منځته راوړی:

(۱) لکه د حوست خدرا نو، او منگلو او یاد باجوړ په سالارز یو

او ما مو ندو کی .

اول - هغه وړو کی گرو پو نه چی له نورو ځایو څخه را غلی دی او یاد لویو قبیلو دراتگ تر مخه په سیمه کی میشتوی ، دوی د اقلیت د احساس له مخی چی دلو یو قبیلو شو مه و نه گرز ی په خپل منځ کی سره یو شوی دی . ددی بڼه مثال په دانگام کی دمشوا نو وردگو او ساپو دگرو پو نواتحاد دی . دلته مشوانی د جندول، وردگت ددیر دگانشال او سا پی دپیچ له دری څخه را غلی دی اود سالارزو او ما مو ندو دلو یو قبیلو په منځ کی پراته دی . داواړه گرو پو نه دیوی افسا نی له مخی ځانو نه وروڼه گڼی او دری واړه ځا نونه یوی پلر گڼی ته منسوبوی . په لویو قبیلو کی دنو رو قبیلو څخه راغلی څو کور نی او یالښ شمیر وړو کی گرو پو نه او سپر ی . دوی دلته ځمکی اخیستی اود وخت په تیر یدو دنو رو قبیلو پر څه شوی دی .

دویم- ځینی وړی قبیلی په خپلو ټاکلو سیمو کی دلو یو قبیلو تر څنگ پر تی دی اود تاریخ په او ږدو کی دوی تل دلو یو قبیلو سره د ځمکو ، اوبو، ځنگلو نو، او نورو په لا نجو اخته وی چی د وړو اولویو قبیلو د مثال د پاره دخو ست سیمه وړ اندی کولای شو . په خو ست کی د اسمعیل خیلو وړه قبیله د ځدراڼو د لویی قبیلی ، د مندو زو قبیله، د منگلو او شمل قبیلی د گر بزو تر- څنگ پر تی دی . د ځدرا ڼو قبیلنی د اسمعیل قبیلو ، د مندو زو ، د منگلو او شمل قبیلی دگر بز و سره سر حدی شخړی در له دی .

وړو قبيلو د لويو گاونډيو قبيلو دیر غلو نو د تر خو تجربو او یاد
آینده پر غل له دازه ځانو نه په لويو قبيلو پورې نېلر لی وو. اسمعیل
خیل چې د ځدرا سره یی شخړی درلو دی د منگلو پر با نه
(Protectorate) شون مندوز د ځدرا او شمېل د ټنیو (۱).

(۱) په خو ست کی ځینو وویل چې اسمعیل خیل او مندوز ی پر بانه
دی او ځینو وو یل چې یوازنی د شمل او سید و نکې د ټنیو پر بانه
دی اود هتو او سیدو نکې د منگل پر بانه دی اسمعیل خیل ځکه
د منگل ملگری دی چې دوی تورگو ندی دی او مندوزی د سپین
گو ند د ارتباط په لحاظ د ځدرا نوملگری دی .

پنجم فصل

کورنی

دلرغو نو آریایی قبیلو مطالعی څخه څرگندېږي چې په دوی کې دتوکم (نژاد) دویني دسوچه ساتلو له پاره ایندو گمیی

(Endogamy) (۱) عنعنه مو جوده وه ارد عېنو منابعو به
حوا له په آریایی قبیلو کې دتوکم دویني دسوچه ساتلو عنعنه زومره
ټینګه وه چې ورور دخور سره واده کاوه. زر دشت لو مړ نی شخص
و چې هغه به خپل عمل او په خپل لارښوونو کې دایگزو گمیی
(Exogamy) (۲) درواچولو پیل وکړ

په پښتني قبیلو کې په ډیر ه اندازه دآریایی قبیلو د ایندو گمیی
او په لږه اندازه دایگزو گمیی، دواړه عملیې لېدل کېږي. دکوژدی
تر مخه په نظری توګه دتره لور او دتره زوی، دترور لور او دترور
زوی، دماما لور او دماما زوی او نور دویني دارتباط په لحاظ نژدی
خپلوان یوبل ته (خور او ورور) وایي، خو په عمل کې د باندنیو
په تناسب دنژدی خپلوانو ترمنځ ډیر و دونه کېږي. اسلام په
پښتني قبیلو کې داندو گمیی عنعنه تقویه کړې ده خو بیا هم په دوی کې
دسامی کلتور غوښتنې د(ابن عم) داعننه چې دتره لور دتره دزوی
په پوتنسیل (بالقوه) کې میرمن ده او دتره لور دتره دزوی داجازی
نه پرته دباندنی شخص سره واده نه شي کولای په شدت رواج نه
لري. په دوی کې د نژدی خپلوانو ترمنځ واده دا معنی نه لري چې
دتره لور دی حتما دتره دزوی سره او یاد تره دزوی په اجازه واده

(۱) هغه واده چې دویني په لحاظ دنژدی قوم او حدونوتر
منځ کېږي.

۲ - هغه واده چې دقوم او حدونو دباندی صورت نیسي.

وکړی، بلکې په دوی کې داندوگمې عنعنونه، د دوی د اقتصاد د تولید د ډول، دوینسې د سوچه والی، د سیال او تربیگنۍ د عنعنو سره کله ارتباط لري. د پښتنو په لومړنۍ تولیدي ډول کې دخولې ویش رواج درلود او د دوی تولیدي ډول په دوره کې گڼ قبیلوي ملکیت (ځمکه) او یاد گڼ قبیلوي ملکیت تولید (غله) دکورنۍ په بندځو او نارینه وو په مساوي توگه ویشل کیده.

سره له دې چې دخولې ویش په دوره کې بندځی اقتصاد یې برابر تیا درلوده، خو د دې اقتصاد یې مساواو تو سره سره بیا هم نارینه په ټولنیز لحاظ د گڼ قبیلوي ملکیت د گټندوی او ساتندوی په توگه فزیکي قوت او ملاتړ گڼل کیده. په دې دوره کې په گڼ قبیلوي ملکیت کې تر کورنۍ اود کورنۍ تر غړیو پورې د هر یو د ملکیت حد او حق معلوم و. قبیلوي جوړښت اود گڼ قبیلوي ملکیت خصوصیاتو دننډی خپلوا نو پرته دباندنیو عناصرو ته دا اجازه نه ورکوله چې دنبځی دخپلوي په واسطه دې په قبیلوي جوړښت او گڼ قبیلوي ملکیت کې د گټو ن حق پیدا کړي او یادی دباندنیو عناصرو سره دواړه په صورت کې دکورنۍ ملکیت (ځمکه) یاد ملکیت تولید (غله) دنبځی دبرخی په نامه بهر نورو ته ولاړشي. د تولید په لومړنۍ ډول خو له ویش کې یوازی انډوگا می دکورنۍ په گڼ ملکیت کې دباندنیو عناصرو د گټو ن او دنبځی دبرخی په نامه دکورنۍ د برخی دکمیدو مخنیوی کاوه. دخوله ویش نه وروسته دملا تر او شجرې د ویش په دواړو ډولونو کې بندځه د ویش څخه وایستل شوه او د ځمکې برخی یوازی په نارینه و باندې ویشلې کیدلې چې په دې دواړو حالاتو کې دنبځی دخپلوي دلیاری دکورنۍ په گڼ ملکیت کې دباندنیو عناصرو د ننوتلو اود ملکیت دبرخی دکمیدو ویره لږه شوه او دخوله ویش د انډوگمې په تناسب دملا تر او شجرې په ویش کې په نسبې توگه ایگزوگمې ته زیات لپاره خلاصه شوه.

داقتصاد ي توليدي ډول د قبيلو تر منځ او په يوه قبيله کې تر کورنيو پورې د دواړو ښاري دارتباط په لحاظ دخپل او بل نژدې اوليري تر منځ د توپير احساس ژوندۍ ساتلې دي او په خپل واردي احساس په دوي کې دواړو ښاري دسوجه والي عقیده پياوړې کړې ده. دوي دواړو ښاري په ارتباط خپلوان ديو بل سيال گڼي او د سيال د مفکورې په وجه او س هم دايگزو گمي په تناسب انډو گمي په عمل کې ډيره ده. پردي برسيره په قبيلوي ټولنه کې انډو گمي دگټور توب په لحاظ دکورنيو دشخړو دمخنيوي له پاره اساسي او عملي چاره ده. په کورني کې دتره زامن ديو بل تربرو نه دي. دوي دکورني دمشر توب له پاره رقابت کوي چې کله ناکله ددوي تر منځ رقابت ددښمني سرحد ته رسېږي. ددوي پلرونه له دواړو ښاري چي په آينده کې کورني دسخت رقابت او دښمني ښکارنه شي يو بل ته لور ورکوي او د ښځو دخپلوي په واسطه کورني دگټو ډي څخه ژغوري. دخصوصي ملکيت د منځته راتگ په وجه ښځه د اقتصادي محروميت څخه علاوه په خپله د ملکيت يوه برخه وگرځول شوه. دخصوصي ملکيت په لومړني مرحله کې دبار تر (Barter) سيستم په اساس ښځه دښځي او څارويو په بدل کې تبادلې کيده چي وروسته دپيسو درواچ مو ندلو په مرحله کې دښځي دولور مو ضوع را منځ ته کيږي.

طبيعي ده چي دخصوصي ملکيت د منځته راتگ سره د قبيلې ځيني غړي بي ځمکي، ځينو ته لږه ځمکه ورسيده او محدود اشخاص دزياتو ځمکو خاوندان شول او په قبيله کې دخپلو مشخصو شرايطو سره سم ښکته او پورته اقتصادي طبقې را پيدا شوي، خو د اقتصادي طبقو سره سره دواړو ښاري دارتباط له کبله د

قبیلي ټول غړي ديو بل دسيال په نامه په ټولو لنيز لحاظ مساوي پاتي شول.

تر اوسه په ټولو پښتنې قبيلو کې اقتصادي طبقو دښځو په ټولنيز موقف داسې اغيزه نه ده کړې چې دقبيلي دښکته طبقې ښځې ته دې دسيال په نظر و نه کتل شي او څوک دې ورسره دکور نې دښکته اقتصادي موقف په وجه وا ده ونه کړي. دويش دمودي راهيسې دپښتنو سره غير پښتون عنا صردهمسايه بزگر او کسبگر په توگه ژوندکوي او تراوسه د پښتنو او غير پښتون عنا صرو تر منځ اجتماعي (مرتبه ييزه لړۍ) دپخواپه شان ټينگه پاتي ده. دوي دويني دارتباط په لحاظ غير پښتون اهل کسبه عنا صر خپل سيال نه گڼي او تر اوسه ددوي سره د ښځو دخپلوي انداز ه يابېخي لږه ده او په ځينو قبيلو کې ور سره هيڅ خپلوي نه کيږي.

دويش په زراعتي، مالداري، اقتصاد کې ښځه دکار او توليد فعال فکتور و. شرايطو هغې ته دستر يا اجتماعي تجريد اجازه نه ورکوله، بلکې د شرايطو په وجه هغه مجبوره وه چې د کرنې يا مالداري اقتصاد په توليدي چارو کې دنارينه و سره فعاله برخه واخلي ددې برعکس دقبيلي د شتمنو، کورنيو په ښځو د سترگيا اجتماعي تجريد تحمیل دخصوصي ملکيت دبيرو کراسي او نورو کلتوروسره دتماس او تقليد په نتيجه کې منعته راغلي دي. د خصوصي ملکيت په دوره کې د قبيلي اقتصادي، توليدي وسيله يعنې ځمکه دخو محدودواشخا صوپه لاس کې متمرکز شوه او د ځمکې داضافي عوايدو په وجه دغه محدود نفر دقبيلي دمشرانو (خان يا ملک) په نوموړو مشهور شول. دوي داضافي عوايدو له کبله دکور دننه اود باندې دزراعتي چارو له پاره دښځينه مزدورې، نوکران او بزگران استخدانا مولاي شول چې په پای کې ددغو کورنيو ښځو دتوليد دفعاله فکتور پخواني خصوصيات د لاسه ورکړل اود کور په څلوروديوالو نوکي تجريد اومحصوري پاتي شولي.

دښتنو ټولنيز - اقتصادي جوړښت

همدا شان اقتصادي شرايطو قبيلوي مشرانو ته د ګاو نه يـو دو لتونو دبـيرو کړا سـي اود هغونـورو کلتورونو سره چي د پخوا راهيسـي په کي خصوصي ملکيت رواج موندلی و دپراخه اجتماعي سياسي تماسو نو ز مينه برا بـره کړه اوددي تماسو نو په وجه د قبيلي مشرانو په تقليدي تو ګه دکور نيو په بنځو ستر يا اجتماعي تجربيد تحمیل کړ. له بلي خوا تر او سه د قبيلوي بزگرانو اودلـزو ځمکو دخاوندانو په اکثریت کي د بنځو دکار پخوا نـي عنعنـه ژوندی پاتی ده او ددوي په کور نيوکي او س هم بنځه دکار او زراعتي، مالداري توليد فعال فکتور دی. ددوي دکور نيو نارينه دا اقتصادي توان نه لري چي دکور دننه بنځينه مز دوي او دکور د باندی بزگر او نو کر استخدا م کړي او يـا پراخه اجتماعي تماس و نيسي. داقتصادي شرايطو له مخي دوي په ټولنيز تجربيد کي ژوند نه شي کولای، بلکي ددوي دکور نيواقتصادي شرايط دوي مجبوروي چي دکور په کارونو اود ماشومانو په روزلو برسيره دکور ني، د نارينه و سره اوږه په اوږه په زراعتي اود کور د مالداري په چارو کي برخه واخلي اود کار دفعا له فکتور په حيث خپله اجتماعي آزادي حفظ کړي.

په او سني قبيلوي جوړښت کي کور ني دښتنو نو لي دکود، مادي او معنوي کلتور او ارزښتو نو ساتندوي، د هغو دانتقال بنسټيزه حجره ده او په کور ني کي دکلتور د مادي او معنوي مفا هيمو تسلسل او ارتباط ژوندی او فعاله ساتل کيږي. داساسي حجر ي په تو ګه دکور ني دتيرو او سنيو اوراتلو نکو نسلو نو اود قبيلي دنور و کور نيو سره د ويني د ارتباط دزنځير مر کزي کړي تشکيلوي. سره له دي چي په قبيلو کي خصوصي ملکيت منځته راغلي دي خو د قبيلوي ګډه ملکيت پخوا نـي پاتي شو ني (بقايا) او س هم په کور ني کي ليدل کيږي، ځکه چي تر او سه دکور ني مشر په خپل ژوند کي دکور ني ملکيت د زمانو تر منځ نه و يشي اود کورد مشر تر مړيني پوري دکور ني نارينه غړي د ځمکي دنه و يش له کبله په

یوه کور کی او سپړی . په یو کور کی او سیدل په وروڼو کی دیووا لی اود کور نی دپت دساتلو رو حیه ژو ندی سا تی اودو ی دکور نی دما دی او معنوی گټو او تاوان په مقابل کی دوا حدفز یکی قوت په تو گه گډ عمل کوی. دپلارد مړینی نه وروسته دپلار ځای د هغه مشر زوی یا په کشرانو زا منو کی داو لسی اعتبار خاو ندزوی نیسی . د ځمکی نه ویش او ډیره موده په یو کور کی او سیدل په وروڼو کی دا عادت پیدا کوی چی د ځینو کور نیو نارینه غړی دپلار د مړینی نه وروسته هم ځمکی نه سره جلا کوی او تر یوو خته یو ځای په یو کور کی ژو ندکوی . گډ او سیدل دکور نی په نارینه او بنځو کی دیوی کور نی دغړی تو ب رو حیه پیاوړی سا تی چی دبیلتون نه وروسته هم دکور نی ټول غړی یوی کورنی ته ځانونه منسوب گڼی . دځینو قبیلو شتمنی کور نی دا عنعنه لری چی دځمکی دویش په وخت کی کشران وروڼه مشر ورور ته دکور نی دحیثیت او او لسی ارتباط دساتلو په خاطر د(مشرانی) په نامه څه زیاته ځمکه ، نغدی پیسی یانور شیان ور کوی. مشر ورور د(مشرانی) داخیستو له کبله مکلف دی چی د مشر رول په غاړه واخلي او دپخوا په شان دکورنی اجتماعی روابطو ته دوام ورکړی. په زیاترو قبیلو کی وروڼه میراث په مساوی تو گه ویشی ، مشر ورور دکور نی دوا کمن په تو گه د کشرانو وروڼو او زامنو دبنځو انتخاب په خپله خوښه کوی. مشر دکور نی دنارینه او بنځینه غړوسره د مشوری کولو وروسته دا حق لری چی دکور نی نارینه و ته څوک او له کو می کور نی څخه نجلی و غواړی اود خپلی خور یالور په واسطه دچاسره اودکو می کور نی سره خپلوی وکړی . اسلام تر څلورو بنځو پوری دنکاح اجازه ورکړی ده . دبزگرو او لږ ځمکو په پرتله په شتمنو کورنیو کی پو لی گمی (Polygamy) یعنی تعدد زوجات زیاته ده . د شتمنو کور نیو نارینه دفز یکی قوت یا دډیرو زامنو درلودلو په هیله د قبیلې دننه یا دباندی دغه شان خپلوی کوی . دبنځو د خپلوی له لیاری دنورو کور نیو یاد قبیلې فز یکی قوت یا ملا تر راجلبولو اود هغو سره دسیاسی ډلو دجوړولو په هڅه

او ياد ښکلی پیغلی سره دوا ده په صورت کی دجنسی تسکین له پاره دوه، درې یاڅلور ښځې کوی. که دیوی خوا پو لی گمی دکور نی فز یکی قوت او حیثیت زیا توی خو له بلی خوا همد غه کار کورنی ددا خلی شخړ و او اقتصادي لانجوسره هم مخا مخ کوی. یو میړه ته طبعا ټو لی ښځې یو شا ن منلی نه وی بلکی هغه ته یوه تر نور و زیاتره منلی وی. منلی ښځه اودهغی اولاد په نورو ښځو اود هغوی په اولادو ناوړه اغیزه کوی. دپلار په ژوند کې د بنو او دهغوی دزامنو ترمنځ پټ او ښکاره رقابت او شخړی روانی وی اما څه وخت چی پلار مړ شی، نودکورنی دگډه ملکیت دو یش په دوران کی دورونو تر منځ پټ رقابت دښکاره شخړو حاده بڼه غوره کوی چی دا کور نی شخړی تر برو نو، ماماگانو او نورو مخالفینو ته دلا س و هنی زمینه برابر وی او په نتیجه کی داسی کور نی فز یکی وا حد قوت اود کور نی پخوا نی پت او حیثیت له لاسه ور کوی. له بلی خوا دپیرو ښځو دچ پرو زا منو ترمنځ دکور نی دگډه ملکیت دو یش له کبله دکور نی متمرکز اود یو مشر تر شاو لار اقتصاد ټوټه ټوټه کیږی چی دغه شتمنه کور نی په یوه یا دوو نسلو نو کی لږ ځمکی قشر ته را ښکته کیږی. همدا شان دورونو یو ځای او سیدل لږ ځمکو او بی ځمکو ته هم اقتصادي گټه لری. ددا سی کور نی ځینی غری دمز دوری له پاره نورو ځایو ته ځی او ځینی په گډه دزرا عت، مال داری، سوداگری او نور کارو نه کوی اود کور نی ټول غری خپلی گټی په گډه کور ته راوړی. د اقتصادي توان د نشتوالی له کبله په لږ ځمکو او بی ځمکو بزگرانو کی پو لی گمی بیخی لږ اودد وی لوی اکثریت یوه ښځه لری. په دوی کی یوازی هغه کسان دوه ښځې لری چی یاوړ ته دکور نی کونډه پاتی وی او یا دمخکینی ښځې څخه نارینه اولادو نه لری په منځنی توگه د پراخی کورنی (Extended family) شمیردیر دی. په داسی کورنی کی نیکه

د نیکه وروڼه، دهغوی میرمنی، زامن، ناواده لونې، تریندی او لمسی یوځای او سپړی او په دوی کی د عمر په لحاظ د مشر او کشر نارینه او ښځې تر منځ د درناوی مر تبه ییزه لړی و جوړد لری.

شپږم فصل

پښتونولۍ

جر گي ، نر خو نه او تړي:

مارکس او انگلس دوا کمنۍ اودو لت نه وړاندې حالت، د
او لسي جر گو((اود طبيعي ابتدايي او لسوا کي)) په واک سوله
تشخيصوي . رو مي مورخ تا څيتو س ليکي چي((دلو يو
مسا لو په باب ټول خلک مشوره کوي)) او په دغسې جر گو کي
حتي دمرگ ، پريکړي هم صادريږي . (۱)

په لرغوني يونان کي داولسي مشوري د پاره ((agora))
او به روم کي ((Comitia curiata)) په نوم مو سسه مو جوده وه. مورگن
هم دبهر د منسو بينو له پاره ((دمشورتۍ غونډه)) نه خبري کړي
دي. په پښتني ټولنه کي هم دجر گي مو سسه له ډيري اوږدې
مودې را هيسي مو جوده ده . دا مو سسه دپښتو نولي داصو لوبه
چو کات کي هغه عنصر دي چي دجگړو او شخړو په تحديد او
هوارو لو کي مرسته کوي . د جر گي مو سسه نه يوازې دپښتني
ټولني دبيلابيلو واکونو په سره کيږي ، بلکه موږ
يې په ملي سويه د((اولسي جر گي)) او «لويي جر گي» په نامه
هم پيژنو.

(1) C.C. Tacitus, werke, Germanien, dt. Ausgabe, Berlin
1811, p. 12 f.

الف - د خو ست د قو مو نو تر خو نه اوڅلي:

دخوست د سيمي قو مونه (۱) ټولو تر خو نو ته څلي هم وايي . يعنې داچي هر تر خ او يا هر څلي يو نورم (Norm) دی چي د هغه په ما ټولو سېره مجا زا تر امنځ ته کيږي. د مثال په توگه که د دوو ډلو تر منځ پتنه (دېښمني) وي که دهرې خوا نه يو تن و لگېده او مړ شو کله چي دوي جرگه راوغواړي مثلاً په تنپو کي چي څلور قومونه دي (۲) دهر يو څيل دوه دوه کسه جرگي ته راغواړي. البته پخوا له دي دوي دي ته سره رضا شوي وي چي څيل مړي سره خلاص کړي او جوړه وکړي. جرگه د تنپو منځ (خړي شگي) ته را ټولېږي. دمد - عيانو هر يو د څيل مړي نو ماخلې او ټو پي پي په نا مه جوړوي. ورو - سته له هغي دواړه د خپلو مړ وټو پي سره ډنگوي او ددوي تر منځ روغه کيږي.

که چيري دجرگي غړي فکروکړي چي يو د دواړو په دي جوړه نه دريږي او کيدای شي د بلي خوا څوک مړ کړي، نو ددوي څخه د ((نوواټ)) يا بر مته (گروي) په نا مه ټوپک او ياپيسي اخلي او که وایي نه څلي نو په دوي يي قبلوي. که چيري بر سیره پر نوواټ بيا هم دکو مي خوا نه هماغه مدعي څوک مړ کړي، نو نوواټ بهور کوي په دي شرط چي دقتل نه دانکار په صورت کي قاتل په اووه ميره قسم و نه کړي.

۱- دخوست قو مونه دادی: دالمري ځدراڼ، گرېز، تنی منگل، اسمعيل خيل، مندوزي، سبري اود ځاځني ميدان ځاځي. لکه چي د مخه هم ويل شو وي ووځدراڼ او منگل د خو ست له عمده قو مو نو څخه نه دي او لږ شمير يي دلته او سپري، ځدراڼ يوازي د المري ځدراڼ اود منگولو له ډلي څخه دمو سي خيلودولسوالي منگل دي.

۲- دلته اوپه نورو وروستيو مخونو کي د(قوم) او (قومونه) کلمي د محل داصطلاحي استعمال له مخي په کار شوي دي که نه نو داتنوگرافي له مخي بايد د(خيل) کلمه استعمال شي ځکه تني څلور خيلونه دي لکه سنکي، اريزي، درنو مي يا درنا مي وتری خيل.

که چیرې د قسم کولو په وخت کې اوه میړه نه پوره کیدل نو هماغه به تکراري قسم کوی ترڅو چې اوه واری قسم پوره شي .

که چیرې رښتیا هم دا مری دمد عی له خوا څخه نه وي مړ شوی او یادا چې په نا حقه قسم کوي، نو قسم به داسې کوي: مد عی به د مړې دعوی کوي ، قاتل به انکار کوي چې ما نه دی وژلی. نو جرگه قاتل ته وایي چې اودس وکړې او قرآن تر منځ ډ دی او دی به وایي چې: ((اول په خدای او بیا په دی قرآن چې فلا نی نه ما وژلی اونه د هغه دوژلو په باب دچاسره مصلحتی یم.))

جرگه دمد عیانو له خوا راغونښتل کېږي یعنی داسې چې د هرې خوا څخه یو یو او یا دوه، دوه مشران خوښ کړي. که چیرې دمد عیانو تر منځ تر بگني موجوده وي او یادا چې غواړي یو بل کمزوری کړي، نو دوی ته به ډوډي په وار ورکوي اودزیات تاوان له پاره کیدای شي چې خپل کلی هم ډوډي ته راوغواړي . دی ډول ډوډي ته (حلال پاڅه) وایي . دزیات تاوان رسولو له پاره کیدای شي چې حلال لول او پخول روان وي اوڅو جرگي او مرکي یو په بل پسې رخصت شي. یعنی دا چي مر کچیانو او یا منصفانو ته (منصفي) او خلا ت (خلعت) (۱) ورکړ شي او دواړه خواوې ووايي چې موږ سره دعوی نه لرو او تاسې رخصت یاستی . خو دا چي مر - کچیان (۲) یا جرگه ماران پوهیږي چې دوی یو بل ته تاوان اړوي، نو دوی نه ځي او کونښن کوي چې دواړه دعوی وکړي او ځوابونه ووايي .

(۱) منصفي خلا ت (خلعت) هغه پیسې دي چې دروغی او جوړی او یادا چې که روغه هم ترسره نه شي دجرگي او مرکي په پای کې یې مر کچیانو ته ورکوي . ددی پیسو په اخیستلو سره مرکچیان مجبور دي چې دجرگي فیصله په هروخت کې او حتی کله په قسم سره هم تکرار کړي.

(۲) مر کچیان هغه اشخاص دي چې مرکي ته رابلل کېږي او روغه جوړه کوي .

دخو ست دقو مو نو په حقوقي کودکی شا هدا ن نشته . یوازې هلته چې کو مه پخوا نی جر گه مو جوده وی او هغی کو مه فیصله کړی وی نو دغه جرگه را غوښتل کيږي اودنوی جرگی په مخکې به خپله پخوا نی خبره تکراروی. که چیرې یو له مدعیانو نه د پخوا نی جرگی شهادت دروغ وېولی نو جرگه مجبوره ده چې خپله پخوا نی فیصله په قسم کولوسره رښتیاکړي . خو پدا سې وخت کې جرگه البته هماغه مدعی ته قسم ورکوي چې دجرگی فیصله یې دروغ بللی ده . خو که چیرې دویم مدعی چې دپخوا نی جرگی خبره رښتیا بولي وډارشي چې زما مدعی به په درواغو قسم ته تیار شي اود جرگی خبره به دروغ شي ، نو هغه ددی مانع کيږي او غواړي په خپله قسم وکړي. نو دلته ډیرې لاری چاري شته خو جرگه تروسه و سه قسم نه کوي.

جرگه کولای شي چې ددواړوخواوو نه واک واخلي او فیصله وکړي. که چیرې مدعیان نرخ وغواړي ، نو بیا جرگه مجبوره ده چې دنرخ له مخې فیصله وکړي که چیرې یو له مدعیانو نه ادعا وکړي چې دجرگی خبره سمه نه ده یعنی داچې نرخ یې سم نه دی ویلي نو دا جرگه به ناسته اومدعیان بله جرگه راغواړي . که چیرې ددوی خبره هم دکوم یوه خوښه نه شوه او ادعایی وکړه چې نرخ نه دی ویل شوی ، نودریمه او آخرنی جرگه به راځي چې له دی وروسته بیا بله جرگه نه شي راتلای.

موږ وو یل چې جرگه دمدعیانو په خوښه را غوښتل کيږي، یعنی داسې که مثلا داحمد یا محمود ترمنځ کو مه لانجه مو جوده وی ، نو احمد هم یو یادوه او یاڅلور تنه خوښوی او محمود هم یو، دو ه او یاڅلور کسه خوښوی او هریوه ته به ددواړو طرفو نو استازي ځي او هغه نرخیان به پټا کلي ځای ته راوړي او هلته به ددوی مرکه جوړيږي او کومې فیصلې ته به رسيږي .

په ځینو حالا تو کې بیا جرگه په خپله هم ځي . دجرگی خپل تگ په هغه وخت کې وي چې یادیر نژدی خلک لکه ورو نه اود تره زامن لانجه سره و لري اویا داچې خپلو نه او قو مونه سره په

ډزو کي وی . داوخت جر که دیوشمیر خوانانو سره د دواړو خواو مور چلونو تهڅی او دواړه خواو پاخوی . ددواړو خواوو ټوپک او یاپیسی په برمه (گروې)(۱) اخلی چی دوی به خبره پهډزو نه بلکی دسولی له لياری سره فیصله کوی . کهبر سیره پر برمه کو می خواتیری وکړ نو برمه یی قوم ته پاتی کین ی او یادا چی کهبر مه داسی اخیستل شو یوی چی ((مونږ هر ډول فیصله وکړه او تاسو به یی منی)) نو په هغه صورت کی که کو می خوا فیصله ونه منله ، نو بیا هم برمه یی جرگی اویاقوم ته پاتی کین ی .

پخوا دخوست دقو مو نو ترمنځ (توده) هم موجوده وه . توده دغلا او همسایه دوژلو په صورت کی اجرا کیده . که په چابه دغلا شک وشو او یادا چی په چابه شک وشو چی همسایه یی وژلی او یایی په وژلو کی کمکی شوی دی ، نو بیا به قوم راته او په شکمنو باندی یی هم قسم او هم توده کوله . دتودی عملیه داسی وه:

په هغه چاچی (توده) کیږی مجبور دی چی خپلی ټولې جامی وپاسی او سپین لنگ وو هی . بیایی گوری چی دیغمبر صا حب د چینی تار (۲) ورسره نه وی . وروسته له دی به دی د (تودی قسم) کوی او په قرآن به لاس ږدی او وایی به چی : (ز مادی په خدای او په دی قرآن قسم وی چی نه دتودی تار (هماغه دیغمبر صا حب د چینی تار)) لرم اونه می نس ته تیر کړدی) بیانو دتودو (سرو) اوبو کتوی ته لاس کوزوی او هغه کا ښی چی په کتوه کی دی راباسی .

۱ - دغی برمتی ته ځینی پښتانه قو مو نه (ضمانت) او ځینی (مچلگه) وایی چی دغه وروستی کلمه د پښتو په کلاسیک ادب کی هم راغلی ده لکه دتاریخ مرصع په دری سوم او څلورسوه دوه پنځوسم مخو نو کی .

۲ - عقیده داسی ده چی که د چا سره دیغمبر صا حب د چینی تاروی او یایی نس ته تیر کړی وی نو هغه په توده کی نه سوځی . دغه تار انکاری خلک په ډیرو پیسو دځان له پاره پیدا کوی .

دتودی کټوه به نوی، یعنی سره کټوه وی چی پخواپه کی پخلی نه وی شو ی او پنځه پاوه او به به په دی کټوه کی اچوی. کټوه به په یوه گو ښی ځای کی چی هلته خو ګتګ او راتګ و نه کړی په نغری باندی کوی. دلرگو اندازه هم معلومه وی. ټول لرگی چی په کټوه پسی ایښو دل کیږی با یده د لیچی (دڅنگلی نه تر منځوی گو تی) پوری او ږ ده وی په دی تو ګه چی سړی به خپل لاس دا سی نیسی چی گو تی یی په اوږه باندی ولگیږی نوبیا په دی منځ کی چی هرڅو مړه لرگی ځای شول هغه به په کټوه پسی ږدی. دالرگی چی په کټوی پسی و سول (۱) نو بیابه دتودی کټوی تور ن لاس ښکته کوی او هغه دری تیږی چی په کټوه کی اچول شوی وی، را اخلی.

وروسته له دی به تورنهما غه کوټی ته بیول کیږی چی پخوا له تودی هلته وو. وروسته له څلو رو یا پنځو ساعتو نو به دتور ن لاس کتل کیږی چی هغه سوی دی او که نه؟ که سوی و، نو تور ن دی او حقو قی معا مله به دقوم له خوا ور سره کیږی.

که د همسایه دو ژلو په صورت کی دتودی عملیه اجراشوی وی، نو سړی به وژنی او کور به یی سوځول کیږی او ځمکه به یی بوره یعنی شپه کیږی. او که دغلا په صورت کی دتودی عملیه اجرا شوی وی نو غلا به یو په دوه ورکوی او پسه او ننوا تی به هم کوی.

په دواړو صورتو نو (غلا او همسایه و ژل) کی به دتودی نه منځکی قسم هم کوی.

دخلکو په عقیده قسم او تو ده دواړه ځمکه اجرا کیږی چی که قسم یی په درواغو کړی وی، نو په توده کی به و سوځی. همدا سی داعقیده موجوده ده چی که گنا هکار تو دی کټوی ته لاس ننه باسی نو او به په کټوه کی پور ته الوځی او دا سی جوش کوی چی حتما گناهکار سوځی. او که چیری سړی گنا هکار نه وی نو او به په کټوه کی ایله تودی غو ندی وی او سړی نه سو ځی.

دځدرانو ((توده)) بيا بل ډول وه. هغوی به دننې دوه افغا نيز ي سکی په اندازه په پښ با ندی، او سپنه جوړو له . بيا به يی دا اوسپنه په اور کی دومره تودوله چی تکه سره شی . دتور ن دلاس په ور غوی باندي اووه کاغذو نه سر په سر ايښودل کيدل . داو م کاغذ دپاسه دغه سره او سپنه ايښودل کيده . وروسته له دی به تورن اووه قدمه اخيستل اوداووم قدم سره به يی او سپنه غورځوله . که چيری يی دلا س ور غوی سوی ونو تورن گڼل کيده اوکه نه دښک نه خلا صو .

په ځدرانو کی ددی امکا نو چی په هغه چا باندي چی ((توده)) اجرا کيږی دری يا څلور ور ځی يی په خپل کور کی وساتي ، ترڅو چی د (تودی تار) تیر نه کړی . په هغه باندي بيا دتودی قسم نه اجرا کيده .

نن په ځدرانو او تنیو کی توده نشته . توده ځکه له منځه لاړه چی د هغی اجرا کول له یوی خوا په شریعت برابر نه و اوله بلی خوا غلطی گانی په کی کیدی .

څلی او نر خو نه:

دمړه نیکه (۱) یوه مړو ښه ښځه اود یوی ښځی پور دی . یوه ښځه به ځکه مړو ښه کوی چی که چیر ی هغه سړی چی نیکه اخلی نو نه شی کولای چی دنیکی ور کوو نکي مړ کړی او که بر سیره پر هغی یی مړ کړ نو دنیکی ور کوو نکي کولای شی چی بیرته د مړو ښی ښځی په بدل کی دخپل مقابل لوری نه څوک مړه کړی . له بلی خوا هغه څوک چی نیکه اخلی ، په رو حی لحاظ سره کیدای شی په مړو ښه ښځه باندي تسکین شی . یعنی د مړه او ښځی بیا په تیره دمړو ښی ښځی پیغو ر سره یو شی دی .

که څوک دچاکره پناه یو سی نو چاته یی وژ لو ته نه ور کوی . که حتی پناه وړو نکي دپناه ور کوونکی کوم نږ دی څوک وژلی هم وی . پناه

(۱) د(مړه نیکه) دمړه خون بهاده چی دروغی او جوړی په وخت کی دمقتول وار ث ته دقاتل له خوا ورکول کيږی .

ور کوو نکي په پناه وړو نکي باندې دو مړه حق لري چي ورو سته له دريو ورځو يې نرخ ته دخپل مدعي سره کښينوي .

بنځه او سړي يودبل سره مخي (معادل ، برابر) نه دي . که بنځه په جگړه کي مړه شي ، نو په بدل کي به يې بنځه ور کوي . خو که د مقتول لوري رضايت نه وي نو کولای شي چي په مقابل کي يې بنځه ووژني .

د تيږو او کوتکو په جنگ کي هم څوک بنځه نه وي ، خو که کله بنځه بريده وکړي نو بيا هغه وخت د بنځي پور نشته ، خو که د بنځي نه دېم اچولو خطر پيداشي نو هغه وخت امکان لري چي په بنځه پزي وشي .

په قوم مي جگړو کي ميا ، ملا (دريمگري) نور دريم گري ، بنځي ، ماشومان او دېم نه وژني اونه پزي ور باندې کوي . دېم که ډول وي ، که لياروني وي ، يعني خبر وړي ، نو په دېم باندې غرض نشته ، ځکه که دېم په جگړه کي ووژل شو په مقابل لوري حسابين وي . له دي کبله ده چي دېم څوک نه وژني .

د قوم مي جگړي ورو سته ددواړو خواوو مړي شميرل کيږي او يو يو سره خلاصوي يې . که يو د قوم مي خوانه زيات مړو نو ټول قوم به دمړه دواړتانو سره ملا تړي اود بل قوم سړي به وژني ، خو دمړه ژغ (۱) يې وارث کوي . که ددي مسالو نه قوم تاوان پيداشو نو دغه به هم قوم ورسره جگوي .

که چيري دچا خور يا لورد ميره دو هلو له امله مړه شي نو دا چي پلاري يوازې دلور غوښه ورکړيده او نه هې ، نو پلاري يې کولای شي چي دميره دکور کومه بنځه ور باندې مړه کړي او ياد خپلي لور پور وغواړي .

که نجلي چاته په نامه شوي وي خو لادميره کورته واده شوي نه وي اود پلار په کور دچا دلاسه مړه شي نو پلار به يې گټنه کوي (يعني يابه څوک پري وژني او يابه يې پوراخلي) او که دميره په کوروي نو گټنه به يې ميره کوي . که چيري ميره او پلار دواړو په چا دقتل دعوي وکړه نو

(۱) دمړه ژغ کول دامنه لري: دمقابل لوري نه که هر چاڅو ک ، وواژه او يايي تاوان ور واپاوه ، خساره يې ژغ کوو نکي په غاړه اخلي .

مدعي به دمدعي عليه دعوا له يو ه سره خلاصوي او هماغه به ضامن دروي چي هغه بل به دعوي نه کوي.

که چاسته (۱) وکړه يعنې د يوه کور ټول نران يي ووژل ، نو قوم يو کس دو يري (تړون) له امله وژني او بل به په مړه وژل کيږي. دقاتل کور چور او بياسوځول کيږي . ځمکه يي شاړه او خلک يي شرل کيږي. کله چي قوم ته بير ته را ځي نوڅلويښت زړه افغاني به قوم ته د ويړي په نوم ناغهور کوي.

که چا دچانه ټوپک په زورواخيست او يايي چاره تړي واخيستله اويا يي دسر پټکي ځيني په زورواخيسته همد غسي که دباغ ميوه يي وشکوله او يايي دکور نه غلا وکړه نو دري سوه اوڅلويښت روپي به شرم اوپو پسه به ننوا تي ور ځي (۲).

که څوک دچا دکور نه غلا کوي اوپه عين زمان کي يي دکور څښتن مړ کړي، نو دمړي پور نه غوښتل کيږي. لاکن که څوک زورور وي نو بيا کولاي شي چي د خپل مړي بدل واخلي. يعنې دا چي په نرځ نه دريږي.

که چيري يوه بنځه دميره په کور خو او لادي يي نه وي اوپه جنگ کي څوک مړ کړي نو پلار گني يي گنا هکاره نه ده او پتنه (فتنه) يي په ميره اوړي.

که چيري بنځي ته په کوم مساله کي قسم را جمع کيږي نو بنځه قسم ته نه مجبورين او دبنځي په ځاي به يي ميره قسم کوي او که نجلي وه نو پلار او ياوړور به يي قسم کوي.

که چيري يو سړي ديوال مات کړي اوغلا کوي اود کور څښتن پري راويښ شو او مړ يي کړ نو دومره بدل نه شي غوښتلای . خو که بيا

(۱) سته اصلا د ميراث د پاره وي . کله ددي له پاره هم وي چي دکسات اخيستلو څوک پاتي نه شي.

(۲) په دواړو صور تو نو کي دارقم دزمان او مکان په بدلون سره بدلون مني.

دغلا له پاره یی دیوال مات نه کړ او په دیوال کور ته واو ښت او د کور څښتن مړ کړ نو بیایي د مړه بدل غوښتل کیږي (۱).

که چیری یو سړی کور مات کړی او یا په دیوال واوړی او غلا اثبات شوه، نو غل به علاوه پراصل وکړی. خو وروسته غلا ور باندی مال پنځه زره روپی شرم او یو پسه ننوا تی ور کوی. که چیری غله دعوی وکړه چی دامال می وړی اودا می نه دی وړی نو هغه مال چی غل یی نه منی هغه به دڅښتن له خوا په قسم سره اخیستل کیږي. که چاددرمند نه غلا وکړه نو دا به هم پنځه سوه روپی شرم او یو پسه ننوا تی ور کوی.

که څوک د مړه ژغ کوی، نو یا به خړی شگی او یا ددره گی بازار ته دتپو دڅلورو قومو نو مشران (یو یو یا دوه، دوه مشران) راغواړی مشرانو ته خلات (خلعت) ور کوی او دتپو پکې ډزی کوی. د مړه ژغ هغه وخت صحیح دی چی ژغ کوو نکي په خپله په خټه ټپي او کور او ځمکه و لری. دلوجک او غیر قوم می سړی چی دقوم دکنډو نه اخواپروت دی ژغ سم نه دی ځکه لوچک چی څه نه لری هغه کولای شی چی وطن پرین دی او بل چیری ولاړشی او هم په پیسو ژغ ته وگومارل شی. همدا سی غیر قوم می سړی چی دقوم دسرحداتو نه بهراوسی. دپښتنو په نرخ کی دانسان ټول وجود په شپږو برخو ویشل شوی دی چی دوی سترگی، دوه لاسونه او دوی پښی دی. که چیری ددی اعضاوو نه یو ضایع شو، د مثال په توگه که دچا یوه سترگه ونځده شوه او یا یو لاس او یا یوه پښه یی له مینځه ولاړه نو په دری واړو صورتونو کی (نیم نیکه) یعنی یوه بندځه او یا د یوی ښځی پور دی. که چیری ددی اعضاونه دوه یعنی دواړه سترگی یا دواړه لاسونه

(۱) ځکه که غل ددیوال په ماته کی یعنی په اول صورت کی مړ شی نو هرڅه اثبات دی اود غله وارثان نه شی منکریدلای. خو په دویم صورت کی دغله وارثان کیدای شی دعوی وکړی چی غله غلانه کوله. نو په دی حالت کی په ښځو شک پیدا کیږی او دکور څښتن یا باید ددی کومه بندځه ورسره مړه کړی او یا مړی ور باندی اوړی.

او يا دواړه پښو ————— له مينځه ولاړي، نو په دې حالت کې به ((مړه نيك)) پوره وړ کوي. يعنې ددواړو لاسو نو گوډ والي او يا ددواړو پښو گوډ والي. او که چيرې دواړه سترگي ړندې شي نو زخمي په مړه حساب او د مړه نيك به وړ کوي.

که چيرې يو سړی په يوه لاس او يا پښه داسې گوډ شي چې په هماغه لاس او يا پښه هيڅ کار نه شي کولای نو دې ته ((وچ گوډ)) وايي او نيم نيك دی. او که چيرې داسې گوډ شو چې دلاس او يا پښې نه کار اخيستلای شي، نو دې ته ((تو ندگوډ)) وايي او دنيکي څلورمه برخه ورکول کېږي.

دلاس غټه گوته که فلجه او ياله منځه لاړه شي نو دا نيم لاس دی او څلورمه برخه نيك يې کېږي دلاس نوري څلور گوتي ټولي په نيم لاس حساب دی چې هره گوته د نيك شپاړسمه برخه کېږي.

دلاس او پښو گوتي مساوي دي.

پزه دنيکي پنځمه برخه کېږي خو بيا د پزي شرم او ټيټگي زيات دي. ډيرو خلکو مونږ ته وويل چې پزه په پښتنو کې نيم نيك دی.

که غوږ پری شي، نو هغه د دوو دجوړولو خبره ده چې کيدای شي دنيک په څلورمه برخه سره جوړ شي او يا پنځمه او يا هم لسمه.

دنارینه دتنا سلی آلی نیک دنيک نيمايي کېږي. څواکثر وخت سړی پری وژنی او تراوسه چا نیک نه دی اخيستی.

د مخ په داړه پنځه سوه افغانی او دوه پسونه دي. نور غاښو نه چې نه لیدل کېږي پوريې کم دي چې کيدای شي په سل او يادوه سوه افغانیو سره جوړ شي.

که چا په بنځه ښغ وکړ (۱) نو که چایي و س در لود کولای شي چې هغه څوک مړ کړي چې دده په لوري څغ کړی دی، ځکه دا خبره په جگ لاس ده او هغه سړی پری لگیدلی دی. که و س يې نه کیده چې مړی کړي نو بیا يې ده ته نه ورکوي او بل چاته يې ورکوي. که چيرې يې هغه چاته ورکړي چې څغ يې پری کړی دی نو هغه به يې پلار ته ددوو

(۱) په بنځه څغ کول داسې وي چې یوسړی دټوپک ډزو نه وکړي او وايي چې دفلانی خور يا لور زما ده او بل چاته يې نه شي ورکولی.

بنځو و لور وړ کوی . او که چیر ی یی بل چاته وړ کړه نو هغه سړی چی
ژغ یی کړی دی که و س یی و لری دابل سړی چی دده ژغ و هلی یی
اخیستی ده وژنی . دژغ و هلی بنځی ولور چی دژغ کوو نکي نه یی بل
چاته وړ کوی اکثرا نه اخیستل کیږی .

که څوک دچا خور ، لور او یا بنځی ته لاس وا چوی نو کیږد ای
شی چی پر مړ یی کړی او که نه خور، لور، او یا بنځی ته یی لاس
اچوی .

که څوک دچا دخور ، لور او یا بنځی سره تور شی ، نو بنځه او سړی
دواړه مړ گونی دی او یو دبل سره لگیدلی دی . که چیری څوک بنځه
مړه نه کړی ، نودسړی پتنه پری واو بنځله او که بنځه و تنبستی او
خلاصه شی نو هروخت باید پسې و گرځی . همداسی په سړی پسې .

که څوک په چاقو یا چاره تهدیدشی ، که څه هم زخمی یی نه کړی
نو بیا بنځه اتیارو پی او یو پسله شرم به وړ کوی .

که کوم سړی دشپې مړ شی اودمړه وارثان په چا شک وکړی ، نو
مشکوک مجبور دی چی په اووه میړه قسم وکړی چی دا مړی ما نه
وژلی او نه پری خبر او نه دچا سره مصلحتی یم . او که چیر یی د
قسم نه سر وغړاوه نو پتنه پری ورغله .

که چا میړ و بنه او یا خلاصه بنځه و تنبستو له نو دواړه مړ گونی
دی . کونډه بنځه هم دمړ و بنی بنځی دریځ لری . دتنیو په نرخ کی هره
بنځه که خلاصه هم وی د میړ و بنی دریځ لری .

په ځدرا نو کی بیاد خلاصی (پیغلی) دریځ شته او که چا و تنبستوله
او یایی لاس وړ وا چاوه نو سړی او یا بنځه مړ گونی نه دی اود نجلی
پلار او یا ورور ته به د دوو بنځو ولور وړ کوی . د دوو بنځو و لور
سره به ننوا تی هموی .

که یو څوک بل په سوک ، خپیره زخمی کړی ، نو زخم یی ددو
کسو نرخیانو په واسطه منا سب کیږی . مثلاً په ځدرا نو کی دنا مه

لاندې پر هار که دیوی گو تی په اندازه وی نو یوسل او شپيته افغاني شرم لری ، که زیات وی په هماغه اندازه یی شرم او ټیپکی (ملهمانه) زیاتیر ی . که دنا مه پاس پر هار دیوی گو تی په اندازه وی شرم یی اتیا افغاني دی. همداسی که د مخ پر هار وی نو بیازیا ت ټیپکی او شرم لری. ځکه د مخ پر هار لیدل کیر ی.

په گر بزو کی دځمکی دد عوی قسم که راجع کیر ی نو حتمی به پنځوس او یاسل میره هم قسم کوی خو بیا په تنیو کی په ځمکه باند ی په اووه میره قسم کیر ی، خو په دواړو قو مو نو کی دځمکی لږوالی او زیاتوالی څه پروانه کوی. په ځدراڼو کی بیا که ځمکه دیوی کیر دی داندازی نه زیاته وی نو په اووه میره به قسم کوی او که د کیر دی داندازی نه کمه وی نو په دری او یا دری نیم میره به قسم کوی. په نیم باندی سره پچه اچول کیر ی نو که په دری میره شو او که په څلور . خو اکثرا په دری میره قسم ور کوی.

په ویا له او یابند په تنیو کی په اووه میره قسم دی او په ځد راڼو کی په دری میره. په دواړو صور تو نو کی به قسم په زړه و یا له کوی. دنوی ویا لی تیرو ل نا ممکن دی . قسم به داسی کوی چی زما ویا له د پلار او نیکه څخه را پاتی ده او اوبه می تری خوړ لی دی.

که پتی سنگیر وی (په خوړ کی چی داو بو دوړ لو خطر یی موجود وی) او یارغزی (صحرا) وی نو بیا یی قسم په دری نیم میره دی که څه هم د کیر دی داندازی نه زیات وی.

که چیری په ځدراڼو کی دکور ماته و شوه او غلا یی و کړه نو د ثبوت په صورت به غلا یو په دری ور کوی او پنځلس سوه افغانی او یو پسه به شرم ور کوی . په ځینو ځدراڼو کی دری زره افغانی دی.

که چا در می او یاپادی نه پسه بیدیا کی غلا وکړه نو پنځه سوه افغانی یی شرم دی که بیا یی سم دخو نی او یاباندی نه ر مه وایستله نو یوزر افغانی او یو پسه شرم به ور کوی ، خو یو په دری غلا تر او سه چانه ده اخیستی.

دچانه په زور دټوپك داخيستلو شرم هم پنځه سوه افغانۍ همداسې دېر توگ دايستلو او يا د پټكۍ دتښتولو او ياد هغه په زور - اخيستلو.

كه چيرې په مړ كې مدعيان خپل تر منځه او يا مدعي مړكچي او جرگه مارتې ښكځل وگرځي نو زړ افغانۍ او يو پسه شرم لري. كه چيرې كوم سپي خړوړي وي يعنې په خوراك مشهور وي، نو مجبورا څښتن به يې خو لي ته كټېوز (خو لېند) اچوي او يابه يې ترې. كه چيرې يې برسیره پر هغه تاوان ورساوه نو څښتن به يې تاوان ورکوي.

كه چيرې دداسې يو خړوړي سپي په خو له كې كټېوز وي خو كوم سپي ځملوي او بل سپي چې پخوا يې ضرر معلوم نه وه اورا شي داسې وخورې نو تاوان ددواړو سپيو دځاوندانو سره نيم دي. دځدراڼو په نرخ كې ډير پخوا داسې شو يدي چې يوه سپي په لاره كې دنمانځه داداكولو له پاره ټوپك كېښود. دكوم بل سپي او ښ راغي او په ټوپكو خوت په ټوپك كې كار توس (مړمې) و اوچي خلاص شو نو بل كوم لياروي ولگيد. دټوپك څښتن و يل چې گناه داوښ ده اود او ښ څښتن دعوي كو له چې گناه دټوپك د څښتن ده په پای كې به په نرخ كې ټوپك او اوښ چې ددوي نه ضرر پيداشوي و دواړه د مړه په بدل كې ور كړل شول.

كه چيرې په منگلو كې څوك دغلا په ما ته كې مړ شي نو توي شو، يعنې پورې نشته خو كه مړ نشو او نرخ ته سره كښينا ستل نو د غلا دثبوت په حالت كې به شپږ واري څلور سوه شپيته افغانۍ او يو پسه شرم ور كوي او خپل غلا شوي مال به هم بيرته ور كوي. همدا ډول زيرې به ور كوي. زيرې هغه پيسې دي چې دغلا دپيداكولو په خاطر لگول كېږي او په ځينو مو نو كې د (زيرنې) په نامه هم يادېږي. په زيرې كې كه چيرې زيات و ښودل شي امکان لري چې په قسم سره واخيستل شي. خو زيرې بايد دغلا دمال نه ډير نه وي. پخوا په منگلو كې غلا نه گينه (نه ځله زياته) بيرته ور كول كېده او او س هم نرخ دي، خو چاتراوسه

نه له چانه گينه اخيستی او نه چاورکړی ده. که چيری په داسی ورور د چادغلا دعوی و شی چی دبل ورور سره په دستر خوان سره گډهوی نو هله به په تور او په سپین (یعنی تورن او ناتورن) قسم کوی. یعنی داسی که دوه وروڼه وو او یو یی تورن شی نو په هغه چی دغلا دعوی نه ده شوی هغه هم دنر خله مخی قسم ته مجبور یز ی. ځکه دېښتنو متل دی (چی غل غلا کوی نود قسم چاره یی کوی) نو که چیر ی سپین قسم ته مجبور شی ، کیدای شی چی سپین دقسم نه سرو غرو ی او غلا پیدا شی.

که چیر ی په منگلو کی دچا نه څوک ټوپک یا پیش قبضه واخلي، نو دری واری څلور شپيته افغانی او یو پسه به شرم ور کوی . دځمکی دبرید (پو له) قسم په منگلو کی هم په یوه میړه دی او هغه سړی به قسم کوی چی برید یی خوځو لی وی.

دځمکی قسم که تریوی بسوی زیاته وی نو په اووه میړه به قسم کوی او که کمه وی نو بیا قسم په یوه دی.

ویاله هم داسی ده چی په زړه ویاله به قسم کیر ی . نو که ویاله نوی هم وی خو قسم به پر ی دزړی ویالی په نا مه کیر ی . داد قسم لاره ځکه ور ته جوړو ی چی پټی، ليار او کلا نه شنډیږی . او دلته به قسم هغه سړی کوی چی په پټی ليار او یا کلا کی ذوا لیدو ی .

دخوست په قومو نو کی که چیر ی یو سړی دکو می بندخی سره تورن وی او مړی کړی نو وار ثیی داحق لری چی په وژونکی قسم وکړی ، یعنی داسی چی نوموړی چی ما وواژه تورن یا گنا هکار و خود تور نی بندخی پلار او یا ورور ته څوک قسم نه ور کوی.

همداسې که چیرې یو سرې دیوی پیغلې نجلۍ سره تورن شي اود دې نجلۍ په نس کې اولاد وی نو دا اولاد د تورن کیزې حتی داسې وخت کې دو مړه ور ته صبر کوي ترڅو چې اولاد یې پیدا شي نو بیا یې وژني. د منگلو په زاپه کوټنو می ځای کې همدا سې و شول چې بنځه اوسړې یې مړه کړل، او وروسته له هغې یې هغه اولاد دهمدا غه وژل شوی کورته وروړ. که چیرې بیا بنځه مړو بڼه وې او تور نه مړه شي نو اولاد یې د وژل شوی نه کیږي، بلکه دخپل مړه یې دی.

د منگلو او ځدراڼو په نرخ کې دانسان وجود شپږ برخې لري او که هره برخه یې زخمی شي نو د شپږ برخو پورې به ورکوي. د تنیو دنرخ سره یې فرق دادی چې په تنیو کې که چیرې ددې شپږو اعضاوو نه دوه له منځه لاړ شي نو په یوه مړه حسابیږي چې په ځدراڼو او منگلو کې بیا هماغه دوه اعضاوو پور (خون بها) لري او په مړه نه حسابیږي.

که چاپه منگلو کې چرکه پټه کړه او پرې اثبات شوه نو پښه اتیا افغانی شرم او نه چرگي به ورکوي. که د درمند، جومات، چوکه څخه چاپه شي غلا کړل او یا یې درمي نه کوم پسه په بیدیا کې پټ کړ نو دري واری څلور سوه شپيته افغانی شرم او یو پسه ننوا تي به ورکوي.

که چیرې یې بیا دخوڼي نه کوم پسه یاخه شي بو تلل، نو بیانه واری څلور سوه او شپيته افغانی شرم او یو پسه ننوا تي ورکوي.

که څوک دچا کمه (۱) وکړي او دهغه چې کمه یې شوی ده مړ شي نو کیدای شي چې مرسته کوونکي پرې مړ شي او که چیرې دتاوان رسولو کمه وي نو تاوان به یې ورکوي.

(۱) کمه دې ته وایي چې دچاپه وژلو یاغلا او نورو کې د مجرم سره دښودلو، کور ته ننه ایستلو او یا داسې نورو کې مرسته وکړي.

که چیرې کو می بندځي کمه وکړه اودی په خپله او یایی میر ه انکار وکړ نو قسم به یی میر ه کوی.

دڅدرانو په نرخ کی دا سی شته چی که چیرې الف دکوم شی دعوی وکړی او که چیرې ج په خپله خو بڼه قسم کوی نو دقسم کولو حق دده دی او که چیرې ج ووا یی الف دی د خپلی دعوی اثبات وکړی نو دڅدرانو نرخ الف یعنی دعوی گیر ته قسم ور کوی. ځکه دعوی کوو نکی یعنی الف گټه کوی.

که دپاس پټی څښتن دکوز پټی څښتن دبرید وهلو دعوه وکړی اود بریدو هلو دعوه یی په متر سره تر پنځه پاوه (۱) زیاته نه وی نو قسم اول دکوز پټی دڅښتن دی. خو که چیرې دکوز پټی څښتن قسم نه کوی ، نو دڅدرانو نرخ دپاس پټی څښتن ته قسم ورکوی. او که چیرې دعوه یی تر پنځه پاوه زیاته شوه نو په هغه وخت کی دکوز پټی څښتن مجبور دی چی قسم وکړی.

په تور او سپین مړی (۲) قسم هغه وخت کیږی چی یاپه کنډوکی (په هغه بی طرفه سیمه کی چی دوو قومو نو تر منځه اود یوه پوری هم ربط نه لری) همسا په مرکړی او یایی کمه وکړی.

په منگلو کی که همسا په دکنډوهم نه وی او چاپیسی پری وخوړی نودوه غوایی ننوا تی، لس زره افغانی ناغه به ور کوی او کوربه یی سو ځی.

په منگلو کی په غره باندی په اووه میره قسم دی. په نوروقو مو نو کی کیدای شی دغره دد عوی قسم په پنځو س او سلو هم تر سـره شی.

(۱) یو پاو په دی حساب شپږ صحیح یو په څلور سا نتي متره ، راځی چی پنځه پاوه یی مساوی له یو دیر ش نیم سا نتي مترو سره دی.

(۲) له تور مړی څخه مطلب هغه مړی دی چی قاتل یی نه وی معلوم او په شپه کی مړ وی اوسپین مړی بالعکس .

په منگلو کی که چاد کوم بل چاشنه میوه داره و نه ژو بله کړه او یایی فصل ژو بل کړ او یایی د چا کوټه ږنگه کړه نو نه واری دوه سوه شپيته افغانی شرم او یو پسه به ننوا تی ور کوی او اړو لی تاوان به هم ورکوی . لکه چی په زاپه کوټ کی یوه سړی دچامال حلال کړ او نه گینه یی بیرته ور کړ .

ب- دسالارزو ، مشوا نو، ماموندواود شیگل دشیثوارو تری:

۱- که څوک بی گناه مړ گټ وکړی نو کور یی سو څول کیږی . او خپله هم مړ گو نی دی . دا ډول بی گناه مړ گو نه اکثرا د میراث د پاره وی .

۲- که الف پاخی او ج مړ کړی او الف بندی شی او په زندان کی مړ شی نود ج مړی ور باندی نه خلاصیږی .

۳- که الف پاخی اوج مړ کړی اوج تنها الف په جنگ کی زخمی کړی . که الف دکور نه و تللی نه وی او مړ شی نو الف دهماغه زخم نه مړ شو چی ج ور باندی لگو لی وه . نو دوی دواړه مساوی او پتنه خلاصیدای شی . خو که چیر ی الف دکور نه راووت اوڅه وخت وروسته مړ شو نودج دزخم له کبله نه دی مړ شوی او حتی په ج باندی دقسم حق هم نه لری او یادا چی دالف ورته قسم وکړی چی الف دج دزخم نه مړ شوی دی .

۴- دمړی دجوړی په مقابل کی یوه بنځه او لس یا پنځلس زره افغانی ور کول کیږی . زخمی ته یواز ی یوه بنځه ور کول کیږی . په ننوا تی کی به گډه (پسه) او میا، ملاو سپین ټیږی شامل وی .

۵- که جنگ او دعوی ساده وه نو ننوا تی هم ور سره ساده وی او که چیر ی قضیه سخته وه نو کیدای شی چی بنځی او ما شومان هم ورسره ولاړ شی او پړی په غاړه واښه په خو له گنا هکار د مظلوم له خواو بخښل شی او یادا چی ونه بخښل شی .

۶- که چیر ی د دوو تنو تر منځ پتنه وی اودواړه دکوم بل گډه دښمن په مقابل کی په یوه لښکر او یا یوه سنگر کی سره برا ټیږی

شي، نو يو بل ته څه نه شي ويلای او په ډاډه زړه به ديوبل ملگر تيا کوي. اود گډه دښمن په مقابل کې به درېږي.

دشر يك جنگ نه د مخه ټول قوم فيصله کوي چي پتنه دار خلك به خپل تر منځه نه سره وژني. که بر سیره پر دی په لښکر کې چا کسات واخيست نود قوم نه ايستل کېږي او مړي اوژو ندي يا غم او ښادي نه ورسره پالي. که چيرې يې مدعي ته نيك ورکړ او ورسره جوړ شو، نو وروسته له هغې قوم هم ورسره جوړېږي او بيرته يې قوم ته ورپرېږي دی.

۷- که الف پاڅيده ج يې مړ کړ او په تېښته کې د ج د تربره کړه ورنووت او يا حتی دورور کړه ورنووت نوهمسايه شو او تر خپل برید به يې تيروي او هيچا ته يې مرگ ته نه ورکوي او په خپله هم څه ورته نه وایي. وروسته له هغې ورځې يې که بله ورځ پيدا کړ نو وژني يې:

۸ - غلا که په چاباندې ټا بته شوه، نو يو په دوه به يې بيرته ورکوي. يال (هغه پيسې چې دغلا پيدا کولو له پاره لگيدلي وې) به هم غل ورکوي. که غله د يال لگيدلي مبلغ پيسې و منلي خو خبره خلاصه ده او که نه هغه څوک چې غلا يې شو يده مجبور دی چې لگيدلي پيسې په قسم سره خپلې کړي. غل به د اثبات په حالت کې او لس ته زر افغاني (گنېکاري) ورکوي. (د باجوړ په سالار زو کې غل مجبور دی چې د عذر په نامه قوم ته ډوډي ورکړي او يوه يا دوی کوټي يې هم سوځولي کېږي).

۹ - دکرو ندو ناغي ته هم تړه وايي يعنې دا چې کارينو نه (دغره دکښت وړ ډډي) په يوه معينه خوا کرل کېږي او هغې خوا ته به مال نه بيول کېږي. د مخالفت په حال کې تری ناغه اخيستل کېږي.

۱۰ - که چيرې څوک په چيغه کې ولاړ نه شي او ياد مړي قبر ته رانه شي او معقول عذرو نه لري مثلاً په خپل پټي کې کارکوي نو

په توده لمبه (۱) کې ترې یوې ما توی او دی هم و هی او که په توده لمبه کې چاته لاس ته ور نه غي نو بیا وروسته یو گډه توری حلالوی.

۱۱- که چیرې الف دج په غم او درد او یا چیغه کې د دال له خوا مړ شو، نوج به هڅه کوي چې دال مړ کړي خو پتنه دالف خپله ده او په ج باندې کوم الزام نشته. کله کله الف دج نه لږ څه تاوان اخلي.

۱۲- که چیرې یو سړی ځمکه خرڅوي نو باید د (ویني دخپلوانو) څخه پوښتنه وکړي. خو که شفیع دیوه پردی سړی وه نو شفیع معتبره گڼل کیږي. که بیا داسې وه چې ټول خپلوان وو نو اول حق د نن دی خپل دی چی ځمکه واخلي. خو که بیا پردی سړی دو مړه پیسې وړ کوي چې خپلوان هغې بیې ته حاضر نه شي نو بیا حق د پردی دی چې هغه په زیات قیمت سره واخلي. خو که چیرې کوم خپلوان او یا پردی خپلوان او یا پردی سړی بالکل دو مړه جگ قیمت و نیسي چی هلته په هغه قیمت نژدی ځمکې خرڅي شوی نه وي نو بیا کیدای شي چې په اخیستو نکي له دی کبله قسم راشي چې آ یادې په رښتیا په دو مړه قیمت سره نو موږې ځمکه اخلي او که غواړي چې یوازې د ځمکې قیمت د خپل اصل قیمت څخه پورته ونیسي.

۱۳- که چاد میراث له پاره مرگ او ژوبله وکړه نو کور یې چور کړي او بیا سو ځل کړي. په خپله قاتل وروڼه او زامن او د ترو نو زامن یې پاڅول (شرل) کیږي. بیرته جوړه یې هغه وخت کیږي چې دبل ځای سپین ږیري او ستانه راوړي او عذر او ننوتی وکړي. وروسته له دی په ځای کیږي. البته تر هغو چې په ځای شوی نه وي ځمکه یې هم شاپړه وي.*

(۱) له تودې لمبې څخه مرا دهما غه احساسا تو گړي ده چې خلك په كې را غونډه یږي او مړې طعمل ته اقدام كوي.
* دآزادو سیمو په سالارزو کې د ځمکې شاپړول شرط نه دی.

۱۴- که چا پردی بندځه وتښتوله نو مړ گو نی دی او هیڅکله په ځای کیدای نه شی ، تر هغو چی یاوژل شوی نه وی او یا په خپل مړ گټ مړ شوی نه وی . په دانگام کی په بندځه یواز ی یو سپری وژل کیږی او نوره کور نی نه د ښمننه کیږی.

۱۵- که چیری الف په ج دځه شی شک وکړی نو ج به قسم کو ی او که ج په عین زما ن کی په الف دځه شی شک و کړی نو ج به تر یوه کال پوری صبر کوی او خپل مال به لټوی . که پیدانه شو او ورو سته له یوه کاله یی بیا هم په الف قسم کاوه نو مجبور دی چی الف قسم وکړی.

۱۶- که چیری په سالار زو او ما مو ندو کی یو سپری په خپلی ښځی باندی کوم څوک مړ کړی نو د مړه خپلوان او یاد ښځی دپلار کور حق نه لری چی دښځی میره ته د درواغجن مړ گټ له کبله قسم ورکړی. خو په هغه حالت کی چی تور شوی سپری خلاص او بندځه مړه وی او یادا چی سپری مړ او بندځه خلاصه وی ، نو په اول حالت کی دښځی پلار او په دو هم حالت کی دسپری خپلوان د ښځی میره ته ویلای شی چی دو هم کس مړ کړی او که نه دښمن یی دی. که بندځه خلاصه او دپلار کور ته و لاره شی نو دښځی خپلوان مجبور دی چی مړه یی کړی او که نه یی و ژ نی نوسپری کولای شی چی دښځی کوم خپلوان (پلار ، ورور او نور) ووژنی.

۱۷- که الف د ج ښځی ته لاس واچاوه نو ج د الف ښځی ته د مقابلی له پاره لاس اچوی خواکثر الف د ج له خوا وژل کیږی او یا دا چی دلاس اچولو پر ځای بندځه تښتوی. له دی امله دلاس اچولو معا ملی په دانگام او په عمو می ډول په سالار زو ما مو ندو او مشوانو کی کمی دی .

۱۸- که الف د ج له فصله او به وای پروی نو الف به هم هماغو مړه او به ور کوی او که فصل یی سوی وی نو مجبور دی چی د فصل تاوان ورکړی.

لکه چې ومو لیدل دڅدرا ڼو، منگلو، تنیو، گر بزو، سبر یواو دڅاڅی میدان دڅاڅیو دڼر خو نو تر منځ ډیر کم توپیرو نه مو جود دی. دخو ست واړه قو مو نه چې په سمه کی او سپڼی همدغه دغره دقو مو نو ڼر خو نه چلوی (۱) ددوی دڼر خو نو تر منځ توپیرونه یاپه شرم کی او یاپه قسم کی (په ځینو کی په زیاتو خلکو قسم کوی او په ځینو کی په کمو خلکو قسم کوی) مو جود دی. نور نو ددوی اکثر ڼر خو نه سره ور ته او مشابه دی.

دسمی قو مو نه چې اکثر واړه او د غر نیو قو مو نو (پربه) (۲) قو مو نه دی دغر نیو قو مونو په ڼر خ فیصله کوی. اصلا نو بیاپه دوو مدعیانو پوری اړه لری چې دگر بزو، څدراڼو او یا دسبر یو په ڼر خ سره جوړیږی او که په دوو دوستانو سره مصالحه کوی. په ټولو قو مو نو کی وروسته له پنځو، شپږو او یالسو کالو نو کله چې مرگ او گوډ، سوک او څپیره قوم سره وړان او ویجاړ کړی نو دبیرته جوړو لو له پاره یی تنظیم جوړیږی. تنی او گر بزدا ډول دقوم بیر ته ټینگیدلو ته ځلویښتی وایي او نور قو مو نه یی (اربکی) بولی.

دځلویښتی او اربکیو کارداسی وی چې دقوم دهری پښی او خیل نه یو یو مشر اوڅوتنه اربکی انتخابیږی. د مشرانو دمنځ نه یو تن داربکیو مشر مقرر یږی چې ((میر)) ور ته وایي. نور مشران چې انتخاب شوی دی، دعوی او قضیې فیصله کوی. که چیرې مشران فیصله وکړی او یو له مدعیانو نه فیصله و نه منی او یا دمثال په توگه دکور دسو لوا اجازه ور نه کړی نو مشران میر ته او میر ځوا نو اربکیو ته د فیصلې دتعمیل امر ور کوی.

(۱) مخکی برخی ته دی رجوع وشي.

(۲) که څه هم دخو ست واړه قو مو نه د هغه ځای دغر نیو قو مو نو د (پربه) حیثیت لری خو بیا هم نه شی کولی چې له اغیز یی خلاص شي.

دلته د مشرانو فيصله چې قانوني او عدلي حيثيت لري، او اړيکيو ته داچرا په قوې په توگه انتقال لري. د څلويښتي اړيکي په قبيلوي تنظيم کي د پوليسو ځاي نيولای شي.

داچي و لي څلويښتي ور ته وایي يوه معلوما ت را کوو نکي مشر مونږ ته وو يل چي اړيکي به ټول څلويښت نفره وو له دي کبله ددي سازمان نوم څلويښتي شو. د دومي خبر يو چي د وزيرو، خپلونه دي ډول غوټي ټينگي (ډلي) ته هم څلويښتي وایي.

د څلويښتي دخلا صيدو سره قوم بيرته اتفاق او اتحاد کوي او په عمومي ډول فيصلې کوي. همدا ډول کيدای شي چي په څلويښتي کي نوي څلي (نرخونه) را منځته شي او يادا چي ځيني نور له منځه ولاړ او يا تعديل شي.

په عمومي توگه د پښتو نولي دوي خواوي لري چي يوه خوا يي نرخونه (Codes) او بله خوا يي ارزښتونه (Values) دي. نرخونه مخکي و ښودل شول. د پښتني ټولني ارزښتونه داسي مفاهيم دي لکه ننگ، ناموس، غيرت، وطن پرستي او نور. دا دواړه خواوي د پښتون د ملي کرکټر ستنې دي چي يو له بله نه جلا کيدو نکي او حتي يو په بل کي ننوزي. که څه هم د پښتني ټولني ارزښتونه لومړي مقام لري خو بيا دواړه خواوي يو بل تعقيبوي او تکميلوي.

د پښتنو له پاره د ننگ، ناموس، غيرت او خاوري ساتني ارزښتونه دوه مړه اهميت لري چي د اعاذي له پاره يي د قبيلوي نظام ټول و حشت او ناکړدي د ځان سره راکاږي. دا هغه حالت دي چي د پښتنو حقوقي اصول ځان د تعقل څخه باسي.

د حقوقي ټولن پوهني پيل د انگليسي پوه هابس (Hobbes) نه کيږي. هابس ددي له پاره چي د دولت زاپه اساس ته يوه نوي ستنه و دروي، نو يي د طبيعي حالت نه خبري وکړي. دده په نظر په طبيعي حالت کي انسان وحشي و او ددي و حشت نه يوازي د دولت د تنظيم په واسطه راوتلی شي. بل محقق جان لاک بيا په

خپل وار سره وایی چی انسان په طبیعی حالت کی آزاد هم و ا و دو لت دانسان څخه دغه آزاد ی اخلی . روسو د دواړو یوسنتیز جوړوی چی انسان که چیر ی ددو لت تنظیم مني ، نو هغه دیوه اجتماعی تړون له مخی دی چی دطبیعی حالت وحشت ته خا تمه ور کوی او آزادی یی هم باید ددی حالت سره برابره وی.

هیگل بیاد طبیعی حالت سره مخالفت کوی او وایی چی په طبیعی حالت کی هیڅ حقوق نشته او یوازی و حشت او زورچلوی. په مقابل کی بیا اجتماعی حالت (ټولنه) ددو لت دتنظیم سره هغه یوازینی حالت دی چی په رښتیا سره حقوق په کی مو جود دی. هغه څه چی په اجتماعی حالت کی قربانی کیر ی او یاله منځه درومی دطبیعی حالت و حشت او زور دی (۱).

مارکس هم په حقوقي فلسفه کی دهیگل پلوی کوی ، ځکه هیگل وایی چی طبیعی حالت زموږ له پاره فرضی دی او مو ږد هغی په باب څه نه شو ویلای. نو له دی کبله مارکس هم په مجردو کتگوریو پسې نه گریزی او غواړی په خپل تحلیل کی دتکا مل ته رسید لو او مشخصو کتگوریو څخه شروع وکړی (۲)

مارکس دسیاسی اقتصاد په انتقاد کی چی سمیت اوریکاردویی د مجرد ماهی گیر او ښکاری (طبیعی حالت) څخه شروع کوی داتلسمی پیړی دبی فکره تصورا تو څخه گڼی او وایی چی دا ډول تحلیل بیرته طبیعی حالت ته تگ نه دی، بلکی دادبورژوازی ټولنی تجرید شوی انسانان دی . همدا ډول درو سو اجتماعی تړون چی دطبیعت نه آزاد انسانان سره یو ځای کوی په یوه دغسی ناتورا لیزم و لار

(1) G.W.F. Hegel: Werken in Zwan zig Banden Bd.10.P. 311; 312, Frankfurt; swhrkamp; 1970.

(2) Marx; Karl: zur kritikd. politischen. okonomie Dietzverlag Berlin P. 247—256

نه دی (۱) دمارکس پوهه د مشخصو کتگور یو څخه داده چې سپړی باید. په یوه فرضي حالت پسې ونه گزړی او هغه څه (ارتباطات او مناسبات) چې په ټولنه کې موجود دي د تحلیل له پاره د حقو قود فلسفي تاریخي مفهوم چې هابس، لاک او روسو یې را منځته کړی په نظر کې ونیسي.

هر څو مړه چې یوه ټولنه د اقتصادي مناسباتو او تولیدي قواوو په لحاظ وروسته پاتې وي په هماغه اندازه یې سیاسي او اجتماعي موسسات هم ساده او عمیق او صیقل شوی نه وي. لېمان (Luhmann) هم دخپلې حقوقي ټولنې پوهنې په مطالعه کې ددی خبرې تصدیق کوي. دی وایی چې ټولنی ټولنه په ټولنه یو یا قشرونو (Segment) ویشل شوی دی.

هغه ټولنی چې ساده او وروسته پاتې دی ټوټه والی (Segment) یې کم او هغه ټولنی چې مغلقی او پرمختللی دی ټوټه والی (Segment) یې ډیر او مغلق دی (۲).

که څه هم موږ دلته نه شو کولای چې د حقو قود فلسفي اود حقو قی ټولنې پوهنې په رڼا کې پښتونوالي مطالعه کړو خو په دی لنډو کرښو کې غواړو څه ناڅه په مختصر ډول د پښتنې ټولنې حقو قی برخې (Segment) ته نظر واچوو:

لکه چې موږ مخکې وو یل چې د پښتنو ټولنه ټوټه ییزه (مساوات طلبه) (Segmentary, Egalitarian) اولاس ناخوړلی ده په هماغه اندازه یې حقو قی اصول (Codes) هم ساده اوله دومره زیات عقلانیت (Rationality) (۳) څخه برخه من نه دی.

گیگر (Geiger) او ځینی نور ټولن پوهان حقو ق په لویو مجموعو (Integrates) یادوي چې د مرکزیت څخه

(1) Ebenda. P, 227.

(2) Luhmann: Recht Soziologie Bd,

(۳) ماکس ویبر (Max webber) چې په خپل کتاب (د کاپیټالیزم روحيه) کې د غرب علوم، تخنیک، حقو ق، موزیک او هنر د عقلانیت (Rationality) څخه گڼي.

برخه من وی. خو موږ دزیگریست (Sigrist) (۱)
 او اوسنیو ټولن پوهانو او انټروپولوجستانو سره چې حقوقو ته له
 مرکزیت څخه په ټوټه ییزو (Segmentary) ټولنو
 کې قایل دی، موافق یو. فرق یی یوازې دوو مړه دی چې دپښتنو
 په حقوقي کود کې ددی ټولنیز ارزښتو نه په احساساتو ټول
 عکس العمل ښکاره کوي چې د عقلانیت (Rationality)
 څخه یی و باسی .

دراسیو نا لیتې (Rationality) پر عکس یی عدم معقولیت تشکیلوي .
 ځکه په ځینو ځایونو کې ددی پر ځای چې ټولو ته مواد اود لایل
 پیداشی هلته په قسم او یافال نیو لو (توده) باندې ځان تسکین
 کوي. چې دلته زیاتره له احساساتو څخه کار اخیستل کېږي نه
 له منطق او استدلال څخه چې ځنې یی لکه جان زیر کيار هغه غفلت
 بو لي. جان زیر کيار هغه وخت چې په پښتو نو لي باندې بزغېږي
 نود غفلت دري سا حي ښیي:

(۱) دی وایی چې د (پښتونولۍ په کود کې جرم نه زېږی) او
 پنځو س کاله وروسته هم کیدای شي چې ستا دښمن در څخه بدل
 واخلي نو دلته د نوي او زاړه جرم تر منځ توپیر نشته . البته
 په پر تلیز ټول په نورو حقوقي جرم وروسته دیوی ټاکلی مودی
 څخه جرم نه بلل کېږي .

(۲) د جرم کولو دانگیزی پوښتنه نه کېږي ، په تیره په جنسی
 جرمونو کې . مثلاً دیوی د ښځې د تورن کیدلو په مساله کې ددی
 پوښتنه نشته چې آ یا ښځه میړه ښه ده او که نه ؟ او یادا چې د ښځې
 په خو ښه ډاکار شوی دی او یادا چې ددی سره زور شوی دی .

(۳) ځینو داسې مرکزي نورمو نو ته لکه د ژوند ساتنه او یاد
 مجرم نه کړ که دپښتو نو لي په کود کې ځای نه دی ورکړ شوی . په
 مقابل کې بیا د ننگ او ناموس نه داسې قوي ارزښتو نه جوړ

(1) Sigrist; Chr: Regnierte Anarchie a. a.o.p 105—112.

شوی دی چی د ژو ندانه ځینی نور مهم عنا صر تری قر با ن شوی دی . (۱)

پښتو نو لی دیوی لاس ناخوړلی مساوات طلبه (Egalitarian) او ټوټه یزی (Segmentary) قبیلوی ټو لنی حقو قی کود ا و ارزښتو نه تشکیلوی چی ځان په خپله اداره کوی اود مرکز یت سره په مخالفت کی ده . زمو ږ حقو قی کود د خپل تطوری په نتیجه کی څه ناڅه ځان منطق ته نیز دی کړی دی او په قضیو او معا ملو کی د ژبی او وینا خالاکي اهمیت لری . د مثال په تو گه په تنیو کی تقریبا سل کا له پخوا په بندځه تښتولو یانځی ته په لاس اچولو سره سړی نه وژل کیده بلکی لاس پزه او یاپښه به یی پری کیده . بیا وروسته یادی ډول معا ملو د زیا توا لی او یاد بندځی د مسالو د اهمیت له کبله په بنځه با ندی سړی مرگو نی شو .

همدا ډول څه ناڅه فکر په مسایلو باندی د قبیلوی ، جغرافیا یی او تاریخی شرایطو سره سم را منځ ته شوی دی . د مثال په تو گه دو زیر ستان په سیمه کی داسی قضیه پښه شوه چی یوه آس په چمن کی وابښه خوړل یو سړی راغی د ختیځ له خوا یی و ښو ته اور واچاوه . دویم دشمال له خوا اور واچاوه ، دریم د جنوب له خوا اور واچاوه او څلورم د لویدیځ لوری څخه . د آس څښتن تاوان و غوښت خو څلورو واړو اور اچوو نکو د تاوان دور کولو زړه نه و او هیڅ یوه ملا متیانه منله . په نر خ کی بالاخره څلور م تن چی د آس د تښتی آخری امکان یی بند کړی و ملا مت شو او باید تاوان یی ورکړی وای .

دارنگه یو بل مثال مو ږ ته معلوم دی چی په بی مشره (Acephalous) ټو لنو کی د هو ښیار ی په ضرور ته کتلی شو . یوه سړی خپل آس په ځنگل کی د وښو خوړلو له پاره

(1) R.R. esgesellschaft National staat und Djan—zirakyar: stamm Irredentismus am Beispiel der Pashtunistan frage; Haag + Herchen; Frankfurt / M; 1978; P.65

پريښود . وروسته له خو وړ څو يوسړي راغی او ځنگل ته يې اور واچاوه . دآس څښتن داورا چوو نکی څخه تاوان و غوښت خو اور اچوو نکی نرخ و غوښت . په نرخ کې دآس څښتن وو يل چي زما آس په ځنگل کې وا ښه خو پل او فلانی اور وا چاوه چي دده داور اچولو له امله زما آس و سوځيده. داور اچوو نکی څخه پو ښتنه وشوه ، هغه وو يل چي خدای دی نه کوی چي زما داور اچولو له امله دده آس مړ شوی وی او زیا ته يې کړه چي آس پخوا داور اچولو څخه مړ شوی دی. نرخيانو بالا خره داسي فيصله وکړه چي آس دی په لټ واړول شي . که چيري دآس دلاندي واښه سوی وی نو آس داور له کبله مړ شوی دی او که بيا دآس لا ندي واښه نه وو سوی، نو آس پخوا له اور څخه مړ دی.

ددی مثالو نو دراړ لو څخه زموږ مقصد دا دی چي د پښتو نو لی حقوقي کود د خپل تطو راو تکا مل په نتیجه کی لکه څنگه چي (Max webber) یی یادونه کوی څه نا څه ځان تعقل او عقلا نیت (Rationality) ته ښیږ دی کوی ځکه د (Max webber) (۱) له نظره د فیصلی دکولو له پا ره دلایل پیدا کول د معقولیت ښانی دی .

نود پښتنی ټو لنی ددی خواصو په اساس اود سختی ایکا لوژی له مخی کولای شو چي په دی دریو سا حوباندي یوه بله هم وراضا فه کړو. یعنی دا سی نه ده چي پښتانه ژو ند ته په کم اهمیت قایل دی، بلکی غفلت یی دلته دی چي په کوم جرم باندي مړ گو نی

(1) Max; weber: Writschaft und gescl schalf.

Hall band J.C.B. Mohr' panl siebeck Tubingen / 1959; P 395—397

دماکس و ېبر په نظر باید چي نور مونه او حقوقي جملی سمی دیوه حقوقي سیستم لا ندي راښی چي یو دبل سره په تضاد کی نه وی.

د پښتنو ټولنيز - اقتصادي جوړښت

کیدل . په پو تنسیال کی (بالقوه) د جرم د مخنیوی له پاره را منځ ته شوی دی (۱)

په هر صورت د پښتنو نو لی نور مو نه دیوی دا سی ټو لنی حقو قی کود تشکیلو ی چی هر فرد د بل سره برابر او هیڅوک د چانه کم نه دی . د پښتنی ټو لنی په ټو لنیز جوړښت باندی مو پخوا خبری کړی دی ، یوازی دو مره زیاتوو چی په داسی مساوات طلبه ټو لنه کی چی دمر کز یست تاثیر په کی کم اود ((منظمی انارشی)) نوم ور کولای شو ، په هغه انداز ه د عقلا نیت تو قع نه شی کیدلای چی ماکس ویبر یی «حقو قی انحصار» (۲) بولی .

که چیری انسان په ((منظمه انارشی)) کی د معقولیت څخه بر خوردار نه دی او یاد جرم په مقابل کی د جزا سختوا لی موجود دی او یادا چی کله کله یی حقو ق د زورور حقو ق دی خو په مقابل کی ددی ټو لنی اید یال شکل یوارما نی حالت دی چی انسان یی دخپلی مبارزی او تر قی په لاره کی هغه پړاو ته ځان رسوی چی هلته هیڅ ډول انحصار ، حاکمیت ، مرگ او ژوبله نه وی . په پښتنو کی اکثره شخړی ، مرگ او ژوبله یا اقتصاد ی مسایل دی او یا په زیاته اندازه دنا موس او ننگ دارز ښتو نو سره تړ لی دی . (وگوری ضمیمه) کله چی دغه قبیلوی اقتصاد ی ارتبا طات وړان او ویجاړ شی پرځای یی نوی تمدن او متر قی مناسبات را منځ ته شی ، د ننگ او نا موس ارزښتو نه به هم دخپلی زړی زیر بنا سره د تاریخ کندی ته و سپاری او نوی روبنا به داسی نور مو نه په ځان کی احتوا کړی چی هلته انسان او انسانی ژو ند د آزادی سر ه د حقو قو بر خه نه بلکی بیخی د بدیهیا تو څخه وی .

(۱) په مفصل ډول د بدل د مخنیوی له پاره د بدل مبحث ته رجوع وکړی .

(۲) د ماکس ویبر په نظر سره که حقو ق په یوه اور گان (دولت) پوری منحصر نه وی نو دابیر ته هغه د (ځنگل قانون) یعنی حق د زورور دی تری جوړ یز ی . له دی کبله باید حقو ق انحصار ی او سیستماتیک وی چی هغی ته معقول وو یلای شو . وگوری د هماغه ماخذ دری سوه شپږ نوی یم مخ .

اووم فصل

کلیواله ټولنه

کلی اود کلیو ټولنیز جوړښت:

ددانگام او گر بزو په غر نیو سیمو کی کلی، چینو، و یالو او خوړو نو ته نن دی پراته دی اود گربزو او بنو راو ک په آواروسیمو کی کلی دزرا عتی ځمکو شاو خوا په میدانی ځایو کی جوړ شوی دی. ټول کلی یو شان نه دی، ځینی وړو کی اوځینی لوی دی. په منځنی تو گه دوړو کلیو نفو س له دوه سوه تر پنځه سوه او د لویو کلیو له پنځه سوه تر زرو تنو پوری اټکل کیدای شی. په دانگام او گر بزو کی دکلیو څخه جلا په غرو نو یاد غره په لمنو کی له یو کور څخه تر پنځو کورونو پوری مو جودو ی چی په دانگام کی ور ته باندې او په گر بزو کی ورته کوټکی وایی. په دری واړو سیمو کی ځینی کلی ډیر پخوا نی دی او په پخوا نیو نو مو نو یادین ی. اکثره کلی دځای، خوړو نو، ناو نو یاد قبیلی دیووا حد دمشر په نامه شهرت لری.

په غر نیو سیمو کی دزرا عتی ځمکو دسپما له کبله ډیر کلی د غرو نو په لمنو په شاوخوا یو باندی آ باد شوی دی. دټولو کلیو دکورونو په ودانیو کی د محل دلرگو، تیرو، او نورو موادو څخه استفا ده شوی ده چی د اوسپنی، سامان او نور لوازم یی له ښارونو څخه اخیستل شوی او په کی استعمال شوی دی. دښو-

راو ك دكليو كوټې له يوې بلي څخه، اصله لري اما د دانگام او گربزو دكليو كوټې يوه په بلي پورې نښې دي. په غر نيو سيمو كې دكليو كوټې ادويې بلي څخه په لنډه فاصله په جگو ځايو جوړې شوي دي اود لري ځاي څخه دكليو كوټې داسې ښكاري، لكه چې يوه دبلي دپاسه ولاړه وي. دكليو په منځ كې كوڅې تللي اود اكثره كورونو دروازې كوڅو ته راو تللي دي.

په كليو كې د شتمنو او بيو ز لوكوټې معلو ميري. د بيو ز لوكوټې اود كورونو سا ختمان سا ده دي. ددوي د كورونو ديوالونه ټيټ، دوه يا درې كوټې لري چې په يو هيا دوو كوټو كې ټول فاميل سره د كور د سامان يوځای او سپري. په مني، ژمي، او پسرلي كې په كوټو كې او په اوږې كې په بامونو ويديږي. په دانگام او گر بزو كې داكثره شتمنو كورونه، كلا گا نې او ياكلا وز مه دي. د كلا گا نود ننه ساحه پراخه وي، د كوټو څلور خواوې لوړ ديوالونه چاپير شوي دي اود كوټو تر مخه يې برنډې جوړې شوي. د ځينو كلا گا نو په يو گوټ او د ځينو په دوو اود ځينو په څلورو واړو كوټو نو جگ بر جو نه جوړ شوي دي. د كلا په څلورو خواو ديوا لونو او برجونو كې د ټولو پكو له پاره سوري جوړ شوي دي چې په واقعيت كې د كلا دا ديوا لونه او بر جو نه د جگړو په دوران كې دفاعي سنگرو نه دي. د كلاو دننه او يا په لنډه فاصله د كلا څخه دباندې حجرې (ميلمستونو نه) جوړ شوي دي. د كلا گانو كوټې ډيري وي چې شتمن د خپلو ميرمنو او اولادو سره په جلا جلا كوټو كې او سپري اوساما نېي په جلا كوټو كې وي.

۱- جو مات او ملا:

په وړو كليو كې يو او په لويو كليو كې تر څلورو جو ماتو نو وجود لري. دكليو او لس په گډه د جو مات له پاره ملا نيسي او د كليو خلك ملا ته سپري سر (نارينه چې لمانځه ته ځي) داوړي او مني په درمندو نو كې غنم او جوار د (اړي) يا (اما متي) په نوم ور كوي. بر سيره پردې ملا ته سرسا په زكات، شكرانه، خيرات او د

او سیدو کور هم ور کول کيږي او دده کور ته دغم او ښاد ي په ورځو کي برخه هم ور ليري. ملا يوازې دخپل ځان او کور د افرادو له پاره جامي اخلي چي په ځينو وختونو کي دکلي شتمن اشخاص ملا ته دجا مو داخيستو له پاره نغدې پيسي هم ور بخښي (۱). په کليو کي ملا يان لا ندني دندې په غاړه لري چي په هغو کي ځيني مذهبې او ځيني اولسي دي.

لمو نځ:

لمو نځ ور کول دملا اسا سي دنده ده. دکلي خلک پنځه وخته لمانځه له پاره جو مات ته راځي او ملا د لمانځه اما مت کوي. ملا دسهار، ماسپښين اود جمعي دورځي د ماسپښين په لمانځه کي مذهبې احکام تبليغوي (۲).

تدريس:

په ځينو جو ماتو نو کي ملايان نجو نو او هلکا نو ته دمذهبې کتابو نو تدريس کوي. نجو ني بلوغ ته درسيډو تر مخه درس قطع کوي او له دي وروسته جو ماتو نو ته نه راځي.

په جو مات کي دوه ډوله هلکان درسوايي چي يوه ډله هلکان د ښوونځيو زده کوونکي دي دوي د ښوونځي دتگ نه مخکي او ياد ښوونځي د درس نه وروسته جو مات ته ورځي اود ښوونځيو د زده کړي سره يوځای ديني زده کړه هم کوي. بله ډله هلکان چريان

(۱) ملا سپيني جا مي اغو ندي او سپين پټکي په سروی.

(۲) دکلي ملا دوخت پيژندني مهارت لري. دي دسهار، ماسپښين، مازيگر، ماښام او ماخستن دلمنځو نو وختو نه دستور او لمر دحرکت څخه معلوموي او ځيني ملايان دوخت د معلومولو له پاره له گري څخه کار اخلي.

یاطالبان (۱) دی چی ځینی یسی دکلی دی او ځینی دنورو څا یو څخه دلته راغلی دی.

دطالبانو او چر یانو اکثریت دنا داره کور نیو ما شومان، یتیمان اود مذهبی کور نیو هلکان و ی. دکلی چریا ن له درس څخه وروسته خپلو کورونو ته ځی اودنورو ځایو څخه راغلی چریا ن په جو مات کی او یاد جو مات ترڅنگ په کوټو کی او سین ی. دکلی خلک چر یانو ته ډوډی ، جامی، زکات ، خیرات او په در مندو نو کی غله ور کوی . ځینی چر یا ن دځینو دینی کتا بو نو دلوست څخه وروسته در س پرین دی او په دنیوی چارو کی بر خه اخلی. او ځینی ددینی کتا بونو دلوست څخه وروسته دلوړو دینی زده کړ وله یاره درسمی دینی مدرسو او یادنا متو دینی علماوو شخصسی مدرسو ته ځی او هلته خپلو زده کړو ته دوام ور کوی.

دجو ما تو نو ځینی چر یا ن ددینی کتابو نو دلوست په پای کی په خپلو کلیو کی پاتی کیږی اود خپلو کلیو اما مت شروع کوی (۱)

په غوږ کی آذان :

دماشو م دزین یدنی څخه وروسته ملادماشو م کور ته ور بلل کیږی او هلته دماشو م په غوږ کی آذان کوی . د هلك په غوږ کی د

(۱) چری یاچریان په نورو پښتنو سیمو کی مثلاً په غزنی ، پکتیا او ننگرهار کی هغو هلکانو ته وایی چی دجو مات دطالبانو له پاره دکلی له کورونو څخه ډوډی راوړی ددلا دکور ځینی کارونه سر ته رسوی او داسی نور او په علمی لحاظ ددینی زده کړی ابتدا یی زده کوونکی وی او کله چی لوی شی او په زده کړه کی هم پرمختگ وکړی نو بیاور ته طالب اوطالبان وایی . دلوست په پای کی په رسمی مدرسو کی دشهداد تنا می تراخیستلو وروسته او په او لسی مدرسو کی د هغو پر سر دیونا متو عالم له خوا دپگړی تر تر لوست وروسته دملا یا مو لوی په نا مه یادیز ی چی رسما داما مت کولو او که تکره وی نورو طالبانو ته ددینی زده کړی تدریس کولو اجازه لری .

آذان له پاره دكلى ملا حتمى را غوښتل كېږي اما دنجو نو په غوږ كې دآذان له پاره د ملا را غوښتل حتمى نه دى ځكه چې د نجو نو په غوږ كې دملا نه پرته هر نارينه آذان كولاى شي .ملا ته دآذان كولو په مقابل كى دماشو م پلار څه نغدى پيسى ور كوي.

د م تعويد:

دناروغو ما شو ما نو ، بندخواو نارينه و ، له پاره يا ملا كورته غوښتل كېږي او يانارو غجومات ته ور ځي ملا نارو غ ياد قرآن مجيد په آياتونو دموي ، ياوړ ته تعويد ليكي او ياوړ ته بندور كوي. ملا ته ددم تعويد په مقابل كى شكرانه ور كول كېږي چې شكرانه يانغدى پيسى وي او ياغله يابل څه.

دقرآن مجيد ختم :

دكلى خلك دناروغ د صحت، يادآفت او مشكل ددفعي په ځا طر او ياد يوى كور نى د مې شخص په روح (دروح دآرامو لو) دپاره دقرآن مجيد دختم له پاره د كلى ملا او چېر يان (طالبان) راغواږي. ملا او چېر يان دقرآن ختم كوي اود ختم نه ورو سته دعاكو ي .د ختم په پاى كى ملا او چېر يانو ته دختم دخيرات په نامه ډوډ ي اود ختم دشكرا نى په نوم نغدى پيسى ور كول كېږي.

نكاح :

دواده نه ورو سته دځلمى او پيغلى دنكاح له پاره ملاراغوښتل كېږي .ملا دشرعى احكاموسره سم نكاح تړي اود نكاح په پاى كى ورته شيرينى او نغدى پيسى ور كول كېږي.

دمري مراسم :

ملا دمري دجناز ي ښخو لـواو فاتحي ټول مډ هبي مرا سم اجراکوي. ملا ته دمري جا مي اوداسقاط نغدي پيسي ور کـول کيږي.

جر گه:

ملا دنجو نو دغوښتلو د مر کي اود شخړو داوارولو په ټو لـو جر گو کي برخه اخلي.

ننوا تي:

ننوا تي دپښتو نو لي دکودمهم او اساسي جز دي. دقاتل ياتيري کوو نکي دکور ښځي د مقتول او ياد هغه شخص چي ځاني و ما لي تاوان ور رسول شوي وي کور ته ځي اود ننوا تي په نا مه دمقتول له کور ني او ياد تاوا نوررسيدلي شخص څخه عفوه غواړي . ملاد ننوا تي دښځو سره يو ځای ځي. دمحلې ملا يانو په فعاليتو نو کي ديني او دپښتو نو لي دواړو و خصوصيات ليدل کيږي . که ديوي خوا هغوي مډ هبي چاري ترسره کوي ، له بلي خوا هغوي دمحل داوسيدو نکو په حيث په ټو لواجماع چي چارو کي فعاله برخه اخلي او پير لږ ملایان دامامتي نه علاوه دبز گري کسب هم کوي. جومات پر عبادت برسیره ، دکليوا لو په اجتماعي ژوند کي دټوليدو دځای حيثيت هم لري او په خپله جومات ددوي په ټول اجتماعي ژوند ژوره اغيزه لري. دکلي ټول خلک او مخصوصا مشران او سپين ږيري ، دور ځي او شپي له خوا پنځه وخته دلمانځه له پاره په جومات کي راټوليږي او په جومات کي دکلي په زراعتي، آبياري غرونو، ځنگلونو، څړ ځايونو، اشر، ناغي، د مړو اود کليوا لو په خپل منځي ، دکلي او نورو کليو تر منځ اود کلي او حکومت تر منځ په مسايلو خبري کوي او دلته دمو ضوع په ارتباط په جومات کي حاضر مشران خپله رايي څرگندوي چي د خبرو او نظريو دڅرگندولو وروسته دمو ضوع دحل له پاره دلته تصميم نيول کيږي او بيا ددي ځای دتصميم په اساس گډه عمل کيږي.

۲- چم گاو نه:

چم ديو کلي فز يکي او ټو لنيز دواړه مفهو مو نه افاده کوي . په فز يکي لحاظ چم دکورونو هغه مجموعو ده چي په يوبل پوري نښتي په يوه کوڅه کي پرا ته دي اودکلي دننه يو چم دنورو څخه دکوڅي ، ويا لي او يالياري په واسطه جلاکيږي . په واقعيت کي چم دکلي واحد دي او د هرکلي په تنه سب دهغه چم هم ټو پير کوي . دلوي کلي چم لوي اودواړه کلي چم وړو کي وي . که په يو کلي کي ديوي قبيلي غړي او سپږي ، نو دداسي کلي چمو نه دخيل ياپښي او يادکېول په اساس و يشل شوي وي او دويني دارتباط په لحاظ يو او لس يو بل ته نږ دي ديو چم په کورونو کي ژوند کوي . که په کلي کي د مختلفو قبيلو غړي او سپږي نو په داسي کلي کي دخيل ، پښي او کېول په ځاي ديوي قبيلي غړي په يوچم کي اودبلي قبيلي غړي په بل چم کي او سپږي . دمثال په توگه ددانگام په کلي کي دسالارزو ، ما مو ندو ، گر بزو ، سوا تيانو او نورو قبيلو دغړوچم ديوبل څخه جلا دي . چم دا معني نه لري چي په يو چم کي يوازي يو او لس کورونه لري او دچم او سيدو نکي دويني په ارتباط نورو خلکو ته په خپل چم کي داو سيدو اجازه نه ورکوي ، بلکي په چم کي دنورو خيلونو ، پښو ، کېولونو او د نورو ځايو نو څخه راغلي همسا يه هم و جود لري اما په چم کي داصلي او سيدو نکو په تناسب دنورو خلکو شميرلږ وي او په واقعيت کي چم داکثریت په نوم بلل کيږي .

گاو نه ديو کور شاوخوا نږ دي پرتو کورونو ، چم ته نږدي ، نورو چمونو ، کلي ته نږدي کلي يا کليو ته وايي اود کور چمو نو او نږ دي کليو او سيدو نکو ته گاو نه يا نويل کيږي . همداشان که يو شخص يا يوه کورني او يايو گروپ دځينو عوامو له کبله له بل ځاي څخه کلي ته پناه راوړي دکلي اصلي اوسيدو نکي پناه راوړو نکو ته گاو نه يا ن (همسايه) هم وايي .

۳- کندی :

ځيني خلک دچم او کندی تر منځ توپير نه کوي ، بلکي چم او کندی په

یوه معنی استعمالوی . لکه چی مخکی ور ته اشاره شوی ده چم دکلی فزیکي واحد او په کلی کی دکورونو د فزیکي موقعیت ښکارندوی دی اما له بلی خوا کندی دچم دټو لنیزو مسا یلو ، اجرایوی واحد په تو گه د چم په تناسب وړو کی وا حدتشکیلو ی . دکلی کندی دپلر ینی(کهو ل) په اساس جوړېږی (۱) گر بز کندی ته ټل او په ښو راو ک کی د کندی او ټل چاری دو یش په اساس دی په دانگام کی د کندی دجوړ یدو په وخت کی دکلی مشران راټو لېږی او دکلی په هر چم کی دهری پلر ینی نارینه چی دڅوار لسو کلونو څخه پورته وی یاد ملاتړ وی او ټو پک ویشتلې شی شمیری او بیادشمیر له مخی دچم وگړی په کنډیو ویشی چی دهر کندی دو گړو شمیر داتیواو څخه ترسلو تنوپوری وی او دپلر ینی مشر د کندی مشروی . که په یو چم کی دیوی پلر ینی دوگړو شمیر دوه سوه تنه وی نودغه پلر ینه په دوو کنډیو ویشل کېږی او که ځینی پلر ینی پنځو س پنځوس وگړی ولری نو له دی دواړو پلرینو څخه یو کندی جوړېږی . دکنډیو دجوړو لو له پاره ټاکلی وخت نشته بلکی هر کله چی دکلی مشران یی و غواړی سره راټو لېږی . دپلر ینو دوگړو شمیر کوی او له سره کندی جوړوی . کندی دو گړو دشمیر په تنا سب تغیر مو می . که دیوی پلر ینی د وگړو شمیر زیات شوی وی ددوی دکنډیو شمیر هم زیاتېږی او معکوس یی لږېږی .

په هر کار کی د کندی دو گړو برخه اخیستل دکار دنو عیت په اساس فرق کوی . که چیری یو کار دټول کلی(لکه دویا لو کیندل، دمری او واده مراسم) او یا په ټولی قبیلې(دجگړو په وخت کی لښکرته دځوانانو لېږل) پوری اړ تباط ولری نو په دی صورت کی دټول

(۱) په هغو کلیو کی چی یوخیل یا یوه پښه پر ته ده دوی کندی دپلر ینی په اساس جوړ کېږی دی او په کو مو کلیو کی چی د مختلفو قبیلو وگړی او سین ی دوی گډ کندی جوړ کړی دی اودیو خیل وگړی دبل خیل دوگړو سره کندی جوړ کړی دی . په داسی کلیو کی لږ شمیر دپیر شمیر خیل سره یوځای کېږی .

کندی وگړي په شمير په خپل واړسره او په خپله ورځ په کار کې برخه اخلي. د مثال په توګه دویا لې د کيندلو له پاره مشران ټولنيزي اودویا لې د کيندلو د پيل وخت، د کار کوو نکو شمير اود کارور ځي ټاکي. که په کلي کې پنځه کندي وي هر کندي سل تنه وي اودویالي د کيندلو له پاره پنځه ورځي او دهرې ورځي له پاره سل تنه کار کوو نکي تعيين شوي وي نو بيا له ټاکلي وخت څخه هره ورځ دهر کندي څخه شل شل تنه په خپل وار سره د کار تر پایه ځي. د قبيلو ي جگړو په دوران کې نه يوازې ديو کلي د کنديو وگړو ته بلکې د قبيلې د ټولو ځوانانو ملاتړ ته ضرورت پيدا کيږي او په داسې وختونو کې د هر کندي مشران ټول ځوانان د جگړې ډگر ته ليري. همدا شان د کندي وگړي په کندي پورې محدود کارونه (لکه د کندي جو مات جوړول د غوښل اشراو نور) په خپله ترسره کوي اما په ځينو وختونو کې ديو کندي وگړي په کندي پورې محدود کار له پاره د بل کندي مرسته غواړي. ديو کندي په محدود کار کې د بل کندي برخه اخيستل يو ډول ټولنيز پور دی که په بل وخت کې برخه اخيستونکي کندي مرستې ته اړه پيدا کړي نو پور وړي کندي هم ورسره متقابله مرسته کوي. په لنډه توګه کندي د کلي يو ډول ټولنيز سازمان دی چې د کار د ویش او په کار کې د برخې اخيستلو او عمل عمليه آسانه کوي.

۲- ونډه :

د کندي په تناسب يو ونډه له څو کليو څخه جوړيږي او په ښور اوک کې ونډه د ویش په مفهوم هم استعمالیږي. د ارتباط له مخې د حکومتی کارونو اجرایوي واحد دی. په یوو ونډه کې د څو کليو نفوس شميرل کيږي اودنفو سو شمير په اساس دغه کلي یوو ونډه جوړوي (۱) او هرو ونډه خپله برخه قوی عسکر د بیگار له پاره کارکوونکي

(۱) په ونډه کې د څو اړ لس کلنو څخه پورته نارینه شميرل کيږي. ښځې او ماشومان په شمير کې نه راځي و ونډه د قبيلو د څو نی ارتباطاتو واحد دی بلکې په یوو ونډه کې په مختلفو کليو کې او سیدو نکي د مختلفو قبيلو خپلو نه سره یوځای کيږي.

اود(خریداری) په نوم حواله شوې اجناس ورکوي .

په دانګام کې ونډه داسما ر دخاني ددور ي له پاتي شو نو څخه دي . او لس به دو نډو نو له مخي ځان ته دبيگار له پاره اود جگړوپه دوران کې وگړي ور کول . دخاني له منځه تګ څخه وروسته ونډو نه په خپل حالت پاتي شول او اولس دخا ن په ځای مرکزي حکومت ته دونډو نو په اساس قومي عسکر، غنم، بو س او غوړي ور کول او هم يي په ونډو نو دحکو متي سرکونو ، دودانيو او پلو نو دجوړو لو بېگار کاوه . دپخوا را هيسي ټوله دره په اتوو نډو نو و يشل شوي ده. دغلام حيدر خان خرخي درا تګ نه تر ۱۹۴۷ کال پوري ټولي دري هر دوه کلونه دوه دير ش قومي نوکر(عسکر) حکومت ته ور کول او په ټولو عسکرو کې دهر و نډه بر خه دوه تنه وو . پنځه دير ش کاله مخکي دونډو يو نفر قومي نو کر ته دري سوه روپي اجوره ورکول کيده . دوه دير ش کاله پخوا حکومت د دوو کلونو په ځای دقومي نو کرا نودوره يو کال کره چي په دغه وخت کې ددانګام او بيداد دوو ونډو نو دقومي نو کرانو په ځای نفوس و ما نه اوله دغي مودي را هيسي دغه دواړه ونډونه دقومي نو کر ي دونډو نو څخه وو تل او نور شپږ ونډو نه پاتي شول .

او س ددانګام او بيداد دونډو نو هر ۲۲ کلن ځلمي له معاوضي څخه پرته نو کړي ته ځي او پاتي شپږو نډو نه په هرونډ په کال کې دوه نو کران ور کوي چي دقومي عسکرو شمير دو لس تنه دي .

په شپږوو نډو نو کې دقومي نو کرانو دليږ لو په وخت کې هر کال ددواو طلبې په اساس نفرنيول کيږي . هغه کسان چي دنو روپه تناسب لږي پيسي اخلي هغوي ته معاوضه ور کول کيږي اود دوو کلو نو له پاره نو کړي ته ځي . ددواو طلبې سره سره دقومي نو – کرانو اجوره دشل زره افغانيو څخه کمه نه ده . که چيري په يوو نډه کې په خپله دو نډه غړي نو کړي ته چمتو شي هغه ته شل زره افغاني ور کول کيږي او نو کړي ته ځي . که چيري په ونډه کې يو نفر پيدا نه شي بيادنو رو و نډو نو غړو ته اجوره ور کوي . که چيري په خپل

ونډه او نورو و نهو نو کي څوک پيدانه شي نو په داسي حالت کي دکلي مشران دخپل ونډه دزلمو نومو نه ليکي او پچه اچوي دهر چانو م چي په پچه کي و خيږي هغه ته اجوره ورکوي او نو کري ته يي ليري ي. د عسکري په ونډه کي دکلي ټول نارينه که بزگري ، شيپانه وي او که زميندار شميرل کيږي. ديار لس کاله دمخه دسړک او حکومتي ودانيو جوړيدل په بېگار کيدل . علاقدار به دکليو مشران راوغوښتل او هغوي ته به يي د بېگار دکا ر نو عيت ، نيټه اودو گړو شمير اعلان کړل. مشرانو به دټولو وگړو شمير په ونډونو وو يشل او هرونډ به دخپل شمير وگړي د بېگار له پاره ليريږل . همداشان حکومت به په ځمکه لرو نکو او مالدارو باندې ديو ټاکلي نرخ له مخي (دغه نرخ به دمروج نرخ څخه بيخي لږو) دغنمو ، اور بشو ، بسو او غوړو (خريداري په نوم حواله کو له) . حکومت به دوي ته دغه لږي پيسي ورکولي اود هرو ونډه زميندارانو او مالدارانو به دخپلو ځمکو او مالداري په اندازه حواله شوي اجناس راټولول او حکومت ته به يي ورکول. ديار لس کاله کيږي چي بېگار او دخريداري حواله له منځه تللي ده. او س دور ځني اجوري په مقابل کي دولتي کارونه کيږي اود حکومت داپتيا وړ شيان په مروج نرخ په حکومت پلورل کيږي .

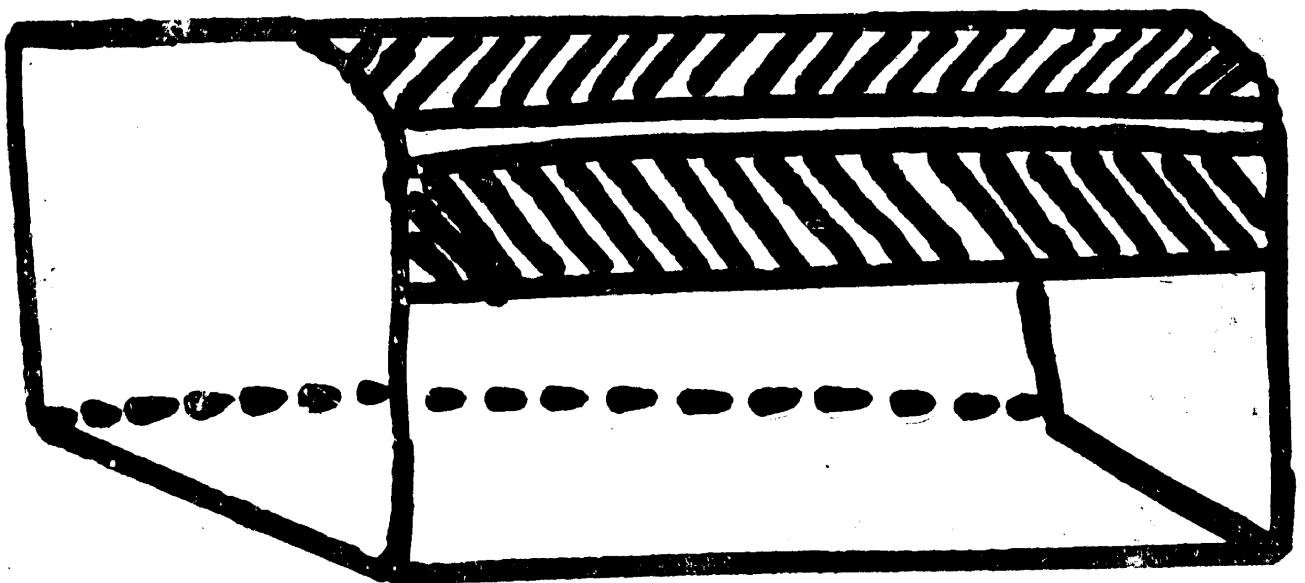
دگر بزوداو سني حالت څخه داسي معلوميږي چي دوي پخوا کوچيانې ژوند درلود او او س هم په دوي کي دنيمه کوچي اوياد باندې شکل کوچيتوب نيم کوچيتوب موجود دي . له دي کبله او س هم ځاي په ځاي د(پوز يو کورو نه) ليدل کيږي خو پخوا گر بزو په زيات اندازه په پوزي کي ژوند کاوه . زمونږ ددي پوښتنې په ځواب کي چي گر بزو په (پوزي) کي څنگه د دښمنانو دپتنې څخه ځان ساته ، يوه سپين بزي وويل چي ((همدا ډول په پوزيو کي او سيدو او پتنې او دښمني موهم کولي)) وروسته له دي چي په پوزي کي خوورځي او ر بل شي نو دپوزي درزونه لوگي ونيسي او ساړه تري نه تيريږي . په وروستيو وختونو کي گر بز وڅه ناڅه بزگري او سوداگري ته مخه کړه اود تيزو او خټو کورونه يي جوړ کړي دي. دگر بزو کورو نه

ددانگام او نورو سیمو پښتنو ته ورته دی. همدا ډول ددوی دبز گری اوزار دنورو پښتنو دبز گری د اوزارو نه توپیر نه لری. گر بز د شجری په لحاظ دوزیرستان د قومونو څخه دی اوژبه او نرخی هم دو زیرو په شان دی. دگر بز وهغه برخه چی په غرو نو کی اوسین ی ځمکه یی کمه اود لرگیو دخرشو لوله لاری چی میرا مشاه او یاخو ست ته یی راوړی ژو نده کوی. دسمی گر بز چی دخو ست په جنو بی ډډه کی دگر بزو په صحرا کی اوسین ی اکثر دهقانان دی. په ورو ستیو وختو نو کی (تر ۱۳۵۷ کال دمخه) ډیر گر بز لکه د نو رو قومو نو په شان دکار له پاره له هیواد څخه بهر تللی دی. هغه گربز ځوانان چی دلته پاتی شوی دی یاتجارت کوی چی دخو ست او میرا مشاه لاره یی په خپله قبضه کی نیولی ده او یادا چی ددی لاری تجارت په زیاته اندازه ددوی د او بنانو او موثرانو په وسیله تر سره کین ی. دگر بزو دکلیو ټولنیز او فزیکي جوړښت ددانگام اوسیدو نکو ته ورته دی نو ځکه مونږ ددو یم وار له پاره دگر بز و دتشریح څخه صرف نظر کوو. خو داداری جوړښت په باب باید دو مره وو یل شی چی گر بز د خو ست دنورو قومو نو په شان دکندي وادلکه ددانگام په شان نه لری. بلکه یاد کهول او پښی په اساس گټه او تاوان کوی اویا د(ټل)* په اساس دغرو نو ویش په پلرینه او په ملا تر دواړو صورت نیسی چی پلرینه دوی نی دارتباط

(*) دغه کلمه (دټله) او «ټلی» په بڼه لیکله کین ی او معنا یی دویش یو واحد دی چی کله کله په دغسی مواردو کی یو کلی ټله ټلی او یایو قوم په څوڅو ټلو ویشل کین ی اوهره ټله دگټی او یاتاوان ټا کلی برخه وړی. دغه شکل زیاتره د پکتیا په گر بزو کی رواج لری. اپریدی بیاتل دغنمو او وښو ((شنی برخی ته وایی)) او جمع یی (ټلونه) دی کله چی پټی ځای، ځای شین او نوری حاصل و نه لری نو وایی چی ټلو نه په کی جوړشوی دی. ټل په لغت کی دملگری، قبیلی په معنا ده اود لرگو اونوروشیانو مجموعی ته وایی. وگ پښتو قاموس دوه سوه شپږنوی یم مخ.

اساس او ملا تر يې د دفاع اړخ تشکيلوی .
 دښو راو ک دکليو دجوړښت په هکله يوازي دو مره ويلای شو چې
 هلته يو ډول بو ته يالو خي د ي چې لاندې يې يو له بله سره او بي
 او کله چې دخټو ديوالو نه جوړ شول نو يوازي لوي ټينگ لرگي
 دکوتي په منځ کې په اوږدو تيروي اود پاسه ور باندې دغه د
 لو خو او بدل شوي کوږي اچوي او په هغو دپاسه څه نور بوټي اچوي
 چې خاورې او خټې و نيسي. دکوتي چټ او بام په اوږدوا لې بيضوي
 شکله وي او سطح يې دگر بز و، سالار زو او يانورو پښتنو دکوتو
 په شان هواره نه وي. همدا سبب دکندهار او ياشمالې افغانستان
 دکورونو په څير گنبد ي هم نه وي.

که سړي دکوتي په دننه کې ناست وي نو دا ډول شکل ويني:

دښو راو ک ادارې قبيلوي جوړښت لکه څنگه مو چې دو يش په
 فصل کې راوړې دي ټول په اوښ صورت نيسي . يعنې گټه او تاوان
 لکه داو بو په شان په اوښ ویشل کېږي.

په دښو راو ک کې يوازي بر يڅ او په گر بزو کې يوازي گر بزپه
 خپلو سيمو کې او سپر ي . ددو ي په منځ کې د دانگام په شان پر دې
 قومو نه نشته.

دانګام :

په دی دره کی درې قبیلې سالارزی، ما مو ند ، مشوانی او دری و ا ړ ه
گرو پو نه ورد گک ، سوا تی، گبری اود ساپو پاچاهانو (سیدانو) صاحب
زاده گانو او انکیانو کور نــــی او سپری . گجراو سالار زی له
نورو قبیلو ، گرو پو نواو کورنیو دمخه دلته میشت شوی دی.

سالارزی :

سالارزی د باجوړ په لرا مد ك، برامدك، لرسدین او برسدین ، بنار،
ناو گی ، کوټکی ، الیکي او چار منگ کی میشت دی. په سالارزی
کی د برم اولاد ده برم خیل ا و دهلال اولاد ده هلال خیل د دانګام
او اسمار د تاریخ سره ارتبا ط لری (۱)

د برم درې زامن وو چی مشر یی منصور خان منځنی الله یار خان
او کشر یی مدد خان و . منصور خان په ناو گی ، اله یار خان په

(۱) د ماما صفدر او خارا حاجی صاحب دو ینا له مخی د سالارزی
دلرا مد ك په غونډی نو می کلی کی د کامران په نوم یو ســــی
او سیده . په دی کلی کی دده دیوی میر منی څخه دوه زامن
هلال او برم (ابرا هیم) وزیریدل. د زلمیتوب په وخت کی دوی
پلار سره د بزگری کار کاوه او د پلار دمړینی نه وروسته هم
د بزگری په کار بوخت وو . یوه ورځ برم په پټی کی یوی کوله
یو ملنگ په آس سپور د پټی په څنگ کی ودرید. ملنگ برم ته
وویل (ولاړ شه و گره را ته راوړه). (په شپو مېو کی یخی وریجی چی
یو ځای شی و گره ورته و یل کیږی) برم ولاړ او له کور نه یی
وگره راوړه . ملنگ دو گری کو نډی (دلرگی کاسه) په لاس کی
ونیو له او و گره یی په ځمکه توی کړه . برم درې ځله له کوره وگره
راوړه او ملنگ درې ځله توی کړه خو برم هیڅ بدعکس العمل و نه
ښود . ملنگ لا سو نه پورته کړل او په دعا کی یی وویل : (برمه! خدای
دی د ټولو سالار زو خان کړه). له دعا نه وروسته ملنگ ولاړ او برم
په خپله یوی بوخت شو. دیوی کولو په وخت کی هغه په پټی کی

ښار او مدد خان په پشداو اسمار کي او سيدل (۱) دري پير ي ښځه د دانگام اصلي او سيدو نکي کافر (او سني نور ستا ني) وو. د سالار زو په برسدین دچورک په کلي کي د سيد علي تر ميزي داوواد ي څخه يو روحاني شخصيت سيد شاه نور (چورک بابا) دکافرو په ضد د جهاد اعلان وکړ او دده دا اعلان سره سم د برم خيلو او هلال خيلو لښکر راټول شو او د چورک بابا په مشري يي د دانگام د جنوب - ختيځي خوا دلپته له کنډو څخه دکافرو په ضد جگړه پيل کړه (۲). دېر له پسي او زډو جگړو وروسته سالار زو د دانگام په شمول اسمار او داسمار شا و خوا سيمي له کافرو څخه ونيولي

دسرو زرو خزانه وموندله. هلال پتي ته راغي برم ورته ټوله کيسه وکړه هلال په ملنگ پسي وزغاست ملنگ ته ورسيد. ملنگ ورته وويل (د سالار زو خاني مي برم ته ورکړه. ستا په خو له دى خداى برکت کړي. او لسي جرگي دى ټو لي ستا په خو له فيصله کيږي او په کومه جرگه کي چي ته او ستا او لاده نه وي دغه جرگه دى نه جوړيږي. د ملنگ له دعا وروسته برم ځمکي واخيستي نو کران يي ونيول او لس ته يي ډوډي ورکوله او په ټول باجوړ کي دخان په نوم مشهور شو. ده دخپلي خاني دپراختيا له پاره دشاوخوا او لس سره په جگړه لاس پوري کړ او له ځينو گاونډيو او لسو نوڅخه يي ځمکي ونيولي. د ملنگ ددعا په برکت په قوم مي جرگو کي ټولي اولسي شخړي دهلال په خو له فيصله کيدى او اوس هم دده اولاده هلال خيل او لسي شخړي فيصله کوي او په ټولو قومو مي جرگو کي د هلال خيلو فيصلې منطقي اود او لس دمنلو وړ دي.

(۱) محمد شعيب مشهور په جان صا حب: د باجوړ تاريخ : ناچاپ.

(۲) خلك د جگړي دپيل اوپاي تاريخ دري پير ي مخکي اټکلو ي، اما هيچا ته صحيح معلوما ت نشته چي جگړي څو کاله دوام کړي دي.

او کافر یی شمال او شمال لویدیځ سیمو ته و شړل . دبشپړ بریا لی
توب په پای کی چورک بابا هلال خیلو ته او لسی ځمکه ، مدد خان
ته دخانی ځمکه ، میا، ملا او کسب گروته یی خیری ورکړی . د هلال-
خیلو دلبنکر ډیر غږ ی بیر ته باجوړ ته ستانه شول او هر ی
پښی ځینی کو رونه په لوی گوریگا، وړو کی گو ریگا او په لر دانگام ،
بیداد ، ډیر کلی ، سیا فی او کار کوټ کی پرینبودل چی د هلا ل-
خیلو داو لسی ځمکو سر پرستی اود غرو نو ساتنه وکړی. له دغه
وخت را هیسی دباجوړ دبرا مدک او برسدين هلال خیل په دانگا م
او با جوړ کی ځمکی لری او د غرونو څنگلو نه هم گټه دی (۱).

داسمار خانی :

دبر م خیل مدد خان دخا نی مر کز اسمارو اودده اولادی پر له
پسی له دی مر کز څخه ددانگا م دره ، شینگل ، شنگر او شاوخوا
نوری سیمی اداره کو لی. خانا نود مشوانو ، گجرو ، شینوارو او
نور ستا نیو په مقابل کی د خپل سیاسی قدرت دساتلو له پاره په
قو می لحاظ په سالار زو او ماموندو او په شخصی لحاظ په او لسی
او کور نیو نو کرانو اتکا کو له سالار زی او ما موند د خان قبیلوی

(۱) موږ په دره کی وو چی د عقرب په پنځلسمه نیټه دمتر قی
مالی هیات راغی. هیئت هلال خیلو او ما موندو ته دمتر قی
مالی فور می ورکړی . هلال خیلوور ته خپل مشکلات دا سو
وړاندی کړل ((موږ په باجوړ کی اود باجوړ هلال خیل دلته ځمکی
لری . که موږ په فور مو کی دهغوی ځمکی په خیلو نو مو نو کړوهغوی
به په باجوړ کی زمونځمکی په زور ونیسی . که موږ فور می دهغوی
په نو مو نو خانه پری کړوهغوی په باجوړ کی او سین ی موږ ته به د
مالی مجرا نه را کوی . په باجوړ کی زمونځمکی ډیری دی . موږ نه
غواړو چی دمالی له پاره یا خپله ډیره ځمکه له لاسه ورکړو یا په
ځان دهغوی دمالی تاوان را واپوو)) هیئت د مشکلاتو له پاره
فور می ور نه کړی.

قوت او او لسي او کور نې نو کران يې دخاني قوت وو. خان په اسمار، شيگل، دانگام او نور وځايو کې خصوصي ځمکې درلودې. هغه به د سالار زو، مامو ندو او شينوارو ځينو و فادارو مشرانو ته خپلې ځمکې يابه لږه اجاره ورکولې يا يې ځيني مشران د ټا کلي غلې په مقابل کې د ځمکو ناظران مقررول يا به يې ځينو ته د دوی خدمت او وفاداري په مقابل کې په کور غله او يابه يې دانعام (۱) په توگه څه اندازه ځمکه ورکوله. همدا رنگه ځيني روحنسي شخصيتو نه دده سيري خواره وو. په واقعيت کې دغه ډول مشران په غير مستقيمې توگه دخان انعام خواره يانو کران وو او روحنسي شخصيتو نه هم دهغه په ملاتړ او طرفدارانو کې راتلل. او لسي نو کرانو په قومې جرگو کې د برخو اخيستلو، داو لست تر منځ د شخړو داوارو لو او په سيمه کې د امنيت د ساتلو علاوه دخان له پاره په لاندنيو مالياتي چارو کې هم مرسته کوله.

د ځمکې مالیه:

دخاني داداري لاندې په ټولو او لسي ځمکو کې داوړي او مني په فصلو نو کې په لس منه غله يو من خان ته ورکول کيده او دغه غله به يې ورته راټولوله.

قلنگ:

دمشوانو، گجرو او نورو مالو څخه به يې د خړ ځايونو د اجازې په مقابل کې په کال کې دوزو، مېړو، غوړي، وړي او نور د قلنگ په نوم راټولول.

(۱) انعام بخشش ته وايي. دانعام ځمکه د يو نفر د خدمت په مقابل کې بخښل کېږي امداد غه ځمکه دانعام خور په خصوصي ملکيت کې نه راځي څه وخت چې انعام خور د مشخصي وظيفې څخه محروم شي او يا خان يې په وفا داري شک وکړي، خان دانعام خور څخه دانعام ځمکه اخلي او بل چاته يې ورکوي. داو لسي نو کرانو ياد انعام خور و غرنه اوس هم په باجوړ کې ژوند پاتی ده.

وار :

دخان له پاره پر بیگار برسیره دوار په نا مه په هر ځلمی نیمه افغانی محصول تړل شوی و او د دوار محصول به په کال کی او لسی نو کر ته را ټولیده او هغه به خان ته ور کاوه.

گز:

داو لس داو سیدو دکوټو بامونه په اندازه کیدل او په هر گز به یی په کال کی خان ته یوه عبا سسی (دیرش پوله) ور کوله.

تنه گرب :

دهر کلی او بانډی دکورو نو تنبی (دروازی) به شمیرل کیدی او د تنه گرب په نامه په هره دروازه به نیمه افغانی محصول و.

سلا می:

دخانی دننه څمکه وال او مالوال مکلف وو چی داطاعت او وفاداری دښکاره کولو او اثبات له پاره په کال کی یو ځل د سلا می په نامه د سو غاتونو سره دخان لیدو ته لارشی . که څو ک به د ځینو معذرتونو له کبله په خپله دخان لیدو ته نشو تلای دوی به سو غاتو نه دخان او لسی نو کرانو ته ور کول . د سو غاتونو نوعیت او اندازه ، معلوم نه وه . نغدی پیسی غوړی، پسونو ، شات ، غله او نور د سلا می په نا مه منل کیدل.

دخان شخصی نو کران به یامحلی او یادنورو ځایو څخه راغلی بدی دار خلک وو.

ددوی اکثریت به تکره ، زړور، جنگیالی اود خپل وخت په معاصره و سله مجهز ځوانان وو . ځینو نو کرانو به په کور او بهر دخان د ځان ساتنه ، ځینو به دهغه د خصوصیت ملکیت څار نه ، ځینو به د حجری او میلمنو پالنه ، ځینو به دخان د مالونو پاملرنه او ځینو به دخان او او لس تر منځ د استازگری کارونه کول . ټول نو کران یو شان نه وو ، بلکی ددوی ترمنځ دریځ په لحاظ مرتبه ییزه لړی (هیرارشی) موجوده وه هغونو کرانو چی دخان په کورنی کی

پي د خد مت ډيره موده تيره کړي وه او خپله و فاداري پي په عمل کي ښودلي وه خان بهور ته د منلو نو کرانو په توگه د خپلي کلا شاوخوا کورونه ور کول اود مني او اوږي په فصلو نو کي هغوي ته ډيره غله ورکول کيده ،اکثره ناواده نو کران به په بر جو نو او مور چو کي او سيدل . په خاني کي دننه دياغيانو ، غلو اود خان دامر څخه سر غړو و نکو په ضد شخصي نو کران ټکو و نکي قواوه او په واقعيت کي دوي دخاند ځان خصوصي اود سياسي سلطې ساتندوي وو . بز گرانو به دخان له باره بيگار او نور درا نده کارونه کول اما څه وخت چي به جگړه پيښه شوه بز گران به لکه دشخصي نو کرانو په وسيله وا له قوا بدليلد او په جگړو کي به پي برخه اخيستله .

دخاني پای :

سپه سالار غلام حيدر خان شرخي دکافرستان (نورستان) د ايل کولو له پاره په کال ۱۸۹۵ کي کو نږ ته راغي . هغه په دي وخت کي داسمار دخاني مر بو ټوله سيمه و نيوله ، خاني ماته شوه داسمار خان باجوړ ته و لاړ او ټوله سيمه دمر کزي دولت د اداري سيستم لاندې راغله اوده په امر په اسمار کي عسکري چوڼي جوړه شوه . دخان ځيني ځمکي په او لس و پلورل شوي ځيني پي هغو خلکو ته چي دکافرستان په جگړو کي پي فعاله برخه اخيستي وه و بخښل شوي او ځيني ځمکي دسر کاري ځمکو په نامه داسمار دعسکري حکومت ملکيت وگرزیدي . همدا شان له دي سر کاري ځمکو څخه اعليحضرت امان الله خان هغو خلکو ته ځيني ځمکي و بخښلي چي داستقلال دجنگ په دوران کي پي د (ارنوي) (۱) په جگړه کي

(۱) ارنوي دبريکوټ ختيځ ته پرته سيمه ده په کال ۱۹۱۹ کي دخپلوا کي دجگړي په دوران کي له چترال څخه د مهتر او انگريزانو پوځو نه ارنوي ته راغلل چي له دي ځاي څخه بريکوټ او اسمار ونيسي . دکونږ او باجوړ او لسو نه هم دلته راغلل اود سختي جگړي وروسته پي د دښمن پوځو نه په شاو تمبول . خلك دي نښتي ته دارنوي غزاو ايي .

برخه اخیستی وه اوڅه ځمکه دنگدو پیسو په مقابل کی په خلکو خر څه شوه. او س هم هلته دسر کار ی ځمکو په نا مه څه ځمکی شته. **ما موند:**

ما مو ندو ینی او قو می ارتباط په لحاظ دترکانه «ترکلانی» اولس یوه قبیلې ده. دماموند و لوی اکثریت په باجوړ کی دی. ددوی ختیځ ته سالار زی، شمال ته دانگام او شمال لوییدیځ ته یی دشوې تن او مروری دري، لوییدیځ ته چارمنگ او جنوب ته یی د بنار ریاست پروت دی، ټول ما مو ندو دلویو او وړو ما مو ندو په نو ویشل شوی دی. لوی ما مو ندو دما مو ندو دسیمی جنوب ختیځ او جنوب لوییدیځ ته او واره ما موند، شمال او په لوییدیځ کی میشت دی. په ختیځ کی دلویو ما مو ندو او سالار زو تر منځ برید (پوله) د ملا سید غر دی اود لویو او وړو ما مو ندو تر منځ برید لوی خوړدی. لوی ما مو ندو دمشری کور دی اودما مو ندو مشهور او لسی ملکان عبدالحکیم او خانزاده په لویو ما مو ندو کی سام الدیم خیال دی (۱) د لویو ما موندو ملکان د قبیلو تر منځ او لسی شخړی د پښتنو نولی په اساس فیصله کوی. دلویو ما مو ندو ځینی خیلونه، د مروری په دره کی اوسین ی. واره ماه وند دبروزو، برم کازو او اوریا زو څخه متشکل دی. په باجوړ کی دبرو زو او برم کازو تر منځ برید هابت پښه دبرو زو او اوریا زو برید دخر کی لوی خوړ اود اوریا زو

(۱) عبدالحکیم ملک د محمد امین زوی او دفتح خان لمسی دی. د خانزاده ده ملک پلار سیف الملوک دی دوی لری تر برو نه دی او په خټه کی دواړه سام الدین خیل دی. دقاضی گل دوینا له مخی دوه سوه خلویښت کاله مخکی داله یار خان کور نی دلویو ما مو ندو سیمه و نیو له اودوی یی و شړل. دوه سوه شل کاله مخکی سام الدین نو می ما مو ندو دبرم خیلو څخه خپله ځمکه بیرته و نیو له. ملا عبد الله نو می یو روحا نی پیر اودبرم کازو دملایه کلی کی اوسیده، ده سام الدین ته دعاو کړه چی خدای دی دسام الدین (سام) په هرچا بر لری. ددی دعا په برکت سام الدین دلویو ما مو ندو دمشری کور شواو له دوه سوه شلو کلو را هیسی دوی دقام مشری کوی.

او برم کازو تر منځ بریدد مخی خوړ دی.

دوړو ما موندو ځینی خیلو نه په شوې تن، دانگام اود پیچ دری په وټه پور کی میشت دی او برسیره پردی دما مو ندو کورونه دکو نر ولا یت په سیمه کی هم پرا ته دی. واپه ماموند د سالارزوڅخه وروسته دانگام ته راغلی دی. دوی دجنوب له خوا دمالخرو نو (خرځایو نو) په هڅه دگو ریگا غرو نو ته راو ختل او دلته یی بانډی جوړی کړی. د ما لدار ی سره یی دگو ریگا په دره کی ځمکی واخیستی اودوخت په اوږدو کی هلته میشت شول. دپردانگام د ملک فیض طلب (بادین- خیل) غور نیکه شیر داد خان په مروره کی او سیده اود ځمکی پچه (برخه) یی هم په مروره کی وه. او س دوی په دانگام او گو ریگا کی میشت دی اود گو ریگا ما مو ند دزمکوا لی برسیره رمی هم لری.

مشواڼی :

دمشواڼو (۱) اکثریت د دیر او جندو ل په سیمو کی میشت دی. لومړی ددوی ځینو خیلو نو د خرځایونو په هڅه خپلی رمی د (دېښی کنډو) دلاری له دانگام نه شما لی غرو نو ته راوستلی. یوسلو پنځوس کاله پخوا دوی ددری په ختیځ او شما لی غرو نو کی دخرځایو نو شاو خوا بانډی جوړی کړی. دپسر لی د پیل نه دمنی تر پایه به هغوی په بانډو کی او سیدل او بیا به د رمو سره د جندو ل درو ته ښکته کیدل. سل کاله مخکی د مشواڼو ځینو خیلو نو خپلی رمی دمنی په پای کی دجندو ل په ځای قاسم او زوړ برول ته را ښکته کړی. په دیوخت کی دغه دواړه کلی نه وو، بلکی لومړی ځینو شپنو دلته کوږونه جوړ کړل او په ژمی کی به په کورونو کی اوسیدل. ورپسې یی دکورونو شاو خوا ناآباده شاپه ځمکه آباده کړه، کار-ینو نه (مینې) یی جوړ کړل او تقریباً، دلسو کلونو په دوران کی څو کورونه په کلیو بدل شول. دسلو کلورا هیسی دوی دشما لی غرو نو په لمنو کی په شاپو ځمکو کی بانډی جوړو لی چی او س دقاسم

او زوړ برول پر سیره د مشوانو کورو نه او کلی دغره په لمنو کی ددری تر خو لی اسمار ته نږ دی رارسیدلی دی.

مشوا نی دځینو کو رونو نه پر ته په عمو می تو گه نا دار ه او لس دی. ځینی شتمنی کور نی دځمکو سره یوځای ما لدار ی ، تجارت او ما مور یتونه لری . ددوی دنا دارو اکثر یت ځینی خلک د سالارزو او ما مو ندو شپا نه اوبز گر دی ، ځینی دغنمو او اوربشو دکر لو نه وروسته دمیزان په میاشت کی دکار او غر یبی له پاره جندول ، باجوړ اود کو نړولا یت مختلفو سیمو ته ځی . دلته دوی دجو ما تو نو لر گبانه (۱) او یا په کلی کی همسایه کیږ ی . همسایه مشوانی په کلی کی داوسیدو کوټه پیدا کوی . دد وی نارینه دغو نو څخه لرگی راوړی چی یو گیډی (دشابار) په یوه من جوارو او یا د هغو معادل خلو ینست افغانیو خرخوی . دنو رو قبیلو په تناسب په مشوانو کی دلین دید نی عملیه پیره ده . ددوی نیستن خلک د منی په پای کی دکو رو بز سامان اود خوړ لو مواد په خروبارو ی ، بندځی او نارینه یو ځای دجندول ، باجوړ او کونږ په لور روان وی چی دپسر لی په میاشت کی بیرته دری ته راستنن ی .

ورد گڼ:

وردگڼ په ډله ییزه توگه د لوی گو ریگا په کلی کی میشت دی . د ځینو ورد گو کورونه دجندو ل دگا نشال څخه دلته راغلی دی چی دگاننشال له سیمی څخه را غلو ورد گو ته گاننشالیا ن هم و یل کیږ ی . دگا نشا لیانو مشران وایی چی ددوی اصلی ټاټو بی دورد گو سیمه ده او په خټه مایار دی . تقر یبا یو سلو او یا کلونه مخکی یوشمیر وردگڼ ددیر سیمی ته را غلل . ځینی یی د دیر په سیمه کی ټاټی شول او یوازی دجندو ل گاننشال ته را غلل . دگاننشال څخه دوردگو ځینی کورو نه یو سلوخلوینست کاله پخوا داسمار د

(۱) دژمی په سړو کی او لس دجو مات دتودو لو له پاره لرگبه (جمع لرگبا نه) نیسی . لر گبه له غره څخه لرگی راوړی اود کلی خلک ور ته دمیاشتی دیر ش منه غله اود اوسیدو کوټه ورکوی .

خاني په دوره کي د دانگام دري ته راغلل . دراتگ نه وروسته دوی دخان اود سالار زو داو لسي ځمکوبز گري کو له . دوخت په تيريدو سره دوی په گو ريگا کي شاپي ځمکي آبادي کړي او ځيني ځمکي يي په نغدو پيسووا خيستلي اوس يو شمير وردگ دخپلو ځمکو او ځيني دسالار زو دځمکوبز گري کوي . يو شمير وردگ ادعا کوي چي اووه نوي کاله پخوا ددوی پلرو نه دامير عبد الرحمن دپاچاهي په لومړني کال کي دوردگو د سيمي څخه دلته راو تښتيدل . ددوی پلرو نه په خټه ميار دي . دراتگ نه وروسته داسمار خان دوی ته په گوريگا کي ځمکي ورکړي او دوی دگانشا ليانو وروڼو سره يو ځای هستو گن شول . دوی د خپلو ځمکوبز گري په خپله کوي . په دوی کي مالداري بيخي لږه ده . دوی دسالار زو او مامونندو سره بيخي خلط شوي دي . دژبي دلجهي په گډون ددوی دژوند ټول اړخونه دسالار زو او مامونندو تراغيزي لاندې راغلي دي . سره له دې هم سالارزي دوی ته په قبيلوي ارستو کراسي کي له ځانو څخه کښته د همسا په نظر گوري .

سواتي :

په څوار لسمه پيړي کي سواتي قبيلي له دلزا کو څخه دسوات وادي نيولې وه او په شپاړسمه پيړي کي ديو سفزو دراتگ په وخت کي سواتي قبيله په سوات کي ميشت وه . يو سفزو له سواتي قبيلې څخه سوات ونيو چي د بشپړ برياليتوب وروسته ځيني سواتيان ديو سفزو بزگران شول او ځيني داباسين خوا د هزاره سيمي ته ولاړل (۱) ځيني سواتيان دسوات گاونډي سيمو دير چندول او باجوړ ته راتښتيدلي وو او ددوی يو شمير کورني دسالار زودبړي نه وروسته تقریبا يو سلو اتيا کاله پخوا د دانگام دري ته راغلي دي . ددوی شمير د دانگام په کلی اود گوريگا په دره کي زیات دي

(1) Fredrik Barth: Political Leadership Among Swat Pathans: University of London; the Athlone Press; 1970, P. 7.

اود سوا تيانو ځيني کور نې ددرې په مختلفو کلیو کې خوري وړي اوسېږي . دوی خپل هویت له لاسه نه دي ورکړی.

او س هم دسوا تيانو په نامه بلل کېږي . اکثره سوا تيانو خپلې ځمکې او مالداري لري او بې ځمکې سوا تيانو دنورو بزگران دي . سره له دې چې دسوا تيانو اقتصادي او اجتماعي رواجونه دسالارزو او مومندو غوندې دسالارزي او مومندي خپل سیالان او مساوي نه گڼي او دوی ته هم دهمسا په نظر کتل کېږي.

گبري:

د دانگام خلك دگبرو په برخه کې دوه نظريې لري . دځينو په نظر په شپاړسمه پېړۍ کې چې ترکانو د باجوړ سیمه نیوله د باجوړ په گبرانو می ځای کې گبر، یا کافران او سیدل (۱)

خه وخت چې ترکانو یا ترکانو دگبر سیمه و نیوله دگبر اوسیدو نکی یې مسلمانان کړل چې اوسنۍ گبري دگبر او سیدو نکو اولاده ده. دځينو په نظر خه وخت چې ترکانو دگبر سیمه و نیوله دگبر اوسیدو نکی کافران د باجوړ شمال دانگام او نورو درو ته وتښتیدل. او په گبر کې کافران پاتې نه شول. د باجوړ دځمکو دویش په وخت کې دسالارزو یوه خپل ته دگبر سیمه په ویش کې ور سیدله چې دوخت په تیریدو دغه خپل دځای په ترتیب دگبر په نامه شهرت پیدا کړ. ددوی په نظر گبري په خټه سالارزي دي اما دځای په ترتیب ورته گبري ویل کېږي.

گبري دسالارزو سره یو ځای دانگام ته راغلي دي اودسالارزو سره یو ځای اوسېږي . اکثریت خپلې ځمکې لري او نیستمې گبري دگبرو ، یا هلال خیلو بزگري کوي . سالارزي ورته دسیال او مساوي په نظر گوري .

(۱) دکو نې په سیمه کې گبر یا کافر مترادف استعمالېږي .

ساپی:

دساپو قبیله دکو نر ولايت دپیچ ، باډیل ، دیوگل ، مزار او شو نګری په درو کی د نر نګ، څو کی او نور گل په سیمو او د مهمندو په کندهار و کی اوسین ی. دساپو قبیله د گریز ، و دیراو مسود په نر مو نو په دریو خیلونو ویشل شوی ده.

دېر دانګام جنوب ته دآهنګرانو په کلی کی دساپو کورونه پراته دی یوسلو پنځه کاله پخوا نا صر ساپی له خپلی کورنی سره د پیچ دری دشمو ن له کلی څخه دحضرت علی خان دخانی په دوره کی دانګام ته راغی اود لته یی په شا ې ځای کی چېله خانه جوړه کړه او چېله شو . په دی وخت کی دآهنګرانو کلی نه و . حضرت علیخان ددغه روحانی شخص د راتګ نه خبر شو او په خپله ورته راغی. خان ورسره وکتل اود لیدر وروسته یی هغه ته دآهنګرانو د کلی نر دی ځمکه دخیری په نامه ورکړه او خان به هروخت دهغه دلیدو له پاره راته. نا صر دآهنګری (پښګری) کسب کاوه . په دی وخت کی د دانګام په شمال کی دپښتنو او کافرو (نورستانی) ترمنځ جګړی روانی وی او هغه به پښتنو ته توری او غشی جوړول او په خپله یی هم په جګړو کی برخه اخیستله. نا صر دیوروحانی شخصیت په توګه دآهنګر بابا په نامه شهرت وموند، دراتګ نه وروسته هغه لس کا له ژوندی و او په یوه جګړه کی مړ شو او خان ورو باندی دآهنګرانو په کلی کی زیارت جوړ کړ (۱) دآهنګر

(۱) خلك د آهنګر بآباد ژوند په دوران کی اود هغه د مړینې نه وروسته دده د کرامت په باره کی ډیری افسانې لری . ناروغ نارینه بندځی او ماشومان هره پنجشنبه دهغه زیارت ته ځی اودده زیارت دتبی دښه کیدو له پاره ډیر شهرت لری. همدا شان دشاو خوابزگران دده په زیارت کی جوار ، غنم، یوی اولا روی درانده بارونه ې دی اودده دزیارت بهر خپلی میږی، وزی او غوایان تری . دخلکو په عقیده هیڅوک دآهنګر بابا له زیارت څخه غلا نه شی کولای او که څوک دغلا هڅه وکړی هغه پانډپږی او پاییلا سو نه او پښی فلج کیږی.

بابا اولاد دروحنی کور نی ا وپښتنو دواړه خصو صیات لری . د روحانی شخص داوولا دی په تو گه ددوی در ناوی کپړی او دپښتنو په حیث ور ته د سیال اومساوی په نظر کتل کپړی.

سیدان :

محلی خلك سیدانو ته پاچایان وایی . دوی د دری په ځینو کلیو کی میشت دی اما په ټولو پاچایانو کی دگور یگا د دری دټا نگی سید احمد نور پاچا اودده اولاد ده د یرشهرت لری.

دنسب و نی (شجره) له مخی سید احمد نور پاچا دسید علی تر میزی (پیر بابا) داو لا دی څخه دی او ویل کپړی چی د تر میزی د نسب و نه داسلام پیغمبر (ص) ته رسیږی . سید احمد نور پاچا د ما موندو په سیمه کی او سیده او له دغه ځای څخه یو سلو دیرش کاله پخوا دکا مران خان دځا نی په دوره کی اسمار ته را غی . خان یی مریدشو اودټا نگی کلی اوځمکه یی ور ته په څیری کی ورکړه . پاچا دکا فرو په ضد په جگړو کی برخه اخیسته او په یووخت کی مذهبی مبلغ او روحانی شخصیت و. دده میر من (ټا نگه بی بی) هم دیوی پر هیز گاری او بزرگی بندځی په نا مه مشهوره وه. پاچا ته ددری او باجوړ خلك را تلل او ده ته یی پسونه ، غوړی ، غله ، چر گان او نور شیان د(شکرا نی) په نا مه راو پرل. دده لنگر جاری و او راغلو خلکو ته یی ډوډی او دشیی دتیر یدو ځای او بستیره ور کوله. پاچا په ورین تندی دراغلو حاجت مندو خلکو سره کتل ، ددوی مشکلات به یی او ریدل او په پای کی به یی هر یو ته د هغه دمشکلاتو دحل دعا کوله . یو سلو پنځلس کاله پخوا پاچا مړ شو او دلته بنځ شو.

دپاچا اود هغه دمیر منی دمړینې وروسته دخلکو تنگ راتگ اودشکرانی ورکړه لږه شوه اولنگرهم بنځ شو. اوس ځینی خلك دپاچا زیارت

ته راځي او شکرانه دده په زیارت اچوی اود هغه اولاد ده یی په واک ر
اخلي (۱)

صا حېزاد گان:

صا حېزاد گان دسیدا نو په پر تله دو یمه در جه رو حانی
کور نی دی ځکه چی دوی داسلام دپیغمبر (ص) اولاد ده نه ده بلکی د
هر صا حېزاد ده کور نی د مشر دریاضت او عبادت په وجه دروحا-
نیت شهرت مو ندلی دی. خان یا او لس دصا حېزاد گانو مشرا نو
ته څیری ورکړی دی او او س ددوی اولاد ده دروحانی پلرو نو په
څیر یو ژوند کوی. دصا حېزاد گانو مشهوره کورنۍ په گوریگا
کی او سیزی او په ځینو کلیو کی هم دصا حېزاد گانو کور نی
شته.

انگيان :

انگيان ناپېښتانه عنا صر دی . دوی دپېښور څخه را غلی دی . د
وخت په تیریدو سره یی خپله (اینکی ژبه) له لاسه ورکړی ده
او اوس په پښتو ژبه خبری کوی . دوی په کلیو کی دکلالی ، ترکاڼی ،
پښگری ، او نایتوب کسبو نه کوی او په ځینو کلیو کی ورته
څیری هم ورکړل شوی دی او تر هغوی پوری څیری لری چی دکلی له
پاره کار کوی اوڅه وخت چی دکلی کار پرېږدی او ولاړ شی کلی دده
څیری بل کسبگر ته ورکوی . پښتنی قبیلې دوی سیال نه گڼی او ددوی
سره دښخو خپلوی نه کوی.

گوجر:

گوجر د هند دگجرات څخه راغلی هندي قبيله ده. دوی دکشمير

(۱) ښځی او نارینه دپنجشنبی یا دچهارشنبی په ورځ دده زیارت
ته راځي . دده زیارت شنډو ښځو ته د اولاد دور کولو اود گوزن او
تبو دنارو غیو دجوړولو له پاره شهرت لری. د محل بزگران د
لرگی څخه ورو کی یوی جوړوی اودده په قبر یی ږدی. دبزرگانو
په عقیده څوک چی دده په زیارت یوی کړی دی هغه حتما دقلبی
دغوايانو څښتن کیږی.

دلو يديڅ نه نيولی د گلگيت، سوات، چترال، دير، جندول، باجوړ اود کونړ ولايت په شمال ختيځ، شمال لويديځ او جنوب لويديځ غر نيو سيمو او درو کي ژو ندکوی. گو جر دېد خشان ولايت په جنوب ختيځ اود لغمان ولايت په شمال ختيځو غر نيو سيمو کي هم شته.

د کونړ په ولايت کي دوه ډوله گوجر (بزگر) او (مينښه) گو جر وجود لري. لکه څنگه چي د دواړو دنو مو نو څخه څرگندېږي دوي د مالداري د کسب په لحاظ په دوو نو مو نو د يو بل څخه جلا شوي دي. په کونړ کي وزي ته (بزه) او مينښي ته (مينښه) وايي هغه گو جر چي په غر نيو سيمو کي دوزو او ميږ ورمي لري دوي ته (بزو گر گو جر) او هغه گوجر چي په درو کي مينښي او غواگاني ساتي دوي ته (مينښه) گوجر ويل کيږي.

د مالدارو مشوا ڼو او بز گرو گوجرو تر منځ ور ته والي او توپير دادي چي په مالدارو مشوا ڼو او گوجرو قبيلو کي يو شان خيلونه پښي او کهول وجود لري او په دواړو کي پلاروا کي واکمنه ده. د مشوا ڼو اود گوجرو داکثريت ژوند په مالداري ولاړ دی. د ميشت کيدو تر مخه مشوا ڼو او گوجرو يوشان داسمار خان او سالار زو ته د څپر ځايو نو داجازي په بدل کي قلنگ ور کاوه. د دواړو رمي په غر نيو سيمو کي وي او تر او سه د دواړو جامي دباندو او کو رونو سا ختمان يو شان دي.

تو پيري په دي کي دي چي مشوا ڼي پښتنه قبيله ده، په پښتو ژبه خبري کوي او بز گر گوجر هندي قبيله اود دوي ژبه گوجري ده. او س مشوا ڼي په دره کي ځمکه، غرونه او څپر ځايو نه لري. گوجر تراو سه خپلي ځمکي، غرونه او څپر ځايو نه نه لري. د گرز نده گرو پو نو په شکل کله يو ځای او کله بل ځای ته د څپر ځايو نو پسې ليږي او تراو سه د څپر ځايو نو داجازي په بدل کي قلنگ ورکوي. گو جر در مو سره د غرونو په تودو سيمو کي په بانډو کي او سين ي او ددوي رمي دري ته نه رانښکته کيږي. د گرز نده -

مهاجرو په توگه د گوجرو سره ددوی کورنۍ یوځای درو می. په مشواڼو کې درمو سره دکورنۍ د بیو لو او په گرو پی شکل د حرکت عنعنه نشته، بلکې د مالدارو مشواڼو د تگ او بیرته راتگ لپارې معلومې دي. له بلی خوا د گوجرو ښځې په اقتصادي گټه کې فعاله برخه لري یعنې دوی د نارینه و سره په مالدارۍ کې د مرستې سربیره د غرونو څخه درو ته لرگۍ راوړي او دلته یې په نغدو روپو او جوارو خرڅوی چې دغه کارونه د مشواڼو ښځې نه کوي.

له بلی خوا د مینښه او بزو گوجرو د کسبو نو فرق د دواړو د ډلو په ژوند کې توپیر راوستی دی. د مینښه گوجرو مینښه په غرونو کې په آسانه نه شي گرزیدای مجبور دی چې د مینښو مالدارۍ له پاره په کلیو کې ژوند وکړي. د پښتنو په کلیو کې داو سیدو له کبله دوی گوجري ژبه، گرو پی ژوند او د بز گوجرو سره تماس له لاسه ورکړی دی او ټول ژوند یې د پښتنو د دود ترمخه اغیزی لاندې راغلی دی. دوی ډیری مینښو او غواوې لري او ددی مالدارۍ له لپارې په محلي مارکیتونو او کورونو کې غوړي. خرڅوی او ددوی ښځې هم په کلیو کې شیدې، مستې او شرابو مې پلوري. د نیستمونو گوجرو لوڼه او ښځې د شتمنو پښتنو په کورونو کې مزل دورې کوي او همدا شان ددوی زامن د پښتنو مینښو او غواوې پیاوړي.

لکه چې مخکې وکارول شو، وښو بزگر گوجر په بانډو کې او سبزۍ او د پښتنو قبیلو تماس ورسره لږ دی سره له دې چې مینښه گوجر د پښتنو په کلیو کې او سبزۍ بیا هم پښتانه گوجرونه د نا پښتنو نه عناصرو او همسا په نظر کوي.

لو مری ضمیمه

لانیجی او کشالی

دلته دپښتو دتړو نو نو په رڼا کی ځینی بیلی بیلی لانیجی وړاندی کوو . ضمنا څرگندوو چی دتړو لو اشخا صو نو مو نه رښتونی نه دی بلکی خیالی دی او پینښی واقعی دی.

۱- لوی گوریگا ۱۳۵۳ :

زړور چی په قوم مشوا نې وپه گو ریگا کی د ملکانو (سالارزی) سره مز دورو . دملک دلور لښتی سره یی یارانه وه . لښتی په با جوړ کی واده شوی وه . دواده په او مه زړور لښتی دباجوړ نه راو ستله . هغه دوه ور ځی وروسته د شپې له خوا دزړور سره وتښتیدله او براول ته سره ولاړل . دزړور ورور گلزی ی ته چی په همدی کلی کی او سیده کله کله زړور راته . بر سیره پردی چی رادیو به یی جگه غږو له ، دملکانو اودنو رو خلکو څخه به یی دوزواو غواوو غلا هم کوله .

ملکانو دگلزی ی څخه څو ځله وغوښتل چی دزړور دراو ستلو څخه ډډه وکړی . په دی کی یو کال تیرشو ، خو زړور به همدا سید گلزی ی کره راته . بالاخره ملکا نو گلزی ته لاره و نیوله او مړ یی کړ . داچی لښتی دملک لور ، مگردما مو ندو بنځه وه نو ملک انکار وکړ . چی ماگلزی نه دی وژلی . اود خلکو دخبرو په ځواب کی به یی و یل چی

زه دده سره کارنه لرم ، هلك پوه شه او ما موند. زړ وړ يوه خورپه
هماغه ځای کې گنشاليانو ته ورکړې وه چې مېړه يې اسيم نو میده. اسيم
به زړور ته په خپل کور کې چې تقریبا دوه سوه متره دملکا نود
کور څخه لری و کوټه ور کړه . دلېبنتی اصلی مېړه په باجوړ کې و
مگر دلته يې هم کور در لود . هغه راغی او زړور يې دگنشالي په کور
کې دزړور دزوی سره وواژه. اسيم ما موند او ملکانو ته وو یل چې
بنځه دی هم مړه کړې، خو دوی منکر شول چې بنځه زموږ سره
نشته . اسيم پاڅیده دلېبنتی ، د اصلی مېړه ورور يې وواژه. دزړور
عزیزان را غل اود ملکانو يوه زړه بنځه يې چې دکلاد باندې دتنورپه
سر ناسته وه ووژله. دا بنځه دلېبنتی په ځای چې اصلا باید دا
مړه شوی وای وو ژل شوه. داکار چې بنځه دی وو ژل شي تراوسه
په سالار زو ، ما مو ندواو مشوا نو کی نه و شوی.

دلېبنتی اصلی مېړه دا چې دلېبنتی يې مړه نه کړه نو هغه يې په شل
زره روپۍ په پنډيری کې خر څه کړه.

۲ - دانگام ، دمیزان اتلسمه ۱۳۵۶ :

چشن غره ته اوولس یاشل تنه مشوانې راغلل اودما مو ندودسا -
بندی دکلی یو سلو شپيتهوزی او دوه صغیران هلکان (شپانه) يې د
ځانه سره بوتلل . بل شپانه د سابندی کلی ته خبرورکړ. دسا -
بندی چیغه پسی ولاړه. مشوا نې يې دفضلخان او نورانگل دکلاسره
لاندې کړل. تاج او شیر چې دنورانگل یو ورور او بل يې وراړه
کېږی، چیغی ته وو یل چې تا سی مه ورځنی موږ به ور نه وزی راوگرزو
هغه چې ور غلل دمشوا نو سره يې دوزو په بیو لو کې لاکمک هم وکړ.
مشوانو په دی وخت کې د چیغی په خلکوډزی هم شروع کړی. دچیغی
خلکونه یو هلك چې ندیر نومیده هم و لگیده . دوه کسه شپانه او
وزی تراوسه لا درکه دی.

۳ - دانگام ، لوی اختر ۱۳۵۵ : د عبد الحکیم ما موند بنځه چې
د حاجي عبدا لر حیم لور ده همیشه دپلار کور ته ځي . بالاخره فیصله

داسی کیږي چی یا باید چی ها جی عبدالرحیم گبری خپلی لور ته نصیحت وکړی او که نه عبدالحکیم دی دخسر کره په گډه لار شی. عبد الحکیم دخسر کره ځی. هلته دده اود بندځی تر منځ سوک، څپیره او نور پیدا کیږی. دنجلی پلار د ټوپک سره راځی. عبد الحکیم ډارین ی چی گو ندی ماوژنی، نو د ډاره ټوپک ته لاس کوی او په خسر ډز کوی چی له همدی ډز سره مری. د عبد الحکیم خوانبسی را ځی او دی نیسی. په دی منځ کی یی خوا بنسی په پیش قبضه په سر لگیږی او دا هم لویږی او وروسته مری. تردی وروسته یی خو بنینه را ځی چی واده شوی وه، مگر دمیره کور ته لانه وه تللی چی هغه هم په پیش قبضه زخمی کیږی. دویمه خو بنینه چی را غله عبد الحکیم ته یو وار پیش قبضه په لاس ور غلی نودغه یی هم زخمی کړه. وروسته له دی عبد الحکیم باجوړ ته وتښتیده.

گبر یو د حاجی عبد الرحیم له پاره د سیا نی څخه لښکروکړ اود بر دانگام په کلی کی چی عبد الحکیم او سیده، دهغه کورته یی او روا-چاوه. هرڅه، غله دیرش زره نغدی روپی او زری سا مان په کی وسول. حکومت گبر یو ته اخطار ور کړ چی موږ قاتل ته سزا ور کوو تا سو کوم کار نه لری. کله یی چی عبد الحکیم په تربور ملک فیض طلب - خان باندی ډزی وکړی نو سالار زیو د ملک طر فدار ی وکړه. په دی وار همدا یو کور و سو کله چی حکومت قرار غوندی شو، نو گبر یو بیالښکر وکړ. داوار یی د ملک فیض طلب خان دکور نی پنځلس کورو نه وسیزل اود ملک په کور یی یوزرو دوه سوه ډزی وکړی.

څه موده وروسته د شلتن، ا و مروری اود اسمار داو لسوا لید سپین زیرو جر گه راغله. جرگی داسی فیصله وکړه چی مامو ندو ته چی کوم تاوان ور رسیدلی دی، هغه به دوی نه غواړی او گبر به په خپل مدعی عبد الحکیم پسی گرزی اوبل چاته به څه نه وای. عبد الحکیم به خپله بنځه بیر ته اخلی او ضامن به دروی چی وروسته له دی به د خپلی بندځی سره بڼه سلوک کوی. هغه پنځه تنه گبری

چې دکورونو دسو لو له امله بند يان شوی وو خلاص شول خو نجلۍ تراوسه لا دپلار په کور، ناسته ده، ځکه د عبد الحکیم ځای تر او سه نه دی معلوم او بی له دی چا ضمانت هم نه کاوه. ملک فیض طلب خان تر او سه هم ډارېزی او دوه نفره وروسته ټوپک ور پسی وړی. دکور دساتنی له پاره یی ډیر تکړه او خوږ و نی (خر وړی) سپی ساتلی دی.

۴ - اسمار، ثور ۱۳۵۵ :

تاج خپله لور وراره ته په نکاح کړه، خو دلور میړه یی چاواوا ژه شیرزمین چې دتاج تر بور کیده، غوښتل یی چې دانجلۍ دخپل ځان کړی. همدغسې هجدری غوښتل چې دبنځه ځانته په نکاح کړی. نجلۍ چې دخپل پلار تاج په کور ناسته وه، دپلار له خوا هجدری ته په پنځه دیرش زره افغانی ور کړه شوه. نجلۍ وو یل چې زه هغه څوک میړه کوم چې زما د مړه میړه بدل واخلي. هجدری دانجلۍ د موټر په وسیله داسمار تر پله پوری وتښتو له هله یی د حکومت له ډاره دقصاب کور ته ننه ایستله. حکومت چې خبر شو نو نجلۍ یی په دریم کښینوله. دجرگې فیصله داسی وشوه چې بنځه یی بیرته خپل پلار ته ورکړه او هجدری خپلی پیسې واخیستلې. دلته د بنځی غوښتنه قبوله شوه او دریځ ته یی په درنه سترگه وکتل شول.

۵ - سور کمر او کچلی ۱۳۵۱:

بادام او محمد علم دواړه مشوانی (علی خیل) دی. دبادام بنځه محمد علم و تښتو له که څه هم بنځه یوازی ولاړه او محمد علم دلته و، خو دخلکوشک په محمد علم وشو. جرگې په محمد علم شپيته زره افغانی کښنودی او هم یی فیصله وکړه چې که چیرې بنځه د محمد علم سره ښکاره شوه، نو محمد علم به دښمن وی او وژل کیږي به. سالار زو مشوا نو ته وویل چې دا خو دسالار زو تره نه ده او موږ په دی کی گډون نه کوو، ځکه یو سړی چې بنځه و تښتوی نو په سالار زو کی مرگونی دی او تاسو پیسې واخیستلې.

محمد علم ددی غای نه په پټه با جوړ ته ولاړ . هغه یوه بله بنځه هم در لوده . د محمد علم دغی زړی بنځی راتښتو لی بنځه کو هی ته و ا چوله او مړه شوه . یوڅه موده وروسته د محمد علم دغه زړه بنځه هم مړه شوه او پخپله محمد علم د بادام په تحریک و ژل شو . سلطان ملک چی مو ږ ته معلومات را کوی وایی چی بادام ته ځکه پیغور نشته چی محمد علم یی هم د وطن نه و تښت او و هم یی پیسی تری واخیستلی .

۶ - ټانگه ۱۳۳۶:

د متین بنځه دملا نو می سړی سره جوړه وه متین جگ شو بنځه یی مړه کړه او ملا د خپل ورور سیف الله جان له خوا وساتل شو او مرگ ته یی ور نه کړ . متین راو لاړ شو سیف الله جان یی مړ کړ . ملا د ورور د مرگ نه وروسته باجوړ ته و تښتیده . د سالارزی تره داده چی هیڅوک گنا هکار ته غای نه شی ور کولای (په خپل کلی او وطن کی) نوځکه د سیف الله جان مرگ د سالارزو دروا ج له مخی جا یز و ، که چا بنځه و تښتو له او یایی د کومی بنځی سره جنسی معامله لرله هغه مړ گونی دی او که خلاصه شوه باید دی چی و وطن ته رانه شی .

۷- دانگام - قوس ۱۳۵۵ :

منډی د غفار سره په دانگام کلی کی همسایه و اود غفار ناسکه ماما هم کیده . منډی د باجوړ نه دانگام ته بنځه راتښتو لی وه . وروسته یی د غفار بنځه د دانگام نه باجوړ ته و تښتو له داچی د غفار بنځه د باجوړ وه نو منډی په باجوړ کی دخپلی نوی خوانښی سره ډیره شو . د غفار بنځه چی منډی باجوړ ته ورسو له نو یوه میاشت وروسته یی لور پیدا شوه . داچی غفار د منډی په و ژ لو کی کوښښ نه کوی ، نو خلك ور ته بی همته او بی غیر ته وایی ، همدا ډول څوک په لمانځه کی په څنگ نه ورسره ډریری .

په مقابل کی منډی هم څوک دخانه سره نه پرین دی ځکه نمک حرام یی بولی . او تښتید لی بنځه هم د پلار گنی کره نه شی تلای ځکه

نام بدی به یی پلارگنی ته ورپه غاړه کړی وی.

۸- کار کو مټ ۱۳۵۵:

گلرام او ورور یی دجلال الدین غوایی غلا کړی و خو منکر شو . وروسته له هغی چی جلال الدین ختمو نه پسې و کړل گلرام د کمر دسر نه راو لویده او پښې اولاسونه یی مات شول . کله چی دډاکتر په دارو او درمل روغ نه شونود مرگت په وخت کی یی و صیت وکړ . چی غوایی مایټ کړی دی او غلا یی ورکړی . غوایی په اووه زره افغانی بیه شو او خوار لس زره افغانی یی جلال الدین ته ورکړی . شپږ زره افغانی جلال الدین دغوایو په پیدا کولو کی رشوت ورکړی وی . رشوت هغه پیسې دی چی دغلا دڅرک له پاره لگېږی . دسالارزو تړه داد . چی غلابه دوه گونه ورکوی ، ننواټی به هم کوی او رشوت به هم بیرته د غله څخه اخیستل کیږی .

۹- سیان ۱۳۵۵:

محمود خپل ورور پاینده په څه چل او هنر سره باجوړ ته تښتوی او وروسته یی دچاپه واسطه وژنی . دپاینده زوی اول خان نومېږی . دمحمود دبل ورور زامن یو شمشیر او بل ابراهیم نو مېږی . اول خان دخپلو دوو ښځو سره په باجوړ کی اوسېږی . محمود اول خان لمسوی چی دشمشیر او ابراهیم په ځمکه دعوی وکړی اوکه چیر ی اول خان ځمکه وگټی نو محمود به یی ځینی واخلی . اول خان راځی په شمشیر او ابراهیم دځمکی دعوی کوی . دعوی یی محکمی ته ځی په دی وخت کی دشمشیر ورور ابراهیم په بانډه کی دی او شمشیر دسیان په کور کی دی . دشیپي محمو دپاڅیږی او خپلو ټمټو ته اور اچوی . مو ضوع باید دا سی بنودل شوی وای چی شمشیر او ابراهیم داکار کړی دی گو ندی دوی دواړه وتښتی اوځمکه محمود ته پاتی شی . شمشیر چی داوړنه خبریږی پاڅیږی او غواړی چی د اور په مړه کولو کی مرسته وکړی مور یی دده ددی کار مانع کیږی او وایی چی دا کوم چل دی اوتاوژنی . شمشیر تصمیم نیسی چی خپل ، ورور ابراهیم ته چی په بانډه کی دی ور وتښتی . دخپل کور نه چی

شل متره لیری څی د محمود زوی نور محمد اودنور محمد زوی عبد-
المحمد ور باندی غږ کوی چی څوک یی ؟ دی بیر ته سوال کوی چی ته
څوک یی ؟ اود غږ سره ډز کوی . نور محمد دمر میو په غاړ کی
لگین ی چی دچاو دیدنی نـــه وروسته یو کار توس دنور محمد
په گیده کی څی او مری. دنور محمد زوی عبد المحمد بیر ته ډز کوی
او شمشیر وژنی. دشمشیر مو ر باندی ته درومی اود ابرا هیم نه د
شمشیر پوښتنه کوی. دا چی شمشیر په باندیه کی نشته نو
ابرا هیم دشمشیر په لټه کی شو چی بالاخره په خوړ کی کی
دشمشیر مری پیدا کین ی .

دوا قعی نه وروسته محمود، اول خان او عبد المحمد یو څومیاشتی
په اسمار کی بندی کین ی او بالاخره جرگه کین ی . جرگی داسی
فیصله وکړه چی که چیری محمود خلوینست زره افغانی ابرا هیم ته
ورکړی نو ځمکه د محمود کین ی. او که نه ځمکه د ابراهیم ده. ورو-
سته له دی ددوی په منځ کی دبنمنی نشته . دعوی گیره ځمکه
دری منه تخم ووه چی قیمت یی په قطعی بیه سره لس زره افغانی
کین ی. نو یو خو دلته مصا لحه وشوه چی بیه یی لوړه تعیین شوه
اوله بلی خوا دکلې ملک ډیر ی پیسی درشوت په ډول اخیستی وی اوهر
څومره جرگی چی و شوی موضوع فیصله نه شوه .

تراوسه لا محمود ابرا هیم ته پیسی نه دی ورکړی او مو ضوع
پاتی ده . وروسته له جرگی نه ابرا هیم او محمود دواړه په گډه
باجوړ ته ولاړل ځکه یو دبله څخه ډارین ی . په باجوړ کی عبد-
المحمد پاڅیده او اول خان یی وواژه . قوم راپاڅیده د محمود
دوی ټو لی ځمکی یی په باجوړ کی شاپی کړی.

۱۰- کار کوټ ۱۳۵۱:

اکرم دوی بنځی لری او مشوانی دی. یوه بنځه یی دجانگل د تره
لور ده. جانگل دخپل تره له لور سره جوړ دی او خپل تر منځه
جنسی معا مله لری . دتره لور جان گل ته وایی چی دا کرم بله بنځه

چير ته ور که کړی. داچي اکرم جلدی ناروغتیا لری نود هغه دوه مه
 بنځه د جانگل له خوا په لوگر کی واده کیر ی. اکرم د خپلی بنځی
 دور کولو شک په جانگل راوړی او په دی تلاش کی دی چی خپل
 شک یقینی کړی. نو یوه ورځ جان گل دخپلی پاتی بنځی سره وینی
 جانگل تښتی او اکرم دچری په وا سطره خپله بنځه وژنی. اکرم د
 خپلی مورسره تښتی او جانگل او خپلوان یی داکرم کور ته اور
 اچوی اکرم دخه وخت له پاره باجوړ ته درو می او وروسته له هغه
 تر کستان ته ځی او په دی لټه کی دی چی دخر ځی شوی بنځی درک
 پیدا کړی. اکرم او جانگل دواړه یو په بل پسې گرځی. څلورکا له
 وروسته (۱۳۵۵) دواړه په چغه سرای کی یو دبل سره مخامخ
 کیر ی. جانگل پو لیس ته خبر ورکوی او اکرم نیول کیر ی. اکرم
 او جانگل دواړه خپلی اولسوا لی اسمار ته راو ستل کیر ی. ابتدایه
 محکمه اکرم په نهه کاله او جانگل په څلور کاله بند محکو مو ی. په
 مرافعه کی بیاجانگل په شپږ کا له بند محکو مو ی او اکرم ته برائت
 ورکوی. تراوسه پوری ددوی ترمنځ جر گه نه ده جوړه شوی.

۱۱- ټانگه ۱۳۵۳ :

دمرجان زوی بهادر البته د کوم خفگان له مخی دپلار څخه جلا
 شو او دخپلو دوو بنځو سره ټانگی ته راغی. دلته دکوم پاچا سره
 گاونډی شو. دلته یی دباز گل دنزور سره جنسی معا مله لرله.
 باز گل چی کله د معا ملی نه خبریر ی نو یوه ورځ بهادر ته
 میل مستیا کوی اوخوا ب لیر ی چی بهادر دی دخپلی رادیو سره راشی.
 کله چی شپه پڅیر ی نو بها دریوه گو لی و لی او وروسته له هغی
 په تېرو نو او چرو و هی او په خپل کور کی یی وژنی. دبهادر دواړه
 بنځی ښکلی دی. د دواړو نه یوه ځی اود خپل میړه دوژلو احوال
 خپل خسر مر جان ته ورکوی.

دمانوس والی له پاره انگر یزی مختلف توری په خپا لی تو گه په
 نو مو نو واپول شول.

مر جان علاقه داری ته عرض کوی . علاقه داری باز گل، اسد او صادق بندیانوی . یوه ورځ علاقه دار کومې قضیې ته ځي او یوازې یو عسکر د بندیانو څار نه کوی. ددې عسکر څخه دا درې تنه بندیان تېښتې. مر جان په سایندي کې خبرېږي چې بندیان تېښتېدلې دي. خپل دور بین او ټوپک را اخلې اود ټانګي لاره څاري . اسد او صادق د ټانګي په ختیځ غره کې لیدل کېږي او باز گل د عسکرو له خوابیر ته نیول شويدي. مر جان چې د دواړو له پاره سمه مورچه نیولې وه اسد او صادق دواړه په ټوپک و لې صادق مری خو اسد چې زخمی دی جلال آباد ته راوړل کېږي. دی هم د شفاخانې نه تېښتې او باجوړ ته ځي. باز گل تر ډیره وخته پورې په توقیف کې دی چې په پای کې جرګه جوړېږي:

مر جان وایي چې زما زوی د مقابل لوري په کور کې په ناحقه وژل شوی دی . او صادق هم زما خور یې کیده چې هغه هم تاسو وژلې دي. باز گل چې او س په باجوړ کې دی په جرګه کې وو یل چې (دا چې خپله نېرور یې نه وه وژلې) چې د سالارزو او ماموندو تره داده چې څوک چې د شپې د چاګره ورشي نو حتما غلا کوي او بهادر ما په غلا کې وژلې دی او خون یې نشته. خو برسیره پردې یو تن ددوی مړدی اوبل زموږ. موږ او تاسو په مړو کې سره مساوي یو. مګر چې جرګې ته سم معلومات ور نه کړل شو نو کومه فیصله یې نده کړې.

۱۲- دانګام کلی ۱۳۵۰ :

کریم د دانګام کلی ډیره جوړوله اود لرګو دراوړلو له پاره یې اشرد باجوړ نه راووست . په کور کې یې ویلې و چې که چیرې مې د باجوړ نه اشرد راووست نو د کلی د پاسه به ډزې وکړم او تاسو به ډوډې اشرګرو ته پخه کړې. کله چې د کلی د پاسه ټوپ ته راوړ سیده نو کریم ډزې وکړې . په یوه ډز یوه بنډه چې کوزه په پټې کې ناسته وه ، ولګیده او مړه شوه. کریم کور ته رانغی خو ورځلې وروسته یې ننوتی وکړه اود جرګې په مخکې یې د بنډې مېړه گلزار ته اقرار وکړ چې

ښځه سهوا زما څخه ولگیده . دا چي دکریم او گلزار تر منځ پخوا
څه نه وو نو کریم یی و بانه .

۱۳ - دانگام کلی ۱۳۵۲ :

دسدو دژر ندي پل چا مات کړی و. سدو باید فکر کړی وای چي دا
کار دده دتره زوی جانمیر کړی دی. خو ورځی وروسته دجانمیر -
در مندو سو چي هغه باید دا فکر کړی وای چي دا کار دسدو لهخوا
و شو. خود دواړو دسم فکر له مخي ددوی شک پدی و شو چي دژر ندي
پل هم یوه (دریمگړی) مات کړیدی او در مند هم دریم گړی سوی دی
چي غواړی دوی دواړه سره په جنگ وړولی.

دسالار زو دتری له مخي به جانمیر مجبور و چي دژر ندي دپله
دماتولو له کبله سدو ته قسم وکړی خو که چيري جانمیر هم په سدو
د درمند دسو لو شک کړی وای او غوښتلی یی وای چي سدو ده ته قسم
وکړی نو جانمیر به تر یوه کاله پورې لټه کولای چي دده در مند چا
سوی دی او که وروسته له یوه کاله یی بیا هم په سدو شک وای نو کولای
یي شو ل چي په سدو قسم وکړی.

۱۴ - دانگام کلی ۱۳۳۶ :

منصور دخپلي ښځي سره ناکس وليده . دمنصور هڅه دا وه ، چي
ناکس چيري لا ندي کړی خو بالاخره يوه ورځ دروژي په لسمه د
مرده گانو ډوډی وه چي ناکس ، دمنصور کره په پينډه کی ناست و.

نو مو نه بیا هم اټکلی دی او دا کار به ددی برخي تر پایه دوا م
لری. دنو مو نو اټکلی کول البته داصلي اشخاصو دراز خوندي ساتلو
له پاره دی .

* پينډه هغه پله کسان دي چي د خيرات او ياشو می دډوډی په يوه
لوبښي (چي معمولاً لوی لو ښی وی او خوتنه ور ته کيني) سره ناست
وی . اديتور .

منصور ناخپه دڅا در دلا ندی نه یوتیره تبرگی راوایست او نا کس یی په ملا وواهه چی هملته مړ شو. وروسته له دی کوتی ته ننو ت او ټوپک یی راواخیست چی په هغه یی خپله بنځه مړه کړه.

۱۵- بینشی ، بزو منځی ، برسور کمر ۱۳۵۳ :

دشیر باز دتره زا من اوورو نه دمال دور کیدو او راکیدو په سبب په ناز بین باندی دزی کوی. نازبین راځی مدو ته وایی چی زه دا خلک وژنم او ته راسره اشر و کړه او غزی یی زه کوم. مدو ورسره منله اود شیر باز څلور کسه یی چی دوه یی دتره زامن او دوه یی وروڼه وو مړه کړل. مړی یی په یوه سمنځ کی واچول ټوپک او کالی یی تری واخیستل. وروسته له نهو ورځو داکرم دنبنی ور کولو په واسطه مړی پیدا شول. شیر باز دحامد سره په شیگل کی دیره کبی ی. او حامد ورسره راځی په مدو دزی کوی چی یو دمدمو ورور اکرم او دمدمو

لمسی وژل کبی ی. دوی بنځی هم زخمی کبی ی.

په جرگه کی دواړه زخمی بنځی په یو مړی حسابین ی چی دری مړی دمدمو وشول او څلور دشیر باز مړه شول. په دی حساب مدود شیر باز یو مړی قرضدار شو. دری مړی یو دبل سره معاوضه شول په نتیجه کی ناز بین او مدود دغتی ننوا تی سره دشیر باز دمرو ټوپک او کالی اودیوه مړی پور پنځلس زره افغانی او یوه بنځه شیر باز ته ور کړل. وروسته له هغی شیر باز او مدو او ناز بین غاړه په غاړه شول او سره جوړ شول.

۱۶- شالڅو کڅ او پالو څوناو ۱۳۵۱:

کریم خپله لور دنواب زوی ته ورکړه. بالاخره معلومه شوه چی نجلی اودنواب زوی تی رودلی دی. نواب کریم ته لورور پرېښوده. هغه دانجلی منور ته ورکړه. او منور واده کړه. دنوا بزوی پاڅیده او کریم یی پدی دلیل مړ کړ چی که دده لور ورسره تی هم رود لی دی خو بل چاته دی نه ور کوی. کله چی دکریم دتره زوی میرزاد

کريم د مرگ علت و پوښته نو نوا ب منکر شو . سيفو دهادي ورور منور ته وو يل چي کریم دنواب دزوی او جبار چي دهادي دتره زوی دی، دلاسه وژل شویدی . میرزا په هادي دزی وکړی او په پښه یی زخمی کړ . هادي دنوا ب زامن دپېښور سیمي نه را وستل او دکریم دویمه لوری چي واده شوی وه داسمار نه و تښتو له . میرزا په مقابل کی دنواب د کورنه یوه نکاح شوی ښځه راوستله . په دی پسرلی کی میرزا دوی راغلل په هادي یی دزی وکړی چي ټو پک یی تاوانی او لاس یی زخمی شو . نواب او هادي په منور باندی هم دزی وکړی مگر څوک ونه لگیدل . میرزا از هادي دترور زامن هم دی . جرگه تراو سه نه ده شوی .

۱۷- مېښه ۱۳۵۶ د حمل میاشتۍ مسا فر چي سوا تی دی دزرین دغوز کوم بوټی یی په تبرگی وهلی و . خو دپوښتنی په وخت کی منکر شو . په دی وخت کی دزرین د زوی او مسافر تر منځ جنگ کیري . مسا فر دزرین زوی په پیش قبضه وهی او مری ، کله چي زرین او خپلوان یی راغلل نو مسا فر ، پلاری ر حیم او خانو چي تره یی کیده دری واړه کوټی ته ننوتل . زرین او خپلوانو یی غوښتل چي کوټی ته ور ننوزی خود گولیو له کبله نه شول ور ننوتلای . کله چي دا کار ونه شو نو کوټی ته یی اوروا چاوه . داور اچولو په موقع کی د مسا فر ډلی و کولای شول چي دزرین دوی دډلی څخه دری کسه نور هم ، زخمیان کړی چي یو یی مړ شو . مسا فر ، خانو او رحیم دری واړه وسول . دسوا تیانو څخه ښځی او یو ځلمی هلك تورپاتی شول او نور هر څه وسول . دا ځلمی هلك او ښځی باجوړ ته ولاړل او تراو سه لا جرگه نه ده شوی .

۱۸- بیداد او مردان ۱۳۵۶ - سنبله : خا نمیر یوه خور درلوده او د غریبی له پاره مردان ته تللی و . عبدال دخانمیر دتره زوی دی . عبدال دانبجلی خپل زوی ته غوښتله ، خودنجلی مور او پلار نه و کوله . د عبدال زامنو غوښتل چي په زوره دانبجلی تری واخلي . د محمد اکبر

ملك زوی دخانمیر مور او پلارراضی کړل او نجلی یی محمد اکبر ملك ته ور کړه . د عبدل زوی چی دا نجلی یی دخپل ځان بلله په دی په قهر شو ل او خانمیر یی مړ کړ. وروسته له هغه د عبدل زوی بیداد ته راغی او ټول د دانگام سالارزی او ما موند یی راټول کړل. قوم ته یی داسی وویل چی له یوی خوا محمد اکبر زما بنځه چی دخانمیر خور وه واخیستله او له بلی خوا یی زما دتره زوی خانمیر هم مړ کړ . تاسو په دی خبروم چی محمد اکبر زما دبنمن دی او چی دلته گرز ی راگرزی نوزه یی وژنم.

قومی جرگی د عبدل زوی ته وویل چی که محمد اکبر دنجلی پلار راو ست اود قوم په مخکی یی وویل چی ما خپله لور په سم لاس محمد اکبر ته ور کړی ده نو ته پری او که چیری دنجلی پلار دا خبره و نه کړه او ویی ویل چی نه زما سره زور شویدی نو محمد اکبر به ملا مت او ستا دبنمن وی .

که چیری زن ور غچی و عده ده محمد اکبر دنجلی پلار حاضر نه کړای شو او په خپله گټه یی دا خبره اثبات ته و نه رسو له نو قوم به د محمد اکبر کور سوزی او د عبدل دزوی دبنمن شو . که چیری بیا محمد اکبر خپله خبره اثبات ته ور سو له نودخا نمیر له پاره او دهغه په بدل کی به د عبدل زوی وژنی.

۱۹- قاسم ۱۳۳۶ :

فضلو او وروڼو یی د اکبر او وروڼو سره په کارینونو کی گډه پوله لرله . د دواړو د لو تر منځ په پوله دعوی شوه په نتیجه کی جنگ و شو چی فضلو او دده کورنی یوبل سړی مړه او دریم زخمی شو . د اکبر د له پاڅید له باجوړ او جندول ته ولاړل . ځمکه شاپه شوه . څو کاله وروسته دوی په خپل منځ کی جوړه وکړه چی د فضلو د لی ته یی دیوه مړی په سر دوه بنځلی او لس زره روپی ورکړی . د زخمی نیم نیک شو چی یوه بنځه او پنځه زره روپی کیدلی . په ځمکه قوم دعاو کړه چی ځمکه دی بالکل شاپه و ی .

۲۰ - کيچلي ۱۳۳۴ :

وزير او محمود ميريزي وروڼه وو . د محمود دوه سکنی وروڼه پخوا مړه شوي وو او ميراث يی محمود وړی و. له بلې خوا دمحمود زامن هم نه وو . وزير پاڅيده او محمودیې مړ کړ . دمحمود يوه ښځه او درې لوڼې و تنبتيديلي . دوهمه ښځه يی دريم ورور هلال ته په نکاح کړه . دهغه څلور جر يې ځمکه و زیر او هلال تقسيم کړه . وزير هم و تنبتيده . قوم دو زیر کوټی و سيز لی . څوکا له وروسته چی وزیر را غی قوم حکومت ته په لاس ورکړ او لس کاله بندی شو .

۲۱ - زوړ براو ل ۱۳۳۱ :

سراج ، سردار او نور الله دتروزا من وو . سردار راپاڅيده او سراج يی دميراث له پاره مړ کړ . يوه ښځه يوه لور او يوه قلبه ځمکه چی لس دړی تخم کيده ځينی پاتې شو ل . داچی سراج دشپي مړونو قوم سردار ته څه نه ويل اوله بلې خوا سردار دسراج دمړينی په باب دبل چاسره مصلحت نه و کړی . نو قوم له دی کبله سردار ته څه نه ويل او سردار يوازی دحکومت له ډاره جندول ته و تنبتيده . دسراج ښځه دنور الله زوی وکړه اولور يی دسردار دزوی دواده په بدل کی ورکړه شوه . ځمکه د سردار ، اونور الله تر منځ وو یشله شوه .

۲۲ - څاوو نه ۱۳۳۶ :

دملك جمال مشوانی يوه ښکلی لوروه چی توتیانو میده . حسن چی دلیتی یو سالارزی و دانجلی یی و تنبتوله خو په لسمه ورځ دهغه حسن څخه بیر ته راو تنبتیده او خاراته راغله . مشوانو خپل کورته ورسوله . يوه مشوانی چی شاه جان نومیده خپل ورور ته یی په نکاح کړه . سالارزی چی خبر شول نو حکومت ته یی عرض وکړ . دا چی شاه جان حکومت ته نه راته نو د مشوانو دوه کسه مشران ملک صمد او ملک شینکی بندیان شول . که څه هم ملک صمد مخالفت کاوه خو بیا هم شاه جان دښځه محکمی ته راو ستله چی توتیا او شاه جان دواړه بندیان شول . همدا شان حسن هم بندی شو .

لږ وروسته جر گه جوړه شوه چی شینوارو ، سالار زو اومشوانو په کی گډون در لود . دهغی جر گي له مخی بندیان یعنی توتیا، شام- جان او حسن خلاص اودا سی فیصله و شوه چی ملک شینکی (مشوا نی) او ملک محمد اکبر (سالارزی) به توتیا د اسمار د او لسوا لی نه دباندی په یوه داسی سړی واده کوی چی نه سالارزی وی او نه مشوانی. ملک محمد اکبر هم خپل وکالت ملک شینکی ته پرېښود . ملک شینکی دا نجلی (توتیا) داسمار په او لسوا لی کی یوه گو جر تهور کړه. سالار زو بیا حکو مت ته شکایت وکړ ، چی ملک شینکی خودا بنځه د اسما په او لسوا لی کی ور کړه او بله دا چی گو جر او مشوا نی دوا په وروڼه دی ځکه چی دوا په مالونه پیاپی . حکو مت ملک شینکی بندی کړ. ځینو خلکو ملک شینکی ولمساوو چی د استا بندی کیدل د ملک صمد په تحریک ترسره شول. بیا ملک شینکی په ملک صمد ډزی وکړی او زخمی پی کړ. قوم را- پاخیده اود ملک شینکی کوټی پی وسو لی . ملک شینکی په جوړه او روغه کی ملک صمد ته دوه بنځی او لس زره افغانی ورکړی . دا جوړه تقریبا په ۱۳۴۱ کال کی وشوه.

۲۳- دارن دره ۱۳۲۱ :

دملک شیر خان کور نی (مشوانی شو نی خیل) د دارن دری ته ولاړل او په جیگل کی پی ځمکه واخیستله. کو هستانو بیرته دعوی وکړه چی دا ځمکه موږ نه ده خر څه کړی. په حکو مت کی دعوی وشوی او دکو هستانو او مشوانو تر منځ ډزی وشوی چی په نتیجه کی دولس تنه مشوا نی بندیان شول .

مشوانی د بندیخانی څخه با جوړته و تښتیدل . دهغه ځای په به راتلل او په کو هستانو به پی ډزی کو لی چی تقریبا شل کاله وروسته جوړه و شوم. په دی ډزو کی عسکر هم مړه شول او دنیشه- گام ملک گلو هم پکی مړ شو . د کو هستانو نه تقریبا او یا تنه مړه شول او په مقابل کی دمشوا نو تقریبا پنځه یاشپږ کسه وو ژل شول.

په دې جرگه کې دکو نړو نو سپين ږيرو برخه اخيستی وه او مشوا نې ورو سته له دې غټۍ پټنې يو څه مشهور او قدر يي زيات شو .

ورو سته له دې ملك شير خان او ملك كريم چي د ځنگل ځمكه يي په گډه اخيستی وه په دې ځمكه يي سره دعوى شوه د ځنگل ځمكه بالا خره ملك كريم واخيسته او ملك شير خان دارناو ي خو پرته و لاړ چي هلته پاكستان (دپاكستان - دولت) ورته ځمكه ورکړه . په مقابل كې ملك شير خان په ځان و منله كه دچره گل دري مشوا نې دډاكي (غلا) له پاره راتلل دهغوى مخه به نيسي . هغه و چي له دې ورو سته دچره گل دمشوا نو ډاكي كمى شوى .

۲۴- او غز باغ ۱۳۵۴ :

احمد گل خپله ځمكه (تقر ييالس درې تخم) په سليمان ن خرڅه كړه . احمد گل څو كا له وروسته مړ شو . داحمد گل ورو نه پاڅيدل او ويي ويل چي مو نږ ځمكه نه ده خرڅه كړي . په محكمه كې يي سره دعوى شوه . پرو سېن كال (۱۳۵۵) چي دمنې دجوارو كرلو وخت شو نو داحمد گل وروڼو په كې يو ي كو له . دسليمان وروڼو داحمد گل دوه وروڼه په پټې كې و وژل ، او وروسته له هغه باجوړ ته ولاړل . سېن كال په پسر لي كې داسي جوړه و شوه چي داحمد گل وروڼو ته يي دوي بنځي او شپيته زره افغاني ورکړي او لږ څه ځمكه او روپي يي دسليمان وروڼو ته پرېښود ي . دا جوړه لږ څه په زور غوندي وه ځكه چي به يوه مړي دوي بنځي او پنځلس زره افغاني ورکول كېن ي .

۲۵- ډيره گي ۱۳۵۶ اړ:

گل احمد د محمود نه او به اړولي وي . سپين ږيرو گل احمد ته و ويل چي ياپټي ورته او به كه او يايي د فصل تاوا ن ورکړه . د محمود زوم په همدې او بو دگل . احمد سره جنك وكړ . گل احمد عرض وكړ او مقابل لوري علاقه دار ي ته و غوښتل شو . ورو سته

سپین زیرو ددو ی تر منځ داسی جوړه وکړه چی گل احمد ور ته
هماغه پټی اوبه کړ. په اوږی کی چی زیاته گر می او اوبه کمی وی ،
فصلو نه سو ځی نو له دی کبله په اوبو زیات جنگونه پینښی .

۲۶- جبه (ډیری) ۱۳۵۰ :

ملك خانگل د عبدل نه ځمکه واخیستله چی دری برخی وی .
دو ی برخی د ملك خانگل شوی اودریمه برخه یی بابوجان ته ور کړه
ددی یوی برخی بیه تقریبا پنځوس یاشپيته زره افغا نی کیده، سر بیره
پردی ملك خانگل هغه زر افغا نی چی دقبالی په وخت کی باید عبدل
ته ور کړ شوی وای په بابوجان کینو لی . خود قبا لی داخیستلو
په وخت کی بابوجان حاضر نشو نو ملك خانگل یواز ی دخپلو دوو
برخو ځمکی قباله واخیستله اود بابوجان برخه پاتی شوه . دا چی
بابوجان سند نه در لود او عبدل سند غوښتو نو دجر گی په مخکی
بابوجان ملا مت بنکاریده . خودا چی ځمکه دبابوجان په لاس کی وه
نو عبدل په بابوجان ډزی وکړ ی چی غواوی او وزی یی مړی شوی .
دریم وار ته یی دبابوجان جوار وو هل (فصل یی مات او تباہ کړ)
بابوجان را غی اود ملك خانگل جوار یی وو هل . ملك خانگل بابو
جان ته وو یل چی که خپله ځمکه ماته پرین دی نو پیسی دی درکوم
او که نه هغه دقبالی زر افغانی دی تراو سه هم نه دی را کړی . نو
ستا خو ښه که زما سره محکمې ته ځی او که د عبدل سره . په دی وخت
کی بابوجان ، خانگل ته ننوا تی ور غی او چی جر گه را غله نو په
بابوجان یی نوری او یازره افغانی کینبودی چی عبدل ته ورکړای
شوی . وروسته له دی موضوع حل شو . او س به هغه دبابو-
جان دبرخی ځمکه دوه سو ه پنځو س زره افغانی قیمت ولری .

۲۷- ډیری ۱۳۵۲ :

دگلزار پلار میرزا ملك اوحبيب الله سره ورو نه وو . میرزا ملك
دکوم خدمت له مخی د حکومت نه ځمکه ترلا سه کړی وه . نعمت
گلزار ته وو یل چی ستا ځمکه ډیره ده او زما کمه ده داو لی ؟ هغه

وو يل چي داخو زما پلار ته حکومت ورکړي ده او که تاځمکه غوښتلای
نوزمادپلار په ژو ند دی باید د دی چي دعوی کړي وای . نعمت چي
په باجوړ کي و را غي اود حبیب الله د زوی په مرسته یی گلزار
وویشته اوزخمی یی کړ . حبیب ننوا تی و کړه او گلزار ور سره
جوړه وکړه خو نعمت یی تراوسه دښمن دی .

۲۸- خارا کلی ۱۳۵۰ :

دمیرزا لور یی مو سی ته ور کړي وه چي دمو سی نه یی زا من
هم در لودل خو له غفور سره جوړه شوه او هغه باجوړ ته
وتښتوله . یو زوی او یوه لور یی دمو سی سره پاتی شول .

غفور تراو سه هم دمو سی دښمن دی ځکه د میرو ښی بندځی
د تښتوو نکو سره جوړه رو غه نه کیږي . خپل ملک او وطن ته نه
شی راتلای او حتی جنازه یی هم هدیږي (حضیري) ته نه پریږي دی .
نو حتما د تښتید لی بندځی د اصلی میړه له خواو ژل کیږي او یا په
خپل مرگ مری خو وطن ته راتلای نه شی او جوړه رو غه و ر
سره هیڅکله نه کیږي .

۲۹- بیداد ۱۳۵۴ :

د تور لور چي یوه سوا تی ته یی ورکړي وه د یوه المازی سره جوړه
وه . سوا تی جگ شو المازی یی مړ کړ (په هما غه شپه چي کورته
یی ور غلی و) خو ښځه و تښتیده . سوا تی په سډو دعوی وکړه چي
زما ښځه ستا سره ده . خو وروسته ښځه دپلار کور ته ورکړه
شوه او په دی مخکی پسر لی کی یی په کور کی وو ژله .

۳۰- شگره ۱۳۵۵ دروژی میاشت:

د صمد ښځه د فضلو سره جوړه غو ندی وه . فضلو گبری و . صمد
پاڅیده او فضلو یی په دا سی وخت کی چي دمانښا م له خوا ویده
و اول په سر باندی په تیره وواهه او بیایي سمد لا سه چاره راوايستله
او حلال یی کړ . د فضلو ورور ، راغي او صمد یی بیدرنګه ونيو ،

چی له و هلو ټکولوڅخه ورو سته یی په هما غه ماښام حکو مت ته په لاس ورکړ. صمدبندی شو او بنځه یی چی ما مونده وه د خپل پلار کورته وتښتیده. د صمد ورو ر، جندول ته و تښتیده دا چی ماموند بنځه سالارزی ته د مرگ له پاره نه ورکوی نو تراوسه ژ و ندی پاتی ده.

۳۱- سیا ن ۱۳۵۳ :

طا هر دوی بنځی در لودی . لومړی بنځه یی په خپله وا ده کړی وه او یوزوی او لوری ورڅخه لرل . خو کله چی دطا هر ورور دقاسم له خوا و ژل شو نو دورور بنځه هم طا هر په نکاح کړه. څرنگه چی طا هر د خپلی پخوانی ورینداری او او سنی دوهمی بنځی سره بڼه چلیده او په مقابل کی یی دخپلی لومړی بنځی سره بڼه سلوک نه کاوه ، نو مشری بنځی په پای کی فیصله وکړه چی دپشد خان ته و تښتی. ددی سره خپل دو لس کلن زوی او لوری هم ورسره دی . دا چی بنځه نه غواړی بیر ته خپل میړه ته راشی نو دپشد خان هغه طا هر ته ورکوی . دطا هر مشره بنځه لاتر او سه دپشد خان کره اوسی البته طا هر به هم ډیره علاقه نه لری چی خپله بنځه راو لی ، خود خان دقدرت له مخی که بنځه دطا هر له خوا وغوښتل هم شی نو خان به دده نه داضمانت وا خلی چی دخپلی بنځی سره بڼه سلوک غوره کړی.

۳۲- سیا ن ۱۳۴۶ :

دقاسم یوه بنځه او یوه ورینداره شهbaz سالارزی و تښتولی او په مردان کی یی خرڅی کړی. قاسم تقریبا پنځه و یشت زره افغانی موسی او میرزا ته ورکړی چی شهbaz مړ کړی. دوی دواړو شهbaz مړ کړ . دسالارزی تره داده چی که چا څوک په پیسو مړ کړ نو کوربه یی سوځول کیږی او ځمکه به یی شاپه کیږی . خو ددی مسالۍ څخه قوم خبر نه شو . کله چی قوم خبر شو نو مسا له زړه شوی وه. بله دا چی وژو نکي دواړه مشوانی وو او ښایی هلته یی کورنه درلود.

۳۳- آهنگرا نېر دانگام :

لعل محمدیو زورور، غښتلی او گوندی، باز سپړی و . هیڅو ك یې په کلی کی خپل کار او حق ته نه پریښودل . بالا خره تقریبا پنځلس کو رونه دآهنگرانو څخه زیرمنځی ته په کپه ولاړل . زیر منځنی دما - مو ندو په سیمه کی دی خو پا چا یان په کی او سی . کپه شوی خلک دلعل محمد په مر گک پسی راغلل . خو لعل خبر شو ، اولاره یې ورته ونيوله . دلعل دلاری نیولونه هغوی خبر شول په پای کی ما مو ندو د دوی تر منځ ودریدل او جوړه یې وکړه . دجرگی فیصله دا سی وه چی لعل دی په دوی ظلم نه کوی اودوی به بېرته کلی ته راشی . له راتگ څخه وروسته تقریبا یوه میاشت تیره نه وه چی په او بوسره ورا ن شول . دا چی لعل یوازی و نو د کوز دا نگام کلی نه یې اشر گری او بو ته را و ستلی وو او گډیې ورته حلال کړی و . د گډه د خوړلو نه وروسته اشر گری او بو ته ور ووتل . په دی منځ کی جنگ وشو یوه اشر گری چی بهرام نو میده د مقابل لوری یو سپړی سدو نومی د ټوپک په میل داسی په نس کی ووا هه چی نس یې څیری او مړ شو . هغوی په لعل او بهرام باندی حکومت نه عرض وکړ ، چی په نتیجه کی لعل څلور او بهرام اووه کاله بندیان شول .

دبند دتیرو لو نه وروسته لعل محمد بېر ته کورته را غی . دده ورور که څه هم دلعل دبند په موده کی یې دمقابل لوری پلوی کړی وه خو دا چی دلعل ورور و . دسدو په پتنه کی دمقابل لوری له خوا وو ژل شو . دلعل وریندار چی کو نپه وه دمقابل لوری خور هم وه . نولعل محمد خپلی وریندار ی څار نه کو له چی مباداکوم خبر به خپلو وروڼو ته یو سی او یادا چی هغوی ته به ور و تښتی . دڅار نی سره سره دلعل وریندار ی وکړای شول چی خپلو وروڼو ته دلعل خبر یو سی . وروڼو یې لعل ته لاره ونيو له او هغه یې وواژه دلعل زامن واړه پاتی شول . مور به یې اکثر وخت دشیپي له خوا دکو مو دو ستا نو کره پټول . خپل زیات مال او جایداد یې خرڅ کړ او په

غر یبی پسی پینبور ته و لاپل . د بنمنان یی له دی کبله دد و یڅخه
 ډاریدل چی روغه جوړه نا مساوی شوی وه. دوه کاله وروسته د لعل
 زا من را غلل خوتوپک ورسره نه و. کهڅه هم دوی پتی دځان سره
 توما نچی در لودی . خود مقابل لوری دا فکر و شو چی هغوی ،
 دوستانه راغلی دی . ټول کلی مسافرو عز یزانو ته میلستیا -
 گانی پیل کړی. دوی په پای کی دخپل پلار دقاتل په کور میلما نه
 شو ل. د ډوډی دخوړلو نه وروسته جو مات ته و خوځیدل
 جومات ته چی ننوتل دواړو وروڼو توما نچی راوايستلی اود پلار قاتل
 پر گل یی اتلس مرمی وويشت. نوری ټولی گولی په جا مو کی
 تللی وی یوازی دریو گولیو دده وجود خپری کړی و . پرگل ډاکتر
 ته یووړل شو او له دریو میاشتو تداوی څخه وروسته جوړ شو .
 دپیچ دری سپین زیری را غلل اوددوی تر منځ جرگه جوړه شوه.

دجوړی او روغی له پاره گډ یو دریم گړی د لعل زوم ور کړ او نور
 ددوی په جوړه زمونږ معلومات را کوو نکي خبر ندی. دغه جوړه په
 ۱۳۵۱ کی و شوه.

۳۴- دانگام کلی ۱۳۴۴:

هغه وخت چی په دانگام دره کی د لږ گيو سوداگری پیل شوه نو د
 دری دبرسر خلکوبه دانگام کلی ته یوازی دودانیو له پاره لږ گي ور
 کړل اود سوداگری له پاره یی نه ورکول. دانگام کلی مشوره وکړه
 چی لرگی باید پری نه بنودلشی او هم یی او لسوال ته وویل چی
 ښکگونه تباہ کړی .

ددی فیصلی نه وروسته یی د دری خلکو ته خبر ورکړ چی په لږ گي
 پسی باید مو تر رانه ولی. یوه ورځ دسهار تر لمانځه وروسته د دانگام
 کلی ټول خلک په جومات کی ناست دی چی یو موتر په لږ گي راراغی.
 په موتر کی دخان محمد لرگی وو. د دانگام خلک موتر ته وردمخه
 شول او لرگی یی ځینی کوز کړل. بیایي اور ورواچاوه. ځینو
 خلکو غوښتل چی موتر او موتروان هم وسوځی. پدی وخت کی غبرشو

چې ددري خلك راغلل. د دانگام كلي خلك دو بندي ته ور د مخه شول. كه گوري دايوه جر گه وه چې خان محمد هم پكې و يوه سپري خان محمد په چاره ته ديد كړ خو نورو منع كړ. دانگام ته اولسوا ل راغي اود دانگام كلي او و لس تنه مشران يې بنديان كړل. له اوولس ورځو بنديڅخه وروسته مشران را خلاص شول او ددري او دانگام كلي تر منځ داسي فيصله وشوه: د دانگام خلك د ډيره گي، سيان، خارا، قاسم ابراول، لوي گوريگا او واپه گوريگا په غرو نوكي د سو- داگري له پاره شريك دي. همدغسې موټر وانا ن به ددري د خلكو مړي او واده په وړ يا تو گه وړي. او تريو خروار پوري ما لگه به هم موټر وانا ن بي پيسو دانگام ته راوړي. همداشاني په دره كي به هر څوك ماشومان هم بي كړا يي ددري لراو برسره ته وړي. كه كوم موټروا ن او يادبار څښتن چاته موټرو نه درواه مجبور دي چې تړل شوي ناغه پري كړي.

۳۵- ټانگه دمیزان میا شت ۱۳۵۶ :

كاظم چې دشهزاده وراره و دخپل تره لور يي و غوښتله. تره د لور په بدل كي دوراره دمور چي كونده وه مطالبه وكړه. كاظم چې دمور نه پوښتنه وكړه نو هغه دي كارته را ضي نشوه. شهزاده خپله لور وروسته له دي يوه ديگان ته چې كريم نو ميده ور كړه. كاظم خپل تره ته خبر ور كړ چې هم تا او هم ديگان وژنم ځكه تازما بنځه واده كړي او ديگان اخيستي ده. پخوا تردی جر گه شوي وه، او شهزاده ته يي ويل چې يابه كاظم رضاكوي او يابه لور تر هغو بل چاته نه ور كوي. خو بيا هم، شهزاده خپله لور ديگان ته ور كړه. اوس چې شهزاده په خپل او دزوم په مرگ و ډار شو نو خپل بل وراره مصطفى ته يي د شلواو د يرشو زرو تر منځ پيسې ور كړي چې كاظم مړ كړي مصطفى پر كاظم ډزي وكړي خو د كاظم پر ځاي يي بنځه و لگيده او مړه شوه.

شهزاده په اسمار كي اوسيدل او مصطفى په گويجه كي دي. كه په دي بنځه مصطفى وو ژل شي نو سره مساوي دي، ځكه د سالارزي دنرخ له مخي بنځه او نر مساوي دي خو په هغه وخت كي چې له

یوی خوا کمزوری مو جوده و ی کیدای شی چی بنځه دتر سره مساوی نه شی.

۳۶- وړ کوتی گوریگا ۱۳۴۴:

محمود دغر یی له پاره ترکستان ته تللی و او ځمکه یی په دی وخت کی شهناز ، احمد ، قادراو عبدالله چی تربرونه یی وو خوړ له . همدا ډول د محمود وریندار یی هم خرڅه کړی وه . کله چی هغه راغی نودوی دمحمودنه ډاریدل . پردی پلمه چی تا ته په باجوړ کی بنځه اخلو ، محمود یی دځانه سره روان او په لاره کی (په ډنډه کی) یی په خوړگی کی مړ او مړی یی په ځنگل کی بنځ کړ . حکو مت خبر شو خو په لومړی ځای کی پیدانه شو ځکه قاتلا نو یی دهغه څخه ایستلی او په بل ځای کی یی بنځ کړی و . خو بالا خره مړی یی پیدا شو . د مړی په نه پیدا کیدو باندی ملک نیکو هم دری میاشتی بندی شو . د محمود بل ورور هم دترکستان نه راغی . باجوړی راغلل اود شهناز کوتی یی و سوی اود حکو مت له خوا شهناز اوولس کاله بندی شو . که څه هم د محمود ځمکه دهغه په تر برو نو گروه خو ، د محمود ورور ته یی ور نه کړه ، هغوی ویل چی په موږ یی قطعی خرڅه کړی ده .

۳۷- څو کی خوړ او باجوړ ۱۳۴۸ :

گنشالی سرور څو کی ته راغی اود نعمت زوی ته یی چی تر بور یی کیده وو یل چی راځه زه به په باجوړ کی در ته ټوپک واخلم . د نعمت زوی څه نغدی پیسی واخستی او یود قلبی غو یی یی دځانه سره روان کړ . سرور دگوریگا په سر کی دنعمت زوی وواژه . نغدی پیسی او ټوپک یی ځنی یو وړل او غو یی یی دځانه سره بوت . مړی دلته بوی کړی و او باجوړ و لیدلی و چی بیا هغوی بنځ کړ تراو سه کو مه روغه جوړه نه ده شوی .

۳۸- وړکوتی گوریگا ۱۳۵۰:

هاشم په صحرا کی دنیکو وزه پته کړه او سمدستی یی حلا له کړه. غوښی یی دور ځی له خوادونی په ډډ کی ایښی و ی اود شپي یی کورته راوړی او ویی خو ږی شپانه دنیکو دغه وزه هغه وخت لیدلی وه چی د هاشم ټلگی ته تللی وه. همدا ډول د حلا لوالو نکل یی هم اورید لی و. کله چی نیکو په هاشم د وزی دغلا دعوی وکړه نو هاشم غوښتل چی منکر شی اوقسم وکړی. خو نیکو ټینگ شو چی ماته ثابته ده چی زما وزه دی پته کړی ده او قسم نه درکوم. بالا خـره هاشم قانع شو اود کلی دسپین زیرو دزرو بنځو او یوه گډ سره یی دنیکو ننوا تی وکړه. او په روغه کی یی دوی وزی ورکړی. نیکووا یی چی غل هم په ځان فخر کوی اوځان نو میا لی اوتور- یالی بو لی .

۳۹- وړکوتی گوریگا ۱۳۱۱ :

گل رحمان دگل میر خور یی وواژه خو بنځه یی ورسره مړه نه کړه. گل میر ور ته وو یل چی مو ږ به دوی بنځی درکړو خو بنځه مړه کړی. گل رحمان تیر نظروکړ او بنځه یی بیا هم مړه نه کړه گل میر خپل وراره ته دخور یی بنځه او پتی و منل چی گل رحمان مړ کړی. هغه گل رحمان وواژه دگل رحمان وروڼو او تر برو نو وړکوتی گو ریگاته لښکروکړ اود گل میر په وروڼو او زا منویی په داسی حال کی ډزی وکړی چی هغوی قلبه کوله او په پتی کی دغر می ډوډی ته ناست وو . مگر څوک ونه لگیدل . دوی دپتی نه کور ته و تښتیدل او ټوپک یی راواخیستل چی د هغو ی دډزوله امله دلښکر نه یو بل تن باچانو می ولگیده او مړ شو. وروسته دگل رحمان ډلی گل میر وویشت مگر مړ نه شو . دگل رحمان ورور محراب دگل میردو ی له خوا وویشتل شو خو مړ نه شو. دگل رحمان ډله را غله او دگل میر یو

نږ دی تر بور آغاگل یی ووا ژه . بیادگل میر ډ لی دگل رحمان دوی یوسپری وو یشت خو مږ نه شو دگل رحمان ډ لی دگل میر یوشپون چی پاچا نو میده وواژه. دجگړی او پتنی په درویشتم کال جوړه وشوه . په جوړه کی دواړه خواوی سره مساوی شوی ځکه دیو ی خوا دوه کسه مږه شول او دبلې خواهم دوه کسه وو ژل شول. شپون چی زیات مږ شوی و . هغه څوک نه در لودل چی پوښتنه یی وکړی . له بلې خوا دگل رحمان ډله زوروره هم وه نو په جوړه کی ښځی سره ور نه کړای شو ی.

۴۰- لوی گوریگا ۱۳۴۱ :

رمضان چی ما موندو او په سا بندی کی او سیده د ملا گل ننگو ری و تښتو له . باجوړ ته ولاړ او یو کال وروسته د باجوړ څخه بیرته راغی اود خپله ډاره یی ملا گل په پښه وو یشت او هغه گوډ شو . ملا بی و سه و او تر او سه یی هیڅ نه دی کړی . هغه خپل زوی ته د وږ کوتی گو ریگا یوه نجلی وا ده کړه دوه کاله وروسته بیا یوه گنشا لی چی صاحب میر نو میده د ملا گل زوی نه ښځه و تښتو له . کله چی هغه بیا څه اقدام ونه کړ نودنجلی ورور پاڅیده او گنشا لی یی مږ کړ.

۴۱- وږ کوتی گو ریگا ، اود آهنگرانو کلی ۱۳۲۱ :

د وږ کوتی گو ریگا اوسیدو نکی سید آغا به د آهنگرانو کورونو ته په یوه ښځه پسې ور ته ښځی خپل میره منگل نو می ته وویل ښځی او میره یی دا سی سلا وکړه چی ښځه به دغه سږی یعنی سید آغا راو لی . کله چی سید آغا راغی نو منگل هغه په پیش قبضه ووا هه او مږ یی کړ.

منگل او ښځه یی دواړه بند یا ن شول خو مقابل لوری و ر ته ابراو کړه او خلاص شول . منگل وروسته باجوړ ته و تښتید . لس کاله وروسته چی خپل کلی ته راغی نودسید آغا وروڼو هغه وواژه دی ځکه وو ژل شو چی ښځه یی نه وه مږه کړی.

۴۲- مړوره ۱۳۴۳ :

محمد دين او علي دمرور ي د لر کلي او سيدو نکي او دوا پر ه
خلوزي وو . په او بو باندې سره وران شول اود محمد دين زوی
سلام ، علي په پيش قبضه ووا هه او مقابل لوري علي لږ مخکي د
زخمی کيدو نه سلام په پيش قبضه ووا هه . دواړه مړه شول . داچي
دواړه مساوي مړه شول نو او لس پکي سو له وکړه او سره
روغ شول.

۴۳- مړوره بر کلي ۱۳۵۳ :

دگل خان او نواب په او بو باندې سره جنګ شو. دگلخان
زوی په بيلچه په سر و لگيده اوسخت پټي شو . دا چي معلومه نه وه چي
دگل خان زوی به روغ او که مړشي نو د نواب کور ني دباندې نه راوتل
اوقوم هم داسي مشوره ورکړه چي جومات ته دي نه راځي . خو کله
چي دگل خان زوی دمر گ نه بېشو نو بيا جرګه جوړه شوه، ميا
ملا او سپين ټيري يي دگل خان کور ته بوتلل خو کوم گډه ور ته
حلال نه شو او يوازي دري زره افغاني يي د(سر غوړي) چي په
ځينو ځايو نو کي (ملهم) او يا (پټي) بو لي په نوم ورکړي.

۴۴- مړوره ۱۳۳۶ :

سيد اکبر خپل ماما شاه پوردميرا مشاه له پاره مړ کړ . دسيد
اکبر کور دقوم له خوا و سو زل شو او پټي يي شاړ کړ. د شاهپور
پټي کليوا لو په خپلو منځو کي وو يشه . وروسته سيد اکبر
راغي او دکلي قوم فنوا تي يي وکړه او قوم پټي بير ته ور کړ کوم چي
دورونو تر منځ وو يشل شو . يوه برخه گل پاچا واخيستله ، بله
برخه فقير شاه او دريمه سيد اکبر ته ور سيده . گل پاچا چي د
سيد اکبر ورور دي فقير شاه ته يي وو يل چي دي پټي ته مه راځه

چی ما پری سړی وژلی دی نواوس یی څنگه تاته درکړم . د فقیر شا ه ورور چی دی پتی ته را غی نو گل پاچا هغه مړ کړ . گل پاچا تنبیتیدلی او مړ گونی دی.

۴۵- عجب ساگی ۱۳۵۵ :

ملا بر کت او ملا بختیار سره وروڼه وو . دوی دواړو په شریکه یوه ژر نده در لوده . ملا بر کت غوښتل چی ددی ژر ندی دپا سه (بره) یوه بله ژرنده جوړه کړی . ملا بختیار ور ته وو یل چی دا ، ژرنده به هم په شریکه سره جوړه کړو خو بختیار په دی وخت کی میری ته ولاړ او بر کت ژر نده یواز ی جوړه کړه . بختیار چی را غی نو دژر ندی دعوی یی وکړه . مگر ملا بر کت و یل چی ژر نده یواز ی ماجوړه کړی ده او تاته یی نه در کوم . ملا بختیار پاڅیده . بر کت یی وواژه . دوه کوچنی زامن یی پاتی شول او بختیار وتنبتیده . قوم را غی د دواړو کورو نه یی اول تالا او بیایی و سوځول.

تراو سه داسی نه وو شوی چی دظالم او مظلوم دواړو کورو نه دی و سوځول شی *

۴۶- مروره ۱۳۳۶ :

مهمند خپل ورور سړو ر دمیراث له پاره مړ کړ . قوم ** را پاڅیده دمهمند کور یی و سیڅه او ځمکه یی ور ته شاپړه کړه . یو کال

* دا هم باید په ورزیاته کړ و چی دا ډول کار نه یواز ی بیساری دی بلکی غیر عادلانه او له منطق څخه هم ډیر لیری دی ځکه ظالم او مظلوم دواړو ته عین سزا ورکول نه هیڅ ډول عقلانی جنبه لری اونه ټولنیز نظام ته کو مه گټه رسو لی شی . دالا څه چی ټولنی ته تاوان هم رسوی .

** د قوم کلمه په محل کی دیوی سیمی خلکو ته استعمالین ی که څه هم شمیر یی لږ او دیوه خپل یاپنسی غری هم وی . دا کلمه هغه مفهوم نه لری چی تر قبیلې لوی قشر او ملیت ته اطلاق کین ی بلکی دی کلمی اصطلاحی شکل غوره کړی چی اصلا داو لس کلمه ور ته صحیح ښکاری .

وروسته مهمند را غي اود قوم ننوا تي يي و کړه او وېښل شو. د سرور بنځه او دوه لو ڼي يي خرڅي کړي او يوه نيمه کي (لس-منه تخم) پټي يي ده ته ور پا تي شو.

۴۷- غاښي ۱۳۰۶:

دامير ملك زوى به بنځي-تښتولي او په پيسو به يي خلك وژل. پلار يي زا منو ته وو يل چي دازوي مي ماشر موي نو ستا سو نه خوا هښ كوم چي مړي کړي. هغوي وروسته له څه مقاو مته پاڅيدل او دا خپل ورور يي په زندی کړ. د زندی کولو په وخت يي پلار سترگي تر لى وى ورو سته له هغې چي په کټ کي يي کيښود نو پلار يي سترگي خلا صي کړي او زوى يي و کوت.

۴۸- مروره ۱۳۳۶:

رحيم اورحمت سره ورو نه وو. دخورزى ميره يي دباچوړ نه راغی او دلته ديره شو رحيم د خپلې خورزى سره سلا وکړه او دخورزى ميره يي مړ شو (په سيند کي يي په تيره ويشتلي و او هلته مړ شو). وروسته له څه وخته رحيم غزو کړ چي خور زه زما ده. رحمت پوه شو چي دخورزى ميره رحيم وژلى دى. دى پاڅيده او رحيم يي مړ کړ.

۴۹- شو لټن ۱۳۳۳ :

سردار چمياري دگل محمد ميانه غلاو کړه. دکور څه سامان يي ځيني وړي و. دجاسوس په واسطه يي غلا په چمياري ثبتوت کړم. دچمياري په کور کي دسر دا ردوه چاينکي او تمباکو د بيلگي په ډول پيداشو ل. نود غلا ثبات وشو. گل محمد ميا پاڅيده او سر دار يي مړ کړ دسر دار دوه نور وروڼه و تښتيدل. دا چي گل محمد زيا تي کړي و نود سر دا وروڼو تقر يبا ترلسو وازو زياتي په گل محمد مياډزى وکړي. مگر قسمت ته گوري چي دپه خپل مړ گټ مړ شو.

۵۰- شو لټن ۱۳۱۶:

قیوم خپل دتره زوی د میرا ث له پاره وواژه. اول یی په زندی کړی و او بیایی سیند ته اچولی و. په سیند کی ښکاره شو. کلی پاڅیده د قیوم کور یی وسیځه. دی وتښتیده او له شپږو میاشتو وروسته بیرته راغی. د باجوړ نه یی دځان سره جرگه راوستلی او د کلی عذر یی وکړ (یو پسه او شل درې اوږه یی ننوا تی ده) قوم ځمکه اود قیوم ښځه ورکړل چي ښځه یی بیا خرڅه کړه.

۵۱- شو لټن ۱۳۳۱ :

لعل گل جاله وان خپل تره شهنواز د میرا ث له پاره وواژه. ښځه، درې لونې اود خیری ځمکه یی لعل گل ته پاتی شوه. لعل گل و یل چی تره می خپله لورماته را کړی ده خو شهنواز خپله لور نواب ته ورکړی وه. لعل گل پاڅیده نواب یی مړ کړ. لعل گل وتښتیده قوم یی کور تالاکړ خو و نه سو ځول شو. ځکه دی خیری خور او کور یی او لس ورکړی و. یو کال وروسته بیرته راغی او د مروری جاله وانان یی جرگه راوستل. او لس او نورو جاله وانانو ته یی عذروکړ. دشهنواز ښځه مړه شوه او لونې یی لعل گل خرڅی کړی.

۵۲- شولټن ۱۳۱۶ :

خانو میا خپل ورور اکرم مړ کړ. داکرم څخه نه څلو یښت درې تخم ځمکه پاتی شوه اولس دخانو کور وسیځه او ځمکه یی شاپه شوه. که څه هم بل ورور یی کر له خو حاصلات یی ده ته نه ورکول. دوه کاله وروسته خانو میا راغی اود او لس او میا گانو یی لویه ننوا تی وکړه. او بیرته په ځای شو. داکرم ځمکه هم ورکړ شوه. البته خانو میا او اکرم میریز ی وروڼه وو.

۵۳- شو لټن ۱۳۳۶:

میرزا، دادو او محمود د تره زا من وو . میرزا ددی نورو دوا پر وڅخه دکوم یوه بندځی ته لاس ا چولی و دادو او محمود پاخیدل هغه بندځه یی مړه کړه او میرزایی په تبرگی په سر ووا هه او بیایی په توما نچه وو یشت چی مړ شو . که څه هم داسی مړ گټه چی څوک د چا بندځی ته لاس وا چوی (تو یه) وایی یعنی د مړه پوښتنه نه کیږی . خو دا چی دو ی دتروزام ن وو نو دا دوه جوړه رو غه کی د میرزا زوی ته خپله لور ورکړه او محمود شل زره افغانی ورکړی .

۵۴- شو لټن ۱۳۵۵ :

د ملال د بندځی سره خپل خوری هارون تورشو . دا چی د (ځمکی ا و بندځی پیغور یو شی دی) نو دواړه یی مړه کړل .

۵۵ - شو لټن ۱۳۵۶ پسرلی:

دشینکو ړک یو شینوار ی دلته د محمد ستار سره همسایه و . دی ددښمنی له کبله راغلی و . دلته د محمد ستار د بندځی سره تور شو . د شپي له خوا یوه ورځ چی محمد ستار کور ته راغی نو خپله بندځه یی د شینوار ی سره ولیده . شینوار ی او بندځه پاخیدل او محمد ستار یی په تسکوره په سر ووا هه او مړی کړ . وروسته له هغی یی کوټی ته اور وا چاوه او محمد ستار او کوټه یی دواړه وسوځول . چی خلک فکرو کړی چی گوا کی داور دلگیدو اود کوټی دسو لو له امله مړ شوی دی .

د محمد ستار کمکی لور چی دخپل پلار دمړینی پښه یی لیدلی وه نو خپل ماما مالیار ته یی چی جاله وان و ، وویل چی پلار می مور او شینوار ی په دواړو وواژه . بیا د مالیار اود محمد ستار د وروړ گلدین تر منځ د پښتو کار داسی وو یشل شو . مالیار راپاخید ، شینواری یی وواژه او په هما غه وخت کی گلدین د محمد ستار بندځه چی د مالیار خور وه مړه کړه .

۵۶- شو لټن ۱۳۴۱ :

دمحب الله پلار چی مړ شو نودی کوچنی پاتی شو او پالنه یی ملا عبد الله کوله . دده پټی دده د تره زوی ته چی پا میر نو میده پا تی شو(دوه میر یه پټی و*) کله چی محب الله بالغ شو نو پټی یی د پامیر نه و غوښت . هغه پټی زیرک ته په دهقانی کی ور کړی و. خا تون خیل چی ددوی قومی وه پامیر نه یی پټی په زور واخیست خو په خپلو منځو کی سره وران شول . ځینو پټی محب الله ته ور کاوه او ځینو نورو ته ورکاوه . خو آخر یو میری پټی محب الله ته ور کړ شو او بل میری نه ور کول کیده .

محب الله چی او س په مردان کی طالب دی چی راشی نود ځمکی لانجه به خلاصوی . زیرک چی پټی یی په دهقانی خوړ له محب الله څخه یی دپټی دور کولو په مقابل کی یو میری رشوت غوښت.

۵۷- شو لټن ، وا په بیلې ۱۳۵۲

دادگل ، شیر باز ، ملا حمید او شمی خلور قطعی للمی ځمکه (دو ه خرواره تخم) لر له . میر حمزه چی وراره یی کیده او لیو نی و پاڅیده او ځمکه یی په پردل خرڅه کړه. دا نور خلور راغلل او دپردل نه یی ځمکه بیر ته وغوښتله . دوی ور ته وویل چی لو مړی خودی لیو نی زمونږ ځمکه درکړی ده او بله دا چی مو نن دده ترو نه اود ترو نو زا من یو نو دده برخه ځمکه هم مو نن اخلو . ته به ډیر ښه وکړی چی ځمکه مونږ ته په خپله پرین دی مگر پردل دا خبره و نه منله دوی بیاد باجوړ نه پسی جر گه راوستله او پردل ته یی سوال او زاری ، وکړل چی مو نن به دهغو پیسو چی تا میر حمزه ته ورکړی دی یو په دوه در کړو خو ځمکه مو نن ته پرین ده . خو پردل و نه منله او په دی منځ کی اووه کاله ځمکه پردل و خوړه . وروسته له دی داد گل ، شیر باز ، ملا حمید او شمی ځمکی ته قلبه وروستله او

*په یو میری پټی کی تقریبا دیار لس منه تخم کرل کړی .

دوه کاله يې و خوړه. تر دوو کا لو وروسته بيا پرد ل راغي ددوی نه يې غنم و شکول او کور يې هم ورتالا کړ. دغو څلورو تنو بيا د باجوړ نه جرگه راو ستله چې زموږ ښر سره دى دخداى حق و شى. ملايان را غلل خودا چې شير آدم ملک شل زره کلداری رشوت خوړلى و نو جرگه يې په څه چل ول سره خوره کړه او ځمکه تر او سه شاړه ده.

۵۸- شيگل او شنگر شا ۱۳۵۲ :

عبدالوهاب دمحمد شاه په لور غږ وکړ. خو برسیره پر ژغ زیرگل دمحمدشاه لور واده کړه. محمدشاه په دى وخت کې په ترکستان کې و او زیرگل اوزوی يې ددى نجلى له واده کولو پس ترکستان ته تللى وو. عبدالوهاب او وروڼه يې راغلل اود شپې له خوايې د زیرگل په کور پر غل وکړ. په دى منځ کې يې د زیرگل دوه زامن يو لمسى او يو ميلمه ووژل. زیرگل او عبدالوهاب دواړه په کډه شول چې باجوړ او میرى ته تللى دى.

۵۹- شينکوړک ۱۳۰۰ کال :

دنواب دهقان دنواب دتره له خوا ووژل شو. نواب جک شو او خپل تره يې مړ کړ.

۶۰- ناريت د شيگل برسر ۱۳۴۶

اکبر د بها در دښمن و. بها در کبير کره ميلمه و او جوار يى ورسره ټکول. کله چې بها در بير ته کور ته ستنیده نو د اکبر له خوا ووژل شو. کبير په هماغه ساعت پاڅیده او اکبر يى وواژه.

پورتنی دواړه قضیې په پښتنو کې دهمسايه گانو او گاونډيتوب ټينگوالى ښیي. موږ ته د معلوماتو راکوو نکو له خوا وويل شو چې په شو لټن کې دچاکور ته سور لنډى (شغال) دښکار په وخت کې راو تښتیده. خو کله چې ښکاریان راغلل نو مرگ ته يې نه وور کاوه چې له دى کبله په سور لنډى مشهور شول.

همدا ډول په چار منگ کي د بنکار په وخت کي ليو گي دچاکور
ته را خلاصه شوه او داچي مرگ ته يي نه ورکوله نو پتنه په و شوه. له
دي وروسته په ليو گي خيـل مشهور شو ل.

۶۱- باټمالي - باجوړ ۱۳۴۶ :

حبیب گل باڼه خیل په باټما لی کی د میرا پریش خیل څخه ځمکه
واخیستله . سمه به داوه چی حبیب گل او میرا دواړو دپریش-
خیلو څخه پوښتنه کړی وای . لومړی یی باید ویلی وای چی زه دا
ځمکه اخلم او دویم چی زه داځمکه خرڅو م ځکه او ل حق دپریش -
خیلو و چی داځمکه یی اخیستی وای . دمیرا وروڼه اود تره زا من
دحبیب گل تر برو نو ته ورغلل چی حبیب گل قانع کړی. خو
حبیب گل و نه منله او ځمکه یی نه پرېښوده . دحبیب گل دتره
زا من هم د میراد تر برو نو پر خوا شول. وروسته له دی یی
دحبیب گل غویان و ویشتل. خو حبیب گل ددوی نه یو سړی
وویشت . بل وار یی دحبیب گل نه دوه تنه وو ژل . ځمکه تر او سه
شاپه او لانجه یی خلاصه شوی نه ده.

۶۲ - شو کانی (انځر کوټ) ۱۳۴۹ :

تورک دعبدل نه او به اړو لی وی . عبدل دشو کانی سپین زیرو
ته شکایت وکړ. دتورک دقنا غت په صورت کی سپین زیرو په ده
باندي یو گډه ناغه کینښوده او عبدل ته یی ورکړ.

۶۳ - شو کانی، بیداد ۱۳۴۴-۱۳۴۵ :

شیر افضل دشو کانی دخوړ په پاسنی سر کی دیره او ځمکه یی
هم بره وه (څه باغ اوڅه ځمکه) صمد کوز دیره و اوځمکه یی هم
کوزه وه خوددی خوړ او به یی پخوا ټو لی خوړ لی وی. په هماغه
کال چی شیر افضل جوار کر لی وو نو کال بارانی و او صمد څه
ونه ویل ځکه چی او به کښته هم راتلی خو بل کال ته شیر افضل
ټو لی او به پری واپړو لی. او صمد ته نه راتلی. صمد که او به

وغو ښتلی او یایی په محکمو کی عریضی وکړی خو چاو نه منلی. نو دواړه په کډه شول چی یودما مو ندو باجوړ ته ولاړ او بــــــل جندو ل ته. دصمد څه دلته پاتی وو او شیر افضل را غی او ډزی بی پری وکړی. سپی او غوا یان ولگیدل. همد غسی دیوه او بل کوټی یی و سوی او ژر ندی یی سره ما تی کړی. خبره تردی ځایه ورسیده چی جوار یی هم ســــره ژوبل کړل. ورو سته له دی بیا دما مو ندو، سالارزو او مشوا نودسپین زیرو جر گه جوړه شوه او فیصله یی داسی وکړه چی شیر افضل چی بر پروت دی داو بوحق لری مگر کاریز نه شی کیندلا ی او ویا له او خوړ هم ژورو لای نه شی. چی په دی تو گه څه او به صمد ته هم ولاړی شی.

۶۴- اوغز باغ او شو کانی ۱۳۵۵ :

گل خان په نعمت دعوه وکړه چی تا خپله کوچنی لور زما زوی ته را کړی ده. خو نعمت منکر و. په پای کی نعمت قسم وکړ چی مالور نه ده ورکړی. که چیری فیصله پری شوی وای نو هغه خلك شا هدان وو او بیانو نعمت قسم نه شوای کولای.

۶۵- زوړ براول ۱۳۴۴:

امیر، خانباز او سردار ورو نه وو. سر دار مړ شو او څلور زامن تری پاتی شول. څو کاله وروسته خانباز هم مړ شو خو زا من یی نه در لودل او میرات شو. ځمکه او ښځی تری پاتی شوی. د خانبا ز ځمکه د سردار د ځمکی سره نږ دی یعنی پو له یی شریکه وه. خو د امیر د ځمکی سره یی خوړگی په منځ کی و. امیر ویل چی ځمکه زما کیږی ځکه ستا سو پلار مړ دی او خانباز زما ورور دی. په مقابل کی دسر دار زا منو ویل چی له یوی خوازمونږ تره او له بلی خوا یی ځمکه زمونږ سره نږ دی ده نو ځکه یی مونږ تاته نه شو در کولای.

کله چی جر گه را غله نو امیر د جر گي سره و منله چی د ځمکی مساوی تقسیم ته را ضی دی خو د سردار زا منو و نه منله. وروسته له دی د امیرزا منو دسر دار یو زوی وواژه اودوی په گډه جنډو ل

ته ولاړل . د سردار زا من د سردار او امیر سره چی د تروزا من یی کیدل وژغیدل او هغه یی دی ته را ضعی کړل چی څر نگه چی د امیر زامن د سردار په زا منو اعتبار نه کوی نودوی دی هغه مړ کړی . په مقابل کی به دوی ته دخان بازبنځه او څه نغدی پیسی ورکړی .

دغه تربرو نه جندول ته و لاړل او دامیر په کور کی وو . په دویمه دریمه شپه چی هلته را تلل نو پاڅیدل په خپله امیر او در ی زا من یی وو یشتل . امیر او دوه زامن یی مړه شول او څلورم نفر زخمی شو . دوی بیر ته انیکل غره ته چی د سردار د زامنو سره یی وعده وه راغلل . هغوی ته یی دامیر دمړینی خبر ورکړ او گډ مخ په براول روان شول . په لاره کی د سردار زا منو دغه دوه تنه چی د امیر اودزا منو قاتلان یی وو ووژل . ددی نه وروسته د سردار زا منو د امیر باقی زا منوته خبرولیر چی ستا سو قاتلان مو ووژل او پورپه پور خلاص شو . راځی چی جوړه وکړو .

دامیر زا من او نور ټول خلک په دی چل پوه شو . دامیر زا من راغلل او جوړه وشوه . ځمکه د امیر زا منوته تسلیم شوه .

دوه کاله وروسته دامیر او سردار زا من سره یوځای په لاره تلل . د سردار دوه زا من یی وو ژل . او د سردار د لمسیو سره یی تر شلو کالو پوری بندیز کړی دی ، او وروسته له شلو کالو به بیاحساب او کتاب ته سره کښینی .

۶۶- ایتمان (تبی) ۱۳۵۲:

شیرانی خپل یو کلیوال دمیر وروړور په تر بنځ (تیشه) مړ کړ . شیرانی فرار و او حکومت ته نه حاضر یده . دهغه وخت حکومت فرایانو ته وویل چی تا سوداو لس له لیاری په خپلو کی سره جوړ شیء وروسته له دی فرایانو او اولس سره تړون وکړ چی تر روغی پوری به یو په بل ډزی نه کوو او که چاڅوک مړ کړ نو یوتن به یی د تړون د ماتولو له امله اوبل به دسړی په بدل کی وژل کیږی . یعنی دیو مړی په بدل کی به دوه تنه وژل کیږی .

همد غسی باید و و چيضا منان درول شوی وای چي یو په بل به په حکو مت کی دعوی نه کوی او که چا دعوی وکړه او خپل مدعی یی تاوانی کړ نو باید دی چي رسیدلی تاوان به ور کوی .

وروسته له دی یو وخت په دره کی شیرا نی او میروسره مخا مخ شول . دوی چي سره تیر شول نو میرو په شیرانی ډزی وکړی . شیرا نی په خوا ب کی په میرو ډزی و کړی خو دشیرا نی ډزی ولیدلی شوی اود میرو ډزی ونه لیدلی شوی . شیرا نی دصابر کورته ور غی او میرو دجان محمد کورته ننوت .

فرار یان اول دجان محمد کورته ورغلل اود میرو غوښتنه یی وکړه خو جان محمد انکار وکړ . او وروسته له هغی دصابر کور ته راغلل چي دشیرا نی غوښتنه وکړی . صا بر شیرانی فراریانوته په لاس ورکړ .

فراریانو شیرانی راوو ست او اعدام یی کړ . په دی وخت کی لو نگ دشیرانی خپل اوفراری غوښتل چي شیرا نی د اعدام کیدلو څخه خلاص کړی مگرد ی په خپله هم اعدام شو . میرو د شاه محمود سره همسایه شو . وروسته میرو د چاله خوا مړ شو او مړی یی په کنده کی و موندل شو . د میرو مورد شاه محمود دتروپه زامنو باندی عرض وکړ او دعوه یی په حکو مت کی ده . وایي چي د شاه محمود دتروزامنو میرو تر لی اود شیرانی ورور هغه و ژ لـی دی .

د نر خ او رواج له مخی باید ه دی چي شاه محمود دخپل همسایه گهتنه و کړی چي البته دمړه ژغ به یی دمیر و وارثان کوی .

۶۷- کوچون (تبی) ۱۳۱۶:

میر باز دگل محمد بنځه کورمی ته و تنبتو له . گلاب چي د میر باز دتره زوی و ددی ویری چي گوندی ما دمیر باز په خای مړ نه کړی دگوخی کلی همسایه شو . لس کاله وروسته یوه ورځ گلاب خپل کلی کوچون ته ولاړ . خو د هغی خوا چي بیر ته گوخی ته

راته نو یاروگی هم ورسره مل و، او دی په لاره کی د گل محمد له خوا وو ژل شو. دگو خي کلي یار گل ته وو یل چی تاته چی گل محمد پیسی درکړی دی او گلاب د ی په وواژه. په مقابل کی یارو گسی وویل چی دو مړه خوابدی یم لکه خپل زوی می چی چاو ژلی وی. نود گو خي کلي ور ته وویل چی که دا خبره صحیح وی نود گلاب د زوی سره ملا وټپه. هغه و چی یارو گسی د گلاب زوی زرین ته په خپل کور کی خای ورکړ چی زرین دهغه دکور د دروازی نه کله چی گل محمد په دروازه را غی و ویشته او مړی کی زرین او یارو گسی دواړه گو خي ته راغلل دیارو گسی ورپرونه هم دیارو گسی څخه په تنگ شول اود گل محمد د تروډزا منو سره یی لاس یو کړ. هغه وخت چی دیارو گسی دوو زامنو او یو لمسی کوچون ته نږدی او ښان بارول نود گل محمد دترو زامنو اود یارو گسی وراره ور با ندی ډزی وکړی اود یارو گسی یو زوی مړ او بل خلاص شو. دیارو گسی ورپرونو غوښتل چی یارو گسی میراث کړی. دیارو گسی دو هم زوی په گو خه کی په حق مړ گم شو. دیارو گسی وراره فاتحی ته را غی اود گو خي کلي دمشرانو نه یی خوا هس وکړ چی دی دیارو گسی کور ته بوځی. مگر دگوخی دکلي مشرانو یارو گسی ورته جومات ته راوو ست یارو گسی خپل وراره ته ښکندل وکړ ل او ورته یی ویل چی زما او ستا ترمنځ ددعا څه حق دی ؟

۶۸- گوڅه (تهی) ۱۳۳۶ :

محمد دین او محمد طا هر پلار او زوی دما خوستن په لمانځه په جومات کی درسول له خوا وو یشتل شول. چیغه گپه شوه مگر قاتل پیدانه شو. په سبا یی قوم ته خبر ورکړ شو چی محمد دین او زوی یی دواړه وژل شوی دی اودا کار رسول کړی دی. قوم چی را غی نو درسول او محمد دین کورونه یی و سوځول او ما لو نه یی په ټوپکو وو یشتل. په کومو نورو خلکو چی د معاونت او یا مصلحت اشتباه و شوه نو په هغوی یی توده او قسم دواړه وکړل.

داچي محمد دين د ټنډيو يو مشهور مخورو نو د حکومت له خوا دده اود رسول ټو له ځمکه ضبط شوه.

رسول د پلار څخه د شپږ و میاشتو یتیم پاتې شوی و. ده درې خویندې یو مور او نیا یې در لودې دوی خو یندې یې نږ دی خپلوا نو ته حضرت گل او شیر احمد او بله خور یې محمد دين خپل ورور شیر محمد ته په نکاح کړی او مور یې په خپله محمد دين وکړه. رسول یوازې د نیا سره پاتې شو. درسو ل هغه دوی خو یندې چې حضرت گل او شیر احمد کړی وی دواړه مړی شوی. څه موده وروسته شیر محمد د محمد دين ورور هم مړ شو. رسول محمد دين ته وو یل چې دا خور می خوشی کړه چې زه په ځانته بندځه کوم. محمد دين ور ته و ویل چې د مور پور دی راته معلوم کړه او بیا یې ماته په لونگی کی پرېږ ده. نوزه به ستا خور خوشی کړم. رسول دی کار ته راضی شو او په خپله خور یې ځانته بندځه په بدل وکړه. خو در رسول قهر محمد دين ته په دی کیده چې ویل به یې زه کوچنی وم او تاسو زما خویندې سره چو رکړی او بله داچي د مور پور دی رانه کړ اود خور دخلا صیدو په لونگی کی دی را نه واخیست. د محمد دين دوو لونځانو نو نه وو ژله. ځکه که میره به یې ماماگانو ورته خو بڼاوه هم خو پور (ولور) به یې رسول اخیست. نو ځکه څرنگه چې د محمد دين لونځو دخپل پلا راو ورور قاتل ته خپل و لور نه ور کاوه نو ځانو نه یې وو ژل.

٦٩ - ددره گی کو ټگی (ټنډی) ١٣٥٦ :

د جمعه گل زوی دخپلو سکه تر برو نو دلا سه سټ (وو ژل) شو. هغوی وتښتیدل او قوم یې کو رونه و سوځل ځمکه یې هم شپړه شوه. کله چې بیر ته په قوم راگلېږ ی نو د قوم نا غه به پری کوی.

٧٠ - گرېز او متون ١٣١٦ :

ودود گرېز او یوه ایتمه نۍ (ټنډی) په متون کی دگلو نه غلا

کو له . گلو پری را پاخیده او د دیوال دسوری کولو په وخت کی یی ایتمانی وو یشته او مړ شو . دایتمانی تر برو نو دگلو کوم تر بور مړ کړ .

۷۱ - گربز واپه کلی ۱۳۳۶ :

غلام او صاحب دین په ځمکه او نورو شیانو سره دعوه شوه یوه ورځ په مړ که کی سره پاخیدل او صاحب دین دغلام ورور وواژه . صاحب دین کور می ته وتښتید او ځمکه او کور یی حکو مت ضبط کړل . ځمکه دحکو مت نه کوم بل گربز واخیستله خو صاحب دین ته یی تسلیم کړه . یعنی پیسې د صاحب دین وی صاحب دین دگر - بزو څلورو خیلونو ته پسو نه حلال کړل او همدغسی دمقتدا او نیاز - علی خان همسایه شو . وروسته گربزو دوی جوړی ته راوبلل . خو غلام جوړه نه کو له . بیا صاحب دین دغلام فصلو نه ژوبل کړل او همدا رنگه کور ته یی بمونه ورواچول . خو بیا هم غلام جوړه نه کو له . په پای کی قوم صاحب دین ته په شپه کی کو ته جوړه کړه او بنځی ماشومان او چرگی یی ورته راوړی . وروسته چی جرگه جوړه شوه نود تنهی گربز او وزیر په نرخ کی دیوه مړی «نیکه» پنځه څلوینست زره افغانی ورکړی . دا جوړه تقریباً په ۱۳۵۱ کال کی وشوه .

۷۲ - شمل مړ منډی ۱۳۴۳ :

الوان چی د زیرو ک ځه دران وپه مړ منډی کی یی ځمکه واخیستله خو عبد الله دا ځمکه نه ورکو له . وروسته له ډیرو ستونزو الوان عبد الله وواژه . کله چی مړ که ورته راغله نو گربز ، تنهی او ځه دران په کی کښیناستل اود عبد الله نیکه یی پنځه څلوینست زره افغانی ورکړی .

۷۳ - لگی خیل (گربز) ۱۳۴۳ :

مدو او ورور یی چی ځه دران نوو دلگی خیلو اور شو ته مال را - وستلی و . لگی خیل ورغلل اود دوی نه یی دنا غی په ډول دوه پسونه

واخيستل . خو په دې منځ كې جنگ و شو او دمدوورورپه ټوپك ولگيد . هغه يې ميرا مشاه ته يووړ او جوړ شو . دجوړي په وخت كې لگي خيلو يو پسه ننوا تي او هم يې ټپكي (۱) وړ كاوه خو مدو ټپكي ډيرو بنود . لگي خيلو شك و كړ چې دو مړه ټپكي به لگيد لي نه وي . و زير و د نرخ له پاره راوستل شول او حلال پا خه يي سره پيل كړل . دهرې خوا نه دري پسو نه حلال شول په پاى كې داسي وو يل شو چې مدو به دا بنودل شوي ټپكي په قسم سره اخلي . مدو وو يل چې ټپكي چې په قسم سره وي نوزه يي دسره نه غواړم . وروسته بيا گلا نشاه خليفه را غي اود دواړو خواوو نه يي واك واخيست . او دري زره افغاني يې ټپكي مناسب و گا نه . البته دپسه ننوا تي هم ورسره و .

۷۴ - منبه (گربز) ۱۳۳۶ :

دجانو لور ژغ و كړ چې ما ته سكري لاس راوا چاوه . جانو په ډگر پاڅيده اود سكري بنځي ته يې لاس وړ وا چاوه .

۷۵ - سيدگي ۱۳۳۱ :

دفيضو وراره په بهير (كاروان) كې دشپي له خواد ميرا لي په سيمه كې وو ژل شو . فيضو دپاينده په زامنو شك و كړ خودور ځني له خوايي د پاينده زوى مړ كړ او ژغ يې آدم خان و كړ . دهغه وړ باندې مړى و . دپاينده زا من دو زيرودنرخ سره سم دټوپك په خو له پسې ولاړل اود فيضو دتره زوى يې ووا ژ ه . فيضو بيا دپاينده زوى وواژه . د پاينده زا منو بيا دفيضو دتره زوى مړ كړ . په جوړه كې دوه دوه مړي دهرې خوا سره و لگيدل «برابر شول» دشپي مړي چې پاتې شو د هغه په مقابل كې د پاينده زا منو په (او و هميره) قسم و كړ . په اووه ميره قسم دوزيرو په نرخ سره كم دى خو دا ځكه چې پير اوفقيرو پكي سوال او زارې وكړي . دآدم خان مړي په ژغ ولگيده يعنې دلته يو مړى په دوه مړيو ولگيده ځكه كه الف پاڅي

(۱) ټپكي هغو پيسو ته وايي چې دطبابت له پاره لگيدلي وي .

او ج مړ کړی ج چی بیا د (د) په واسطه الف مړ کړی نو که بیا
الف پاڅی اودال مړ کړی . داچی مړی دټوپک په خو له پسې ځی نو
دال هم په الف لگیزی.

۷۶- کنډی خیل (گرېز) ۱۳۵۱:

رستم دوه کسه خپل دتره زامن دمیرا ث له پاره سټ کړل. رستم
دوی د مگر ته و تښتیدل . قوم ورغی اود هغوی کورته یی او ر
وا چاوه . اوځمکه یی ور ته خره (شاړه) کړه. رستم زامن چی
بیر ته را تلل نود قوم یی لویه ننوا تی وکړه او پنځه څلو یښت
زړه افغانی د قوم ته ناغه ورکړه.

۷۷- کنډیخیل (گرېز) ۱۳۳۶ :

لال محمد او منور دواړه وروڼه وو یو ملا یی چی ددوی دتره زوی
کید دواړو په گډه سټ کړ. قوم ورغی اودواړه یی دوه مړه وویشتل
ترڅو چی مړه شول . همدا ډول خونه یی ور ته و سوه او ورته یی
وویل چی یو په ملا مړ شو او بل دقوم په ویره (ترون).

۷۸- کنډیخیل (گرېز) ۱۳۴۴ :

یو ایتمانی په دین شوره (کنډیخیلو) کی همسایه و. عبد الکريم
دده دښمن جانگل راوست ، او ایتمانی یی مړ کړ. عبد الکريم د
جانگل دوی سره ایتمان ته ولاړ. گر بزو د عبد الکريم کوروسو .
وروسته له دریو کالونو چی عبد الکريم را ته نودگر بزو په څلو رو
خیلونو کی یی پسو نه حلال کړل اوڅلو یښت زړه رو پی یی دقوم
ناغه ورکړه.

۷۹- متون ۱۳۵۵ :

گل زرین دخپل تره له زوی سره په اغز له (ناآباده ځمکه) د عوه در
لوده . هر یوه ځان ذوالید با له خو وروسته له ډیرو لانجو یی گر بزو
ته پسو نه حلال کړل . گر بزو ، داسی نرخ ور تیر کړ چی هر یو
دی په دری میړه قسم وکړی چی ټو له ځمکه زما ده او بیادی ځمکه

ددواړو تر منځ نيمه شى. وروسته له قسم نه يې ځمکه ور ته نيمه يې کړه.

۸۰- گربز (زودين) ۱۳۵۶:

خانگل د کمکي کلي کنډې خپل د زودين مشرانو ته چي د مو ټـرو لاره يې خلاصو له ښکندځل وکړه. قوم د خانگل نه يو پسه او پنځه اتيا افغاني شرم واخيست.

۸۱- ژور کلي (گربز) ۱۳۵۵:

عبدالکریم د گلبدين په لور ژغ وکړ. وروسته يې پنځه سوه کلداری واخيستي او د نجلی نه تير شو. گلبدين بيا دغه نجلی جانگل ته ورکړه.

۸۲- ډېر (تڼي) ۱۳۲۶ :

مير باز خپله لور جانمير ته ورکړې وه خولا دپلار په کور وه چي پيړوگي لاس ور واچاوه. ددی نجلی پلار هم او نامزدی هم دواړو په مختلفو وختونو کې د پيړوگي ښځې ته لاس واچاوه. کله چي دوی دتڼيو نرخ ته سره کښينا ستل فوتڼيو په دی فيصله وکړه چي دواړه لاس اچونی په همدی يوه لاس اچونه مساوی دی. دپلار لاس ځکه جایز شو چي دده لور او دده په کور وه دميره لاس اچونه له دی کبله ومنله شوه چي د هغه ناموس و.

۸۳- سور کښ (خدران) ۱۳۵۱

خان محمد خپل زوی ته دمير احمد لور وکړه. دی نجلی خان وواژه. مير احمد دعوه وکړه چي زمالور تا مړه کړه. خان محمد په اووه ميره قسم وکړ چي ستا لور خپل خان په خپله وژلی دی. که چيری يې قسم نه وای کړی نو پلار ته به يې دښځې پور ورکولای او يابه د نجلی پلار ددوی دکور کومه ښځه وژلای.

۸۴- وږيځي (تڼي) ۱۳۴۱ :

ميرک پاڅيده جميل يې مړ کړ. دا مرگ د شپي له خوا و. جميل د ملال سره هم بدی درلوده. خو ميرک په خپله اقرار وکړ چي ما

وواژه. قوم را پاڅیده اودده کوری و سو او ځمکه یی و ر ته دنا حقه مرگ له مخی شاره کړه. خلو رکا له مخکی میرک دجمیل زوی ته یوه خپله لور اود یوی بنځی پورپه نیکه کی ور کړل. یو سپین بزیری وایی چی دجمیل بنځه ډیره بنکلی وه او بنیایی چی میرک د همدی بنځی له پاره دی وژلی وی.

۸۵- دیر ملکه (تنی) ۱۳۰۶:

گلزار داحمد زوی دشهاب الدین لور په زوره کورته راوستله. کله چی مر که راغله نو په شهاب یی په اوو میړو قسم کینبوده ځکه د هویل چی لور می پخوا خپل وراره ته نکاح کړی ده. نو احمد دشر م او ننواتی سره بنځه بیرته د شهاب الدین کورته ور وستله. دا بنځه دخپل دتره له زوی څخه بیر ته گلزار ته راغله. څه موده د هغه سره وه وروسته دپلار کور ته راغله. خو بیا یی دپلار کور هم خو بن نه شو او گلزار ته بیر ته راغله. په دی وخت کی دشهاب او احمد تر منځ بدی دو مړه سخته شوه چی ماهیو (بر جو نو) ته سره وختل او یو پر بل یی ډزی کو لی. پدی ډزو کی دشهاب دتره زوی، اشرف مړ شو. لنډه موده وروسته دشهاب دوه زا من خانو او میړو گی هم ووژل شو ل. تقریباً یو کال وروسته داحمد زوی جمعه گل او یود احمد آشنا چی افریدی وداشرف دورونو او زا منو له خوا ووژل شول. وروسته له دی معاملی احمد بندی شو. دبندیخانی نه وتبستیده خو بیر ته و نیول شو. او کله یی ترکستان ته تبعید شوی. وروسته له دری څلورو کالو بیرته تهیو ته راغلل اود غره په سنه کیو کی یی واپول احمد په بندیخانه کی مړ شو. وروسته له دی داحمد زا من بدری او پاینده پاڅیدل او خانمیر یی په دی دلیل وواژه چی تاپه ما پسی شیطانی کړی او دشهاب ملگر تیا دی کړی ده. دخانمیر وروڼو لعل باز ته حی په خپله یی هم داحمد سره څه درلودل شپږ زره افغانی ورکړی او پایندی داحمد زوی یی په مړ کړ. دپایندی ژغد خانمیر وروڼو وکړ. بدری دا حمد زوی د لعل باز دتره زوی گل خان چی یو مشر سړی و وواژه. داحمد زا منو په غره کی خو نه جوړه کړه. حکو مت دتوپونو اوا یلجاری سره راغلل اود احمد دزا منوځونه

پي پنگه كړه. داحمدزا من كور مي تهو تنبتيدل . بدري د كورمي نه را غي اود امير گل دوراره زو ي يي د دره گي په بازار كي وويشت. ددره گي چيغه پسي وو تله اوبدري يي مړ كړ . دچيغي دخلكو نه يو سنه كي مړ او يو بل سړي زخمي شو.

داحمد زا من او لمسي په كور مه كي دي او تراو سه جوړه نه ده شوي. گلزار تراو سه ژ و ندي اود شهاب الدين دلور نه يي زا من هم شته.

هغه وخت چي خانمير يي مړ كړ نو بدري دوي دشير محمد كره ننوتل . دخانمير ورو ټو گلدا د ، سنه كي چي دشير محمد سره يي بدوي وه هغوي ته برابر كړل او گلدا دشير محمد مړ كړ . اود خانمير د ورو ټو كره ننوتل . د خو بي خيلو او سنه كيو چيغي سره گهي شوي اود خانمير دوي دوه عز يـزان (خپلوان) مير سعيد او ميردا د مړه شول . ددوي رو غه هم تر او سه نده شوي.

۸۶- تور خيل ، ناريجي (تېي) ۱۳۴۸ :

رحمان اريوزا ي او امير تور خيل په بدل لوني سره ور كړي وي خو درحمان لور دو ټو ته و تنبتيد له نوامير هم خپله لور نه وركوله . په دي وخت كي رحمان كوم بل چا مړ كړ. دده ورور مالك پا تي شو امير مالك راو غوښت چي را څه چي سره جوړ شو. مالك دامين سره چي يو سور كوتي و را غي. امير نفور ته برابر كړي وو او هغه وخت چي دوي په ټوچي ناست ووداسې دبنځو په جا مو كي را - ننوتل چي دامين دبنمن مير احمد هم ورسره دواړه يي وو ژل . د مالك ژغ لعل و كړ اود امين ژغ مير احمد و كړ. تر او سه كو مه رو غه جوړه نده شوي.

۸۷- سنگراي (تېي) ۱۳۳۴ :

ملا امين جان يوه سنه كي ته لور وركړه. خو امين جان مړ شو او لور يي دميره سره نه دريده او خپلي مور ته به راتله يوه ورځ يي ميره را غي اود مور د كوره يي په زور سره بيوله چي په دي كي دده خواښي

بنینه (خو بنینه) او بجه (با جه) پسی راوو تل او په تېرو نواو پیش
قبضو یی ووا هه . وروسته له د دسنة کیو چیغه راغله اود اریوزایو
چیغه هم په سنگرای ور ته ننو تلی وه. د دوا ږوقو مو نو ترمنځ جنگ
وشو چی دوه نور سنه کی او یواریوزای مړه شول . دسنة کیو د
دوو مړوڅخه یو جلال نو میده . د جلال ورور راپاڅیده دملا میرا ث
خور صمدیی وواژه دصمد ورو ربیادجلال ورور جمال وواژه. بدی لا
تر اوسه پاتی ده .

۸۸- اور ژله (تنی) ۱۳۲۶ :

گلخان دشر یف په دروازه ورننووت . شریف پری ژغ وکړ چی
مه راځه او ویی ویشته . دگلخان لاس گوډ شو . په جوړه کی یی نیم
نیک او پسه ننوا تی ورکړه.

۸۹- ایتمان (تنی) ۱۳۵۰ :

زرین پاڅیده دشیر احمد وروری په تیزه وو یشته وروسته یی
جوړه وکړه. زرین پیپکی او شرم ورکړل. همدا رنگه ننوا تی یی
وکړه. زخمی روغ شو لوو نه او غوبلونه یی کول . خو وروسته له
یوه کاله مړ شو . شیر احمد په زرین دعوی وکړه چی زما ورور ستاد تیری
له کبله مړ شو . نرخ ته سره ، کنبیناستل . نرخ داسی تیر شو
چی باید شیر احمد او یابه زرین په دوه میره قسم کوی چی لومړی به
داسی قسم کوی چی زما ورور ستاد ویشتلو نه مړ شو او زرین به داسی
کوی چی ستاورور زما دویشتلو نه مړ شوی نه دی او په کوم بل څه او
یاخدایی مړ گ مړ شوی دی . خوشیر احمد نه په خپله قسم وکړ او
نه یی په زرین قسم وکړ ، بلکه یی پاڅیده او زرین یی مړ کړ . شیر-
احمد وروسته دفراریانو له خوا ، ووژل شو اود زرین دتره زوی یی
ژغ وکړ دزرین دتره زوی بیا هم دشیپي له خوا ووژل شو .

۹۰- تاریخی (تنی) ۱۳۵۶ :

دجمعه گل دتره دزوی ځمکه دهغه یو خپلوان شیرو لی کر له .
دجمعه گل ور ته وو یل چی دا ځمکه نور مه کره . شیرو لی ور ته وویل

چېزه يې په نرخ کړم. جمعه گل ور ته وو يل چې ته سخت مغرو ر
يې خو په مقابل کې يې خوا ب ، واوریده چې نو څه کوی .جمعه گل
ورته وو يل چې داسې وی نو ته دخلکونه لږ خواشه چې څه درباندي
کوم. شپرو لی ټټر ور ته و پوست او خوا ته شو .جمعه گل ټو پک
راواړاوه او ويی واژه.

۹۱- تاريخي (تې) ۱۳۰۶ :

کا مران په يوه بنځه ژغ وکړ .خودا بنځه په ليو نی کهول کی چا
وکړه. کا مران په درواغو ډزی وکړی او چيغه يې دو زیرو خواته
گډه کړه. کا مران په خپله ليارنيو لی وه او هغه وخت چې دليو نی
کهول خلک پری را غل راغلل نو هغه سړی يې وو يشت چې دده ژغ
وهلی بنځه يې کړی وه .کا مران وروسته له دی په ماڼی کی
کښیناست او بد ماڼی يې شروع کړه. دليو نی کهول نه دوو تنو
خانگل او ننگیا لی په کا مران ډزی وکړی خو کا مران ترکټلا ندی
ننوت او هغه وخت چې ننگیا لی غوښتل چې په چاره يې وو هی
زرداد دپاسه ننگیا لی وو يشت او مړشو . وروسته له دی کا مران
ولاړ او په غره کې يې واپول.

هله یو وزیر چې دده ملگری وده سره او سیده .ليونی کهول
غره ته ور غل او کله چې دوی دکور نه بهر راوو تل کا مران او
وزیر يې دواړه مړه کړل .دکا مران ورور مسعود دليو نی کهول څخه
خانمیر مړ کړ. دخانمیر ورور ، پاڅیده مسعود يې وواژه . دا چې
دری مړی دیوی خواو شول اودری مړی دبلې خوا نه نو معلومه شوه
چې یوازې بنځه تر منځ پاتې شوه په دی بنځه باندي خانگل په اووه
مېړه قسم وکړ. چې ستا د ژغ نه ما مخکی واده کړی وه.

۹۲- واپه کلی (گرېز) ۱۳۵۶:

گلشاه چې دزرین جان وراره کیږی دخپل تره سره يې شریکی
او به درلودی . گلشاه خپلی اوبه لگولی وی اودتره او بهیې کوم بل

چاته ورکړی وی خو تره یسی غوښتل چی خپلی او به په خپله ولگوي . په دی منځ کی جنگ وشو او زرین خا ن زخمی شو. گلشاه خپل تره ته یو پسه ننوا تی پنځه اتیا افغانی شرم او زر افغانی ټیپکی ورکړ.

۹۳- کڅ کلی (گرېز) ۱۳۴۱ :

گل میر یوه (ټوټه) ځمکه نیولی وه او آباءه کړی یی وه . دی په خپله دگر بزو د نصر الدین د قوم و. دا ځمکه په تقسیم کی دزو دین د قوم رسیدلی وه. زودین په دی ځمکه یوی گډی کړی نصر الدین هم ور غل او جنگ و شو. پنځه تنه زودین او دوه نصر الدین سخت زخمیا ن شول . گل میر پخوا له دی نصر الدین ته پسونه هم حلال کړی وو . وروسته دواړه خواو ی د حکومت له خوا بندیا ن شول . وروسته دزو دین مشرانو نصر الدین ته وو یل چی دابرخه خو زموږ رسیدلی که چیر ی ، ستاسو شک وی نو را څی چی سره جریب یی کړو. نصر الدین فکر وکړ چی رښتیا هم دوی غلطی کړی ده او اختیار یی زودین ته ور کړ . زودین دو لس جر یبه ځمکه گل-میر ته ور کړه او نوره یی خپله کوله .

۹۴- اور څه ۱۳۵۲ :

کمال دسیدو کور ته واو ښت اودنا موس دمسایلو سره یی سر و کاردرلود . سیدو دعوی وکړ ه چی غلا یی رانه کوله . کمال که څه هم غلانه کو له خو غلا یی و منله . نو پنځلس سوه افغانی او دوه پسونه یی په شرم کی ور کړل.

۹۵- کلندر (ځنی خیل) ۱۳۴۹ :

احمد دعبدل کور مات کړ او وزی یی پتی کړی ، مال یی په مال ورکړ او پنځلس سوه افغانی او دوه پسونه یی شرم ورکړل.

۹۶- ټینلې ۱۳۴۶ :

یوه پیر خپله لور یوه الیودخیل ته ور کړه. خو مخکی له هغی یی یوه بل پیر ته ورکړی وه . بیانرخ ته سره کښیناستل . تر خیا نونو

بالاخره دنجلی په پلار قسم کینښود چی پلار به یی داسی قسم کوی چی
تا اول دا خپله لور چاته ورکړی ده. بیایی شریعت سره وکړ. او
الیود خیل وگټله.

۹۷- ساړه لادور منگل :

صا حب شاه خپلی بندخی ته وو یل چی دازوی می رابنکاره کړه
چی بنکلی دی او که بدرنگ .

هغی ټو که ورسره وکړه چی دتازوی خو نه دی. سپری پاڅیده بندڅه
او زوی یی دواړه مړه کړل . د بندخی پلار دعوی وکړه. چی ز ما
لوردی ولی مړه کړه. صا حب شاه ور ته وو یل چی دغه هلك می هم
ورسره مړ کړ . ناست خلك وا یی چی ټو که هم بنه ټو که نه وه مگر
میر ه هم لیو نی سپری و.

۹۸- خودکی ، گبر (منگل) ۱۳۴۷:

محمود او رحیم دخپلو تر برو نوپه واسطه مړه او سټ شول . بیا
فصلونه ونی او غوایان یی ژو بل خپل قوم پسې ور غی کور یی وسو
کړل او دیرش زره روپی یی قومی ناغه ځینی وا خیستله.

۹۹- میرزکه (منگل) ۱۳۴۱ :

دبتی او سلطان تر منځ دټو پکوچنگ و. دبتی له خوا یوه بندڅه اود
سلطان له خوا یو سپری مړ شو . په نرخ کی یی دواړه سره و لگول او
ټوپی* یی سره ړنگی کړی (یعنی لانجه پای ته ور سید).

۱۰۰ - لگپه او بیدادکلی ۱۳۵۴

دزلمی او شیرو تر منځ جنگ و. یو غیره سړی یی تر منځ و لگیده
ددوی دواړو نه یوه دمړه څښتن ته پیسی ور کړی چی ته په دغه بل
مد عی دعوه وکړه چی زما سړی ستاله خواوو ژل شو . هغه دعوه
وکړه مگر مد عی تر څو غوښت . تر خیانو بالا خره فیصله وکړه چی
دمړی څښتن به نیک اخلی او نیک به دواړه ور کوی.

۱۰۱ - لگپه ۱۳۵۰:

دخیرو لور یی په څمکنیو کی ایاز ته ورکړه. جمال ورته وو یل
چی دانجلی ما کړی ده. بالا خره ایاز په اووه میړه جمال ته قسم وکړ
چی دانجلی پخوا له تانه ماوا ده کړی ده.

۱۰۲ - تریزایی ۱۳۴۹ :

خانمیر خپله لور گل احمد ته ورکړی وه . یعقوب دعوه وکړه
چی ما ته یی اول را کړی وه دانجلی پلار مجبور شو چی خپله خبره په
قسم سره جو ته کړی. هغه قسم وکړ چی ما خپله لور یعقوب ته
ورکړی ده.

۱۰۳ - کوټکی ۱۳۴۴ :

دخوا جه نور وراره د تاجو د کور نی کو مه ښځه و تښتو له چی
مرو ښه وه . ددی ښځی په نس کی اولاد هم و . په دی دعوه وشوه یو
ویل دا اولاد زما دی او بل و یل چی زما دی.
بالا خره واک یی ځنی واخیست . تاجو ته یی دوی ښځی میر و ښی
کړی او ورپی کړی. تښتو لی ښځه یی په کنډو اخوا خر څه کړه او

پور يې هم تاجو و اخیست، ښځې تښتوونکې اووه کاله په
کلی بندشو او چي راشي نو قسم به هم کوي چي زه دا اووه کاله نه
يم راغلي .

۱۰۴- آکاډمي ل ۱۳۵۴ :

يو ضرري اوبښ دلته موجود و. خلکو يې څښتن ته خبر هم ورکړی
و. دی او ښ تر پکي وکړی او ماشومان چي هلته مشغو ليدل
هلکان او نجونې ور څخه وتښتيدل داصيل دزوی په سر تيزه و لگيده
او مړ شو اصيل ته يې اتيا زره افغاني ساز(نيک) ورکړ.

دو همه ضمیمه

د باجوړ د ښار ریاست ادارې او اجتماعي

جوړښت

اداري او ټولنيز جوړښت:

ټول باجوړ د سالار زو ، ماموندو چار منگ او جندول په سيمو ويشل شوی دی . د باجوړ په ټولو قبيلو کې قبيلوي اشرا فیت لیدل کیږي . په قبيلو کې (خانخيل) د قبيلو ی اشرا فیت ښکار ندوی دی. دخان د حکومت ساحه خاني ده. په ټولو برم خيلو کې لوی خان چي لوی په ساحه لری د ښار خان دی. د باجوړ او لس د ښار خان ته د ښار نواب او خاني ته يی د ښار ریاست وایي. د ښار دخان داو سیدو ځای او اداري مرکز ښار دی .

په اداري لحاظ ریاست لاند نی جوړښت لری:

(Districts)

الف - د ښار ریاست په دریو تحصیلیو

جار ، ښار او سمون ویشل شوی دی .

۱ - تحصيلدار :

دور سپارل شوی تحصيل ، امنيتی ، قضا يی او ما ليا تي وظيفی په غاړه لری .

دی تحصيل او نواب ته د بېگار له پاره د خلکو داستخدامو لو مسووليت لری. نواب ده ته دده خدمت په مقابل کې د «انعام» ۱» په نوم ځمکه ورکړی ده. د تحصيلدار د لاس لاندی صو بدار محصلان او اردليان (orderlies) کار کوی.

۲ - نایب سالار:

نایب سالار دنواب له خوا مقر ریزی . دی د جنگ او دفاع چاری ترسره کوی . نایب سالار ته نواب دانعام په نوم ځمکه ورکوی دده د لاس لاندی څو نفره صو بداران کار کوی .

صو بداران هم دخپلو وظيفو او رتبو په اساس دانعام په نوم ځمکی لری. هر صو بدار يو ټاکلی شمیر اوالداران (حوا له داران) او جومه داران (جمع داران) لری. دوی ته دانعام پچه «۲» ورکول کیږی .

د پچی ځمکه دانعام له ځمکی څخه لږه ده . د سپا هیانو په وروستنی پوړی کې اردليان واقع دی. اردليان دنواب خاص حاضر باش (Bodyguard) دی. د حکومت داوا مرو د اجرا کوونکی

په توگه اردليان دمحصل په څیر هم کار کوی . دلږی ټوټی ځمکی د استعمال او استفا دی برسيره نواب اردليانو ته برات (په درمند کی غله) هم ورکوی.

(۱) د ښار نواب داو لسی نو کرانو یا انعام خورو په نوم کو- ټکی خان ته رشکی کلی، دالکی ، چار منگ خان ته دشینکی اوزیری ډیری کلی ورکړی دی . دما موندولوی ملکان عبد الحکیم او خانزاده دنواب موا جب خواره دی.

(۲) پچه قرعه کشی ته وایي دانعام په پچه باندی د حواله دارانو او جمع دارانو تر منځ پچه اچول کیږی. په پچه کی ځینو ته ښه او ځینو ته خرابه ځمکه رسیږی.

ب- دنو کرانو او زمیندار و قشر:

داداری اور گانونو دھیرار شی (مر تبه ییزه لری) تر منځ دیو بل پوری تړل شوی مناسبات موجوددی. دغه مناسبات په مستقیم ډول دباجوړ دټولنی دتولید ډول سره کلک ارتباط لری. په دی لړ کی دریاست نو کران دیادو نی وړدی. نو کران دنواب داوا مر و منونکی بیگاریان اود دا خلکی او باندنی خطر په مقابل کی مکلف دی چی دخان یانواب عسکری خدمت (ملاتړ) وکړی.

دلته هیڅوک مورو ټی نو کر نه دی بلکی هر سړی دځینو عواملو په وجه نو کر کیږی. یو شمیر نو کران هغه اشخاص دی، چی دقتل، دښځی دتښتولو او په کوم عمل دتورن کیدو له کبله دنواب کور ته پناه راوړی او نو کر کیږی، یو شمیر هغه اشخاص دی چی دکور نیو لاجو یا تر بگنی په وجه خپل تربور وژنی اود نواب نوکری کوی. په باجوړ کی دخانانو تر منځ نښتی کیږی. غالب خان دمغلوب خان نو کران او او سیدونکی نو کران کوی او غالب خان ددی نو کرانو دژوند دتامین په خاطر هغوی ته دانعام ځمکه ورکوی. په باجوړ کی دلاس لاندی خان (Vassal) په مفهوم نو کران شته دلته ځینی خانان دنواب نو کران دی او دلاس لاندی خانان دنواب اطاعت کوی.

کله چی یو خان یا ملک دنواب اطاعت و منی نواب دغه خان او ملک ته دانعام ځمکه ورکوی. خان یا ملک تر هغه دنواب له ځمکی څخه خصوصی استفادہ کوی ترڅو چی په ټولو سیاسی چارو کی دنواب سیاسی کړنلاره تعقیبوی څه وخت چی ترلاس لاندی خان یا ملک دنواب له اطاعت څخه سر وغړوی نود هغه څخه دانعام ځمکه بیر ته اخیستل کیږی.

زميندار :

زميندار بر خيز (بر خه وا ل) اجاره داران دي (۱) دوی او لسی خلك دي اود آزادو بز گر و په نوم هم تعبیر كيدای شي . دوی د اقتصادي نیمګړتیا او اړتیا په وجه دخان حمایي ته اړ دي نواب دوی ته څه ځمکه په اجاره ورکوي. دوی دغلي يوه بر خه (څلور مه يا پنځمه) نواب ته ور کوي او په نوره غله خپله اقتصادي نیمګړتیا او اړتیا پوره کوي . د (نمک خورو) په نوم دوی دنواب سيا سسي کو مکيان دي . دوی دنمک خورو په توګه دنواب په پلوی په جګړو کې برخه اخلي اود خان په پلوی جنگ کول دنمک حق ادا کول ګڼي .

ج- سيري خواره يازير خادري:

سيري خواره دميا ، ملا، سيد ، آخوند زاده او نور، دروځا نيو نواو مډ هبيو نو قشر تشکيلوي . دوی ته خان يانوا ب دسيري په نوم ځمکه ورکوي . له زميندارانو کرڅخه دسيري خور ټو پير دادی چي سيري دسيري خور په خصوصي ملکيت کی را ځي . هغه خپله ځمکه ګروکولای ، خر څولای او بڅښلای شي امازميندار او نو کر دغه حق نه لري . له بلې خوا سيري خواره لکه دزميندارانو او نو کړا نو په څير مجبور نه دی چي دوی دی حتما په جګړو کې برخه واخلي . په عمل کې سيري خواره هم په جګړو کې دنواب طر فداري کوي . ددوی طر فداري دخان په ننگ دريدل دي ځکه چي خان دوی ته

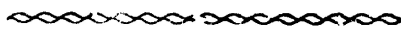
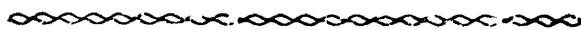
(۱) اجاره دار ته (دخان ځمکه وهونکی) وايي .

ځمکه ور کړې ده اودوی په اخلاقي توگه مکلف دی چی دخان ننگه وکړی او له بلی خوا په خپله طر فداري سره د خان دپلویانو مورال لوړ کړی. په باجوړ کی څیری خواره یا زیر خادری دخلکو ترمنځ دلا نجو او کړ کیچو نو داوارو لو له پاره د منځگړی او رو غوال په حیث خاصه وظیفه او مثبت رول لری.

او لسی :

او لسی دآزاد بزگر نوم دی. داو لسی او نو کر تر منځ تو پیر دادی چی او لسی په خپله کو ټه کی او سپړی. خپله ځمکه کړی او دخان یانوا ب له پاره بیگار نه کوی. دیو او لس ټول غړی د خپلی قبیلې مساوی او آزاد غړی دی. دوی دخان دداری او حکم مطیع نه دی بلکی ټو لی خپل منځی لانجی دپښتو نو لی دکود په اساس په جرگه فیصله کوی. جرگه داو لس دحقوقی قضاوت اساسی اورگان دی. مدعی او مدعی علیه دواړه بنځه وی او که جرگی ته راتلای شی او په جرگه کی دخپل ځان او حقوقو څخه آزادا نه دفاع کولای شی. دښردی گاو نهی توب او شرایطو په لحاظ او لسی اونواب په یو بل پوری تړل شوی دی. او لسی په کور نیو لانجو(تر بگنیو) اود قبیلو تر منځ جگړو (پتنه) کی دخان یانوا ب کو مک ته لاس غزوی. همدا شان خان یانوا ب خپله سلطه داو لسی دکو مک او

ملا تر له ليارى تا مينوى . نواب داو لس ملكانو او نورو او لسى
 خلكو ته سو غاتو نه اوميلمستياوى وركوى. چى دسڅى ، ډوډى مار او
 تاوانى دشهرت پيداكولو له ليارى داو لس طر فدارى ترلا سه كوى.

ماخذونه

Akbar, S. Ahmad, Millenium and Charisma Among Pathans, Rous-
tledge and Kegan Paul, London. 1976.

Barth, Fredrik, Political Leadership Among Swat Pathans, Lon-
don School of Economics, London, 1958.

Barth, Fredrik, The System of Social Stratification in Swat,
Cambridge University Press, London, 1960.

Engles, F. Anti- Duhring, in MEW. Bd, Dietzverlag, Berlin, 1971.
Hegel, G.W.F; Werken in zwanzing Banden, Frankfurt, Suhr-
kamp, 1970.

Marx, Karl. and Engels, F, Selected Works, Vol III, Moscow,
1977.

Marx, K. and Engels, F, Selected Works, Vol I, Moscow, 1958.

Marx, K. and Engels, F, Selected Correspondence

Marx, K. and Engels, F, On Colonialism, Moscow, 1978.

Marx, K, British Herrschaft in India, London, 1953.

Marx, K, Zurkritikd Politischen Okonomie, Aietzverlag, Berlin.

Pehrson, Robert. N; Notes: Compiled and Analyzed by F, Fre-
drik Barth

“The Social Organization of the Marri Baluch.” New York,
1966.

Sigrist, Christian, Gesellschaften ohne State und die Entleerungen der Social Anthropology, in Frite Kramer und Christian Sigrist (ed), Gesellschaftes ohne Staat, Synd ikat, Frankfurt, 1987.

Thorburn, S. Bano or Our Afghan Frantier, Trubner & Co, London, 1876.

Weber, Max, Wirtschaft und Gesellschaft, 2. Halbband, J.c.b. Mohr(paul Siebeck), Tubingen, 1956.

Zirakyar, R.R. Djan, Stammegesellschaft, National Staat und Irredentismus am Beispiel der Pashtunistan frage, Haag & Herchen, Frankfurt/M. 1978.

اسلا نوف م. لې دروېنا نيا نوملې نهضت دم. اکبر معتمد ژباړه.
پښتو ټولنه . کابل - ۱۳۵۳
ريسنر دفيو ډاليزم انکشاف په افغانستان کې (په روسي ژبه) .

مسکو ۱۳۵۴

Zirakyar, R.R. Djan, Stammegesellschaft, Nationalist undi Gesellschaften One Stat, Syndikat, Frankfurt, 1978.

Hegel, G. W.F; Werken in Zwanzing Banden, Frankf-urt, Swhrk-
R.R. Dr. Djan-Zirakyar: Sozial Struktur and Surplusverteilung in Pashtunistan. "Mardom Nameh:
Hefte Zur Geschichte and Gesellschaft des Mittleren Orients". No. 3, PP.7-11, 1977, West Berlin.

غلطنامه

منځ	کرښه	ناسم	سم
۲	۱	با دارانو	بارانونو
۴	۲۳	(یعنی کاست)	عبارت زاید دی
۸	۲۵	Aculturation	Acculturation
۹	۱۱	Hirarchay	Hierarchy
۱۲	۲۶-۲۷	تسیسینز	تیزس
۱۳	۲۷ لمن لیک	Frerik Baiach	Fredrik Baluch
۱۶	۲۱	کرنیز نه ټاپوگان	کرینونه یا کارینونه
۲۸	۱۲	بروتی یوه گیدی لرگی	بروتی (یوگیدی لرگی)
۴۰	۱۱	دسوات پښتا نه ...	دسوات په پښتنو کی سیاسی مشرتوب .
۴۴	۱۸	ددواړو	دوړو
۴۵	۱۶	مکلفه	مکلفه ډوډی
۴۹	۱۸	پوری	پوړی
۴۹	۲۶	دفیگل	دشیگل
۵۰	۳	مواړو چی ختخو.	غواړو چی د ختیځو...
۵۰	۴	یو لوړ	یو لنډ

(لومړی)

مخ	کرنه	ناسم	سم
۵۰	۴	(خری)	(سیری)
۵۲	۴	(سرسی خوارو)	(سیری - خورو).
۶۰	۱۴	دځینی کورونوله	دځینو کودونو
۶۱	۶	تلفات	تلقینا ت
۶۱	۷	تلفاتو	تلقینا تو
۶۷	۲۷	ځهای	ځان
۶۸	۶	نه دی	په دی
۷۴	۱۰	دمرکزی دولت	بی مر - کزی دولته
۷۵	۲	دتحلیل په	تحلیل چی په
۷۶	۱۲	یادو نه	یادو نه کپ یده اودایا دونه
۷۷	۸	ورسپرو	وژغیرو
۸۲	۱۲	دسر حدته	دسر حداخوا ته
۹۴	۲۱	پښتنو	پو ښتنو
۱۰۵	۲۳	لری	نه لری
۱۰۸	۲۱	دپښتنو	دپښو
۱۰۹	۵	دیوی	دلوی
۱۱۶	۱۰	دکاست	دتپت قشر

سم	ناسم	کړېنه	مخ
دوی ته به	دوی به	۱۶	۱۲۲
په خپل ۱ و	خپل او خپلون	۱	۱۳۴
خپلونه			
نه گڼل	گڼل	ورو ستي کړېنه	۱۴۰
برابريو	نابرابريو	۷	۱۴۴
نه هڅو ی	هڅوی	۵	۱۴۵
هروا حد	دوا حدو	۱۹	۱۴۶
مخا لفت	مخالف	۲۴	۱۵۰
دښمنی	سیمی	۹	۱۵۳
سیالی	سیال	۱۶	۱۵۷
ورانکاری	انکاری	۲۵	۱۸۰
دمپ ه	دومره	۲۳	۱۸۴
ټیپکی	ټیپکی	۱۴	۱۸۶

د دغو محترمو کسانو نومونه په لاندې ډول دي :

خليفه سخيداد .

محمد ظريف .

زرغونه .

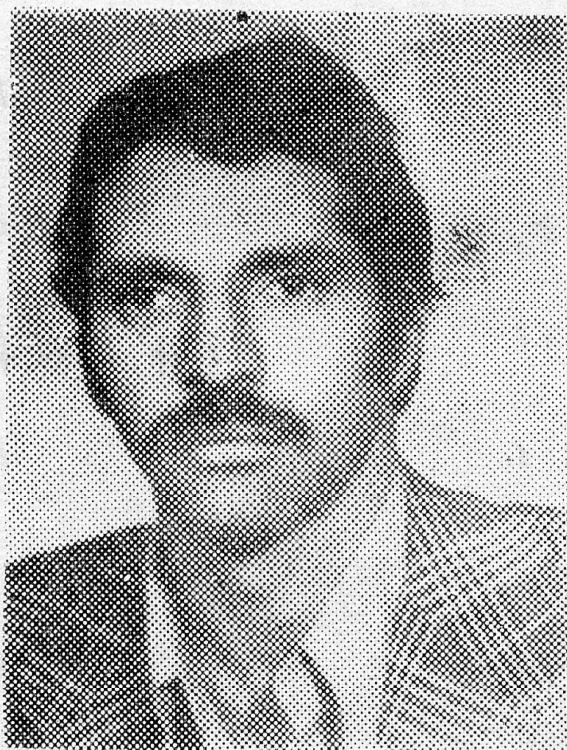
د لايڼو ټايب د څانگې آمر عبدالصير (بامې زي) .

د لايڼو ټايب د څانگې اپريټر سيالانې .

د لايڼو ټايب د څانگې اپريټر عبداللطيف (رؤفې) .

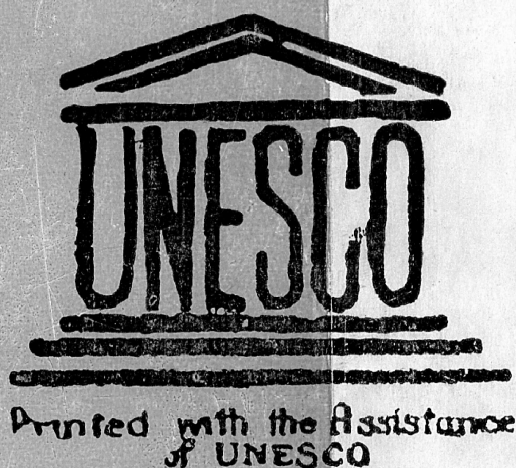
د طبع حروفې کارگر غلام علي او علي محمد .

د طبع حروفې کارگر بابې عنايت الله .

غلام علي محمد د طبع حروفې کارگر

محمد ظريف د صفحه بست کارگر

Socio-Economic Structure of the Pashtuns “Till Saur Revolution”

International Centre

for Pashto Studies

Academy of Sciences of Afghanistan

Kabul — 1984